

മഹാകവി ശ്രീ മുഹമ്മദാസാദ് ഉദ്ദിന
കാവ്യചരിത്രം

ප්‍රජාවායවිරූපණීන ව්‍යාධ්‍යාන සහිත

මහාකවි ශ්‍රී දණ්ඩපාලාඥ

විරචිත

කාව්‍යාද්‍රශීය.

විවිච්ඡන්ධනශෛවරායමානූපාලියගොඩ විදුලඬකාර

පරිවෛණාධිපති ත්‍රිපිටකවාහිශ්වරායායඤ්ඤ

උපාධ්‍යාය ඩුරකුර

රත්මලානේ

ධම්මිකිනිති ශ්‍රී ධම්මාරාමානිධාන

— ප්‍රධාන —

සංකරායක මාහිමියන්වහන්සේ

විසිත

සංගොධිනයි.

විදුලඬකාර දයකසහාචේ ප්‍රධාන ලේකම්නැන්පන්

ඩී. ඒ. ජයතිලක මහත්මයා විසින්

සත්‍යසම්මුච්ඡය සන්ත්‍රාලයෙහි

අච්චුගස්වා

ප්‍රසිද්ධකරනලදී.

සංඥාපනය.

“කාව්‍ය. ග්‍රාහ්‍යමලකිකාදාත්” යනු ශිෂ්ටාකෘති හෙයින් කාව්‍ය තෙමේ අලකිකාරයෙන් උපාදෙය වේ. මෙහි කාව්‍ය නම්, මුඛාවශයෙන් ගුණාලකිකාරවශයෙන් සංකෘත වූ ගද්‍ය පද්‍ය මිශ්‍රාත් මක වූ පද්‍යවලිය යි. ඔ වනාහි දෙප්‍රකාශනයෙන් හා රිතිමද්‍රව්‍යයෙන් ද සමපාදිත වූවා ප්‍රාග්ධනාභි වෙයි. රිතිතොමො කාව්‍යයට ආත්ම වූවා ද එහෙයින්. එහෙයින් කපිත මැ යි-“රිතිරාතො කාව්‍ය ස්” යි තදීය රිතිසංඛ්‍යාත විශිෂ්ට පදරවතා තොමො දෙශවිශේෂ ව්‍යපදෙශනියෙන් භව්‍යවිධ වූව ද භවෙදර්ශියය ගෞඩියය පවා ලියගසි ත්‍රවිධ වන්තිය. විදගී ගෞඩ පවාලදෙශයන්හි සමගාව්‍ය වූ කවීන් විසින් උපලබ්ධි හෙයින්. ඔතොමෝ කෘතගසාශිල්පියකු විසින් නාසන වූ රෙඛාවන් කරණකොටගෙන සිතුවමක් මෙන් ඔප්පසාදගුණනයෙන් හා ඔපස්කාතනිමත්තියෙන් ද මාධ්‍යසී සෞකුමාරනයෙන් දැයි මෙකී කාව්‍යගුණයන් කරණකොටගෙන කාව්‍යයන් පිළිබඳ වමන්කෘතිය ඇතිකරවන්තිය. ඒ එසේමැයි. වක්‍යානු ඇත ද විද්‍යමානාභීය ඇත ද ශබ්දගුණාසනය ඇත ද කාව්‍යරිතිසංඛ්‍යාත ගුණයෙන් නැත්තේ වී නම්. වාචිමධ්‍රව තො වැගිරෙන්නේය. එහෙයින් කීහ-

“සහි වක්‍යාරි සත්‍යමේ සහි ශබ්දගුණාසනෙ
අසං තනන විතා යෙන පරිශ්‍රවති වාචිමධ්‍රව” යි.

එහෙයින් රිතිහු තුමු කාව්‍යප්‍රතිබ්බ හ යි ද කාව්‍යයෝ අලකිකාරප්‍රතිබ්බ හ යි ද මෙහි තාත්පර්‍යයෙන් දනසුතු.

මෙසේ නිෂ්පාද්‍යමාන වූ සත්කාව්‍යය තෙමේ මධුර විය යුතුය. ලොකවිෂයෙහි දු පුෂ්පරසය තෙමෝ රසයන් අතුරෙහි මධුරය යි පිළිගැනෙයි. එසේ වුව ඒ වනාහි පිසුමය මෙන් මධුර නොවේ. දෙවපානවිශේෂය වූ තද්දමාතය සියලු රසයන් අතුරෙහි මධුර තරය යි සේයි. එයට ද වඩා සත්කාව්‍යරසයතෙමේ මධුරවන්නේ මැ යි. කපිත මැ යි ප්‍රාකෘතයන් විසින්-

“මධුරං මධු තස්මාලි සුධා තස්‍යා කවෙච්ච”

මෙසෙයින් ලෙවිහි පනලාවූ වාගොවිතාය ගුණාලකිකාර සංයුක්තකියෙන් නිබ්බ වූ සත්කාව්‍යාලාපයෙන් විතා අත් කිසිවකින් නොලැබිය හැක්කේ ම ය. හෙ ද කවීන්ගේ

L. SRI DHARMANANDA
C. H. P.

ဗုဒ္ဓါဓိပတိ၊

නවසතමෙහි හඟවනෝගීත සමාස්තසූචකය.

කා ව්‍යාද මි:

- 1 වතුම්බුබුබාමොරවනහංසවද්‍රුමම *
මානසෙ රමනාං නිත්‍යං සඵලකලා සරසවතී.
- 2 පුළිභාසනාංගී සංභාසා ප්‍රයොගානුපලක්‍ෂ්‍ය ව †
යථාසාමපීෂමික්‍ෂාහි: ක්‍රියතෙ කාවාලක්‍ෂණම්.
- 3 ඉහ ශිඤ්ඤාසිඤ්ඤානං ශිඤ්ඤානාමපි සඵථා
වාචාමෙව ප්‍රසාදෙන ලොකසාමා ප්‍රවර්තතෙ.

1 වතුම්බුබ, බුහමයායේ; බුබ, බුබ නමැති; අමොරවන, පද්මවන යෙහි; හංසවද්‍රු, හංසියක බදු; සඵලකලා, සඵලකලාවල (අඤ්ඤාදි මලාපගමයෙන් හෝස) සප්‍රකාරයෙන් අබුදු-නොහොත් (දෙපලෙස යෙකිනුදු සෙයී නොකරනලදබැවින්) නිරවද්‍ය; සරසවතී, (මුනිනිමත්තු සකලජනානඤ්ඤා වාචිමසලක්‍ෂණ) සරසවතීහොමෝ; මම, මායේ; මානසෙ, සිත්හි පෙ හෝ නොහොත් මානසනම් විල්හි; නිත්‍යම්, දිනි කාලයක්; රමනාම්, ඇලේවා.

2 පුළිභාසනාංගී, (රාමසමිමාදි) පුළිභාසවරයන් කරනලද කා වාලක්‍ෂණයන්; සංභාසා, හකුඵවා; ප්‍රයොගාන්, (හරනාදි ශිඤ්ඤාත්තේ කාවාලාවල) ප්‍රයොගයන්; උපලක්‍ෂ්‍ය ව, බලාද; අසමාහි, අපවිසින්; යථාසාමපීෂමි, සත්ති වූපර්ද්දෙන්; කාවාලක්‍ෂණම්, කාවාලයන්ගේ ලක්‍ෂණයන්ගේ; ක්‍රියතෙ, කරනුලැබේ.

3 ඉහ, මේ ජගත්ති; ශිඤ්ඤා, (පාණිනාදි) ශිඤ්ඤාත්තේ; අනුසිඤ්ඤානම්, (ප්‍රකෘතිප්‍රකෘතියාදිවිභාගකල්පනායෙන්) අත්වාචනාව; ශිඤ්ඤානාමපි, පරිශිඤ්ඤා; වාචාමෙව, (සංකෘතාදිමස) “වචනෙන්ගේව; ප්‍රසාදෙන, ප්‍රසාදනාව හෙතුකොටගෙන; ලොකසාමා, ලොකසායේ” + අනුසානස; සඵථා, සඵප්‍රකාරයෙන්; ප්‍රවර්තතෙ, පවත්නේයි.

* බද්‍රමුම-කලිකායා—† ලහ ව-ක.

+ සත්තයෙහි“—”මේ අභිකාශනර්තය ප්‍රභවයි.

- 4 ඉදම්කිතමං * කාමසංගං ජයෙත භවතත්‍රයම්
යදි ශබ්දාත්මයං ජෙතාතිර සංසාරානත † දිප්පතෙ.
- 5 ආදිරාජයො භොතිමිතිමාදග්ගිප්පාපා වාචිමයම්
තෙසාමසනතිධානෙ'පි න ස්වයමංගො නගොති.
- 6 ගොග්ගොෆා කාමදුසා සමස්ත්පුත්‍රකා ස්වයංගෙ බුද්ධෙසු
දුජ්ජුසුකා පුතග්ගොතිමප්පයොකතුසෙසවි ශංසති.
- 7 තදලමපි තොපෙක්‍ෂාං කාවොස දුභං කථවත
සතවසුසුඤ්ජරමපි ස්විත්‍රෙණෙකොත දුගිතමි.

4 යදි, ඉදින්; ශබ්දාත්මයම්, ශාස්ත්‍රය යන නම්ඇත්තාවූ; ඉදම්, මේ (අකන්තරොක්කාවූ); ජෙතාති, ආලෝකය; ආ සංසාරාත්, (වතුළිඟිස අනුව යන්නාවූ) සතිලෝකය හිමිකොට; න දිප්පතෙ, ප්‍රකාශ නොවේ නම්; කාත්සනම්, සියලු; භවතත්‍රයම්, (භවිෂ්ඨතාපාතාලස්ථිරූපවූ) තුන් ලොව; අකිතමම්, නිරහාරයෙන් අභ්‍යන්තරිකවූයේ; ජයෙත; වන් ගෙයි.

5 ආදිරාජ, පළමු රජදරුවන්ගේ; යොගිමිතිමි, යශෝගිරියතෙම; වාචිමයම්, (ඉතිහාසකථාදී) වාක්ස්ථිරූපවූ; ආදග්ගිමි, කැටපතට; ප්‍රාපා, පැමිණි; ගෙසාමි, ඒ ආදිරාජයන්ගේ; අසනතිධානෙපි, අභාවයෙහිදු; ස්වයමි, තෙමේ; න නගොති, නොනස්ගෙයි; පගො, බල.

6 ගොෆා, (කාව්‍යාදිස්ථිරූපවූ) වාක්ශොමෝ; සමස්ත්, මනාකොට; පුත්‍රකා, ප්‍රයෝග කරනලද්දී, කාමදුසා, (ප්‍රයෝග කළාහට) ඉභාථි සා වන්නාවූ; ගොෆා, සුරහිටෙකුයයි; බුද්ධෙසු, ආර්‍යයන්විසින්; ස්වයංගෙ, දන්තාලුබෙයි; සෙව, හෝම; දුජ්ජුසුක්කා පුත්‍රා, ශාස්ත්‍රවිරූච කොට ප්‍රයෝග කරනලද්දී වනාහි; ප්‍රයොක්තුෆා, ප්‍රයෝග කරන්නාහුගේ; ගො කුමි, පශුභය හෙවත් ජඩබව; ශංසති, ප්‍රකාශ කරන්නයි.

7 තත්, එහෙයින්; කාවො, කාව්‍යයෙහි ලා; දුභමි, ශාස්ත්‍රවිරූචවූ; අලමපි, (ශබ්දාත්මයාවූ හෝ අවිනිකවූ හෝ) මදෙකුදු; කථවත නො පෙක්‍ෂාමි, කිසිපරිද්දෙකිනුදු උපෙක්‍ෂා කටයුතු නොවේ; (ඒ එසේමැයි.) වසු, ගර්භයතෙම; සුඤ්ජරමපි, (වණිණියංඝාතසම්පන්නබැවින්) ශො භවතිස්සද; එකෙත යව්‍යෙණි, එක කුණ්දෙසෙකින්; දුගිතං සතත්, සුභි නොකටහැකි වන්නෙයි.

යම්සේ නොහතද වූ ගර්භ ස්වරූපවූ කුණ්දෙකින් ප්‍රකවූයේ ලෝ වැස්සන්විසින් ගර්භය වන්නෙද, එපරිද්දෙන්ම කිහිපගේ කාව්‍යමයවූ ගර්භය මදද වූ ශබ්දාත්මයාවූ හෝ අවිලක්ෂණවූ හෝ යව්‍යයක් වැනි දෙසෙක කරණකොටගෙන නිශ්චය වන්නෙයි යිසේයි.

- 8 ගුණදෙශානශාස්ත්‍රඥ: කථං විගජතෙ ජන:
 භූමිකිසාධිකාරො'සා රූපගෙදෙපලබ්ධි:.
- 9 අත: පුජනාං ව්‍යුත්පන්නිමිතිසංකාස සුරස:
 වාචාං විවිධාමාණාණං නිබන්ධ්‍ය: ක්‍රියාජිවිතී.
- 10 ගෙනගෙරිච ආචාරානාමිලකාරභව දර්ශිතමි *
 ගෙරිං තාචද්ධොච්චාච්චිතනා පද්‍යුලි.
- 11 පද්‍යං ගද්‍යම මිශ්‍රම තත්ත්වයෙව ව්‍යවස්ථිතමි
 පද්‍යං ව්‍යුත්පදි තච්ච වෘත්තං ජාතිරිති විධා.

8 අශාස්ත්‍රඥ: ශාස්ත්‍රය නොදන්නා; ජන: ජනතෙම; ගුණ, (විශේෂයෙන් ගතයුතු වූ පුරුෂාචිසක්ෂානිතවූ) අචිසන්ද; දෙශාන්, (උක්කස් රූපවූ අචිසට පිරුවූ) දෙශයන්ද; (කාව්‍යාපෙක්ෂායෙන් වනාහි-) ගුණ, (අබ්ද්‍යචිසංස්කාරභවරූපවූ) ගුණයන්ද; දෙශාන්, (අපාචිචාදිවූ වක්ෂ්‍යමාණ) දෙශයන්ද; කථං විගජතෙ, කෙසේ විශාල කරන්නේද; (ඒ එසේ මැයි.) අනිසං, ඇස්තැන්නාහට; රූපගෙදෙපලබ්ධි, (නිලපිතාදිවූ) රූපවිශේෂයන් දැක්මෙහි; අධිකාර: සොයාබවෙක්; අසති කිමි, ඇද්ද; (නැත්වය සිසේයි).

සම්පේ ලොවනවිකල පුරුෂතෙම නිලපිතාදි රූපයන්ගේ දැක්මෙහි සම්පි නොවේද, එපරිද්දෙන් ශාස්ත්‍රලොවනවිකලයාද ගුණදෙශයන් විවේක කරන්නට නොපොහොසතැයි සේයි.

9 අත: මෙයින් ගෙවත් ශාස්ත්‍රයෙන්ම ගුණදෙශවිභාගය වනගෙයින්; සුරස, සුච්චාචාසීයෝ; පුජනාමි, සනිසන්නේ; ව්‍යුත්පන්නිමි, (කාව්‍යයෙහි ගුණදෙශපරිඥානලක්ෂණවූ) ව්‍යුත්පන්නිය; අනිසංකාස, උදෙසා; විවිධාමාණමි, (අබ්ද්‍යලකාර අචිලකාරවශයෙන්) නානාප්‍රකාරවූ සම්පිභූතී; වාචාමි, කාව්‍යයන් සම්බන්ධි; ක්‍රියාජිවිතී, ක්‍රියාකල්පය ගෙවත් කාව්‍යලක්ෂණශාස්ත්‍රය; නිබන්ධ්‍ය: බැන්ධ්‍ය.

10 ගෙන, ඒ පුච්චාචාසීයන් පිසින්; ආචාරානාමි, කවිප්‍රසංගයන්ගේ; ගෙරිච, ගෙරියද; අලකාරාන්තර, (ඒ කාව්‍යගෙරියෙරෙකදෙනවූ) අලකාරයද; දර්ශිතමි, දැක්වූයෙද; (ඒදෙදෙනාකෙරෙහි ලා-) ගෙරිමි කාවන්, කාව්‍යගෙරිය වනාහි; ඉචාචි, කිව්නුපිසින් කැමැතිවනෙද (රසවංශාදිවූ කිසි) අර්ථයක්හි; ව්‍යවස්ථිතනා, (මේ කවිනිසෙන්) පිහිටුවනෙද්දවූ, පද්‍යවලි, (සුඛයානිකිකතවූ) පදයන්ගේ සවුද්‍යයි.

11 තත්, ඒ (කාව්‍යගෙරිය) ගෙම; පද්‍යමි, කෙවලපද්‍යනම්කය; ගද්‍යමි, කෙවලගද්‍යනම්කය; මිශ්‍රම, ගද්‍යපද්‍යමිශ්‍රානම්කයයි; තත්ත්වයෙව, තත්

* වලකාරාන්තර දර්ශිතා: - ක.

- 12 ජ්‍යෙෂ්ඨිතයා සකලසත්ප්‍රපචෝ නිදර්ශිතා
සා විද්‍යා නෛෂ්ඨිවික්‍ෂ්ණං * ගමිතරං කාව්‍යසාගරම්.
- 13 මුක්තකං කුලකං කොශසසම්භාත ඉති තාදූශා
සංගීතබන්ධාස † රූපවාදනුක්‍යා පද්‍යවිසාරය.
- 14 සංගීතබන්ධො මහාකාව්‍යප්‍රවෘත්තෙ තසා ලක්ෂණම්
ආශිතීමස්ත්‍රියා වස්තුනිදේශො වාපි තත්ත්වම්.

පරිද්දෙකින්ම; ව්‍යවසාහිතම්, පිහිටියෙයයි (දහසුත්තේය); (එහි-) වතුන්
පදී, සතරපදකෙනකුත්ගේ සමාහාරයම; පද්‍යම්, පද්‍යනම් (වත්තේය);
තච්ච, ඒ පද්‍යය; වාක්‍යම්, වාක්‍යය; ජාතිරිති, ජාතියයිද; විධා, විධිකාර
(වත්තේයි).

12 සකලා, සියලු; සත්ප්‍රපචා, ඒ (වෘත්තජාතියේදෙකෙන්) විසත
රය; ජ්‍යෙෂ්ඨිතයා, ජ්‍යෙෂ්ඨාස්ත්‍රයෙහි; නිදර්ශිතා, (ලක්ෂණගෙයින්ද
ලක්ෂණගෙයින්ද) දක්වනලද; සා විද්‍යා, ඒ (ජ්‍යෙෂ්ඨිත) විද්‍යාකෞතේ;
ගමිතරම්, ගැඹුරුව; කාව්‍යසාගරම්, කාව්‍ය නමැති සමුද්‍යය; විවික්ෂ්ණම්,
බස්නාකැවැත්කවුන්ට; නෛෂ, නැවතී.

13 මුක්තකම්, මුක්තකය; කුලකම්, කුලකය; කොශා, කොශය;
සම්භාතා ඉති, සම්භාතයයිද; තාදූශා, එබඳුව; පද්‍යවිසාරය, පද්‍යප්‍රකාරය
තේම; සංගීතබන්ධාසරූපභාවත්, සංගීතබන්ධාසේ එකදෙසෙකිභාවයත්තෙ
යින්; අනුක්‍යා, නොකියනලද; (සංගීතබන්ධයෙන් වෙන්කොට ලක්ෂණගෙ
යින් නොකියනලදී).

වෙයි නිවුණු අපි ඇති අතින් සොලොවත් අපෙක්ෂා නොකරන එක
සොලොවෙන් මුක්තක නම් වෙයි. එකක්‍රියාවාරයෙන් ඔවුනොවුන්
අපෙක්ෂාකොට නිවුණු අපි ඇති වෙන වෙන නිවුණු අපි නැති බොහෝ
සොලෝ කුලකනම් වෙයි. නොයෙක් යිතැති ඇති හිතනවු ක්‍රියා ඇති
කොශාකාරයෙන් පිහිටුවනලද යථිප්‍රධානවු බොහෝසොලෝ කොශනම්
වෙයි. සක්‍රියවු එක යිතැතිත් වර්ණනා කරනුපිණිස සමුද්‍යයෙන්
පවත්වනලද හිතනවු ක්‍රියා ඇති බොහෝසොලෝ සංගීතානම් වත්
තේයයි දහනු.

14 මහාකාව්‍යම්, (ගුණගෙයින්ද සන්තතිවෙනගෙයින්ද) මහත්වු කාව්‍ය
ය; සංගීතබන්ධා, සංගීතබන්ධයයි (දහසුත්තේය); අසා තු, මේ මහාකාව්‍ය
සාගේ වහානි; ලක්ෂණම්, ස්වරූපයතේම; උච්චතෙ, කියනලැබේ; තත්
ත්වම්, ඒ (මහාකාව්‍යසාගේ) මුත්තගේම; ආශි, ඉන්ධ්‍යාංසනය හෝය;
නිවිද්‍යා, භූතමය හෝය; වස්තුනිදේශො වාපි, ප්‍රබන්ධස්වරූප අපි
සත්ත්‍වගේ කිම ගෝපිතමෙහි; --

* නෛෂ්ඨිවික්ෂ්ණං—ක. † සංගීතබන්ධා—ක.

- 15 ඉතීහාසකථොද්භූතමීතරවා සද්දුසමි.
වතුච්ඡිහිඵලායතනං * වතුරෙද්දතනනායකමි.
- 16 නගරණිණවගෙලඤ්චන්ද්‍රාකෝදයවච්ඡිකෙය: †
උද්ධතසලිලක්‍රිඩා මධුපානරතොත්තවෙය.
- 17 විපුලමෙතර්විවාහෙස්ව කුමාරෙද්දවණිණතො:
මනුදුග්‍රසාණපීනායකාභ්‍යුදයෙරපි.

“ශ්‍රීමච්ඡිභවගුණරතනසව්‍යවක්‍රිතීතිර්
බ්‍රහ්මන්ද්‍රගෙවර්තපාදසරොජරෙණ්:
ගෞරවොදනිසුකලසත්තිතෙකදික්‍ෂ:
පාසාදපායබහුලං ජගද්‍ය විව්‍රකෙය:”.

මෙබදු වූයේ භූමිස්තමි වේ.

“නවස්ත්‍රයාය රතනානාං ත්‍රෙලොකසාසිසක්‍ෂවාතමන
සභිතාය සුරතවෙර්තරතාගෙන්ද්‍රමෙඉලිඝ්”.

මෙබදු වූයේ නමසක්‍රියා නමි.

“ශ්‍රීස: පතිශ්ශ්‍රිමති ශාසිතං ජගජ්ජගනනිවාසො වසුදෙවසද්වති
වසන්දද්‍රාභිවතරයාමමිරාචිරණ්‍යගතීඛතභවං චුක්ඛං ගරි”.

මෙබදු වූයේ චස්තුනිදේශ නමැයි දතයුතු.

15 ඉතීහාසකථොද්භූතමි, පුරාවෘත්තප්‍රතිපාදනය කරන (රාමායණදී) කථාවන් ආශ්‍රය කළාවූ හෝ; ඉතරවා, (ඉතීහාසාශ්‍රයෙන්) අන්‍යවූ හෝ; සද්දුසමි, ගෞතන (රාජවර්තාදී) භිහනිඇති; වතුච්ඡිහිඵලායතමි, වතුච්ඡිලක්‍ෂණවූ පුරාණාච්ඡෙති ප්‍රතිබ්‍ධවූ; වතුර, (ගුරවිශිෂ්ටභූතසොග සෙන්) කුලවූ; උද්ධත; (ධ්‍යාගාභිශෙයෙන්) උදරවූ; නායකමි, ප්‍රපක්‍ෂ නායකයන් ඇති;—

16 නගර, නුවරය; අණිණව, සාගරය; ගෙල, පච්ඡිකය; සාතු, (නිම භිෂිථාදී) සාතුය; චන්ද්‍රාකෝදය, චන්ද්‍රාදය සුරෝකය සත මොවුන්ගේ; වණිණතො, වණිණතයෙන්ද; උද්ධතසලිලක්‍රිඩා, උද්ධතක්‍රිඩා ජලක්‍රිඩා ය; මධුපාන, ආසවපානය; රතොත්තවෙය, සුරතයාගේ උත්සවය සත වෙසින්ද;—

17 විපුලමෙතර, (විරහාතමකවූ) ශාඛාරයෙන්ද; විවාහෙස්ව, (ගාඛිච්ඡාදී) විවාහයෙන්ද; කුමාර, බාලයන්ගේ; උදය, ජන්මයෙන් හා; වච්ඡිකෙය, බාලපාදී වයසට පැමිණීමෙන්ද; මන්ත්‍ර, මන්ත්‍රයෙන්ද; දුග, දුගයන්වසින්ද; ප්‍රසාණ, (සුඛාදිය පිණිස) ගමනයෙන්ද; ආජි, විග්‍රහයෙන්ද ගෙවත් සුඛයෙන්ද; නායක, (ප්‍රපක්‍ෂ) නායකයන්ගේ; අභ්‍යුදයෙරපි, (විජයාදී ලක්‍ෂණවූ) උත්සවයෙන්ද;—

* ඵලොපෙතං—ක. † වණිණතො—ක.

- 18 අලඛකානම්සංක්ඛ්‍යං රසභාවිතිරනාරම්
සංගේහරනතිවිසතිභේණශ්‍රව්‍යව්‍යානෙතස්සසක්ඛිති,
19 සඵලු භිතනව්‍යානතාභෙන * රුපෙනං ලොකරජකම් †
කාව්‍යං කල්පානතරස්ථාසි ජයෙන සදලඛකාති.
20 නුතනමපාත්‍ර සෙය් කෙඤ්චිදධෙය්‍ය කාව්‍යං න දුෂ්‍යති
සද්‍යුපාගෙතඤ සමපතතිග්ග්ධසති නච්ඡිද්‍ය.
21 ගුණතා ප්‍රාගුපතාසං නායකං තෙන විච්ඡාමි
තිරකරණමිතොප මාගිනා ප්‍රකාතිසුඤ්ජරා.

18 අලඛකානම්; හෙබ්ධාමු; අසංක්ඛ්‍යාමි, නොගතුවනලද හෙවත් බොහෝමු; රස, (ශාකාරවීරාදි) රසයෙන් හා; භාව, (රතනසාහාදි) භාවයෙන්; තිරනාරම්, ව්‍යාප්තමු; අනතිවිසතිභේණ, ඉතා මහත් නොමු හෙවත් මධ්‍යමමු; ශ්‍රව්‍යව්‍යානෙය්‍ය, ශ්‍රව්‍යසුභමු (ඉන්ද්‍රිය උපෙක්‍ෂ වජ්‍රාදිමු) පද්‍යභූමි; සසක්ඛිති, (සංවිච්ඡිත) ගොභනමු පරස්පර සංගති ඇති;—

19 සඵලු, සිද්ධසභිසෙතිම; භිතනව්‍යානතාභෙන, (ආදියෙති පටන් කියාමින් සිටි ව්‍යාප්තම) වෙන්මු අවසානව්‍යානතභූමි; සංගේ, සර්ග යෙන්; උපෙනම්, සුත්තමු; සදලඛකාති, ගොභනමු ශබ්දලඛකාර අවි ලඛකාරභූමි; කාව්‍යම්, කාව්‍යයනෙම; ලොකරජකම්, (පරොක්ත ගුණ සම්පත්තිස හෙතුකොටගෙන) කවිජනසා සතුටුකරන්නේය; කල්පානත රස්ථාසි ජයෙන, (ප්‍රතිග්‍රාහක ජනසායේ බාහුල්‍යය හෙතුකොටගෙන) කල්පානතරස්ත් සිටිනේ වේ.

20 අත්‍ර, වෙකිසනලද (නගරවණිණිනාදිමු) අභිගයන්කෙරෙහි; සෙය් කෙඤ්චිදධෙය්‍ය, (කුමාරොදපච්ඡිතවණිණිනාදිමු) සම්බිසි අභිගය කින්; නුතනමපි, රහිතද මු; කාව්‍යම්, මහාකාව්‍යයනෙම; න දුෂ්‍යති, දුෂ්‍ය නොවන්නේය හෙවත් නපුරු නොවන්නේය; සද්, ඉදිත්; උපානෙතඤ, බිඳනලද අභිගයන්කෙරෙහි; සමපතනි, (ශබ්දවිසාගුණාලක්ෂණමු) විගුහිතොවේ; නච්ඡිද්‍ය, ඒ කාව්‍යසම්පත්ති දන්නමුත්; ආරාධසති, ඇල වන්නිනම්. (ගන්තාලද අභිගයෝද ගුණරහිත මුනම් ඒ කවිමු සිත් තාර සන්නේය සහ භාවිසි).

21 නායකම්, ප්‍රාණනායකයා; ගුණතා, ගුණයෙන් උපලක්ෂිතමු මු; ප්‍රාක්, පළමුකොට; උපනායක, කියා; තෙන, ඒ පුළුවණිණිනමු නාය කයා ලවා; විච්ඡාමි, විපක්ෂයන්නේ; තිරාකරණමිති, අභිභවය (කියනු ලැබෙයි) සහ; ඵල මාගිනා, මේ ක්‍රමයනෙම; ප්‍රකාතිසුඤ්ජරා, සවිභාවයෙන් ගොභනයි.

- 22 වංශවිසෂිලානාදිති වණිණසිනා ඊපොරපි
තප්පසානනායකකාකෂිකථනව * ධිකොති නි.
- 23 අපාදා: පදසනනානො ගද්‍යවාඛ්‍යාසිකා කථා
ඉති තසා ප්‍රභද්‍යො වෛ නයොරධාසිකා නිල.
- 24 නායකොනො වාච්‍යානා නායකොනොරණ වා
සුගුණවිෂ්ණුයා දෙමො නානු භුතාපිභෙසිනි.
- 25 අපි භිතිසමො දුෂ්ටයනත්‍රාපනොරොදිරණත්
අනොතා වනනා සවසං. භෙති සිද්ධත් වා හෙදකාරණම්. †
- 26 (වක්තූවාපරවක්තූව සාමාසනව ‡ හෙදකව
විතනවාඛ්‍යාසිකාසාමොත් ප්‍රසංගොත කථානපි.) +

22 ඊපොරපි, විපක්‍ෂයාගේද; වංශ, අත්වසය; විසෂි, වික්‍රමය; ශ්‍රීකාදිති, ශාස්ත්‍රකල්‍යාණෙහි දක්‍ෂවය යන මේආදී ගුණවස්තුන්; වණිණසිනා, ප්‍රකාශ කොට; තප්පසාත්, ඒ (වණිණාකරනලද වංශාදී ඇති විපක්‍ෂ යාගේ) දිනීමෙන්; නායක, ප්‍රසන්නායකයාගේ; උග්‍රකෂිකථනව, අතිශයක් කීමද; නි, අප; ධිකොති, පිනවා.

23-24 අපාදා, පාදරහිතවූ; පදසනනානා, සුප්‍රසිද්ධ තපදයන්ගේ ප්‍රබාසයෙන්; ගද්‍යම්, ගද්‍යය (දහසුන්ගේය); තසා, ඒ ගද්‍යයාගේ; ආඛ්‍යාසිකා කථා ඉති, ආඛ්‍යාසිකා කථායයි; ප්‍රභද්‍යො, ප්‍රකාරයෝ; වෛ, දෙදෙනෙක; තයො, ඒ (ආඛ්‍යාසිකා කථා) දෙන්නා අතුරෙන්; ආඛ්‍යාසිකා, ආඛ්‍යාසිකානොමෝ: නායකෙනෙව, නායකයා විසින්ම; වාඛ්‍යා, කියුන් නිසා; අනා, (ආඛ්‍යාසිකායෙන්) අනෙකු කථානොමෝ; නායකෙන, නායකයා විසින් හෝ; ඉතරණ වා, (ඉහුගේ සහායාදිවූ) අතිකක්තූ විසින් හෝ; වාච්‍යා කිල, කියුන් නිසා; අනු, මේ (ආඛ්‍යාසිකා කථා) දෙක්හි; සුගුණ; තමාගේ ශ්‍රේෂ්ඨාදීගුණයන්ගේ; ආවිෂ්ණුයා, (ප්‍රකාශයෙන්) කීම; භුතාපිභෙසිනි, (සථාපවෘත්ත සුවර්තලක්ෂණවූ) තනාපිස කියන් නාවූ නායකයාට; න දෙමො, දෙම නැති.

25 අපි තු, එකෙක් මත්තු; තනාපි, ඒ ආඛ්‍යාසිකායෙහිද; අනොතා, (නායකයාකෙරෙන්) අනෙකු ඔහුගේ අනුවාදිත්විසිනුද; උදිරණත්, කිව හෙතුකොටගෙන; අතිශම, (ආඛ්‍යාසිකානොමෝ නායකයා විසින්ම කියුන් නිසා යන මේ) නියමයාගේ අභාවයනෙම; දුෂ්ට, දක්නාලද; වකා, (කථාව) කියන්නේ; අනා, අතිකෙක; සවසං වෙති, (ආඛ්‍යාසිකාව කියන්නේ) තෙමිස යනු; සිද්ධත් වා, කෙබඳුනම්; හෙදකාරණම්, ආඛ්‍යාසිකා කථාදෙන්නාගේ හෙදයට හෙතුවෙක්ද; (මේ හෙදයට කාරණ නොවන් නෙය සිසේයි).

(26 වක්තූව, වක්තූනම් ඡන්දොවිශේෂයද; අපරවක්තූව, අපරවක්තූ නම් ඡන්දොවිශේෂයද; සාමාසනව, ආඛ්‍යාසනම්වූ කථාංගවාවෛශ්ද

* වණිණනව-ක. † හෙදලක්ෂණම්-ක. ‡ සොළලවාසනව-ක.

+ මේ ලොකය හා භූතයන් සිංහලයෙන් නිවැරදි.

- 27 අසභාදිවත් ප්‍රවේශ: කිං න චක්ඛාපරචක්ඛුසො:
භෙදස්මි දූභො ලම්භාදිරුක්ඛාසො * වාසනා කින්නතො.
28 තත්තථාඛාසාසිකොතොසා ජාතී: සංඝ්‍යවසාචිකිතා
අභ්‍රොවානාභිච්ඡානාභි භෙදාභාසානථාතයො.
28 කතාසාරණසච්ඡාමවිප්‍රලම්භාදසාදය:
සංඛාතච්ඡාමා ඵල භොගො චෙවෙශෙමිකා ගුණො.
30 කච්ඡාචකාතං විජ්ජාමනාත්‍රාපි න දුෂ්ඨං
මුඛමිත්ථාපිසංසිඛො † කිං හි න සාසනානාමනාමි.

සෙත් සුත්තවද; අඛාසිකාසා, අඛාසිකාවත්; භෙදකම්, (කථා
සෙන්) වෙන්කරන්නාව; විජ්ජාමනාත්; ඉදින් අසාධාරණලක්ෂණය
කැසී (දන්නාලැබේ) නම්; ප්‍රසංගික, ප්‍රාසංගිකවශයෙන්; කථාසාරණ,
කථාසාරණය;—

27 අසභාදිවත්, අසභාදියෙහි මෙන්; චක්ඛාපරචක්ඛුසො, චක්ඛු
අපරචක්ඛුදෙදෙනාගේ; ප්‍රවේශ, ප්‍රවේශයෙන්ම; කිං න, කුමක්හෙයින්
නොවේද; (වේමය යනු අපිසි.) ලම්භාදි, ලම්භ පථ විශ්‍රාමාදි; භෙදස්මි,
(අඛාසිකාවිෂයට ව්‍යවහාර) විෂයයද; දූභො, (කථාසෙහි) දන්නාලද;
(ඵලෙයින්-) අභොසො වාසනා, (කථාසෙහි) අභොසව්‍යවහාරද වේවා;
තො, ඒ ව්‍යවහාරභෙදමාත්‍රයෙකින්; කම්, (මේ දෙදෙනාගේ) කෙනම්
(විජ්ජාමනවෙන් වන්නේද නොවෙයි සේයි).

28 තත්, එහෙයින්; ඵලා ජාතී, ඵල (ගුණ) ජාතීන්ගෙන්; කථාඛාසි
කො, කථාසාරණ අඛාසිකාසය; සංඝ්‍යවසාචිකිතා, නම්දෙකකින් දක්වන
ලද්දි (ව්‍යවහාර කටයුතුයි); භෙදා, (මේ අඛාසිකාකථාසෙන්) අනෙක;
අඛාසනථාතයො, (සෙත්තලොපාඛාසනාදි) අඛාසනප්‍රකාරයෝද;
අභ්‍රොවා, (මේ අඛාසිකා කථා) දෙන්නිම; අනාභිච්ඡානා; ඇතුළත්
වෙත්.

29 කතාසාරණ, කතාසාරණය; සච්ඡාම, (ඒ කතාසාරණයට හේ
තු වූ හෝ අනෙකු හෝ) සුඛය; විප්‍රලම්භ, විශ්‍යය; උදසාදය, (විප්‍රච්ඡා
දි) අනුදය යන මේ ආදි; සංඛාතච්ඡාම, මහාකාච්ඡාමය; සමා; ඵල, සා
ධාරණයෝමය; (ඵලෙයින්-) තෙ ගුණ, ඵ ගුණයෝ; චෙවෙශෙමිකා න,
(කථාසෙන් අඛාසිකාව) හිතන කරන්නාහු නොවෙත්.

30 කච්, කච්ඡාප්‍රසංග කරන්නාහුගේ; නාමකාමි, අනිප්‍රාසෙන් ක
රනලද; විජ්ජාම, අධ්‍යය; අනාත්‍රාපි, (අඛාසිකාසෙන්) පිටත්වූ (කථා
සෙහිද සම්මතයෙන්); න දුෂ්ඨං, දූෂ්ඨ පිණිස නොවන්නේයි; කතා
නම්කාමි, ව්‍යුත්පන්නවියාට ප්‍රායෝගික; ඉත්ථාපිසංසිඛො, අනිවාර්‍ය
සිහිසෙහි ලා; කිං හි මුඛං න සාසනං, කීමෙන් නම් උපාය නොවන්නේද;
(වේමයයි සේයි).

* රුත්ථවාසො-ක. † සංසිඛො-ක.

- 31 මිත්‍රාණී නාටකාදීති තෛෂාමනාහු විසාර: ගද්‍යපද්‍යමයි කාපි * වම්පුරිතාතිබිසතෙ.
- 32 තදෙනවාචිමයමහාසංසකාතමිප්‍රාකෘතනනරා අපත්‍රංශයෙ මිත්‍රවෙනාහුරතා † හෙතුර්විධම්.
- 33 සංසකාතං නාම දෛවී වාගනිවාඛාතා මහර්ෂිභී: තද්භවං තත්සමං දෙශිතාතෙකා: ප්‍රාකෘතක්‍රමා:.
- 34 මහාරාජ්‍යප්‍රාශ්‍රයාමිතාමිප්‍රකෘතා: ප්‍රාකෘතං විද්‍යා: සාගරසසුකතීරනනාතාං සෙතුබන්ධාදි යනමයම්.

31 නාටකාදීති, නාටකප්‍රකරණදීහු; මිත්‍රාණී, ගද්‍යපද්‍යමයෙහි දහ පුත්තාහ; තෛෂාමි, ඒ (නාටකාදී) මිත්‍රබන්ධනයෙන්; විසාර, ප්‍රථම තෙම; අනාහු, හරතාදී නාටකශාස්ත්‍රයෙහියයි (දහපුත්තෙන්); ගද්‍යපද්‍ය මයි, ගද්‍යපද්‍යමය; වම්පුරිතාපි, වම්පු නම්ඇත්තාවුද; කාපි, කිසිවක්; විද්‍යතෙ, ඇති. (මෙහි අපිබෙදයෙන් හුදෙක් ප්‍රථමාකතප්‍රකාරයම නො වෙයි වම්පුයයි මේ මිත්‍රප්‍රකාරයද ඇතැයි හඟවනලදි. ඒ වම්පුකාවා නම් ජාතකමාලා-දමයන්හි අදියයි දහපුතු).

32 තදෙනවාචිමයම්, ඒ මේ (ත්‍රිවිධවු) කාව්‍යශරීරය; භූයා, නැවත; සංසකාතම්, අබිසංසකාතය; ප්‍රාකෘතම්, අබිප්‍රාකෘතය; තරා, එසේම; අපත්‍රංශයෙ, අබි අපත්‍රංශය; මිත්‍රවෙති, (ඒ සංසකාතාදියෙන් හා ජෛශාවියෙන්) මිත්‍රසයිද මෙසේ; වතුර්විධම්, වතුප්‍රකාරවුවහු; අත්‍යා, අත්‍යයෝ; ආහු, කියත්.

33 මහර්ෂිභී, (දිව්‍යභාෂා දත්තාවු පාණීනාදී) මහාමුනීන්විසින්; අනිවාඛාතා, (ප්‍රකෘතිප්‍රත්‍යයාදි විභාගකල්පනායෙන්) අනුෂිභවු; දෛවී වාක්, දෙවභාෂානොමෝ; සංසකාතං නාම, සංස්කෘතනම් වන්හිය; ප්‍රාකෘතක්‍රමා, ප්‍රාකෘතක්‍රමයතෙම; තද්භවම්, ඒ සංස්කෘතයෙන් උපත්තේය; තත්සමම්, ඒ සංස්කෘත හා සමය; දෙශිති, දෙශියයි; අතෙකා, නානාප්‍රකාර (වන්නේයි).

34 සුකතීරනනාතාම්, (බෙදි අපි දෙදෙනාගේ උත්කෘෂිත හෙතුකොට ගෙන ප්‍රීතිකරවැවින්) සුභාෂිතරතනයන්ට; සාගර, පිහිටවු; සෙතුබන්ධාදි, (ප්‍රචරණෙනිසින්විසින් කරනලද) සෙතුබන්ධාදි කාව්‍යයතෙම; යත්මයම්, යම් ප්‍රාකෘතයක්හුගේ විකාරය වෙත් හුදෙක් යම් ප්‍රාකෘතයෙකින්ම කරනලද (එබඳුවු); මහාරාජ්‍යප්‍රාශ්‍රයාම් භාෂාම්, (කුහතමුරුදි) මහාරාජ්‍ය පිහිටකොට ඇති හෙජල; ප්‍රකෘතප්‍රාකෘතම්, ප්‍රාකෘතයන් කෙරෙහි කොහනකරවු ප්‍රාකෘතයයි; විද්‍යා, දැනිත්.

* කාවිත්-ක. වාණී-කවිත්. † රාගණි-ක. ‡ ප්‍රකෘතං-ක.

- 35 ගෞරවෙනි ව ගෞති ව ලාචි වානාපි* තාදුශි
යාති ප්‍රාකෘතමිතොව† ව්‍යවහාරෙෂු සනතිතිම.,
- 36 ආභිරාදිතිරි; කාවොච්චපත්‍රංශ ඉති ස්වකා:
ශාස්ත්‍රානු සංසකාතාදතාදපත්‍රංශතසොද්ගමි.
- 37 සංසකාතං සහිතච්ඡාදි ප්‍රාකෘතං සකකිකාදි යත්
ආසාරාදි†තාපත්‍රංශො නාචකාදි තු මිශ්‍රකමි.
- 38 කථාදි+සසච්ඡාතාභිසංසකාතෙන ව බධාතෙ
භූතභාෂාමයිනිචානු * * රද්භූතාචාං වාග්‍යකථාමි.
- 39 ලාසාච්ඡිත්‍රිතශ්චාදි † † ප්‍රෙක්‍ෂාචිම්බරත්පුත:
ශ්‍රව්‍යමෙවෙති සෙසොපි වයි ගතිරාදුහාතා.

35 ගෞරවෙනි ව, ගෞරවෙනාශ්‍රයවූ භාෂාවද; ගෞති ව, ගෞතියාශ්‍රය වූ භාෂාවද; ලාචි ව, ලාචාශ්‍රයවූ භාෂාවද; අනාපි තාදුශි, (පාචාලි මාගධි ආදි) එබඳු සාමාන්‍යභාෂාවද; ප්‍රාකෘතමිතොව, ප්‍රාකෘතය යන නමින්ම; ව්‍යවහාරෙෂු, කාවකාදියෙහි ලා; සනතිතිමි, ප්‍රසොගයව; යාති, යත් නිසි.

36 ආභිරාදිතිරි, වාග්‍යකකිරාතාදිත්තේ භාෂාවෝ; කාවොච්ච, ගද්‍ය පද්‍යමිශ්‍රාතමකවූ කාවාප්‍රසොගයෙහි ලා; අපත්‍රංශ: ඉති; අපත්‍රංශයයි; ස්වකා: තා:, දත්තාලදහ; ශාස්ත්‍රානු, ව්‍යාකරණාදියෙහි ලා; සංසකාතාදතාත්, (ලක්‍ෂ්‍යාචාරාදි) සංසකාතයෙන් පිටත් වචනය; අපත්‍රංශතසා, අපත්‍රංශ බැවින්; උදිතමි, ව්‍යවහාර කරනලදි.

37 සහිතච්ඡාදි, සහිතච්ඡාදි පාරික්ෂකතාදිවූ යම් කාවාශ්‍රයක් ඇද්ද (ගෙනම); සංසකාතමි, සඵසංසකාතයයි (දතපුත්තේය); සකකිකාදි, සකකික යෙතුච්ඡාදිවූ; යත්, යම්කාවාශ්‍රයක් ඇද්ද හෙද; ප්‍රාකෘතමි, සඵප්‍රාකෘතයයි (දතපුත්තේය); (යාති) ආසාරාදිති, ආසාර රාසකාදිවූ (යම් කාවාශ්‍රයෙන් ඇද්ද මනු); අපත්‍රංශ:, අපත්‍රංශයයි (දතපුත්තාත); නාචකාදි තු, නාචක භාෂා ප්‍රකරණාදිවූ යම් වාචිකයෙන් ඇද්ද ගෙනම; මිශ්‍රකමි, සංසකාතාදියෙන් මිශ්‍රයයි (දතපුත්තේය)

38 කථාදි:, කථා ආවෘතකාදිවූ ප්‍රබන්ධයෙනම; සඵභාෂාති:, සියලු (සංසකාත ප්‍රාකෘත අපත්‍රංශ පෙරොච්ඡාදි) භාෂායෙන්ද; සංසකාතෙන ව; සංසකාතයෙන්ද; බධාතෙ, (සඵභාෂාවයෙන්) බදනාලාබ්ධි; අද්භූ තාචාමි, ප්‍රකෘතවූ පූච්චිආති; බාගත්කථානතු, බාගත්කථා වනාහි; භූතභාෂාමයිති, පෙරොච්ඡාදිවූ වචනය වියයි; අනු:, (ගර්භයෝ) නියත්.

39 ලාසා, ශාඛාරාප්‍රධානවූ නානාය; ජලිත, ජද්වප්‍රධානවූ නානාය; ශමකදි, කාලපිගෙෂප්‍රතිපාදක නානාය යන මේ ආදි (නානායත් ප්‍රතිපාද නය කරත්තාවූ කාවාශ්‍ර)යෙනම; ප්‍රෙක්‍ෂාචිම්, ප්‍රෙක්‍ෂාවම ප්‍රසොදන කොට

* වානාච-ක. † ගොවං-ක. ‡ ගෞරා-සි. + කථා හි-ක. .

** සිම්ප්‍රානු-ක. †† ශ්‍රව්‍යාදි-ක.

- 40 අසත්‍යතෙකො ගිරං මාගීහස්සක්ඛගෙද: පරස්සරම්
තත්‍ර චෛදගීගොඨියො වණේණ්ණතෙ ප්‍රසුඛානතරො.
- 41 ඥෙලභ: ප්‍රසාදස්සමනා මාඛුසභීං සුකුමාරතා
අභිව්‍යාකරුදුරුකුමොඤ්ඤානානතිසමාධස්.
- 42 ඉති චෛදගීමාගීහස්ස ප්‍රාණ දඤ ගුණා: සමානා:
එතං විපස්සය: ප්‍රායො දඤතෙ ගොචචඨිමති.
- 43 ඥලිභමස්සාභිසෙපිලාමලප්‍රාණක්ඛරොත්තරම්
ශිවිලං, මාලතිමාලා ලොලාලිකලිලා යථා.

ඇත්තේයයි දතයුත්තේය; ඉතරත්තය, ඒ ලාසකදිත්තෙරත්ත අනෙවු
සංගිතකොදිතෙමේ වනාහි; ඉවාචෙවෙති, අතිතය නොකවතැතිබැවින්
ඇසියයුත්තේයයි; තෙතොපි චසි ගතිය, ඒමේ විප්‍රකාරවූ වැවසාද;
උද්ගාතා, කිසකලය.

මෙහි අපිසබ්බදතෙම ඒ ත්‍රිවිධ කාව්‍යයාගේ හුදකේ සංස්කෘත ප්‍රාකෘ
ත අපභ්‍රංශ මිශ්‍රය යන වතුර්විධතිය වතු නොවත්තේය ප්‍රෙක්ෂාපිත ඉවා
යයි විවිධවිධයද ගතවා.

40 අනෙක, නොඑත්තකාරවූ; පරස්සරම්, ඔවුනොවුන් හා; ස්සම
තෙද: සමලප්‍රාද අනතරඇති; ගිරං මාගීහ, කාව්‍යයන්ගේ රචනාප්‍රකාරය
තෙම; අසති, ඇත; තත්‍ර, ඒ අනෙකමාගීහයෙහි ලා; ප්‍රසුඛානතරො,
මතත්තවූ හෙදඇති, චෛදගීගොඨියො, චෛදගීගොඨියමාගීයෝ දෙත්
ත; වණේණ්ණතෙ, (විභාගගෙහිත්) වණ්ණනා කරනුලැබෙත්.

41 ඥෙලභ: (බහුගොරවලක්ෂණවූ) ඥලිභවතාවය ගෙවත් අනෙ
පිලාය; ප්‍රසාද: (ප්‍රකාශාචිතාලක්ෂණවූ) ප්‍රසන්නතාවය; සමනා, (පද්‍ය
ගද්‍යයන් සමබන්ධවූ පාදයන්ගේ) සමානතාවවූ බහිය; මාඛුසභීම්, (ශබ්ද
පිදෙන්නි) රසවත්බවය; සුකුමාරතා, අපරුෂාක්ෂරබාහුලාය; අභි
ව්‍යාකරු, අභිභවයාගේ (ශබ්දයෙන් හෝ නාසයෙන් හෝ) ග්‍රහණය;
උදුරුකුම, (එක්තරා අභියෙකින්) සනාථබවය; ඔරු, සමාසවෘත්තීබාහු
ලාය; කාන්තිය, සඵලොක්ඛතොගරබවය; සමාධස්, ගොණභිබවය
යන;—

42 ඉති, මෙබඳුවූ; දඤ ගුණා, දඤමීමයෝ; චෛදගීමාගීහස්ස, දස්ථි
ණ්ණානාකාව්‍යය; ප්‍රාණා, ඒ විධයයි; සමානා, දත්තාලදහ; එතම්, මේ
ඥෙලභාදිත්ව; විපස්සය, විපක්ෂවූ අඥෙලභාදියතෙම; ගොචචඨිමති,
ගොචකාව්‍යයෙහි; ප්‍රායො, බොහෝයේ; ලක්ඛනෙ, දක්කාලැබේ.

43 ඥලිභම්, සිලවූවූ; අස්සාභි, ස්වකිනොකරනලද; අනෙපිලාම්, බ කි
ලාසවය ඇති; අලප්‍රාණක්ඛරොත්තරම්, වහිනප්‍රථමාදිවූ අලප්‍රාණවූ

44 අනුප්‍රාසයිසා භෞමෙවසාදිභං ඛනිගොරවාත්,
වෛදභේමිමාලාදිම ලභිසිතං භ්‍රමරෙරිති.

45 ප්‍රසාදවත් ප්‍රසිධාපීම්භෙරිඤ්චරද්‍රුති
ලක්ඛි ලක්ඛී. තතොතිති ප්‍රතිත්සුභගං වච්ඤා.

46 ව්‍යුහනනමිති ගෞඩිසෙය්‍යාතිරුභිමපිණතෙ
යථානතාප්‍රජාබරනමසද්‍යාභෙකා වලක්ඛණ.

අක්‍ෂරයන්ම අධිකකොට ඇති කාව්‍යයකෙම; ශිපිලම්, ශිපිලනම් වන්නේ ය; (ඒ ශිපිලකාව්‍යය කෙම;) මාලනිමාලාලොලාලිකලිලායථා, “මාලනිමාලාලොලාලිකලිලා” යනු මෙති-මාලනිමාලා, දැසමත්මල්දම; ලොලා, පුෂ්පසුගාධිසෙති ලොල්වු; අලි, භාඛ්‍යයන් විසින්; කලිලා, ව්‍යාජතයි.

44 තත්, ඒ ශිපිලකාව්‍යයකෙම; භෞමෙය; පෞරසත්‍යයන් විසින්; අනුප්‍රාසයිසා, අනුප්‍රාසවූවින්; ඉභ්‍රමි, කැමැතිවනලද; වෛදභේමි, දැක්මණ්‍යායන් විසින්; ඛනිගොරවාත්, රචනාවගේ අසෛපිලාය ගෙතුකොටගෙන; මාලනිදම ලභිසිතං භ්‍රමරෙරිති, “මාලනිදම ලභිසිතං භ්‍රමරෙරි”යි මෙබඳු කාව්‍යයකෙම; ඉභ්‍රමි, කැමැතිවනලද-මාලනිදම, ජාතිකුසුමදමයකෙම, භ්‍රමරෙරි, භාඛ්‍යයන් විසින්; ලභිසිතම්, ඉත්මෙනලදි.

45 ප්‍රසිධාපීම්, ප්‍රකාශපී ඇත්තාවූ කාව්‍යයකෙම; ප්‍රසාදවත්, ප්‍රසාදගුණ ඇත්තා නම්වේ; (ඒ ප්‍රසාදවත්වූ කාව්‍ය නම්)-ඉභ්‍රෙරිඤ්චරද්‍රුති ලක්ඛි ලක්ඛී. තතොති ඉති, “ඉභ්‍රෙරිඤ්චරද්‍රුති ලක්ඛි ලක්ඛී. තතොති”යි යන මෙබඳු; ප්‍රතිත්සුභගම්, වහාම අප්‍රීතබොධය කරනගෙයින් මනොහරවූ; වච්ඤා, වචනයයි-ඉභ්‍රෙරි, වඤ්ඤාගේ; ඉඤ්චරද්‍රුති, නිලොත්පලයට බඳුනු ගොනාඇති; ලක්ඛි, විස්තයකෙම; ලක්ඛිමි, ශ්‍රීය; තතොති, පතුරුවන්නෙයි.

46 ගෞඩිසෙය්‍ය, පෞරසත්‍යයන්විසින්; ව්‍යුත්පන්නමිති, ව්‍යුත්පන්නයයි; තාතිරුභිමපි, අතාපිසෙය්‍ය අප්‍රසිධවූ අපිඇත්තේද; ඉභ්‍රතෙ, කැමැතිවනලාබ්‍හි (ගෙනෙම); අතතාප්‍රජාබරනමසද්‍යාභෙකා වලක්ඛණයථා, “අතතාප්‍රජාබරනමසද්‍යාභෙකා වලක්ඛණය”යනු මෙති-වලක්ඛණය, වඤ්ඤාව; අතතාප්‍රජාබරනම, නිලොත්පලයක් හා; සද්‍යාභ, සද්‍යශ්‍රී; අධිකා, විස්ත ඇත්තේයි.

- 50 ඉතියාදිලොච්ඡා භේදිකමාමර්ථාලංකාරධර්මරේඛා,
අපේක්ෂාමාණ වච්ඡායෙ* පෞරසාන කාව්‍යපඨනි.
- 51 මධුරං රසවච්චි වස්තුකාපි රසස්සීනා +
සෙන මාද්‍යානි ධිමතො මධුනෙව මධුමානා.
- 52 යයා කකාච්චිත්‍රානා යත් සමානමනුකූලෙන
තද්‍රාපාදි ‡ පද්‍යතනිකානුප්‍රාසා රසාවතා.
- 53 එක රාජා යද්‍ය ලක්ෂ්මිං ප්‍රාග්‍රාහිත් බ්‍රාහ්මණප්‍රියා
තද්‍යාද්‍යානි ධර්මසා ලොකෙස්විතානුකූලොභවත්.

රාමා, උත්තමස්ත්‍රියයේ; මුඛනිලේ, මුඛනිලයාය හා; සාචිනේ,
සාචිකරත්තේයි.

මෙම සරාතිකවූ එකපාදයෙන් මිශ්‍රිතවූයේ සමබන්ධ වන්නේයි. මේ
වෙසේයි—

“වස්තුප්‍රණයෝද්ගනිමිමනෙ, මලසමාර්ථානා
සාචිකෙ මත්මරොත්මාපි වරරාමාමුඛනිලේ” යි.

50 ඉති, මෙබඳු; භේදිකමාමි, (විජාතිකබන්ධනයේ මිශ්‍රිතලක්ෂණවූ) අසාමාන්‍ය; අනාලොච්ඡා, නොබලා; පෞරසාන, ගෞරවය; කාව්‍ය පඨනි, කාව්‍යරමනායාමෝ; අර්ථාලංකාරධර්මරේඛා, ජානාදිවූ අර්ථ ලංකාරනා අක්ෂරාධර්මරේඛා; අපේක්ෂාමාණ, අපේක්ෂාකරන්නා; වච්ඡායෙ, පවත්නායි.

51 රසවත්, රසඇත්තාවූ කාව්‍යයනෙම; මධුරමි, මධුර වන්නේය; සෙන, සමරසයක් කරණකොටගෙන; ධිමනා, කවිත්‍ර; මධුනා, මකරකුරසය හෙතුකොටගෙන; මධුමානා ඉව; හාඛයත්තේ; මාද්‍යානි, මත් වෙද්ද; රසා, ඒ රසයනෙම; වාචි, ගබ්දයෙහිද; වස්තුකාපි, අභියෙහිද; සීනි, සිටින්නේයි.

52 යත්, සම්පදයෙක්තෙම; යයා කකාපි ශ්‍රැතා, (සමානසය සමානුසංයෝගය යන මේආදියෙන් කරනලද සද්‍යශබ්දඇති) සමිකිසි වණිණියෙකින් ලක්ෂ්මිවූ ශ්‍රැතිය හෙතුකොටගෙන; සමානමි, (පද්‍යතනරසක් හා) සද්‍යශබ්ද; අනුකූලෙන, අසනුලැබේද; තද්‍රාපාදි, එබඳු පදය ආදියොටඇති; පද්‍ය, පදයන්ගේ; ආසනානි, ආසනනායාමෝ; සානුප්‍රාසා, අනුප්‍රාසයකිනම්; රසාවතා, ශ්‍රැතියුගතතාවක් එළවන්නේයි.

53 (යනමේ සමානපදයකින් පදගරණයි.) බ්‍රාහ්මණප්‍රියා, (ශාස්ත්‍ර විශිකවූ ධර්මියාගේ පැවැත්වීමෙන්) බ්‍රාහ්මණයන්ට ප්‍රියවූ; එක රාජා, මේ රජයනෙම; යද්‍ය, යම්කලෙක්කි; ලක්ෂ්මිමි, නරාඨපව්වට; ප්‍රාග්‍රාහිත්, පැමිණි

* වච්ඡායෙ-ක. † රසස්සීනි-ක. ‡ තද්‍රාපාති-ක. + තනා-ක.

- 54 ඉතීදං නාදතං ගෞරවෙන ප්‍රාසංගතං තත්ප්‍රියං
අනුප්‍රාසාදපි ප්‍රාසො වෛදග්‍යෝර්දමිෂ්‍යතෙ.
55 වණ්ණාවාහනීර්හුප්‍රාස: පාදෙෂු ච පදෙෂු ච
පුච්ඡානුභවසංසකාරබොධිනී සද්දරතා.
56 වජ්‍රෙ ගරුතනිශොභනංසෙ ඤායානබකපිත්‍රමේ'
ඉන්ද්‍රහිලනිගං ලක්ෂමි සංඥාධාතෘලිඤ්ඤිමමි.
57 වාරු වායුමසං භීරු! බිම්බං පශ්‍යොගදමිතරෙ
මනමනො මනමමි: ක්‍රාන්තං නිශ්චිතං සඤ්චුදුතමි.

නිශ්චේද; තද ප්‍රභෘතී, එතැන්පටන්කොට; අසම්භ ලොකෙ, මේ(වණ්ණා
ශ්‍රමලක්ෂණවූ) ජගත්තී; ධර්මසං, ශ්‍රැතියමානියෙන් කරනලද වණ්ණා
ශ්‍රමාවාර්තාගීයයෙන්; උත්තමය, නිෂ්ප්‍රතිපක්ෂවූ ප්‍රවාහනිය; අභවත්, පි-මෙ
හි "එළ රාත්" යන තත්ති සකාරරෙඵදෙන්නාගේ සානගෙයින් කරන
ලද සමබවය. එකාරභකාරදෙන්නාගේ මාත්‍රාගෙයින් කරනලද සමබව
ය. "ලක්ෂමි ප්‍රාසනවන් බ්‍රාහ්මණප්‍රිය" යන තත්ති සංසොගයෙන් හා
මාත්‍රායෙන් හා ප්‍රසන්නායෙන් කරනලද සමබවය. උත්තරාච්ඡිඤ්ඤිමෙ
සේම සුදුසුපරිද්දෙන් ගතය.

54 ඉතීදමි, මෙබඳුවූ (සමානපදසංගතීලක්ෂණ මාත්‍රාදී)තෙම;
ගෞරවෙ, ගෞරවයන්විසින්; ආදතං න, ආදර නොකරනලද; අනුප්‍රා
සංගත, අනුප්‍රාසශබ්දරසයම; තත්ප්‍රිය, ඒ ගෞරවයන්ව ප්‍රියවන්නේදී;
වෛදග්‍යෝ, දැක්මන්තායෙන්විසින්; අනුප්‍රාසාදපි, අනුප්‍රාසයටද වඩා;
ඉදමි, (මේ සමානපදසංගතීලක්ෂණ මාත්‍රාදී) තෙම; ප්‍රාස, බොහෝ
සේ; ජපසිතමි, කැමැතිවනලදි.

55 සදි, ඉදින්; පුච්ඡ, පමුකොට කිසිකලද අක්ෂරයන්ගේ; අනුභව
සංසකාරබොධිනී, ශ්‍රොත්‍රග්‍රහණසංසකාරය ප්‍රබොධ කරන්නාවූ; අදරතා,
ආසන්නතාවක් වූනමි; පාදෙෂු ච, පාදයෙහිද; පදෙෂු ච, පදයෙහිද;
වණ්ණාවාහනී, (සවරවැජ්ඣලක්ෂණවූ)වණ්ණයන්ගේ පුතරුවාරණය
තෙම; අනුප්‍රාස, අනුප්‍රාසයයි (දතයන්නේයි).

56 (මෙහි "වජ්‍ර-ඤා-ඉන්ද්‍ර-සංඥ" යන ශබ්දයන්ගේ පාදයෙහි අනු
ප්‍රාස විසයි දතය.) ඤායානබකපිත්‍රමෙ, කොඳමල්කැනට බඳු ලීලාභෘතී;
(එහෙයින්ම) ගරුතනිශා, ගරුත්කල්හි රාත්‍රියට; උත්තංසෙ, ශෙබරයක්
බඳුවූ; වජ්‍ර, වජ්‍රයාකෙරෙහි ලා; ඉන්ද්‍රහිලනිගමි, ඉන්ද්‍රහිලමණිසඳුඔවූ;
ලක්ෂමි, විස්තයතෙම; අලිත, හානිගසක්හුගේ; ශ්‍රිමි, ගොඨාව; සඤ්චු
ධාතී, උසුලන්නේයි.

57 (මෙහි වකාරයාගේද වකාරසහිත වකාරයාගේද නකාරසහිත
මකාරයාගේද රෙඵයාගේද සථාසම්භවයෙන් සෙස්සවුන්ගේද ආවෘත්ති
ය පදනුප්‍රාසයයි දතය.)

- 58 භූතානුප්‍රාසම්චන්ති නාභිදුරානතරශ්‍රාතිම
ත තු රාමාමුබාමොපසදශෙව්‍යමා ඉති.
- 59 සමරා ඛරා ඛලා කාතා කාසා කොපයා නා කාසා
ව්‍යුතො මාතො ධිකො රාතො මොතො ජාතො සවො ගතා.
- 60 ඉතංඛි ඛකිපාරුෂාං ශෛප්‍රියාම ප්‍රසව්‍යති *
අතො නොවමිතප්‍රාසං දුෂ්ණිතා ප්‍රසුරතො.
- 61 ආවෘත්තිමෙව † සසිකාතගොවරාං සමකං විදු:
තනතු නෙකානාමධුරමතා පඤ්චාචිධාසතො.

හිරු, ප්‍රියාව; මත්වන, මාමෙ විකාශ; නිදිකම්, දසාරකිකව; මත්මර,
අනභිතාපිසිත්; ආත්‍යානාම, මඩනාලද්ද; කුභිම්, කරන්තව; අමබරො,
ආකාශයෙහි; උද්‍යම, පැනනැංගාමු; වාරු, මනොහරමු; වාසුවසම්,
වසුවසහු ප්‍රතිබවමු; එතද්ධිමම්, මෙමණ්ඩලය; පශා, බල.

58 ඉති, මෙසේ (අනන්තරොක්තප්‍රකාරමු); නාභිදුර, භූතාදුරානොමු; අනත
රශ්‍රාතිම, ව්‍යවධානශ්‍රාතිසත් ඇත්තාමු; අනුප්‍රාසම්, අනුප්‍රාසය; ඉවත්තී,
(වෛදගීකොභිස දෙපක්‍ෂයෙහිම ඇත්තෝ) කැමැත්තාහ; රාමාමුබාමො
පසදශෙව්‍යමා ඉති, “රාමාමුබාමොපසදශෙව්‍යමා”යි (මෙබඳු දුරා
නතරශ්‍රාතිඅනුප්‍රාසය); ත තු ඉවත්තී, නොකැමැතිවෙත්. (නොහොත්
වෛදගීසෝ එකානාසෙන් නොකැමැත්තාහ. ගෞඩසත්විසිත් එබඳු
සේද කැමැතිවනුලැබෙයි කිසි හෝ දතසුතු).

ඉක්කිති සොලොවෙකින් මෙබඳුම අනුප්‍රාසය දුෂ්ණිතාසත්ව අන
භිමත පරිදි දක්වත්.

59 සමරා, අනභිතෙම; ඛරා, කුරස; කාතා, වලලහතෙම; ඛලා;
දුර්ජනය; නා, අපතේ; කාසා, ගර්ථයතෙම; කාසා, ස්වණය; කො
පයා, රොහයද; කාසා, මදය; මාතා, මාතයතෙම; ව්‍යුතා, ගිලිහිණි;
රාතා, අනුරාගයතෙම; ධිකා, බලවත; මොතා, බුර්ජාව; ජාතා, විස;
සවො, ප්‍රාණයෝ; ගතා, ගියෝයි.

60 ඉතාදි, මේආදිමු කාව්‍යයතෙම; ඛකිපාරුෂාමි, (සුකුමාරතාවට
විපක්‍ෂමු) ඛකිපරුෂතාවද; ශෛප්‍රියාම, (ශෛෂයට විපක්‍ෂමු) ශිප්‍රි
තාවද; ප්‍රසව්‍යති, කැමැතිවන්නෙය; අතා, මෙයින්; එවමනුප්‍රාසම්, මෙ
බඳුම අනුප්‍රාසය; දුෂ්ණිතා, වෛදගීසෝ; ත ප්‍රසුරතො, ප්‍රසොග නො
කෙරෙත්.

61 සසිකාතගොවරාමි, වණිණියමුදය විෂය කොට ඇති; ආවෘත්ති
මෙව, ආවෘත්තියම; සමකං විදු, සමකයයි දනිති; තනතු, ඒ සමකය
වනාහි; එකානාමධුරමි ත, එකානාසෙන් මධුර නොවන්නෙය; අතා,
එහෙයින්; පඤ්චාත්, පසුව; විධාසතො, ප්‍රතිපාදනය කරනුලැබේ.

* නිසචන්ති-ක, † ආවෘත්ති-මණිණි-ක.

- 62 කාමං සමෝපාලකාරො රසමතේ නිෂ්චතු
නිථාපාත්‍රාමනනෙවෙනං භාරං වහති භූසා.
- 63 කතො! කාමයමානං මාං නිං න * කාමයසෙ කප්ථි
ඉති ප්‍රාමෙක'යමථිනමා වෛරසාසයෙව කප්‍රාතො.†
- 64 කාමං කඤ්චිවණ්ඩාලො + මයි වාමානි! නිද්දිය:
නිසි නිමිත්තසරෙ දිව්‍යොත්තප්‍රාමෙක'වො රසාවහා.
- 65 ශබ්දෙ'පි ග්‍රාමානාසොත්තව සා සහොතරකිත්තිනමි ‡
යථා යකාරදිපදං රත්‍යත්තවතිරුපණ.

62 කාමම්, ඉදින්; සමෝපාලකාරො; (ඡන්දප්‍රභේද වූ) සියලු අලංකාරයන්; රසම්, මාධුර්‍යලක්ෂණ වූ රසය; අතේ, වහනුයෙහි; නිෂ්චතු, පමුණුවාවයි; නිථාපි, එකතු වූවන්; අග්‍රාමානෙව, අග්‍රාමානව ම; භූසා, බොහෝසේ; එනං භාරම්, මේ (රසනිෂේකලක්ෂණ වූ) වූරය; වහති, උසුලන්නේයි.

63 කතො, කතාසාව! කාමයමානම්, නි කැමැති වන්නාවූ; මාම්, මා; නිම්, තෝ; කප්ථං න කාමයසෙ, කුමකැයි නොකැමැත්තෙකිදයි; ඉති, මෙබඳු; ග්‍රාමා, ග්‍රාමාවූ; අයම් අථිනමා, මේ වහනුරුපයෙන්; වෛරසාසයෙව, වෛරසාස පිණිස ම හෙවත් අමාධුර්‍යය පිණිස ම; කප්‍රාතො, සමම් වන්නේයි.

64 වාමානි! මනෝඥ වූ ඇස් ඇත්තිය! කාමම්, ඉදින්; කඤ්චිවණ්ඩාලො, අනඛ නමැති වණ්ඩාලකෙව; මයි, මාකෙරෙහි; නිද්දිය, කැරුණු නැත්තේ විනමුද; නිසි, නිකෙරෙහි; නිමිත්තසරො, වෛර නැග්ගේය; (එහෙයින් මට); දිව්‍යොත්තප්‍රාමෙක'වො, ඉති, මෙබඳු; අග්‍රාමා, ග්‍රාමා තුළ; අථි, අභියතම; රසාවහා, (එකානන්තවූරුමින්) රස එළවන්නේයි.

65 ශබ්දෙ'පි, (හුදෙක් අභියතම මතු නොවෙයි) ශබ්දයෙහිද; ග්‍රාමා නා, ග්‍රාමානව; අසොත්තව, ඇත්තේ මය; සා, ඒ ග්‍රාමානානොමෝ; සහොතරකිත්තිනමි, අසහායුරත්තාපුරුෂයන්ගේ වචනයයි; (හෙතෙම); රත්‍යත්තවතිරුපණ, සුරතයෙහි සනොත්තප්‍රකාශ කිරීමෙහි ලා; යකාරා දිපදං යථා, යකාරයා ආදිකොට ඇතිපදය මෙහි.

* න නිං-ක. † වෛරසාස ප්‍රකලපතෙ-ක. + වාණ්ඩාලො-ක.

‡ කිත්තිනාත්-ක. ප.

- 66 පදසංඝාතවෘත්තක වා වාක්‍යාච්ඡේදන වා පුත්තං
දුෂ්ප්‍රතිතිකරං ග්‍රාමං යථා යා භවතා ප්‍රියා.
- 67 පරං * ප්‍රභාතා විශ්‍රාන්තා පුරුෂො විශ්විවාතිති
එවමාදි න ශංසනති මාතීයොරුහයොරපි.
- 68 භග්ගිභගවතකදි සඵලේවානුමතානෙ
විභක්‍යමිති මාධුයයිමුවානෙ සුකුමාරතා.
- 69 අතිෂ්ඨිත්‍යාකරප්‍රායං සුකුමාරමිත්‍යොතෙ
බ්‍යාකූලොද්‍යොති දර්ශිතා සඵකොමලො.

66 පදසංඝාතවෘත්තක වා, කිසිපදයක් දෙන්නක්හුගේ ආනන්දයකී
සෙන් සිතිය හෙතුකොටගෙන හෝ; වාක්‍යාච්ඡේදන වා, ක්‍රිය.පදසහිත වූ
පදසමූහයාගේ ක්‍රියාකාරකලක්‍ෂණ වූ අරීච්ඡෙන් හෝ; දුෂ්ප්‍රතිතිකරමි,
දුෂ්ථාවගමය කරන්නාවූ වාක්‍යයනෙම; ග්‍රාමංමි, ග්‍රාමයනම් වන්නේයි;
(හෙතෙම); යා භවතා ප්‍රියා යථා, “යා භවතා ප්‍රියා” යනු මෙහි.

මෙහි යා යන රූපයට ඉක්බිතිකොට ප්‍රසූතවූ භවත්ශබ්දයා
හෙතුකොටගෙන මෛත්‍රිනවකාලක්‍ෂණ වූ දුෂ්ප්‍රතිතිය පදසංඝාතග්‍රාමං
නමැයි දතයුතු.

67 විශ්විවාන්, ශෝඨකීසම්පන්නවූ; පුරුෂා, පුරුෂතෙම; පරමි,
සතුරා; ප්‍රභාතා, පැහැර; විශ්‍රාන්තා, වැළැක්ක; (යනු කවිහු විසින්
ඵවක්‍ෂිත වූ අරීච්.) විශ්විවාන්, රෙතස් ඇත්තාවූ; පුරුෂා, පුරුෂතෙම;
පරමි, අත්‍යාච්ඡෙන්; ප්‍රභාතා, පැහැර; විශ්‍රාන්තා, වැළැක්ක; (යන මෙ
බඳු අතින් අරීච්ඡා ප්‍රතිසමාන වනහෙයින් මේ වාක්‍යවිශ්‍රාමය නමැයි
දතයුතු.) එවමාදි, මේ ආදි වූ ශබ්දග්‍රාමය වූ ද අරීග්‍රාමය වූ ද කාව්‍යය; උහ
සොරපි මාතීයො, වෛදගී ගෞඩිය මාතීදේක්ෂිම; න ශංසනති, ප්‍රශංසා
නොකෙරෙත්.

68 භග්ගිභගවතකදි, භග්ගිය භගවතිය යන මේ ආදීතෙම; සඵ
ලේවා, ශාස්ත්‍රය කාව්‍යය යන මේ හැමතන්හි ම; අනුමතානෙ, ආදර කර
නුලැබේ; මුතී, මේ ආකාරයෙන්; මාධුයයිමි, මාධුයයිතෙම; විභක්‍යමි,
විභාග කරනලද; සුකුමාරතා, සුකුමාරබව; උවතෙ, දැන් කියනුලැබේ.

69 අතිෂ්ඨිත්‍යාකරප්‍රායමි, අපරුෂාකාර බහුල කොට ඇති කාව්‍යය
තෙම; සුකුමාරමි, සුකුමාරයයි; ඉත, මේ වෛදගීවාගීයයෙහි; ඉත්‍ය
යෙ, කැමැතිවන ලබන්නේයි; කුමන් හෙයින්? යත්; සඵකොමලො, සියලු
සුකුමාරාකාරයන් ඇති කාව්‍යයෙහි; බ්‍යාකූලොද්‍යොති, බ්‍යාකූලයෙන්
සිඵලකාද්‍යොජනෙම; දර්ශිතො හි, දක්වනලද මැයි.

- 70 ඔණ්ඩලිකෘතා ඛණ්ණි කණ්ණියමුටුරගිනි:
කලාපිතා: ප්‍රතාතාතනි කාලෙ ජිවුතමාලිති.
- 71 ඉතානුජිත එවාලො නාලකාරොපි තාදාශ:
සුකුමාරතසෙසෙවෙතදුරෙතනි සතාං මුඛමි *.
- 72 දිපනමිතාපරෙර්තුමතා කෘච්ඡ්‍රාදුමපි බධාතො
නාසෙසෙණ පසා: සෂපිතා: † සෂත්‍රියාණං සෂණදිති.
- 73 අභිවෘත්තරතෙසකමපිසා හරිණොඛාතා
භූ: සෂුරසෂුණණ ‡ නාතාසාග්ලොතිතාදුරෙතනි.

70 කලාපිතා, මසුරසෝ; ජිවුතමාලිති කාලෙ, මෙසමාලාසෙන් පුකා කාලසෙහි හෙවත් ප්‍රාවාලිකාලසෙහි; ඛණ්ණි, පිඤ්ජයන්; ඔණ්ඩලි කෘතා, ජත්‍රාකාරයෙන් කොට පහරා; මුටුර, මනොහරවු; ගිනිහි, කෙසා ආරුප වු ගිනිඇති; කණ්ණිය, කණ්ණියෙන් උපලක්ෂිත වුවාහු; ප්‍රතාතා ගති, නටත්.

71 ඉති, මෙබඳුව; අභි, අභිධෙසගර්ථයෙන්; අනුජිත එව, දිපන නොවන්නේ මය; තාදාශ, එබඳු වු; අලකාරොපි න, ආභාවොකති ලක්ෂණ වු අලකාරයෙකුදු නැත; එයත්, මේ කාවාසයෙන් (හුදෙත්); සුකුමාරතසෙසෙව, සුකුමාරතිලක්ෂණ වු ගුණය කරණකොටගෙන ම; සතාං, මුඛමි, විදග්ධයන්ගේ මුඛයට; ආරොගති, නැතත්තේයි-මෙබඳු වු කාවාස සුකුමාරයෙ කවිත්වසින් ග්‍රාහ්‍යයා යනු අපියි.

72 අපරෙණ, පොරසනායන්වසින්; දිපනමිති, ලාභීත්වයයි හෙවත් සාවොපයයි; කෘච්ඡ්‍රාදුමපි, දුකසේ උචාරණ කටකැකි අතාපියෙන් සුකුමාර නොවන්නා වු ද කාවාස; භූමතා, බොහෝසේ; බධාතො, බදනා ලැබේ; (හෙතෙම) නාසෙසෙණ පසා: සෂපිතා: සෂත්‍රියාණං සෂණදිති, “නාසෙසෙණ පසා: සෂපිතා: සෂත්‍රියාණං සෂණත්” කියායි; සෂත්‍රියාණමි පසා:, රාජවර්ගයෙන්; නාසෙසෙණ, + නාසෙසාපිසින් හෙවත් ජාම දග්නායා වසින්; සෂණත්, සෂණයෙකින්; සෂපිතා, නයනලදි.

73 අභිසා, කාවාසිධෙසයාගේ; අනෙසකම, ශබ්දයෙන් හෝ අභි යෙන් හෝ ප්‍රතිනිස; අභිවෘත්ත, අභිවෘත්ත නමු; හේ මෙසේයි; හරිණ, මාරාගරුපධාරි වු විෂණුහුවසින්; භූ, පෘථිවිකොමෝ; සෂුර, තමාගේ සෂුරයෙන්; සෂුණණ, සුනුකරනලද; නාතාසාග්, උරගරුභිරයෙන්; ලොතිතාත්, රත්වු; උදබො, සාගරයෙන්; උඛාතා, උදුරනලද.

* මනා-ක. † සෂපිතා පසා-ක. ‡ බුරසෂුණණ-ක.
+ “නිශ්ශෙෂකොට” යනු පුරාතනාපියි.

- 74 මහි මහාවරුහෙණ ලොකිතාද්‍රව්‍යාදධොදධොද
භූතියතොව නිර්දිඤ්ඤා නෙසනිමුරගාසාර්ථය.
- 75 තෙදුගං ඛුමතානොන මාගීයොරුහසොරපි
න හි ප්‍රතීතිස්සගතා ඉබ්දනසයවිලච්ඡිති.
- 76 උග්ගභීවාන් අණ්‍ය කන්චිදුකොන සසම්ඤ්ඤා * ප්‍රතීයතො
තදුරුතවයං තෙන සනාථා කාව්‍යපචතිය.
- 77 අර්ථනාං කාපණ්‍ය දුභිස්ථිත්වුබ්‍රෙ පතීනා සකාන්
තදවස්ථා පුතද්දෙව! නාතාසස මුඛමික්ඛතො.
- 78 ඉති තතගසා වාකොස'සම්භත්තසසම්ඤ්ඤාපු ලක්ඛණො
අනෙතොව පථානාව ට සමානතතසමුත්තාමි.

74 මහි, පෘථිවිකොමෝ; මහාවරුහෙණ, වරාහරූපධාරී වූ විශ්ණුහු විසින්; ලොකිතාත්, රත්වූ; උදධො, සාගරයෙන්; උඩානොති, උපුරන ලද්දකි; ඉසකොව, මෙපමණක්ම; නිර්දිඤ්ඤා, දක්වනලදකල්හි; උරගා සාර්ථය, සම්පූර්ණයාගේ; තෙසනිමි, තෙසබවයි හෙවත් සාමූහිකයෝ බවයි.

75 ඊදුගම්, මේ අනන්තරෝක්තප්‍රකාරවූ තෙසස; උග්ගසොරපි මාගීහ දසා, වෛදහි ගොඩස මාගීහදෙක්කිම; න ඛුමතානොන, (නිප්ඤ්ඤා ආදර නොකෙරෙත්; (කුමන්තෙසින්? යත්.) ඉබ්දනසයවිලච්ඡිති, වාචක ඉබ්දස හා සාමූහික ඉක්මෙන්නාවූ; ප්‍රතීතිය, අවිචිතියක්; න සුලභා හි, සුලභ නොවන්නී මැයි.

76 සසම්ඤ්ඤා, සම්මිසි කාව්‍යයක්; උකොන, පුපුකකකල්හි; උග්ගභී වාන්, අතීතයෙන් වූ; කන්චිත් අණ්‍ය, කිසි අණ්‍යයෙන්; ප්‍රතීයතො, දන්තා ලැබෙද; තත්, ඒ කාව්‍යය; උදුරුත්වයම්, උදුර නම් වන්නේය; තෙන, ඒ උග්ගභීවත් වූ අණ්‍ය කරණ කොටගෙන; කාව්‍යපචතිය, සියලු කාව්‍ය පචතියකොමෝ; සනාථා, සනාථ වන්නියි.

77 දෙව, රජ; අර්ථනාමි, සාවකයන්ගේ; කාපණ්‍ය, (දොග්ගතොස පනත බැවින්) දින වූ; දුභිස්, දුභිකොමෝ; නිත්වුබ්‍රෙ, නාගේ මුඛයෙහි; සකාන්, එකවරෙක; පතීනා, ප්‍රවාහන වී; පුතා, නූවන; තදවස්ථා, ඒ කාපණ්‍යවස්ථාව ඇත්තී; අනාසස, අනිකක්හුගේ; මුඛම්, මුඛය; තෙසස ගො, නොබලන්නියි-කෝ සාවකයන්ගේ ආකාරමාත්‍රයෙන් ම ධනාර්ථ නිස දෑන උන්ගේ කාපණ්‍ය වූ බස පහළ නොවනතුරු ම උන් කාතාරී කෙරෙහි සනු භාවයි.

78 ඉති, මෙබඳුවූ; අසම්ඤ්ඤා වාකොස, මේ කාව්‍යයෙහි; තතගසා, තතගඅණ්‍යයාගේ; උග්ගභී, අතීතයෙන්; සාධු, මනාකොට; ලක්ඛණො, ලක්ෂණය.

* කන්චිදුකොන-ක. † පථානාව-ක.

- 79 ශ්‍රී ලාංකේශ රජ විශේෂණේන්ද්‍රියානාමුද්‍රං කේශවිදිනං ගෙ
සථා ලීලාමුක්තාත්‍රිකාසරණෙකාමිහදදයා.
- 80 ඔප් සාමාන්‍යගුණස්තුවෙතද්ගද්‍යස ජීවිතම්
පද්‍යෝපාද්‍යානිකාමිද්‍රමෙකමපරයණම්.
- 81 තද්ගුරුණං ලක්ෂ්‍යනාම් බාහුලාලානිමිශ්‍රණේ
ලව්‍යාවච්ඡිකාරං සකද් * ද්‍යායාමානසිකාදිඡු.
- 82 අසාමාන්‍යකපයනිසාසමසාකාංශාංගාර
පිතාසානසිතානාමුකමුච්ඡෙත්‍රව වාරුණි.

දන්තාලංකේ; අනෙතෙව සථා, වේකිසතලද මාහිතයෙන් ම; සමානතා
සම්, සද්‍ය වු ප්‍රකාර ඇති; අතාව, සෙස්සද උපායනාම්, උපාය කරනු
ලැබේවා.

79 කේශවිත්, සමහර කෙනෙකුත් විසින් ගෙවත් පෙරසත්‍යයන්
විසින්; ශ්‍රී ලාංකේශ, උපායනාමු; විශේෂණේ, විශේෂණයෙන්;
සුකම්, සහිත වූයේ; උදරම්, උදරයයි; ඉන්‍යො, කැමැතිවනුලැබේ;
සථා, ඒ වෙසේයි; ලීලාමුක්ත, ලීලාපිණිස වු පද්මය; ත්‍රිකාර, ත්‍රිකා
පිණිස වු විලය; ගෙමාමිහදදයා, කතකමස අමිහදය යන මේ ආදිඡු.
මෙහි ලීලාදිගබ්දයේ අමුක්තදිගබ්දයත් ශ්‍රී ලාංකේශ විශේෂණවිසින්
සිව්වයයි දතවු-මෙහි ආදිගබ්දයෙන් ආදිගබ්දය වුණිමෙබ්දය
කුසුමද්‍රවය විග්‍රමවණිකය අනුකරණය යන මේ ආදියගේ ග්‍රහණය
කටපුතු.

80 සමාසගුණස්තම්, සමාසබාහුලය; ඔප්, ඔප්පත්තම් වෙයි; එතත්,
මේ ඔප්පත්තම; ගද්‍යස, උපායනාමු වු ගද්‍යයාගේ; ජීවිතම්, ගායකයා;
අද්‍යානිකාමි, ගොඩයන්ට; පද්‍යො, (හුදෙක් ගද්‍යයෙහි මතු
නොවෙයි) පද්‍යයෙහිද; ඉදම්, මේ ඔප්ප්; එකං පරායණම්, එකම ගරුණ
යෙකි.

81 තත්, ඒ ඔප්පත්තම; ගුරුණම්, සංසොගපරයන් හා දිශීයත්
ගේද; ලක්ෂ්‍යනාම්, ග්‍රහණාකරයන්ගේද; බාහුලාලානිමිශ්‍රණේ,
බොහෝ බැවින් හා මදබැවින් හා සමබැවින්; ලව්‍යාවච්ඡිකාරං සකත්,
විකල්ප වු යම් ඇත්තේ ගෙවත් අනිසතප්‍රකාරවු ප්‍රයෝග ඇත්තේ වෙයි;
ආබසිකාදිඡු, ආබසිකාදියෙහි; ද්‍යායාමි, දැක්කයුත්තේයි.

82 වාරුණි, පශ්චිමදික්කොමෝ; අසාමාන්‍යතා, අසාමාන්‍යතාවෙන්
මුද්‍රන්ති; පසාදිසා, පනල; සමසත, නිරවශේෂ වූ; අසාංගොසනා, සුසං
රක්ෂිතනාහ ඇත්තී; පිතාසන, පිටර වු පසොධරයෙක්ති; සිතා, පිහිටි
යා වූ; ආත්‍රාමු, මදරත්වූ; කමු, මනෝගර වූ; වසෙත්‍රව, වසු ඇත්තිසක
මෙන් (ගොබ්‍රහිසි).

- 83 ඉති පද්‍යෙ'පි පෞරස්තක ඛඩිතනෙකාජස්විතීරීර්:
අතො කිතාකුලං හද්‍යමිව්ජනෙකාජො ගිරං යථා.
- 84 පසොධරතවොත්සඛග්‍රහෙනසංකිතපාංශුකා
කසස කාමාතුරං චේතො වාදංගී න කරිෂ්‍යති.
- 85 කාන්තං සජීරගතකාන්තං ලොකිකාථිතනික්‍රමාත්
තථ වාග්කාභිධානෙනෂ්‍ර චරිණිනාස්වපි විද්‍යතෙ. *
- 86 ගෘහාණී නාම නානොව තපොරාභිච්චාදය:
සමනාවසති යානොව † ඔපාවනො: පාදපාංශුහි:.
- 87 අනසොරනවද්‍යාබිති ! සතනකොජ්ජාමිනමාණසො:
අවිකාශො න පසංයායානව බාහුලයානනරම් ‡.

83 ඉති, මේ උඤ්ඤකාර වූ; ඔජස්විතීරී, සමාසබාහුලය ඇති; ගිරං, සබ්දයන්; පෞරස්තක, ගොඩයෝ; පද්‍යෙපි, (හුදෙක් ගද්‍යයෙහි මතු නොවෙයි) පද්‍යයෙහිද; ඛඩිතනි, රචනා කෙරෙහි; අතො තු, දැක්මක් කළයෝ වනාහි; අතාකුලම්, ගහන නොවූ; හද්‍යමි, මනෝගු වූ; ගිරාම් ඔජ, කාවයෙන් සමිබිඳි වූ සමාසබාහුලය; ඉව්ජනි, කැමැති වෙන්; යථා, ඒ මෙසේයි.

84 පසොධරතවොත්සඛග්‍රහෙන, මෙසතවමසතකයෙහි ප්‍රේ සෝ නොනොත් සතනතවමසතකයෙහි; ලග්න, සකක වූ; සංකිතපාංශුකා, දිනපරිණතරග නමැති වස්ත්‍රඇති; වාදංගී, පණ්ඩිතයෙකාගේ; කසස වෙත, කවරකුගේ නම් සිත; කාමාතුරම්, මන්මථකුලානා වූව; න කරිෂ්‍යති, නොකරන්නේද.

85 ලොකිකාථිතනික්‍රමාත්, ලොකප්‍රසිද්ධ වූ අපිස අනු ව පැවැත්මෙන්; සජීරගත්, විදග්ධ අවිදග්ධ සකලලොකයනට; කාන්තම්, මනෝගර වූයේ; කාන්තම්, කාන්තනම්; තථ, ඒ කාන්තයද; වාග්කාභිධානෙන, ප්‍රවෘත්තිවිවේදනයෙහිද; චරිණිනාස්වපි, සක්‍රීයව වස්තූන්ගේ ගුණෝද්භාවනයෙහිද; විද්‍යතෙ, ඇති. ඉක්බිති මෙයට උදාහරණයි.

86 ගෘහාණී, නාමද වූ; නානොව, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වූ තපසාවයෙන්; යානි ගෘහාණී, සම් ගෘහකෙනකුන්; පාවනො, පවිත්‍රවූ; පාදපාංශුහි, පාද වූයෙන්; චචං, සමනාවසති, මෙසේ පවිත්‍ර කෙරේද; ගෘහාණී නාම, ගෘහයෝ නම්; නානොව, ඔහු මැයි. මෙබඳු වාග්කාභිධානයකෙන් උඤ්ඤ ප්‍රකාර වූ අපිසාගේ ලොකිකත්වය කරණ කොටගෙන සජීරගතකාන්තයයි දැක්වූ.

87 අනවද්‍යාබිති ! සථිභග්‍රහරිස ! ජාමිනමාණසො, වඩනාවූ; අන සො: සතනසො, මේ සතනවසට; තව, නිසේ; බාහුලයානනරම්, ගහන

* දූශනෙ-ක. † යානොව-ක. ‡ ලයානනරෙ-ක.

- 88 ඉතී සමනාවාසමෙවෙනනිශෙය්‍යාඛනසංසකානම්
කානනං භවති සඵසං ලොකසාත්‍යානුසාරිණ්‍ය*.
- 89 ලොකානින ඉවානංඵමධංරොපං විවස්සිතං
යො'පියොනානිතුණංහති විදග්ධා නෙනරෙ යථා f.
- 90 දෙවධිෂණ්‍යමිවාරධංලද්දප්‍රභාහි තො ගෑහම්
සුඤ්ඤාදරජපාතධොතනිශෙය්‍යකල්මෂම් ‡.
- 91 අලං නිමිතිතමාකාශමනාලොචොව වෙධසා
ඉදමෙවංවිධං භාචි භවතංසං සහකර්මනණම්.

ලොකවසන්තේ මධ්‍යය හෙවත් හෘදයනෙම; පසඤ්චාය, සම්පූර්ණ වූ; අවකාශො න, ස්ථාන නොවේ. අවිලාසයි සේයි. තිගේ බාහුලයානතර සෙහි සහනයෝ දෙන්න නොසැහෙන්නාහයි මෙද සඵර්ගයකානන වූ ලොකිකාථිසයි.

88 ඉතොපනත්, මෙබඳු වූ කාවාසනෙම; (පුකැනාපෙක්‍ෂාවෙන්) විශෙෂ, (හපොවිශෙෂය හා පාදපාශුපාවනනිස නාදශපසොධර විජාලාණිස යන) අනිශෙන්නේ; ආබ්‍යත, උද්භාවනායෙන්: සංසකා නම්, සුප්‍රසන්නාවූයේ; සමනාවාසම් එව, සමනාවනිස මැයි (එහෙයින් ම); ලොකසාත්‍යානුසාරිණ්‍ය, ලොකිකාථිසානුසාරි වූ; සඵසං, විදග්ධ අවිදග්ධ සියල්ලහට; කානනං භවති. චතොහර වන්නේයි.

89 ලොකානින ඉවා, අලොකිකයක් වැනිවූ; යොපී, යම් අභියෝග; අනංඵම, අනංඵයෙන්; අධංරොපං, කල්පනා කොට; විවස්සිතං, කාවා රූපයෙන් ප්‍රයෝග කරනලදද; තෙන, ඒ අභිය කරණ කොටගෙන හෙවත් ඒ අභිනුච්ඡිති වූ කාවාස කරණ කොටගෙන; විදග්ධා, ව්‍යුහ නනයෝ; අනිතුණංහති, අනිශෙන්න අනුරක්‍ෂා වන්නාහ; ඉගරෙ, අවිදග්ධයෝ; න (තුණංහති), සතුටු නොවෙන්; යථා, හේ මෙසේයි.

90 සුඤ්මත්, නොපහේ; පාදරජපාත, වරණධූලිසංසහිතයෙන්; ධොතනිශෙය්‍යකල්මෂම්, යෝධනලද හෙවත් දුරුකරනලද සියලු පාප ඇති; තො ගෑහම්, අපහේ ගෙස; අද්දප්‍රභාහි, අද පටන් කොට; දෙව ධිෂණ්‍යමිව, දෙවලයක් මෙන්; ආරාධ්‍යම්, එළඹ පිදියයුත්තේයි-අලො කිකයක් වැනිවූ මෙබඳු වූ වාග්ගාභිධානයනෙම සඵර්ගයකානන නොවන් නේයි.

91 ඉදම්, මේ පුකැන වූ; විධංවිධම්, මෙබඳු වූ; භාචි, මතු වන්නාවූ; භවතංසං, තිගේ; සහකර්මනණම්, පසොධරව්‍යාප්තිස; අනාලොචොව, (නගකාලාපෙක්‍ෂායෙන්) නොදැක ම; වෙධසා, බ්‍රහ්මසා විසින්; ආකාශම්, ආකාශයනෙම; අලං, සංකීර්ණ්‍ය කොට; නිමිතම්, නිවචනලදි-මේ වර්ණිතයාක්‍රම නම් අඟු විඤ්ඤාපසංස ප්‍රතිපත්ත නොකරනහෙයින් සඵර්ගයකානනනම් නොවේ.

* වනිනිතං-ක. † රභා-ක. ‡ කිල්මිෂම්-ක.

- 92 ඉදමනුකතිරිත්‍යකමෙතද්ගොඩොපලාලිතම්
ප්‍රසාදං. ප්‍රාක් ප්‍රණීතනතු ආරමන්‍යසා වතීන්.
- 93 අතංධම්මසකතො'නාහු ලොකසිමාහුරෙතිනා
සමාසාධිතෙ යතු ස සමාධි: සමානො යථා.
- 94 කුමදුති නිමිලනි කමලානුන්මිසහති ව
ඉති තෙනුක්‍රියාධිකසාලලිධා තද්වාචිති ශ්‍රැතී:
- 95 නිස්සද්ධිභිව්‍යානාදි ගොණව්‍යානව්‍යපාශ්‍රයම්
අතිසුඤ්ඤාමනානතු * ග්‍රාමසක්‍යාං විභාගතෙ.

92 ඉදම, මේ අනන්තරොක්ත කාව්‍යයනෙම; අනුක්‍රමිතී, අනුක්‍රම
යයි; උක්‍රම, (තජ්ජයන් විසින්) කියනලද; එකත්, මේ අනන්තරොක්තය;
ගොඩොපලාලිතම්, පොරසන්‍යයන්විසින් සෙවුනාලද; ප්‍රාක්ප්‍රණී
තනතු, පළමුකොට (ගෘහාණීතාදියෙන්) කියනලද; ප්‍රසාදනම්, ප්‍රකාරය
කෙම; අන්‍යසා වතීන්, වෛදහිමායියාගේ; ආරම්, ජීවිතයයි-මෙබඳු
දෙය දැක්මන්‍යයෝ ප්‍රයෝගකෙරෙහි යනු භාවයි.

93 අතංධම්ම, වස්තුවනරයක්හු සමිනිති වූ ප්‍රසිද්ධ ගුණයනෙම;
තතෑ, ඒ මුඛවිෂය වූ ධර්මිහු කෙරෙන්; අනාහු, ගොණවිෂයෙහි; යතු,
යම් ධර්මයක්හු කෙරෙහි; සමාත්, මනාකොට; ලොකසිමාහුරෙතිනා,
ලොකප්‍රතිනිය අනුවනීහු විසින්; අධිකතෙ, අධ්‍යාරොස කරනුලැබේද;
සා, ගෙනෙම; සමාධි: සමාධි, සමාධි නමැයි දන්නාලදි; ගොණශබ්ද
ව්‍යාපාරය සමාධි නමැයි සේයි. යථා, හේ මෙසේයි.

94 කුමදුති, කෙරෙවයෝ; නිමිලනි, නිමෙසයට පැමිණෙන්නාහ;
කමලානි, පද්මයෝ; උන්මිසහති ව, උන්මෙසය වන්නාහුයි; ඉති,
මෙසේ; තෙනුක්‍රියාධිකයාත්, තයනසාගේ නිමෙසොනෙමසලක්‍ෂණවූ
ධර්මාධ්‍යාරොපය ගෙනුකොටගෙන; තද්වාචිති, ඒ තෙනුක්‍රියාව කියත්
නාවූ; ශ්‍රැතී, නිමිලනශ්‍රැතීනොමෝ; ලබ්ධා, සුප්‍රසන්නයි.

95 නිස්සද්ධිභිව්‍යානාදි, නිස්සද්ධිතය උද්ගිණිණය උද්වානස
යන මේ ආදි වචනයනෙම; ගොණව්‍යානව්‍යපාශ්‍රයම්, ගොණ වූ
හෙවත් විෂයානාරපරිග්‍රහලක්‍ෂණ වූ ප්‍රයෝග ආශ්‍රය කොට ඇත්තෝ;
අතිසුඤ්ඤාම, අන්‍යතනමනොගරයි; අනාහු, ගොණව්‍යානව්‍යපාශ්‍රයා
භාවයෙන් මුඛප්‍රතිපාදක වූයේ වනාහි; ග්‍රාමසක්‍යාමි, අසභ්‍යපදවි
යට; විභාගතෙ, අවිභාගනය කරන්නේය ගෙවත් බස්නේයි; උනොගර
නොවෙයි යේයි.

- 96 පද්මානාභාභූතියාභූතා: පිඨා පාවකවිප්‍රාභා:
භූයෝ වමනාව මුඛෙවර්දගිණිඤ්ඤාභූතා:
97 ඉති භාද්‍රාශ්‍රාද්‍රාශ්‍රා නිජ්ජිවති චූරිති
සුගපනෙනකධම්මාණ්‍යමධ්‍යසංච මනෝ * සථා.
98 ගුරුගභීභරාකුලානනාස් † සනනනෙනා මෙසපඛකතය:
අවලාඨිතාකොත්සංඛිතම්මාසංචිතෙරනෙ.
99 උත්සංඛිතයනං සංඛ්‍යාස්සනනං ගෞරවං කුලමී:
ඉතිහ ‡ ගර්භිණීධම්මා ඛහලෝකානු + දර්ශිතා:

96 පද්මානි, පද්මයෝ; අභාංගනිජ්ජිවතා, ගිරුරසින් නතනලද; පාවකවිප්‍රාභා, ගිනිපුපුරු; පිඨා, බි; භූයා, නැවත; උද්ගිණිණාභූතරෙණ්‍යා, නතනලද ලොභිකපුපුරස් කරණ කොටගෙන; මුඛෙ, ගඟ් රූපවූ වදනසෙන්; වමනාව, නතත්තවුත් වැත්තෝසි-නිජ්ජිවතාදී තෙමේ සංවේදනකතිය යෙදුණ්වාදී කම්පි, හේ මුඛාභිතම් වෙයි, කාව්‍ය සෙසි අනුචිතයි.

මේ උද්ගරණයෙහි “අභාංගනිජ්ජිවතා” යන්නෙහි අභාංගනිකයි. “පද්මානි වමනාව” යන්නෙහි පද්මකතියකයි. උද්ගිණිණාභූතරෙණ්‍යා” යන්නෙහි තත්ත්වකතියකයි. තෙජාකණ්‍යරෙණ්‍යාකම්පි. එහෙයින් ගෞණී වූයේ අනිසුඤ්ඤායි. සංවේදනකතියක වූයේද ගෞණිකම්පි විනම් අද්‍රෂ්‍ය වැයි.

97 ඉති, මෙබඳු වූ ගෞණියකෙම; භාද්‍රා, මනෝහරය; වූ, සත්‍ය තොමෝ; නිජ්ජිවති, නතත්තිය; ඉති, මෙබඳු වූ මුඛය; අභාද්‍රා, මනෝඥ නොවේ; සුගපත්, එකවට; නෙනකධම්මාණම්, ක්‍රියා ආදි වූ නොයෙක් ධර්මයන්ගේ; අධ්‍යාසංච, ආරොපයද; මනා, කැමැතිවනු ලැබේ; සථා, ඒ මෙසේයි.

98 ගුරු, ගුරුවූ; ගභීභර, ගභීභාරයෙන්; ආකුලානනා, ගුලානවූ; සනනනනා, කුලානනානුරූපවූ නාද කරන්නාවූ; ඉමා, මෙසපඛකතය, මේ මෙසමාලාවෝ; අවලාඨිතාකොත්සංඛිතම්, පච්ඡිකයාගේ උපරිභූමි නමැති අඛකය; සංචිතෙරනෙ, පිහිටත්.

99 සංඛ්‍යා, කිසි සංඛ්‍යාකයෙන්; උත්සංඛිතයනම්, අඛකදෙයෙහි යෙදෙන; සනනනම්, ආර්ථිකය; ගෞරවම්, ගභීයෙන් කරනලද අභිග සාදලක්ෂණවූ ගරුගුරුත්වය; කුලම් ඉති, තත්කාලවූ කුලානතිය යන මේ; ඛහලෝ, බොහෝවූ; ගර්භිණීධම්මා, ගර්භිණීන්ගේ ධර්මයෝ; අනානු, ගර්භිණීය කෙරෙන් අනාවූ මෙසපඛකතියෙහි පවත්නාහු; ඉහ, මේ අනානුරෝධක පද්‍යයෙහි; දර්ශිතා, දක්වනලදහ; අධ්‍යාසංඛිතයන සිසේසි-මෙසෙයින් මේ අනෙකධම්පමාභිතයි දගපුතු.

* සමානෝ-ක. † හරකුලානනා-ක. ‡ ඉතිමේ-ක. + පානු-ක.

- 104 න විද්‍යානෙ සද්‍යපි පුච්චාසනා
ගුණච්ඡාදි පුච්චානමද්දගතමි
ශ්‍රාවණෙන සනෙතන ව චාගුපාසිනා
බු.වං. කරොතොව කමපංකුග්‍රහමි.
- 105 තදයනතනෙකුරනිශං සරස්වතී
ක්‍රමා * ද්‍රව්‍යසංඛ්‍යා කීර්තිමිප්පුති:
කාශෙ කච්ඡොපි කානග්‍රමා ජනා †
විද්‍යාධිගොෂ්ඨිජු, විද්‍යාමිගතො.

ඉතංවාසදිගුණිකා: කාතො කාවසදිගේ
මාච්චිතාගො කාම ප්‍රථම: පරිච්ඡේද:

104 පුච්චාසනාගුණ, ජන්මානුරාගසංසංඝාතරූප විශේෂය; අනුබ්‍රවි, අපේක්ෂා කරන්නාවූ; අද්දගමි, අනුබ්‍රවි; පුච්චානමි, කාවාසිතයෙහි ප්‍රකෘති; සද්‍යපි න විද්‍යානෙ, ඉදිත් නැත්තෙහි; ශ්‍රාවණෙන, (කාවකඛනවිද්‍යාවිශේෂය) ශ්‍රවණයෙන්; සනෙතන ව, අභිසංගතයෙන්; චාගුපාසිනා, (පුරුෂසාපිසිත්) සමාරාධිතයෙහි හෙවත් අභ්‍යාසය; වං, (කාවකඛනක්‍රියාකලාපිකලාපාදිවිද්‍යාලක්ෂණය) වාක්‍යයෙන්; කමපංකුග්‍රහමි, එක්කරා කාවාසරචනාසාමප්‍රියාලක්ෂණය අනුග්‍රහයක්; බු.වං, අවසානයෙන්; කරොති එව, (ආරාධනා කරන පුරුෂයාගේ) කෙරෙමි.

105 තත්, එහෙයින් හෙවත් ඒ වාගුපාසකය නිෂ්ඵල නොවන හෙයින්; අසනතනෙකුර, අනුලයයන්විසින්; අනිශං, (අභිසංගතවිචේදය නොවූකොටගෙන) නිරන්තරයෙන්; ක්‍රමාත්, ශ්‍රාවණවිනාසාවනානුක්‍රමයෙන්; සරස්වතී, (කාවකඛනවිද්‍යාලක්ෂණය) සාරවිතාගේ; බු, එකානුගතයෙන්; කීර්තිමි, (කාවකඛනසම්භවය අවශේෂජනාසුලභය) බහු ස්ව: ජප්පුති, පැමිණෙනු කැමතිවෙමින්විසින්; ද්‍රව්‍යසංඛ්‍යා, සමාරාධිතයෙහි අභ්‍යාස කටයුත්තයි; කච්ඡො, (මුහුර්තකාලයකදී) කාවාසකරණ සාමප්‍රියය; කාශෙපි, මදකල්හි; කාතො, නැතිකල්හි; කානග්‍රමා, කරනලද (අධ්‍යයන) පරිශ්‍රමය; ජනා, පුරුෂයෝ; විද්‍යාධි, කවිත්තය; ගොෂ්ඨිජු, (විද්‍යානමාත්‍රී රමණීයයේ මණිමෙවලාපය හා නුපුරයෙහි කොලාහලයක් බව) කාවකලාපයෙහි; විද්‍යාමි, අනුග්‍රහවත්තව; ගතො, කෙලනව; ජනෙත, සමිච්ඡි වෙන්—අභ්‍යාසග්‍රහයෙන් විද්‍යාධි ගොෂ්ඨිවිහාරය අපනාසායකය සහ කීර්ති වෙන්.

* ශ්‍රමා-ක. † ජනා: කානග්‍රමා-ක.

විනිස: පරිච්ඡදය.

- 1 කාව්‍යොභාසකරත් ධර්මානුලක්කාරත් ප්‍රවණතෙ
තෙ වාද්‍ය පිකලපානෙන කසනාත් කාතේසනාන වක්කාති.
- 2 කිහතු බිජං පිකලපානාං පුළුවායෙය්‍ය ප්‍රදර්ශිතම්
තදෙව ප්‍රතිසංසකන්ති * මයමසාත්පරිශ්‍රමි.
- 3 කාශිනමාගීචිතාගාචිත්‍රකතා: ප්‍රාගප්‍යලඛිත්‍රියා:
සාධාරණමුලක්කාරජනමද්‍ය † ප්‍රදශ්‍යතෙ.
- 4 සචතාවාඛකත්‍රපමා රූපකං දීපකාව්‍යානි
ආක්‍ෂෙපොච්චානතරතකසො වෘතීරෙකො විභාවතා.

1 කාව්‍ය, ගද්‍යපද්‍යමිශ්‍රාතමකවු කාව්‍යයට; භොගාකරාත්, සෞඤ්ඤානී කරත්තාවු; ධර්මාත්, ගුණයත්; අලක්කාරාත්, අලක්කාරයනැයි; ප්‍රවණතෙ, (තජ්ඣසෝ) කියත්තාහ; තෙ ව, ඒ අලක්කාරයෝද; අද්‍යපි, අද දක්වාත්; පිකලපානෙන, (අභිප්‍රකාශයත් විසිත්) ප්‍රභේදකරනු ලැබෙත්; ක්‍ය, කවරෙත්; තාත්, ඒ අලක්කාරයන්; කාතේසනාන, සාකල්‍යයෙන්; වක්කාති, කියත්තේද?

2 කිහතු, එකෙක් මතු; පිකලපානාම්, ජනප්‍රචාරූපකාදිවු අලක්කාර ප්‍රභේදයන්ට; බිජම්, බිජයතෙම හෙවත් ප්‍රතිනිසතවු සකල්‍යානතීයෙහි වෘත්තවු සාමාන්‍යරූපයතෙම; පුළුවායෙය්‍ය, මෙධාපි ශක්මදෙව්දිවු කාව්‍යලක්ෂණකාරයන්විසිත්; ප්‍රදර්ශිතම්, දක්වනලද; තදෙව, හෙ ම; ප්‍රතිසංසකන්ති, ස්ථිත කොට ස්වරූප කියත්තට; අයම්, මේ; අයමත්පරිශ්‍රමි, අපගේ සනාය (පවත්නෙයි).

3 කාශිපිත් අලඛිත්‍රියා, (ශ්‍රේෂ්ඨප්‍රසාදදිවු) කිසි අලක්කාරකෙනෙන්; මාගීචිතාගාචිම්, වෛදහී ගෞඛිය මාගීදෙන්නාගේ පිවෙක පිණිස; ප්‍රාගප්, පළමුකොටද හෙවත් ප්‍රථම පරිච්ඡේදයෙහි; උක්තා, කියන ලදහ; අද්‍ය, දැන්; සාධාරණමුලක්කාරජනම්, (වෛදහීදි සකල්‍යමාගීයට) සාමාන්‍යවු අලක්කාරයන්ගෙන්; ප්‍රදශ්‍යතෙ, දක්වනුලැබේ මතු කියන ශ්‍රෝත සතරින් වක්කාමාණවු අලක්කාරයෝ උදෙසාගෙයින් දක්වනු ලැබෙත්.

4 සචතාවාඛකම්, සචතාවොකතිය; උපමා, උපමාය; රූපකම්, රූප කය; දීපකාව්‍යානි, දීපක ආවෘතී දෙදෙනය; ආක්‍ෂෙපය, ආක්‍ෂෙපය; අච්ඡානතරතකය, අච්ඡානතරතකයය; වෘතීරෙකය, වෘතීරෙකය; විභාවතා, විභාවතාය.

* පරිසංසකන්ති-ක, † වනන්-ක, මත්‍ර-ප.

- 5 සමාසානිශයොත්ප්‍රේක්‍ෂා නෙතුදසුක්ඛමො ලව්‍ය: ක්‍රම: ප්‍රේයො රසවද්දජ්ජපිපසායොකතං සමානතම්.
- 6 උද්ගතාපස්නුතිශ්ලේඛ * විශේෂාඤාලායොගිතා විරොධාප්‍රඤාතසෙනාත්‍රෙ වසජ්ඣානුතිනිදර්ශිතො.
- 7 සහොකරී: පරිවෘත්තකශීසසංකීර්ණමථ භාවිකම ඉති වාචාමලඤ්ඤාත්සමර්ථොනො † පුළුසුරිභි:.
- 8 නානාවස්ථං පද්ධතාං රූපං සාක්‍ෂාවිවෘණ්වති සම්භාවොකතියෙව ජනිතොත්තකං සාලඤ්ඤාතිරිකං.
- 9 තුණ්ණොධරතාමුතුටිලො: පඤ්ඤාතිරිතකොමලො: ක්‍රිවණ්ණරාජිභි: කණ්ණොරොතො මඤ්ජුරිභි: අකා:.

5 සමාස, සමාසොකරීය; අනියය, අනියයොකරීය; උත්ප්‍රේක්‍ෂාය, උත්ප්‍රේක්‍ෂාය යන මොහුය; හෙතුය, හෙතුය; සුක්ඛම, සුක්ඛමය; ලව්‍ය, ලවය; ක්‍රමය, ක්‍රමය; ප්‍රේය, ප්‍රේයස්ස; රසවත්, රසවත්ය; උජ්ජ්ජපි, උජ්ජ්ජපිපස; පසායොකතම්, පසායොකතය; සමානතම්, සමානතය.

6 උද්ගත, උද්ගතය; අපස්නුති, අපස්නුතිය; ශ්ලේඛ, ශ්ලේඛය; විශේෂ, විශේෂොකරීය යන මොහුය; ඤාලායොගිතා, ඤාලායොගිතාය; විරොධාප්‍රඤාතසෙනාත්‍රෙ, විරොධ හා අප්‍රඤාතඤාති දෙත්තය; වසජ් ඤානුතිනිදර්ශිතො, වසජ්ඣානුති නිදර්ශිත දෙත්තය.

7 සහොකරී, සහොකරීය; පරිවෘත්තකශීස, පරිවෘත්ත ආශීස් දෙත්තය; සංකීර්ණම, සංකීර්ණය; අථ, නැවත; භාවිකම, භාවිකයයි; ඉති, මෙසේ; වාචාම, කාවාසත් සම්බන්ධය; අලඤ්ඤා, අලඤ්ඤාරයෝ; පුළුසුරිභි, (රාවශම්ප්‍රහානි) ආද්ධවාහීයත් විසින්; සමර්ථොනො, දත්තා ලැබෙත්.

8 පද්ධතාම, (ජනි ක්‍රියා ගුණ ද්‍රව්‍යානුමාද) පද්ධියත්මය; නානා වස්ථම්, අනෙකප්‍රකාරවූ; රූපම, සම්භාවය; සාක්‍ෂාත්, ඉදුරා; විවෘණ්වති, ප්‍රකාශ කරන්නාවූ; සම්භාවොකතියෙව, සම්භාවොකරීය යන නම්වූය; ජනිතොත්තකං, ජනිතය යන නම්වූය; ආද්ධ, (සිසු අලඤ්ඤාරයන්ට) ප්‍රථමවූ; සාලඤ්ඤාති, ඒ අලඤ්ඤාතිතොමෝ; සථා, මෙසේයි.

9 ආනාමුතුටිලො, රත්ව වක්‍රවූ; තුණ්ණො, තුණින්ද; හරිතකොමලො, පලාවන්ව වෘද්ධවූ; පඤ්ඤා, පියාසෙත්ද; ක්‍රිවණ්ණරාජිභි, තුන් පැහැරාජ් ඇති; කණ්ණො, ග්‍රීවාසෙන්ද ලපලක්‍ෂිතවූ; එතෙ අකා, මේ හිරවූ; මඤ්ජුරිභි, මනොඥවූ ස්වර ඇත්තෝයි- මෙබඳු උකර්තොමෝ අකජනිපද්ධියාමේ විවිධවූ ස්වරූපය කියනහෙයින් ජනිතොත්තකොකරීයයි දතයුතු.

- 10 කලකිණිතගභේණි කණේසිතාසුර්ණේතෙසාණි;
පාරාපතා * පරික්ෂිපා † රිරංසුත්වුමිති ප්‍රියාම.
- 11 ඛධිතතතභෙහසුරෙමාසුටිං කුටිත් මෙනසි නිච්චිමි
තෙහෙවු වාමිලසතෙනාම ප්‍රියාසායී; ප්‍රචිත්තාතෙ.
- 12 කණේසි කාල; කරසෙවන කපාලෙතෙහුසෙවරා;
ජවාසිස්සතිස්සනාමුභිරාචිරාසිවංශධපා.
- 13 ජුතිත්‍රියාගුණද්‍රව්‍යසිභාවාධ්‍යානමිදුගම්
ශාසෙත්ථසෙසෙව සාමුප්පා. කාමෙව්‍යච්චප්පානදිජසිතම්.
- 14 සථා කථිචිත් සාදාශං. යත්‍රොද්දහනම්ප්‍රතිතතෙ
උපමා නාම සා තසක; ප්‍රපසෙද්ධායම්ප්‍රදායිතෙ ‡.

10 රිරංසු, කෙළියවිටු; පාරාපතා, පරෙව්තෙම; කලකිණිතගභේණි, මිනිසාදුටු ගබ්දයම ගම්බෙට ඇත්; කණේසිත, කණ්ඩයෙන් උපලක්ෂිතවූයේ; ආසුණ්ණිතෙසාණි, බවවතලද ඇස්ඇත්තේ; ප්‍රියාම, ප්‍රියාව; පරික්ෂිපා, සිසාරා; වුමිති, සුමනයි.

මෙහි කිණිතාසුර්ණිතාදිත්‍රියාපදාර්ථසිභාවයත් සාක්ෂාද්‍රයාන තෙසිත් මෝනොමෝ ක්‍රියාසිභාවොක්කති නමැයි දතයුතු.

11 අභෙහසු, ගරිරසෙති; රොමාවම්, රොමනභීස, බධිතත්, බදනාවු හෙවත් උපදවත්තාවු; මෙනසි, අසායවිතතසෙති; නිච්චිමි, සනෙතාස යත්; කුටිත්, කරත්තාවු; තෙහෙවු, ලොවතසුත්මසද; ආමිලසත්, පියත් නාවු; ච්චා ප්‍රියාසායී, මේ පුණ්ඩ්‍රිසායීගුණයතෙම. ප්‍රචිත්තාතෙ, පවත් තෙයි-මෙහි ප්‍රියාසායීගුණපදාර්ථය හෝ රොමාවකාරිචාදිය චිත්ත කොට ප්‍රකාශ කරනහෙයිත් මෙබඳුවූයේ ගුණසිභාවොක්කතියි දතයුතු.

12 කණේසි, කණ්ඩයෙහි; කාල, කාලකුටලකණ්ණවු කථව ඇති; කරසෙවන, ගසනගවු; කපාලෙන, හිසමාපානසෙන්ද; සතිත්ඛනාමුභි, මසාණ රත්වු; ජවාසි, ජවාසෙන්ද උපලක්ෂිතවු; ඉප්පසෙවරා, අභි චක්‍රසාම උත්තංසකොට ඇති; වංශධපා, ඊශ්වරතෙම; ආචිරාසිත්, පහලම්-මෙහි ඊශ්වරාධ්‍යාද්‍යව්‍යසායේ නානාප්‍රකාරවු සිභාවය කිසිකලෙසයිත් මෙබඳුවූයේ ද්‍රව්‍යසිභාවොක්කතියි දතයුතු.

13 ජුති, ජුතිය; ක්‍රියා, ක්‍රියාය; ගුණ, ගුණය; ද්‍රව්‍ය, ද්‍රව්‍යය යන මොවුන්ගේ; සිභාවාධ්‍යානම්, සිභාවකථනය; ඊදුගම්, මෙබඳු වූයේ දතයුත්තේය; ශාසෙත්ථසු, ආත්මසම්පාදි විද්‍යාභ්‍යාසයෙහි; අසෙවරා, මේ සිභාවාධ්‍යානසායෙන්ම; සාමුප්පාමි, ප්‍රාධානසෙසු; චිතත්, මේ සිභාවාධ්‍යානසායෙන්ම; කාමෙව්‍යච්ච, සම්බන්ධයෙහිද; ජජසිතම්, ඉහෙයි.

14 යත්‍ර, යම් විෂයයෙක්හි; සාදාශං, (කිසිපදාර්ථයක් දෙන්නක්හු ගේ) සාමාස; සථා කථිචිත්, ගුණදිවු කිසිසම් ප්‍රකාරයෙකින්; උද්දහනම්, උද්දහනම්,

* පාරාවතා-ක, † පරික්ෂිපා-ක. ‡ නිදායිතෙ-ක.

- 15 අමේනාරුහමිවානාමුං මුත්ථෙ! කරනලං තච්ඡුති ධම්මොපමා සාක්කන්තුලාධම්මප්පදායිනාත්.
- 16 රුජ්චම්ච තෙ වස්සුං තෙත්තෙ භිලොක්ඛලෙ ඉච්ඡුති * ප්‍රතීයමානෙනෙකධම්මා වස්සුපමෙව සා.
- 17 තවානනම්චොනනිදුමරවිඤ්ඤාදිති සා ප්‍රසිඛිවිපකීයාසාමිපකීයාසොපමෙත්තානෙ.
- 18 තවානනම්චොමේනාජමමේනාජම්ච තෙ මුඛම් ඉධාතොතොතොතො සෙසමතොතොතොතොසිති.

ව්‍යාකූලයේ; ප්‍රතීයතෙ, දත්තාලංඛිතය; සා, ඒ සාදාශ්‍යසාකතිනොමෝ; උපමා නාම, උපමානම් අලංකාරයයි දකුණත්තේය; තසාහ, එබඳු වූ ඒ උපමාලංකාරිතයේ; අසං ප්‍රපාදො, මේ විචිත්‍ර ප්‍රභේදයකි; ඡුදාසානෙ, දත්තාලංඛිතය.

15 මුත්ථෙ! බාලාව! තච්ඡුති, තිසේ; කරනලම්, අත්ල; අමේනාරුහමිව, පද්මයක්මෙන්; ආනාමුම්, රහි; ඉති, මෙබඳු වූයේ; සාක්කන්තුලාධම්මප්පදායිනාත්, කරනලාමේනාරුහ දෙන්නාව සමානව ආනාමුච්චිලක්ඛණවු ආණ්ඩුමයේ ප්‍රතිපාදනය හෙතුකොටගෙන; ධම්මොපමා, ධම්මොපමා නම් වන්නීය.

16 තෙ, තිසේ; වස්සුම්, මුඛය; රුජ්චම්ච, පද්මයක් වැන්න; තෙත්තෙ, ලොචනමය; භිලොක්ඛලෙ ඉච්ඡුති, ඉඤ්චරපුත්තමයක් වැන්නාහුයි; ඉති, මෙබඳු වූ; ප්‍රතීයමානෙනෙකධම්මා, අව්‍යක්වාරය හෙතුකොටගෙන අවිශේෂයක් ගම්‍යමානවු උග්‍යයමානකායකාදිවු ආණ්ඩු ඇති; සා, ඒ උපමානොමෝ; වස්සුපමා, වස්සුපමානම් වන්නියි-වස්සුපමායි.

17 උනනිදුම්, පුබුදු; අරවිඤ්ඤා, පද්මයකෙම; නිදුක්කමිව, තිසේ මුඛයකෙන්; අභුත්, විය; ඉති, මෙබඳු වූ; සා, ඒ උපමානොමෝ; ප්‍රසිඛි විපකීයාසාත්, පද්මය උපමානය මුඛය උපමෙයය යන මේ ප්‍රසිඛිව විපරිතතිස හෙතුකොටගෙන; විපකීයාසොපමා, විපකීයාසොපමායයි; ඉත්තානෙ, කැමතිවනුලැබේ-විපකීයාසොපමායි.

18 අමේනාජම්, පද්මයකෙම; තවානනම්ච, තිසේ මුඛය වැන්න; තෙ මුඛම්, තිසේ මුඛය; අමේනාජම්ච, පද්මයක් වැනි; ඉති, මෙබඳු වූ; සෙසම්, ඒ මේ උපමානොමෝ; අනෙතොතොතොතොසිති, ඔවුනොවුන්ගේ අතිශය ප්‍රකාශකරන්නී; අනෙතොතොතොතො, අනෙතොතොතොතො වන්නියි-අනෙතොතොතොයයි.

19 නිත්තමම්, තිසේ මුඛය; කමලෙකෙව, පද්මයක්නාම; තුලාමි, සමය; අනෙතොතොතොතොතො (තුලාමි), පද්මව්‍යාපිතකවු අතින් කිසිවක්

- 19 නිත්මුවං කමලෙනෙව හුලං භාෂන්ත කෙනච්ඡත්
ඉත්තංසාමාන්යචානෙතරිඨං සා නිසමොපමා.
- 20 පද්මං භාවතතවානෙති මුවමන්තව තාදෘශම්
අස්සි වෙදස්සා තකකාරිතාසාමනිසමොපමා.
- 21 සමුවලසොපමාපාස්සති න කානෙත්තව මුවං තඬු
හලාදතාවොසන වානෙති කමිණේසුච්ඡිතිදුගි.
- 22 නිසොව නිත්මුවං දූඨං දූශානෙ දිවි වසුමාඃ
ඉසත්තොව හිදු නානොත්තංසාවනිසසොපමා.
- 23 මසොපාසක මුවගිරිත්තලම්ඥොර්විත්තන්තොඃ
පද්මෙ'පි සා සදසෙත්තවෙත්තංසාවත්පෙක්ඛිතොපමා.

හා සම තොවේ; ඉති, මෙබඳු; සෙසම්, ඒ මේ උපමාතොවේ; අන්ත සාමාන්‍යාචාරය; සද්ධර්මයෙන් පිටත් අතින් කිසි වස්තුවක් හා සාද්‍යය ව්‍යවචේද්‍ය නොවනාටහෙත; නිසමොපමා, නිසමොපමානම් වන් හිසි-නිසමොපමායි.

20 තව මුඛමි, නිතේ මුඛයතෙම; පද්මමි, පද්මය; අනෙහි නාවත්, අනුව යන්තේය හෙවත් පද්ම සමානය; තාදශමි, පද්මසමූ; නතකාරි, නිත්මුඛානිසකාරිථු; අන්තලි, අනිත් කිසි වණුවෙකුදු; අසනි වෙත්, උදිත් ඇත්තමි; අණු, ඡව්වා; ඉති, මෙඛදුථු; අසො, මේ උපමානොමෝ; අනිසමොපමා, අනිසමොපමානමි වන්තිසි-අනිසමොපමාසි.

[illegible]

22 නිත්මුඛම, නිෂ්ඨ මුඛය; නිශ්ශබ්ද, නිකෙරෙහිම; දුෂ්ටම, දත්තාලය; චක්‍රමා, චක්‍රකෙත්; දිවි, ආකාශයෙහි; දශානෙ, දත්තාලයෙන් පෙන්වයි; ඉයති එව, එවමණුවල; හිද, වෙතසෙක; නානොති, අතින් කිසි හිදවත් නැතැයි; අසෝ, මෝ; අභිශයොපමා, අභිශයොපමා නමු-අනෙකගෙද ඇතද මෙබඳු අභිශයක්හුගේ විවක්‍ෂායෙන් පද්ම මුඛ දෙත්තාගේ සාමාන්‍යකරණයෙන් වූ අභිශයපරනිය භෞතකොටගෙන මෝකොමෝ අභිශයොපමානම් වන්තිය සිසේසි-අභිශයොපමායි.

23 අප්‍රාස, මැයගේ; බ්‍රිබ්‍රිස, වදනකානනිතොමෝ; මයොව, මා
කෙරෙහිව පවත්නාය; ඉයොය, වද්‍යාගේ; විකානිතොය, ග්‍රාසායෙත්;
අලම්, පවතී; සත්, සම්භවයෙන්; සා, එ බ්‍රිබ්‍රිසොමෝ; පද්මෙපි,

- 24 යදි කිවිද්භවෙන් පද්මමුද්දා! * විශ්‍රාන්තලොචනම්
තත් තෙ මුඛප්‍රියං ධනතාමිත්‍යසාවද්දානොපමා.
- 25 ශශිත්‍යුත්ප්‍රෙක්‍ෂ්‍ය තනුබ්‍රිති! නිත්මුඛං නිත්මුඛාශයා
ඉක්‍රමපාත්‍රධාවාමිත්‍යොභා මොහොපමා සමානා.
- 26 කිං පද්මමනනර්ත්‍රාන්තාලි කිං වා † ලොලෙක්‍ෂණි මුඛම්
මම දෙලායතෙ විතනම්නිසං සංශයොපමා.

(හුදෙක් වක්‍රයා කෙරෙහි නොවෙයි) පද්මයෙහිද; අසොනාව, ඇත්මය; එහෙයින්ම වක්‍රයාගේ ශ්‍රොත්‍රයෙන් පමණයි; අසො, මෝනොමෝ; උත්ප්‍රෙක්‍ෂිතොපමා, උත්ප්‍රෙක්‍ෂිතොපමා නමු-වක්‍රයාකෙරෙහි නැත්තා වූද විකල්පය උත්ප්‍රෙක්‍ෂායෙන් අධ්‍යාසිතකොට වක්‍රයා හා මුඛය සාදාස කොට කීමෙන් මෝ උත්ප්‍රෙක්‍ෂිතොපමා නමැ සිසේසි-උත්ප්‍රෙක්‍ෂිතොපමායි.

24 උද්දා, උද්ගතවූ බැමඇති; විශ්‍රාන්තලොචනම්, විමුක්තවූ ඇස් ඇති; කිම්ත් පද්මම්, කිසි පද්මයෙක්; යදි භවෙන්, ඉදින් වෙනම්; තත්, ඒ පද්මයකම; තෙ, තිගේ; මුඛප්‍රියම්, වදනකාන්තිය; ධනතාමි, උසුලා වයි; ඉත්‍යාසො, මෙබඳු වූ මෝනොමෝ; අද්දානොපමා, අද්දානොපමායයි දතප්‍රතු-උකප්‍රකාරවූ පද්මයක්හුගේ අභාවය හෙතුකොටගෙන අද්දානොපමාවනායෙන් මුඛ පද්ම යන දෙන්නාගේ සාදාසකර්මයෙන් මෝ නොමෝ අද්දානොපමා නමැ සිසේසි-අද්දානොපමායි.

25 තනුබ්‍රිති! කාශ්‍යු ශරීරඇති තැනැත්තිය! නිත්මුඛම්, තිගේ මුඛය; ශශිති, වක්‍රයා ප්‍රෙක්‍ෂායි; උත්ප්‍රෙක්‍ෂ්‍ය, උත්ප්‍රෙක්‍ෂා කොට; නිත්මුඛාශයා, තිගේ මුඛය ප්‍රෙක්‍ෂෝ යන ශ්‍රාන්තියෙන්; ඉක්‍රමපි, වක්‍රයා වද; අත්‍රධාවාමි, අත්‍ර ව දිවෙමි; ඉති, මෙසේ (මොහයෙන් වක්‍ර මුඛ දෙදෙ නාගේ උපමානොපමෙයභාවය ප්‍රතිත වන්නේයයි); එභා, මෙබඳු මේ උපමානොමෝ; මොහොපමා සමානා, මොහොපමායයි දත්තාලය-මොහොපමායි.

26 අන්තර්ත්‍රාන්තාලි, ඇතුළත්හි බවන භාවිතයන් ඇති; පද්මං කිම්, පද්මයෙක් ප්‍රෙක්‍ෂෝ; ලොලෙක්‍ෂණම්, වපලවූ ඇස්ඇති; මුඛං කිං වා, මුඛයෙක් ප්‍රෙක්‍ෂායි; මම, මාගේ; විතනම්, සිත; දෙලායතෙ, දෙලාවක් සේ පවත්නේයයි; ඉතිසම්, මෙබඳු මේ උපමානොමෝ; සංශයොපමා, සංශයාවෙයෙන් පද්ම මුඛ දෙන්නාගේ ඔෆ්පමාවගමය හෙතුකොට ගෙන සංශයොපමා නමු-සංශයොපමායි.

* පද්මං සුත්‍ර-ක.

† කිංක-ක. ප.

- 27 හ පද්මසෞඤ්ඤානාසංඝාදාලජාකරී දූෂිතී:
අතස්ථිත්ථුබ්බමෙවෙදමිත්තසංඝා නිණ්ණොපමා.
- 28 භිෂිණංඤ්ජනිවත්ති * ශ්‍රීමත් සුරභිගක්ඛි ව
අමොඤ්ජම්ච හෙ වත්තුමිති ශ්‍රෙණොපමා මතා. †
- 29 සරුපඤ්ඤාචාච්ඡාන් සා සන්නානොපමා ‡ යථා
බාලෙච්ඡාදානමාලෙයං සාලකානනභොගිති.
- 30 පද්මං බහුරජ්ජනිත්‍යු: ස්‍යයි තාහං නවානනම්
සමානමපිසොභෙසකම්භි නිඤ්ජපමා මතා †.

27 ඉඤ්ජනිත්‍යාසංඝා. වජ්‍රසාදිසිත් අභිභවනීයවූ; පද්මසංඝ, පද්මය හට; ඉඤ්ජාලජාකරී, වජ්‍රසාහට ලජ්‍යා කරන්නාවූ; දූෂිතීර්ත, කාන්ති සක් නැත; අතා, මෙහෙයින්; ඉදම්, මේතෙම; නිත්ථුබ්බමෙව, (පද්ම සෙක් නොවෙයි) නිසේ මුඛයමයයි; දූෂි, මෙබඳුවූ; අසංඝා, මෝ නොමෝ; නිණ්ණොපමා, (මේ පද්ම නොවෙයි මුඛයමයයි නිශ්චයෙන් සාදායාවගනීය හෙතුකොටගෙන සංඝයවෙත්දයෙන් නිශ්චය කිරීම) නිණ්ණොපමා නම් වන්නීයි-නිණ්ණොපමායි.

28 හෙ වත්තුමි, නිසේ මුඛයතෙම; අමොඤ්ජම්ච, පද්මයක් වැන් නෙයි; කෙසේදයත්? භිෂිණංඤ්ජනිවත්ති, (සමානකාන්තිසංඝා හෙතු කොටගෙන) වජ්‍රසාහට ප්‍රත්‍යාගීකවූ; නොහොත් වජ්‍රොදයෙහි සවේනාව සෙවනය හෙතුකොටගෙන වජ්‍රසාහට ප්‍රතිපක්ෂවූ; ශ්‍රීමත්, කාන්තිමත් වූ; නොහොත් ශ්‍රීදෙවතාවගේ වාසය හෙතුකොටගෙන ශ්‍රීමත්වූ; සුරභි ගක්ඛි ව, (හෙද) ශොභනවූ සුවද ඇත්තාවූද; කෙ, නිසේ; වත්තුමි, මුඛ ය; අමොඤ්ජම්ච, පද්මයක් වැන්නෙයි; දූෂි, මෙසේ (ශ්‍රෙණොපාදා නයෙන් වජ්‍ර වත්තු දෙන්නාකෙරෙහි උපමා ප්‍රයෝගය හෙතුකොට ගෙන); ශ්‍රෙණොපමා, ශ්‍රෙණොපමානමයි; මතා, දන්නාලද-ශ්‍රෙණොපමායි.

29 සරුපඤ්ඤාචාච්ඡාන්, සමානවූ ඤ්ඤායෙන් ප්‍රකාශගෙයින්; සන්නානොපමා, සන්නානොපමානමයි කියනුලැබෙයි; සා, හෝ නොමෝ; යථා, මෙසේයි; දායං උද්ඝානමාලා, මේ උද්ඝාතපඬකතීනොමෝ; බාලෙව, බාලසැත්ත මෙන්; සාලකානන, සල්වනයෙන් දෝහෝ නොහොත්; සාලක, කියනු සහිතවූ; අනන, මුඛයෙන්; භොගිති, හොබ නීයි-සන්නානොපමායි.

30 පද්මම්, පද්මයතෙම; බහුරජ්, බොහෝවූ රෙණුඇත්තේ දෝ හෝ නොහොත් බොහෝ දෙය ඇත්තේය; වජ්‍ය, වජ්‍යතෙම; ස්‍යයි, අපවය ඇත්තේය; නවානනම්, නිසේ මුඛය; තාහංමි, ඒ පද්ම වජ්‍ය

* ප්‍රතිසාර්ථක-ක. † සමානා-ක. ‡ සමානොපමා-ක.

- 31 බුහමණේ'පද්භව: පද්මභවජුශ්භමුභිරොධාන: නො තුලොභා නින්වුබෙනෙති සා ප්‍රශංසොපමොචානෙ.
- 32 චජෙණ නින්වුබ. තුලාමිතභවිකසු මෙ මන: ස ගුණො වාසාද දෙණො වෙනභවිකසොපමාං විදු:.*
- 33 ශතපත්‍රං ශරවජුස්නිදුනනමිති ත්‍රයමි පරස්පරවිරොධිති සා විරොධොපමා මනා.

දෙදෙනා හා; සමානමපි, සද්ගුණයේද; සොනෙසකම්, උකක්ෂිසහිත සයි; ඉති, මෙබඳු වී; නිජෙපමා, නිජෙපමාසයි; මනා, දන්තාලස- නිජකරනලද පද්මාදි වසා හා විවක්ෂිතවූ උකක්ෂිඇති මුඛයට උපමාන විධානය හෙතුකොටගෙන මෝකොමෝ නිජෙපමා නමැ සිසේසි- නිජෙපමායි.

31 පද්ම: පද්මයනෙම; බුහමණේ'පි, බුහමසානටද; උද්භව:, උකපතියානසා; වජු:, වජුතෙම; ශමිතු, ජ්ඣරසායේ; ශිරොධාන:, මොලියෙන් ධරනලද; නො, ඒ ශ්‍රොසහිතවූ පද්ම වජු දෙදෙනා; නින් වුබෙන, නිගේ මුඛය හා; තුලොභා, සද්ගුණයි; ඉති, මෙබඳු යම් උපමා වක් ඇද්ද; සා, හෝ කොමෝ; ප්‍රශංසොපමා, ප්‍රශංසොපමා නමැයි; උචානෙ, කියනුලැබේ-උකතප්‍රකාරයෙන් ප්‍රශංසාසාදවූ පද්ම වජු දෙන්නා හා මුඛයාගේ උපමානකරණය හෙතුකොටගෙන මෝකොමෝ ප්‍රශංසොපමා නම් වන්නිය සිසේසි-ප්‍රශංසොපමායි.

32 නින්වුබමි, නිගේ මුඛය; චජෙණ, වජුසා හා; තුලාමිති, සද්ගුණයි; මෙ මන:, මාගේ විතතය; ආවිඛාසා, කියවිය; සා, ඒ තුලා මාදයතෙම; ගුණො වාසාද, උචිත හෝ වේවයි; දෙණො වා (අසා), අනුචිත හෝ වේවයි; ඉති, මෙබඳු උපමාව; ආවිඛාසොපමාමි, ආවිඛාසොපමාසයි; විදු:, දන්ත- උකතප්‍රකාරයෙන් ආවිඛාසාමුඛයෙන් වජුසා හා මුඛයාගේ සාද්ගුණකර්තයෙන් මේ ආවිඛාසොපමාය සිසේසි-ආවිඛාසොපමායි.

33 ශතපත්‍රමි, පද්මයා; ශරවජු:, ශරත්කල්හි වජුයා; නිදුනනමිති, නිගේ මුඛයයි; ත්‍රයමි, තුන; පරස්පරවිරොධි, (සාන්‍යාද්ගුණවිශේෂ යොගයෙන් සමානගුණගෙයින්) අනොන්‍යාවේරියයි; ඉති, මෙබඳු යම් උපමාවක් ඇද්ද; සා, හෝකොමෝ; විරොධොපමා මනා, (විරොධොද්භාවනායෙන් සාද්ගුණකර්තය හෙතුකොටගෙන) විරොධොපමා නම් වන්නිය-විරොධොපමායි,

- 34 න ඡතු ශතතිරිඥොසොන චුබ්බන ප්‍රතිගඤ්ඤාමි
කලභිකිකො ජවසොති ප්‍රතිසෙධොපලොච සා.
- 35 මාගෙක්ඛණ්ණිකං තෙ වක්ඛං මාගෙක්ඛොච්ඡිකිතස්සෙති
තථාපි සම් එවාසො නොකකර්මිති වට්ඨමා.
- 36 න පද්මං චුබ්බෙවෙදං හ භාඛොගා වක්ඛං ඉමෙ
ඉති විඤ්ඤාසාදානං තත්ත්වාඛානොපලොච සා.
- 37 වජ්‍යාරවිජ්ජයො: කක්ඛං * මතිත්තමා චුබ්බං තව
ආත්මනෙවාතවත්තලාමිතාසාධාරණොපමා.

34 කලභිකිකා, ශතකලඛක ඇත්තාවූ යෙ හෝ නොහොත් දෙප
ඇති; ජවසා, ශීතලවූ යෙ හෝ නොහොත් අකම්මණාවූ; ඉඤ්ඤා, වජ්‍ය
සාතව; තෙ චුබ්බන, තිස්සේ චුබ්බ හා; ප්‍රතිගඤ්ඤාමි, ස්වභාවිකවත්තව;
ඡතු, කිසිකලක්කි; ශතතිරිත, පොහොසත්වලක් නැතැයි; ඉති,
මෙබඳු සම් උපමාවක් ඇද්ද; සා, හෝ නොමෝ; ප්‍රතිසෙධොපලොච,
ප්‍රතිසෙධොපමා නම් ම වන්නිසි-උක්කප්පකාරයෙන් නිසෙධොපරයෙන්
සාධනාවගමය හෙතුකොටගෙන මෝනොමෝ ප්‍රතිසෙධොපමා නම්
වේ-ප්‍රතිසෙධොපමායි.

35 තෙ වක්ඛං, තිස්සේ චුබ්බ; මාගෙක්ඛණ්ණිකම්, මාගසාගේ එක
දෙසවූ තෙත්තම විස්තකොට ඇත්තේය: සෙති, වක්ඛනම; මාගෙක්ඛ
ව, සිසු මාගසා විසිත්ම; අභිකිකා, විස්තකය; තථාපි, එකතු වූවක්;
අසො, මේ වක්ඛනම; සම් එව, සද්ධමය; නොකකර්මිති, අතිශයක්
නොවෙයි; ඉති, මෙබඳු උපමානොමෝ; වට්ඨමා, (ප්‍රියාලාපප්‍රකාරවූ
මෙබඳු වාට්ටුවෙන් සාදානාවගමය හෙතුකොටගෙන) වට්ඨමානම්
වන්නිසි-වට්ඨමායි.

36 ඉදම්, මේ; පද්මං න, පද්මයෙන් නොවෙයි; චුබ්බෙව, චුබ්බයෙන්
මැයි; ඉමෙ, මොහු දෙන්න; න භාඛොගා, භාඛොගෝ දෙන්නෙක්
නොවෙයි; වක්ඛං, තෙත්තයෝ දෙන්නෙකැයි; ඉති, මෙබඳු සම් උපමා
වක් ඇද්ද; සා, හෝනොමෝ; විඤ්ඤාසාදානං, පරිස්ථිතවූ කාන්ති
වලභාදිලක්ඛණවූ සාමාස හෙතුකොටගෙන; තත්ත්වාඛානොප
ලොච, විපරිතාසනිරාසයෙන් නිශ්චය කිරීම තත්ත්වාඛානොපමා නම්
වන්නිසි-තත්ත්වාඛානොපමායි.

37 තව චුබ්බම්, තිස්සේ චුබ්බතෙම; වජ්‍යාරවිජ්ජයො, වජ්‍ය පද්ම දෙත්
තාගේ; කක්ඛං, පද්මය හෙවත් වජ්‍ය පද්ම දෙන්නා හා සමබව; අති
ක්ඛං, ඉක්ම; ආත්මනෙව, තමා හා ම; තුලාමි අභවත්, සද්ධ විසයි; ඉති,
මෙබඳු උපමානොමෝ; අසාධාරණොපමා, (අසාධාරණවිකල්පවාර
යෙන් සාදානවූ ප්‍රතිතිස හෙතුකොටගෙන) අසාධාරණොපමා නම් වත්
නිසි-අසාධාරණොපමායි.

- 38 සඵපදමප්‍රභාසාරසමාහෘත ඉව කවිත්
නිදනනං විභානිති තාමභූතොපමාං විදු:
- 39 වජ්‍රබිමිනාදිව විෂං වජ්‍රනාදිව පාවකා
පරුෂා වාහිතො වක්ත්‍රාදිතාසමිභාවිතොපමාං.
- 40 වජ්‍රතොදකවජ්‍රාංශුවජ්‍රකානනාදිශිතල:
සාසිසතවෙතානිශයං බොධයනග් බහුපමාං.
- 41 වජ්‍රබිමිනාදිවොත්කිණිං පදමගභිදිවොබානම්
තව තනුබිති! වදනම්තාසොභා වික්‍රියොපමාං.

38 තවානනම්, තිගේ මුඛය; කවිත්, කිසිතැනෙක්හි; සමාහෘතා, රැස්කරනලද; සඵපදමප්‍රභාසාරා ඉව, සියලු පදමයන්ගේ ප්‍රභාසාරයක් මෙන්; විභානිති, හොබගේසයි; ඉති, මෙබඳු සම් උපමාවක්. ඇද්ද; නාම්, ඒ උපමාව; අභූතොපමාම්, (අවිද්‍යාවනු පදමප්‍රභාසාරය හා සාදෘශ්‍යභාවය හෙතුකොටගෙන) අභූතොපමාසයි; විදු, දැනිත්-අභූතොපමායි.

39 වජ්‍රබිමිනාත්, (අමෘතමයවූ) වජ්‍රමණ්ඩලයෙන්; විෂමිව, විෂයක් මෙන්ද; වජ්‍රනාත්, (ඵකානනාශිතිරවූ) වජ්‍රනද්‍රැමයෙකින්; පාවකම්ව, ගින්නක් මෙන්ද; ඉතො වක්ත්‍රාත්, මේ මුඛයෙන්; පරුෂා, නිෂ්ප්‍රරවූ; වාක්, වාණිජ්‍යාමෝ (නික්මුනායි); ඉති, මෙබඳු උපමානොමෝ; අසමිභාවිතොපමා, (අසමිභාවනාශිප්‍රායයෙන් සාරුපාදශීතය හෙතුකොට ගෙන) අසමිභාවිතොපමා නම් වන්නිසි-අසමිභාවිතොපමායි.

40 තව, තිගේ; සාසි, සාසියගෙම; වජ්‍රතොදක, වජ්‍රතරසය; වජ්‍රාංශු, වජ්‍රරශ්මිය; වජ්‍රකානනාදි, සදකත්මණය යන මේ ආදී සේ; ශිතලම්, සිහිලැයි; ඉති, මෙසේ; අනිශයම්, අනිශයක්ම (ප්‍රිසාවගේ ශරීරසාසිය සමිභාවිති උකකම්); ප්‍රථයගති, ප්‍රකාශකරන්නාවූ මෝතොමෝ; බහුපමා, (බොහෝදෙනා හා උපමාන කරණය හෙතුකොට ගෙන) බහුපමානම් වන්නිසි-බහුපමායි.

41 තනුබිති! කෘශාභිගිය! තව වදනම්, තිගේ මුඛය; වජ්‍රබිමිනාත්, වජ්‍රමණ්ඩලයෙන්; උත්කිණිමිව, මවා නභා ගත්තාක් වැන්න; පදමගභිත්, පදමගභියක් ඇතුළතින්; උබානම්ව, නිමාණ්වාරයෙන් උත්කිණියක් වැන්නායි; ඉති, මෙබඳු සම්! උපමාවක් ඇද්ද; අසො, මෝතොමෝ; වික්‍රියොපමා, (වජ්‍රාදිවිකාරවිශේෂග්‍රහණයෙන් උපමානොපමෙයභාවයාගේ ප්‍රකාශය හෙතුකොටගෙන) වික්‍රියොපමා නම් වන්නිසි-වික්‍රියොපමායි.

- 42 පුෂ්ණතප ඉවාන්තිව පුෂා වොමිතිව වාසර:
වික්‍රමස්තියාධාලාක්ෂිමිති මාලොපමාක්‍රම:.*
- 43 වාක්‍යාචේතෙව වාක්‍යාචී: කො'පි යද්‍යුපමිසතෙ
ඵකානෙකෙවශබ්දනාත් සා වාක්‍යාචොපමා චිධා.
- 44 නිද්‍යනගමධිරක්‍යමාවිද්දිශ්නදිධිති
ත්‍රුමද්භාභිගමිවාලක්‍යකෙසර: භාති පක්‍යජමි.
- 45 නලිතත ඉව තභිධක්‍යසහසා: පද්මමිවානනමි
මයා මධ්‍රිවුතෙතෙව පායමපායමරමත.
- 46 වසතු කිච්චපතාසා නාසනානතතසධම්මිණ:
සාමාප්‍රතිතිරසාති ප්‍රතිවස්තුපමා යථා.

42 පුෂ්ණි, පුෂ්ඨියා කෙරෙහි; ආතප ඉව, ආතපය මෙන්ද; අත්ති,
දිවස්සෙහි; පුෂෙව, පුෂ්ඨියා මෙන්ද; වොමිති, ආකාශයෙහි; වාසර ඉව,
දිවස්ස මෙන්ද; නිධි, කාකෙරෙහි; වික්‍රම, වික්‍රමයනෙම; ලාක්ෂිමි, ශ්‍රිය;
අධාත්, පිහිටිවි; ඉති, මෙසේ (උපමාවස්තුන්ගේ පුළුපරවයෙන්
සටකාව හෙතුකොටගෙන); මාලොපමාක්‍රම, මාලොපමාප්‍රකාරය
තෙම (දතපුත්තේයි).

43 කො'පි වාක්‍යාචී, කිසි ක්‍රියාකාරකසම්බන්ධිතවශෙන වාක්‍යාචී
යෙක්; වාක්‍යාචේතෙව, එබඳු වාක්‍යාචීයක්හා ම; යදි, ඉදින්; උපමිස
තෙ, සද්‍යුත කරනු ලැබේද; සා, ඒ වාක්‍යාචොපමා නොමෝ; ඵකානෙකෙව
ශබ්දනාත්, එක ඉවශබ්දයක් ඇතිබැවින්ද නොයෙක් ඉවශබ්ද ඇති
බැවින්ද; චිධා, විප්‍රකාර වන්නයි.

44 අධිරාක්‍යමි, වපලවු ඇස් ඇති; අවිද්දිශ්නදිධිති, පහළවු දහනමරිවි
ඇති; නිද්‍යනනමි, නිගේ මුඛයනෙම; ත්‍රුමද්භාභිගමි, බිමන භාභිගයන්
ඇති; ආලක්‍යකෙසරමි, පැනෙන කෙසුරු ඇති; පක්‍යජමිව, පද්මයක්
මෙන්; භාති, හොබවෙයි-මෝකොමෝ එකෙවශබ්ද වාක්‍යාචොපමා
යයි දතපුතු-වාක්‍යාචොපමායි.

45 නලිතත ඉව, නෙළු විලක් † වැනිවු; තභිසාසනනිධිතා: ඒ
කාශගාත්‍රියගේ; පද්මමිව, කමලයක් වැනිවු; ආනනමි, මුඛය; මධ්‍රිවුතෙ
තෙව, භාභිගයක වැනිවු; මයා, මාවිසින්; පායමපායමි, බිබි, අරමාත,
කෙළිමයි-අනෙකෙවවාක්‍යාචොපමායි.

46 කිච්චවසතු, විවක්‍ෂිතවු කිසි පුරුෂාදි වසතුවක්; උපනාසා,
උපක්‍ෂිප්ත ඉකාට හෙවත් කියා; තත්සධම්මිණ, ඒ උපනාසනවසතුහු හා

* මිතිමාලොපමා මනා-ක. රිමා. මාලොපමා: විද්‍ය-ප.

† “නෙළුලියක්” පොත්.

- 47 ගෙතකො'පි නිදායො'ද්ධපි ජයමානෙසු රාජසු
නනු විතියො නායොනව පාරිජනසා පාදපා.
- 48 අභිකෙත සමාහාරා * හිතමෙකත්‍රියාවිධො
සද්ධුච්චන්ති සමානා සෙය. තුල්‍යසොගොපමා සරා.
- 49 දිවො ජගජ්ඣි රක්‍ෂායො පුලොමාරිථ්ථවො භවාත්
අසුරායොනන හතානොන සාවලොකා කපාස්ඤායා †.

සමාන වස්තුවක්හුගේ; නාසනාත්, අභිධානය ගෙතකොටගෙන; සාමාප්‍රතිහි, ඔවුන් දෙදෙනාගේ සාදායනාවගනිනොමෝ; අසනිති, ඇත්තයි; (ගෝතොමෝ) ප්‍රතිවස්තුපමා, ප්‍රතිවස්තුමානම් වන්නයි; සරා, ඒ මෙසේයි.

47 ජයමානෙසු, උපදනායු; රාජසු, රජදරුවන් කෙරෙහි; අද්ධපි, අද දක්වාත්; නිදායො, නා බදුයි; එකො'පි න, එකරජෙකුදු නැත; (එසේ මැයි.) පාරිජනසා, පාරිජන නම් දිව්‍යවෘක්‍ෂයට; විතියො, දෙවනුව; පාදපා, වෘක්‍ෂයෙක්; නායොනව'නනු, නැත්තේම වෙද?—මෙහි පළමුකොට භූපාලලක්‍ෂණවූ වස්තුව උපනාසන කොට නැවත ඔහු හා සමානවත් ඇති පාරිජන නම් වස්තුවක් කථනයෙන් සාදායනාවගනින වූන ගෙයින් මෝතොමෝ ප්‍රතිවස්තුපමා නමු—ප්‍රතිවස්තුපමායි.

48 හිතම්, ජාත්‍යාදියෙන් හිතවූ කිසිවක්හු; අභිකෙත, ජාත්‍යාදියෙන් අභිකවූ කිසිවක්හු හා; සමාහාරා, සමකොට; එකත්‍රියාවිධො, එක ක්‍රියා වකගේ සමාදානයෙහි; බුච්චන්ති යත්, කියන සහ සමෙන් ඇද්ද; සෙයම්, හේ මේ උපමානොමෝ; තුල්‍යසොගොපමා සමානා, තුල්‍යසොගොපමා නම් වන්නියයි දන්තාලය; සරා, ඒ මෙසේයි.

49 පුලොමාරි, ශක්‍රතෙම; දිවි, සුරලොකයාගේ; රක්‍ෂායො, රක්‍ෂා පිණිස; ජගජ්ඣි, ප්‍රමාදනිද්‍රාවක් නැතිගෙයින් ජගරණය කරන් තේය; හවාත්, හවත්තෙම; භවි, පෘථිවියගේ; රක්‍ෂායො, රක්‍ෂාපිණිස; ජගජ්ඣි, ප්‍රමාදනිද්‍රාවගමයෙන් ජගරණය කරන්නේය; තෙන, ඒ ශක්‍රයා විසින්; සාවලොකා, දර්පිකවූ; අසුරා, අසුරයෝ; හතානොන, නසනු ලැබෙති; නිසා, නාවිසින්; සාවලොකා, එව්වැඩියාව; නාපා, රජ දරුවෝ; හතානොන, නසනු ලැබෙත්—මෙහි අභිකවූ දෙවරාජයා හා තදපෙක්‍ෂායෙන් ජාත්‍යාදීන්හු කිසි රජත්වයෙන් රක්‍ෂාදිවූ එකත්‍රියා යොගය සමගෙයින් තද්වාරයෙන් සාමානාවගනිය ගෙතකොට මෙබඳු වී තුල්‍යසොගොපමායයි දකුණු-තුල්‍යසොගොපමායි.

- 50 කාන්තා ව්‍යුමසං ධාමිනා සුයූං ධෛර්යෝන් වාණීවම්
රාජතනානුකරොෂීති සෙසො හෙතුපමා සමානා *.
- 51 න ලිඛිතවචනෙ භිනෙන න හිකාධිකතාපි වා
උපමාදූෂණසාලං යත්‍රොවෙහො න සීමතාම්.
- 52 සත්‍රිව ගව්ජ්ඣි පණ්ණාසං † වකෙත්‍යොසො සත්‍රි පුමානිව
ප්‍රාණ ඉව ප්‍රියෝසං මේ විද්‍යා ධනම්වාජීතා.
- 53 භවානිව මහිපාල! දෙවරාජේ විරජතෙ
අලමංශමත්‍යා කක්‍ෂා ‡ මාරොජ්ඣ. තෙජසා නාපෑ.

50 රාජත්! රජ! කාන්තා, සෞඛ්‍යාදර්ශයෙන්; ව්‍යුමසම්, ව්‍යු
යාද; ධාමිනා, තෙජසින්; සුයූම්, හිරුද; ධෛර්යෝන් ව, ධීරබැවින්;
ආණීවම්, සාගරයද; අනුකරොසීති, අනුකරන්තෙතියි; සෙසො, ඒ මේ
උපමානොමෝ; හෙතුපමා. හෙතුපමානම් වන්තියයි; සමානා, දන්තා
ලද-කාන්තාදිහෙතුන්ගේ කර්තෘ හෙතුකොටගෙන චෝතොමෝ
හෙතුපමා නම් වන්තියි-හෙතුපමායි.

51 යත්‍ර, යම්කිසි විෂයයෙක්හි; සීමතාම්, කවින්ට; උවෙහො න,
අප්‍රියස්මිත් නැද්ද; තත්‍ර, එසේවූ විෂයයෙහි; ලිඛිතවචනෙ, සත්‍රාදිලිඛිතය
එකව්‍යාදිවචනය යනමොහු; භිනෙන, විජ්ඣිතවූ නමුදු; උපමාදූෂණය,
උපමාවට දූෂණය පිණිස; නාලම්, සමථි නොවන්නාහ; හිනාධිකතාපි වා,
උපමාවසූහුයේ හිනානිය හා අධිකතියද; (උපමාදූෂණය) නාලම්,
(උපමාවට විරෝධය පිණිස) සමථි නොවේ.

52 අසං පණ්ණි, මේ පණ්ණිකතෙම; සත්‍රිව ගව්ජ්ඣි, සත්‍රියක මෙන්
යන්තෙය; එසා සත්‍රි, මේ සත්‍රිනොමෝ; පුමානිව, (ප්‍රාග්ලිඛ්‍යයෝගය
හෙතුකොටගෙන) පුරුෂයෙක්හු මෙන්; වකති, බණන්තිය; අයම්;
මේතෙම; මේ, මට; ප්‍රාණ ඉව, ජීවිතයන් මෙන්; ප්‍රිය, ඉච්ඡාද; විද්‍යා,
ව්‍යාකරණදිවූ විද්‍යාවෝ; ධනම්ව, ධනයක් මෙන්; අජීත්තා, රුජ්කරන
ලදහුයි-මෙහි පුළුච්ඡයෙහි උපමානොපමෙය දෙන්නාගේ ලිඛිතානානිය
දක්වනලද, අපරාච්ඡයෙහි වචනහෙදය දක්වනලදී, එහෙයින් මෙබඳු
විෂයයෙහි ලිඛිතහෙද වචනහෙද දෙන්නා රසාවහනිය කරන් වූත් උපමා
දූෂණය නොකරන්නාහුයයි දතයුතු.

53 මහිපාල! රජ! දෙවරාජ, ශක්‍රතෙම; භවානිව, තා මෙන්; විරාජ
තෙ, හොබනෙය; නාපෑ, රජතෙම; තෙජසා, තෙජස හෙතුකොටගෙන;
අංශුමත්‍යා, සුයූයාගේ; කක්‍ෂාම්; පදවිසට; ආරොජ්ඣම්, නැගෙන්නට;
අලම්, පොහොසති-මෙහි පුළුච්ඡයෙන් හීනවූ රජහු හා අධිකවූ ශක්‍රතෙම
උපමා කරනලද; අපරාච්ඡයෙහි අධිකවූ සුයූයා හා හීනවූ රජතෙම උපමා
කරනලදී; මෙබඳු වූයේ ද සීමතානිව ප්‍රිතිජනනය කරනගෙයින් අත්‍යවි
යෙන් ගොභනයයි දතයුතු-මේ මැ අනන්තරශ්‍රෝකයෙන් දක්වන්.

* මයා-ක.

† අණ්ණාසං-ක.

‡ කක්‍ෂා-ක.

- 54 ඉතොවමාදි * සොභානාං න ජහානොව ජතුච්ඡිත්තං අසොනොව කච්ඡිද්ධොතො ප්‍රසොගො වාඤ්චිදං යථා.
- 55 හංසිව ධවලොවසුසාරංසිවාමලං නහො හතීහකොහො හවස්සොව ඛද්දොතො භාති භානුවත්.
- 56 ඊදංභං වජ්ජානො සද්ධිං කාරණං නත්‍ර † විනාශනාමි අනුදොෂවිචාරාය සංයමොව මහිමිති.
- 57 ඉවච්චිදායථාගබ්භිදසමානනිහසනනිහො තුලාසඛිකාගනිකාගප්‍රකාශප්‍රතිරූපකාය.

54 ඉතොවමාදි, අනන්තරොක්කවූ මේ ලිඛිතවිජ්ජානාදියනෙම; ජතුච්ඡිත්තං, කිසිකලෙක්කිම; සොභානාමි, සුභගතිය; න ජහානොව, නො හරින්නේමය; කච්ඡිත්තං ප්‍රසොගො, කිසි ප්‍රසොගයෙක්කි; තච්ඡිදම්, අබ්ධ නිකුත් දන්නා කච්ඡිත්තං; උචෙතො, විමුක්තියනෙම; අසොනොව, ඇත්මැයි; යථා, හේ මෙසේයි.

55 වසුසාරං, වසුසාරෙම; හංසිව, හංසවට්ඨවකමෙන්; ධවලං, සුදුසු; නහො, ආකාශයනෙම; සාරංසිව, විලුන් මෙන්; අමලම්, නිම්ලය; හතීහකොහො, සොමිහකෙරෙහි ආදරඇති; හවස්, සෙවකනෙම; සොව, බල්ලකු වැන්න; ඛද්දොතො, කණ්ණිකාදර; භානුවත්, සුභිසා මෙන්; භාති, හොබනේයි-මෙහි “හංසිව ධවලස්වසුසාරං” යන්නෙන් ලිඛිතගෙදසද, “සාරංසිවාමලං නහො” යන්නෙන් වචනගෙදසද, “හතීහකොහො හවස්සොව” යන්නෙන් ජනනාදිත්තයාගේ අභිකාය හා උපවානවිධානයද, “ඛද්දොතො භාති භානුවත්” යන්නෙන් ජනනාදිත්තයා හා සිත්තයාගේ උප මානසකරණයද දක්වනලදි. ඉක්කිති ලොකාසිංහෙන් මෙබඳු වූයේ ග්‍රාහ්‍ය නොවන්නේයයි දක්වත්.

56 සද්ධිං, භෞමිකානුකූලවූ කච්ඡිත්තය; ඊදංභං, මෙබඳු වූයේ; වජ්ජානො, හරනාලැබෙයි; නත්‍ර, මෙබඳු වූවහුගේ පරිත්‍යාගයෙහි; කාරණම්, හෙතෙම (හෙවත් උචෙතානුවේගසාරූප කාරණය; අනුදොෂවිචාරාය; අනුදොෂවිචාරය පිණිස; මහිමිති, ස්වාතොවිතවූහි ඇති කච්ඡිත්තය; සංයමොව, නමන්නිසිත්තං; †) විනාශනාමි, සිතනු ලැබේවා.

මෙයින් මතු ඉවච්චිදාය සේ උපමාසුවකවූ අබ්ධයෝ දක්වනුලැබෙත්.

57 ඉවච්චිදායථා, ඉවස වත්ත වාස යථාය යන; අබ්ධො, අබ්ධයෝද; සමානනිහසනනිහො, සමානත නිහස සනනිහස යන අබ්ධයෝද; තුලාසඛිකාගනිකාගප්‍රකාශප්‍රතිරූපකාය, තුලාස සඛිකාගේ නිකාශය ප්‍රකාශය ප්‍රතිරූපකය යන අබ්ධයෝද-

* මාදෙයා-ක. † නසං-ප. ‡ සත්තයෙහි උභයයි.

- 58 ප්‍රතිපක්ෂප්‍රතිවන්තිප්‍රත්‍යානිකවිරෝධිනා;
සද්ධත්සද්ධසංවාදිසජ්ඣිකානුවාදිනා.
- 59 ප්‍රතිබිම්බිප්‍රතිවර්ණසරූපසමසම්මතා;
සලක්ඛණසද්ධානසපක්ඛාපමිතොපමා.
- 60 කල්‍යාණධර්මදෙශනාදි; ප්‍රචාරප්‍රතිනිධි අපි
සවණ්ණාදිනො ඉබ්බොදා යෙ වානසුනාපිවාදිනා.
- 61 සමාසයෙව ඛණ්ඩිකිත්තොකතවදනාදිනු
ආචාරිකෙ ජයති වෙහි දුග්ගාති ප්‍රතිගජ්ජනි.
- 62 ආක්‍රොශනාවර්තනාති කදරීයති නිකුති
විචම්බනාති සංරුකො * හසනිකිත්තොසුනාති.
- 63 තසා චුළුණති සොභාගාමං තසා කානතිං විලම්බනී
තෙන සාඨං විහාග්ණති තුලාං තෙනාධිරොහනි.

58 ප්‍රතිපක්ෂප්‍රතිවන්තිප්‍රත්‍යානිකවිරෝධිනා, ප්‍රතිපක්ෂ ප්‍රතිවන්තිප්‍රත්‍යානික විරෝධිත සන ඉබ්බොදා; සද්ධත්සද්ධසංවාදිසජ්ඣිකානුවාදිනා, සද්ධත්සද්ධසංවාදිත්ස සජ්ඣිකා අනුවාදිත්ස සන මේ ඉබ්බොදා-

59 ප්‍රතිබිම්බිප්‍රතිවර්ණසරූපසමසම්මතා, ප්‍රතිබිම්බ ප්‍රතිවර්ණ සරූප සම සමමත සන මේ ඉබ්බොදා; සලක්ඛණසද්ධානසපක්ඛාපමිතොපමා, සලක්ඛණ සද්ධාන ආස සපක්ඛාපමිත උපමා සන මේ ඉබ්බොදා-

60 කල්‍යාණධර්මදෙශනාදි, කල්‍යාණධර්මදෙශනා සනාදි ප්‍රත්‍යාසද; ප්‍රචාරප්‍රතිනිධි අපි, ප්‍රචාර ප්‍රතිනිධි සන මේ ඉබ්බොදා දෙදෙනා; සවණ්ණාදිනො ඉබ්බොදා, සවණ්ණාදිනා සන ඉබ්බොදා දෙදෙනා; යෙ වානසුනාපිවාදිනා, යම් සාද්ධානපිවාදින ඉබ්බොදානෙක් ඇද්ද මහුද-

61 සමාසයෙව ඛණ්ඩිකිත්තොකතවදනාදිනු, වර්ණවදනා සන මේ ආදිනති; ඛණ්ඩිකිත්තො සම, අනාසද්ධිසමාසය; ආචාරිකෙ, ආචාරිකා කරන්තෙය; ජයති, දනන්තෙය; වෙහි, වෙහි කරන්තෙය; දුග්ගාති, දුග්ගාති කරන්තෙය; ප්‍රතිගජ්ජනි, ප්‍රතිගජ්ජනා කරන්තෙය-

62 ආක්‍රොශනා, ආක්‍රොශ කරන්තෙය; අවර්තනාති, අවර්ත කරන්තෙය; කදරීයති, හනි කරන්තෙය; නිකුති, නිකු කරන්තෙය; විචම්බනාති, විචම්බනා කරන්තෙය; සංරුකො, වලකන්තෙය; හසනි, හස කරන්තෙය; ජ්ඣනාති, ජ්ඣනා කරන්තෙය; අසුනාති, අසුනා කරන්තෙය-

63 තසා, චුළුණේ; සොභාගාමි, සුභගාමිය; චුළුණති, පැහැර ගන්තෙය; තසා, චුළුණේ; කානතිමි, සොමනාව; විලම්බනී, තසන්

- 64 නසාදවතං පදං ධර්මෙන නසා කසායං විගාහනෙ
තමධෙතාසුඛධිතාති නවජ්ජං නනනිසේධති.
- 65 නසා වාසුකරොතිති ශබ්දසාදායසුචින: *
(උපමාසාමිමෙ ප්‍රොක්තා: කචිතා: බුච්ඡොඛාදා:.) †
ඉත්‍යුපමාවක්‍රමි.
- 66 උපමෙව තිරොහුතභෙද රූපකම්මනෙ ‡
යථා බාහුලතා, පාණිපද්මං, වරණපලලවම්.
- 67 අඛ්‍යාලා: පලලවානාසන් කුසුමාති නිබාර්චින:
බාහු ලතෙ වසන්තශ්‍රිස්ථං න: ප්‍රත්‍යක්ෂවාරිණි.

තේස; තෙන සාඝ්ථි, ඔහු හා එක්ව; විශාන්තයී, කලහ කරන්නේස;
තෙන, ඔහු හා; තුලාමි, තුලාවට ගෙවත් සාදායසව; අඛරොහති,
නැහෙන්නේස-

64 නසාදවතමි, ඔහුගේ පදවියෙහි; පදං ධර්මෙන, පදනාසය කරන්
තේස; නසා, ඔහුගේ; කසායමි, පදවියට; විගාහනෙ, බස්තේස; තමි,
ඔහු; අනෙති, අනුවෙයි; නවජ්ජමි, ඔහුගේ ස්වභාවය; අනුබධිතාති,
අනුබද්ධතේස; තමි, ඔහු; නිසේධති; වලකන්නේස-

65 නසා, ඔහු සමිඛිතව; අනුකරොතිති ව, අනුකරන්නේසයිද යන
මේ; ශබ්දා:, ශබ්දයෝ; සාදායසුචින: උපමා උපමෙය දෙදෙනාගේ
සාමාය ප්‍රකාශ කරන්නාහුයි; (ඉමෙ, යථොක්ත ඉවාද්ව මේ ශබ්දයෝ;
උපමාසාමි, උපමාවිෂයෙහි; කචිතාමි, කචිත්තේ; බුච්ඡොඛාදා: බුච්ඡි
යට සුව දෙන්නාහුයි; ප්‍රොක්තා: කියනලදහ +.)

66 උපමෙව, යථොක්තලක්ෂණවූ උපමා මැ; තිරොහුතභෙද, අප්‍ර
කටවූ උපමාඋපමෙයයන්ගේ නානාත්ව ඇත්ති; රූපකම්මනෙ, රූප
කාලඛිකාරයයි කැමැතිවනුලැබේ; යථා, මෙසේයි; බාහුලතා, හසන
නමැති ලියය; පාණිපද්මමි, හසනනලනමැති පිපුමය; වරණපලලවම්,
පාදනමැති පලලතයි-මේ අලඛිකාරයතෙව උපමාන උපමෙය දෙදෙනා
ගේ අභෙදරොපණය කෙරේනුයි රූපක නමැ; මෙහි බාහුප්‍රභායී
ශබ්දයෝ ලභාදීන් හා අභෙදය ගෙතුකොටගෙන රූපකයෙහි දතයුතු.

67 අඛ්‍යාලා: අඛ්‍යාලිනු; පලලවාති ආසන්, පලපත් වූහ; නිබාර්චින:
නබයොභාවෝ; කුසුමාති ආසන්, පුෂ්පවූහ; බාහු, බාහුනු දෙදෙන; **
ලතෙ, ලතා වූහ; (එගෙයින්); තමි, තෝ; න: අපට; ප්‍රත්‍යක්ෂවාරිණි,
ප්‍රත්‍යක්ෂව ඇවිදිනාවූ; වසන්තශ්‍රි: වසන්තලක්ෂණියෙහි.

* සුවකා:ක. වාචින:ප.

† “උපමාසාමිමෙ ඉත්‍යාද්‍යං න සචිත්‍ර පුස්තකෙෂු දායකෙ”

මාලිකාප්‍රොඤ්ජනි.

‡ “වුවසගෙ”-ක. + සන්නයෙහි නොමැතියි. ** බාහුවයෝ-පොත්.

- 68 ඉතොහදසමසනාමාං සමසනං සුඵරුපකම්
සමිතං මුඛෙඤ්ජෙය්‍යාත්සෙනනි සමසනව්‍යසනරුපකම්.
- 69 තාමුඛාඛුලිදලශ්‍රෙණි නබද්ධිතිකේසරම්
ධිරිසතෙ මුඛිති භූපාලෙහිවච්චරණපබ්බජම්.
- 70 අඛුලාදො දලාදිතිං, පාදෙ වාරොප්‍ය පද්මතාමි
තද්දොග්‍යස්ථානවිනාසාදේතත් සකලරුපකම්.
- 71 අකස්මාදෙව තෙ චණ්ඩි! ස්පුරිතාධරපලුවම්
මුඛං මුක්තාරාවො ධර්මෙන සමිමාමිනාකණමඤ්ජරී.
- 72 මඤ්ජරීකාතා සමිමාමිනා, පලුවකිකාතා වාධරම්
තාතාථාකාතමත්‍රාසමිතො'වසවරුපකම්.

68 ඉතොහදත්, මෙඛදුටු රුපකය; අසමසනාමාමි, අසමසන නමැ; සුඵරුපකම්, පළමුකොට දක්වනලද “බාහුලතා” යන මේ ආදිටු රුපකය නමැ; සමසනම්, සමසන නමැ; සමිතම්, සමිතයනෙම; මුඛෙඤ්ජෙ, මුඛවඤ්ජ යාමේ; ජෙය්‍යාත්සෙනනි, සදරුසය යන මේ; සමසනව්‍යසනරුපකම්, (“මුඛෙඤ්ජෙ” නිසා සමසන කළහෙයින්ද “සමිතං ජෙය්‍යාත්සෙනා” යි ව්‍යසන කළහෙයින්ද) සමසනව්‍යසනරුපක නම්-සමසනව්‍යසනරුපකයි;

69 තාමුඛාඛුලි, රත්වූ ඇති ලී නමැති; දලශ්‍රෙණි, පත්‍රපඬිකතිඇති. නබද්ධිති, නබරණ්ණ නමැති; කේසරම්, කෙසුරුඇති; භවච්චරණ පබ්බජම්, තොපමේ පාදනමැති පද්මය; භූපාලෙ, රජදරුවන්වසින්; මුඛිති, සිරස්ති ලා; ධිරිසතෙ, ධර්මලාභේ.

70 අඛුලාදො, අඛුලිආදියෙහි; දලාදිතිමි, පත්‍රාදිතිසද; පාදෙ, පාදයෙහි; පද්මතාම, පද්මනිසද; ආරොප්‍ය, ආරොපණය කොට; තද්දොග්‍ය, එබඳුටු පද්මයට උචිතවූ; ස්ථානවිනාසාත්, (රජදරුවන්ගේ ශිරොලක්ෂණවූ) ස්ථානයෙහි නිවෙසෙ ගෙනුකොටගෙන; එතත්, මේ අනන්තරොක්කවූ රුපකය; සකලරුපකම්, සකලරුපක නම්-සකල රුපකයි.

71 චණ්ඩි! නිපෙනසුලු නැතැත්තිය! තෙ, තිණේ; ස්පුරිතාධර පලුවම්, කොපයෙන් වෙටුලත්තාවූ අධර නමැති පලුවඇති; මුඛම්, වක්ත්‍රය; මුක්තාරාව, මුක්තාවකට බදුටු ගොභාඇති; සමිමාමිනාකණ, පුණ්ණකොපයෙන් උපත්තාවූ සේඛ්‍යද්විඤ්ඤ නමැති; මඤ්ජරී, කුසුමයන වකයන්; අකස්මාදෙව, නිෂ්කාරණයෙහිම; ධර්මෙන, උසුලා.

72 අප්‍ර, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; සමිමාමිනා, සේඛ්‍යද්වලය; මඤ්ජරී කාතා, පුෂ්පසනවකනියෙන් කලාතා කොට; අධරම්, මුඛයාමේ එක දෙසට අධරයද; පලුවකිකාතා, පලුවනියෙන් රුපිත කොට; ආසාමි, අඬිතිවූ මුඛය; තාතාථාකාතම්, අතාථාතියෙන් කරනලද්දේ නොවේ;

- 73 චල්ගිතත්‍ර, ගලද්දකම්මජලමාලොතිතෙසෂණම්
විවෘණෙති මද්‍යවස්ථාමිදං වදනපඛකජම්.
- 74 අවිකෘත්‍ය මුඛාඛ්‍යාති මුඛමෙවාරවිඤ්ඤාමි
ආසිද්ධමිතමත්‍රෙදමනො'වසවිරුපකම්.
- 75 මද්‍යාචලගණේඛන රක්තනෙත්‍රොක්කලෙන නෙ
මුඛෙන මුත්ඛසෙසා'පොස ජනො රාගමය: කෘත්‍ය.
- 76 එකාඛගරුපකච්චෙනදෙවං විප්‍රභෘතීන්‍යපි
අඛ්‍යාති රුපසන්‍යාත්‍ර සොගාසොගො භිදුකරො.
- 77 සම්නපුෂ්පොජ්ඣුලං ලොලනෙත්‍රහෘඩාමිදං මුඛම්
ඉති පුෂ්පවිරොථාණං සඛගත්‍යා සුකන්තරුපකම්.

හෙවත් පද්‍යාදිනියෙන් රූපික නොවෙයි; අත්‍ය, මෙහෙයින්; අවසව රුපකම්, (අවසව්‍ය මුඛයෙන් රුපණය නොකොට අවසව්‍ය අධරාදිත්තේ රුපණය කළහෙයින්) අවසවරුපක නම් වේ.

73 චල්ගිතත්‍ර, නතනලද්දු බැමඇති; ගලද්ද කම්මජලම්, වැහෙන් නාඩු කෙදජලඇති; ආලොතිතෙසෂණම්, රත්වූ ඇස්ඇති; ඉදං වදන පඛකජම්, මේ මුඛ නමැති පද්මය; මද්‍යවස්ථාමි, මධුපානයෙන් ජනිතවූ මද්‍යයෙන් අවස්ථාව; විවෘණෙති, ප්‍රකාශ කෙරේ.

74 අත්‍ර, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; මුඛාඛ්‍යාති, අභිහිටු මුඛයෙන් නෙත්‍රා දිටු අවසවසත්; අවිකෘත්‍ය, රූපික නොකොට; මුඛමෙව, අභිහිටු මුඛයම; අරවිඤ්ඤාමි, පද්මඛවට; ගම්නමාසිත්, පමුණුවනලද්දේ පිය හෙවත් පද්මභිතියෙන් රූපිකය; අත්‍ය, මෙහෙයින්; ඉදම්, මේ අනන්‍යරොක්කවූ රුපකය; අවසවිරුපකම්, අවසවිරුපක නම්-අවසවිරුපකයි.

75 මුත්ඛෙ! බාලාව! මද්‍යාචලගණේඛන, මද්‍යයෙන් රත්වූ කපොල ඇති; රක්ත, රත්වූ; නෙත්‍රොක්කලෙන, ලොවන නමැති ඉද්ධවරයන් ඇති; හෙ, තිත්; මුඛෙන, මුඛයෙන්; සොපොස ජන්‍ය, හේ මේ ජන තෙම; රාගමය, රාගමය වූයේ; කෘත්‍ය, කරනලදි.

76 එතත්, මේ අනන්‍යරකපිතරුපකය; එකාඛගරුපකම්, (එකාඛගවූ නෙත්‍රයාගේ ම උපකලකියෙන් රුපණය කළහෙයින්) එකාඛගරුපක නමැ; එවම්, එපරිද්දෙන්ම; විප්‍රභෘතීන්‍යපි, ව්‍යඛිතත්‍රාඛ්‍යාදිවූද; අඛ්‍යාති, අවසවසත්; රුපසහති, රූපික කරන්නාහ; අත්‍ර, මේ අඛ්‍යරුපණයෙහි; සොගාසොගො, අඛ්‍යයත්තේ සඛගති විරොධ දෙදෙන; භිදුකරො, රුපකභෙදකයන්ගේ ව්‍යවස්ථාව කරන්නාහුයි.

77 සම්නපුෂ්පොජ්ඣුලම්, සිතා නමැති මලින් සුභගවූ; තවානනම්, තිත් මුඛයතෙම; ලොලනෙත්‍රහෘඩාමි, වච්ඡාදිතියෙන් ලොල්වූ ඇස්

- 78 ඉදමාර්දස්ථතරේතත්සනං ස්නිග්ධතෙත්‍රොත්‍යලා මුඛම්
ඉති රේතාත්සෙනාත්‍යලායොතාදයුක්තං නාම රූපකම්.
- 79 රූපණද්විතීනො'ඛ්‍යාතං රූපණරූපණශ්‍රයාත්
රූපකං විෂමං නාම ලලිතං ජයතෙ යථා.
- 80 මදරක්කකපොලෙන මත්මථස්තත්මුඛෙඤ්ජනා
නච්චිතත්‍යලතෙතාලං මද්දිතුං භවනත්‍රයම්.
- 81 හරිපාදශ්ශිරොලග්ගත්තත්තකන්‍යාපලාංශුකා
ජයතාසුරනිශ්ශඛකසුරාතඤ්ජන්සවධාජා.

නමැති බමරුන් ඇත්තේය; ඉති, මෙබඳු වූ රූපකය තෙම; පුෂ්පවිරෙ
ඵාණම්, මල් හා බමරුන්ගේ; සඛ්‍යාතා, පරස්පරසම්බන්ධය හෙතු
කොටගෙන; යුක්තරූපකම්, යුක්තරූපකයයි කියනු ලැබේ-යුක්තරූපකයි.

78 ආර්ද්‍යස්ථතරේතත්සනම්, ආර්ද්‍ය වූ සිනානමැති සදරුස්ඇති; ඉදං
මුඛම්, මේ මුඛයතෙම; ස්නිග්ධ තෙත්‍රොත්‍යලම්, සිනිඳු වූ ඇස්නමැති නිඳු
පුල්ඇත්තේය; ඉති, මෙබඳු වූයේ; රේතාත්සෙනාත්‍යලායොගාත්, සද
රුස් හා උත්පලයන්ගේ අයෝගය හෙතුකොටගෙන හෙවත් සදරුස්හි
උත්පලයන්ගේ හැකිළීම හෙතුකොටගෙන දිනවිරොධයෙන්; අයුක්තං
රූපකං නාම, අයුක්තරූපකයයි දතයුතුයි-අයුක්තරූපකයි.

79 අඛිතා, අවසව්‍යයේ; රූපණත්, රූපණය හෙතුකොටගෙන;
අඛිතානාම්, අවසවසන්ගේ; රූපණරූපණශ්‍රයාත්, රූපණය හා අරූප
ණය අපෙක්‍ෂාව හෙතුකොටගෙන හෙවත් අවසවසන්ගේ රූපණය හා
අරූපණය හෙතුකොටගෙන; විෂමං නාම, විෂම නම්වූ; ලලිතම්, වාරුවූ;
රූපකම්, රූපකයතෙම; ජයතෙ, වන්නේය; යථා, ගේ මෙසේයි.

80 මත්මථා, අනඛතෙම; මදරක්කකපොලෙන, මදයෙන් රත්වූ
ගණ්ඩඇති; නච්චිතත්‍යලතෙන, නටවනලද බැම නමැති ලතාඇති; තිත්
මුඛෙඤ්ජනා, තිගෙ මුඛ නමැති වඤ්ජනා කරණකොටගෙන, භවනත්‍රයම්,
තුන්ලොව; මද්දිතුම්, දතන්නට; අලම්, පොහොසති-මෙහි අඩිතිවූ
මුඛය වඤ්ජනයෙන් රූපිත කොට තදඛක වූ හා කපොලයේ දෙත්ත
රූපිත නොකරනලද-විෂමරූපකයි.

81 ශිරා, අග්‍රපාදයෙහි හෙවත් අඩුලිදෙයෙහි; ලග්න, පිහිටි
යාවූ; ජත්තකන්‍යා, ආකාශගඛිතාවගේ; ජල, දිය නමැති; අංශුකා, පතාකා
රූප වස්තුඇති; අසුර, අසුරයන්කෙරෙහි; නිශ්ශබ්ද, සැකනැති; සුර,
දෙවතාවන්ගේ; ආනඤ්ජනාව, සනෙතාණොත්සවයෙහි; ධාජා, නක්ක
ලද කෙතුවන්වූ; හරිපාදා, වික්‍රමමාණවූ විජ්ණුගේ වරණයතෙම;
ජයති, දෙවේ-පෙර විජ්ණු හිපදවික්‍රම කරනකල්හි බ්‍රහ්මයාපිසිත්
ආකාශගඛිතාජලය ඔහට අභිකරනලද යනු කථාකළ එහෙයින් "ශිරො
ලග්න" යනාදී කියනලදී.

- 82 විශෙෂණසමග්‍රසාරූපං කෙතොගීද්දගමි
පාදෙ තද්විණ්‍යෙතත් සවිශෙෂණරූපකම්.
- 83 න මිලයති පද්මානි න නගො'ප්‍රවගාහතෙ
නිත්වුබෙදුමමාසුතාං හරණං වෘත්තසාති. *
- 84 අත්‍රියා චන්ද්‍රකාශිණාණමනාකාශිණා ව ක්‍රියා
අත්‍ර සන්ද්‍රශ්‍යෙන † සසමාචිරුඛං නාම රූපකම්.
- 85 ගාමනීයීණි සමුද්‍රෝ'සි ගෞරවෙණ්‍යසි පච්ඡා
කාමදනිචාල ලොකානාමසි නිං කල්පපාදපා.
- 86 ගාමනීයීප්‍රමුඛෙරත්‍ර හෙතුභිසසාගාරා ගිරි
කල්පද්‍රුමශ්‍රි ක්‍රියතෙ තද්දං හෙතුරූපකම්.

82 විශෙෂණසමග්‍රසාරූපං, පනාකොත්සවඝරූපවූ විශෙෂණයෙන් සුකතවූ; කෙතො: ධර්මසාගේ; යද්දිශං රූපමි, යම් මේ අනන්‍යාරොහන ප්‍රකාරවූ සම්භාවයෙන් ඇද්ද; පාදෙ, විෂ්ණුවරණයෙහි ලා; තද්විණ්‍යත්, ඔහුගේම ධර්මසයි ආරොපණය හෙතුකොටගෙන; එතත්, මෙබඳු වූයේ; සවිශෙෂණරූපකම්, සවිශෙෂණරූපකයයි කියනුලැබේ-සවිශෙෂණ රූපකයයි.

83 නිත්වුබෙදු: නිගේ වූබ නමැති වජ්‍රතෙම; පද්මානි, පද්මයන්; න මිලයති, නොහඳුළුවන්නේයි; නගො'පි, ආකාශයටද; නාවගාහතෙ, නොබස්නේය; (වැළි කුමක් කෙරේද යත්;) මමාසුතාමි, මාගේ පුත්‍රයන්ගේ; හරණං, ගැන්වට; වෘත්තසාති, උත්සාහ කරන්නේයි.

84 සසමාත්, සම්භෙයකින්; අත්‍ර, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; චන්ද්‍රකාශිණාණමි, චන්ද්‍රයාපිසිත් කටයුතුවූ පද්මනිමිලනාදීන්ගේ; අත්‍රියා, නොකිර්වද; අනාකාශිණා ව ක්‍රියා, ආයුධාදියෙන් කටයුතුවූ ප්‍රාණහරණලක්ෂණවූ අනාකාශිණාගේ කිර්මද; සන්ද්‍රශ්‍යෙන, දක්නාලැබේද; තසමාත්, එහෙයින්; චිරුඛං නාම රූපකමි, මේතෙම විරුඛරූපක නම් වන්නේයි-විරුඛරූපකයයි.

85 නම්, තෝ; ගාමනීයීණි, උත්තාක නොවූ සිත්ඇතිබව හෙතු කොටගෙන; සමුද්‍රෝ'සි, සාගරයෙහි; ගෞරවෙණ්‍ය, ගෞරවණ්‍යයෙන්; පච්ඡා'සි, පච්ඡයෙහි; ලොකානාමි, ලෝවැස්සන්ට; කාමදනා ච, ඉභිද්‍රුසිබව හෙතුකොටගෙන, කල්පපාදපො'සි, කල්පවෘක්ෂයෙහි.

86 අත්‍ර, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; ගමනීයීප්‍රමුඛෙ, ගමනීරනාදිවූ; හෙතුභි, කාරණයෙන් (විවක්ෂිතවූ කිසි පුරුෂයෙක්); සාගරා, සාගරය යිද; ගිරි, පච්ඡයෙහිද; කල්පද්‍රුමශ්‍රි, කල්පවෘක්ෂයෙහිද; ක්‍රියතෙ, යම්භෙය

* “හරණයෙන් කල්පන” ක. † “සන්ද්‍රශ්‍යෙන”-ක.

- 87 රාජහංසොපහොගාහී භූමරප්‍රාපීසෝරහම්
සබ්! * වක්ත්‍රාවූජ්‍යමිදං තචෙති ශ්ලිභිරුපකම්.
- 88 ඉභං සාධම්මාභෙවධම්මාදභිකාද්ගොණ්ණවුඛායො
උපමාවාතිරෙකාඛං රුපකචිතං යථා.
- 89 අසමාලොභිතච්ඡායො මදෙන බ්‍රබව්‍යුමා
සංගතඛොදයරාගසා ව්‍යුසා ප්‍රතිගජ්ජති.
- 90 ව්‍යුමා පීඨතෙ දෙභෙවම්සා නත්ඛ්‍රබව්‍යුමා
අසමග්‍රො'පාසො ශබ්දයමාපුණිමණ්ඩලා.

කින් රුපිත කරනුලැබෙයි; තත්, එහෙයින්; ඉදම්, මෙබඳු වූයේ; හෙතු රුපකම්, හෙතුරුපකතම් වන්නෙයි; තදිදම්, හේ මේ අනන්තරොක්ත වූයේ; හෙතුරුපකම්, හෙතුරුපක නමැයි; සෙදියසුතු-හෙතුරුපකයි.

87 සබ්! සෙහෙළිය! තච, තිහේ; ඉදං වක්ත්‍රාවූජ්‍යමි, මේ බ්‍රබ නමැති පද්මය; රාජහංස, නරොක්තමයන්විසින්; උපහොගාහීම්, අනු තවයට සුදුස්සේය; නොහොත්-රාජහංස, රාජහංසයන්විසින්; උප හොගාහීම්, නිෂේවණයට සුදුස්සේය; හෙද-භූමරප්‍රාපීසෝරහම්, (කාමු කයන්විසින් ප්‍රොහෝ නොහොත් †) භාසිගයන්විසින් පැතියසුතු සුවද ඇත්තේයි; ඉති, චෙබඳු වූයේ; ශ්ලිභිරුපකම්, උක්තප්‍රකාර අභිය ඥෙණානුවිබහෙයින් ශ්ලිභිරුපකයයි දන්තාලදි-ශ්ලිභිරුපකයි.

88 ගොණ්ණවුඛායො, ආරොපාමාණ්ණ ප්‍රධාන දෙත්තායේ; සාධම්මා භෙවධම්මාදභිකාත්, සාදූශා අසාදූශා දෙත්තායේ දෑත්ම හෙතුකොට ගෙන; උපමාවාතිරෙකාඛමි, උපමාරුපක තම්වූද වාතිරෙකරුපක තම්වූද; රුපකචිතයම්, රුපක දෙක; ඉභම්, කැමැතිවනලදි; යථා, හේ මෙසේයි.

89 මදෙන, වදය හෙතුකොටගෙන; අලොභිතච්ඡායා, රත්වූ ශෝභා ඇති; අසං බ්‍රබව්‍යුමා, මේ බ්‍රබ නමැති ව්‍යුතෙම; සංගතඛොදයරාගසා, අවස්ථිතවූ උදයකාලයෙහි රත්පැහැඇති; ව්‍යුසා, ව්‍යුසාගට; ප්‍රති ගජ්ජති, ගජ්ජනා කරන්නේයි; හෙවත් ව්‍යුසා හා සදූශයි-මෙහි ගොණ් චුඛා දෙත්තායේ රකතසාදූශාය හෙතුකොටගෙන මෙබඳු වූයේ උපමා රුපකයයි දනසුතු-උපමාරුපකයි.

90 අසො ව්‍යුමා, මේ ව්‍යුතෙම; අසමග්‍රො'පි, අසම්ප්‍රණිවූයේද; දෙවෙව්, දෙවතාවන්විසින්; ශබ්දත්, අනවරතයෙන්; පීඨතෙ, බොහු ලැබෙයි; අසං නත්ඛ්‍රබව්‍යුමා, මේ තිහේ බ්‍රබ නමැති ව්‍යුතෙම; ආපුණිණ්ණමණ්ඩලා, අඛණ්ඩු මණ්ඩල ඇත්තේ; මයා, මාවිසින්;

- 91 වුච්චසුසා වුච්චසුසාමිතිමනොපකාපිනා;
න තෙ සුඤ්ඤි ! සංවාදිතොග්ගදුක්ඛපරුපකම්.
- 92 මුඛෙඤ්ඤපි තෙ චණ්ඩි ! මා. නිද්දහති නිද්දහම්
භාග්‍යාදෙසො * මමෙවෙති තත් සමාධානරුපකම්.
- 93 මුඛපඤ්ඤපරඤෙහස්මිත් භුලුතානන්තිකි තව
ලීලානාතාං කරොතිති රමාං රුපකරුපකම්.
- 94 තෙනත්ථුඛමිදං පද්මං. න තෙනෙහු භ්‍රමරාච්ඡමො
ඵතාති කෙසරාණොව තෙනා දන්තාර්චිෂ්ඨතව.

91 සුඤ්ඤි!, සුඤ්ඤ රුපානුත්තර!; ඉති, මෙසේ; අනොපකාපිනා, පරසඤාපකර වූ; තෙ, තිසේ; වුච්චසුසා, වදන නමැති වුච්චසුසා; වුච්චසුසා, වුච්චසුසා; න සංවාදි, සවාදි නොවේ හෙවත් සවා නොවේ; ඉති, මෙබඳු වූ; එතත්, මේතෙම; අනොපරුපකම්, (වුච්චසුසාගේ නිෂේධය හෙතුකොටගෙන) අනොපරුපකසයි (දන්තාර්චිෂ්ඨත)-අනොපරුපකසයි.

92 චණ්ඩි!, දසානුත්තර!; තෙ, තිසේ; මුඛෙඤ්ඤපි, (ප්‍රීති කරවූ) මුඛෙඤ්ඤ පවා; නිද්දහම්, දසා නුත්තරෙ හෙවත් අනාපිසේ; මාමි, මා; නිද්දහති, දවත්තේ; (මේතෙම; මමෙව, මාගේම; භාග්‍යාදෙසො, භාග්‍යාදෙසසයි; (වුච්චසුසාගේ දෙස නොවෙයි යනු භාවයි.) ඉති, මෙබඳු වූ සම්පූර්ණයෙන් ඇද්ද; තත්, ඒ රුපකසයෙම; සමාධාන රුපකම්, (ලකනප්‍රකාරයෙන් සමාධානය හෙතු කොටගෙන) සමාධාන රුපක නම් වන්නේයි-සමාධානරුපකසයි.

93 තව, තිසේ; භුලුතානන්තිකි, භුලුතා නමැති නන්තිකිනොමෝ; අස්මිත් මුඛපඤ්ඤපරඤෙ, මේ මුඛපද්ම නමැති නාතාගුමියෙහි; ලීලා නාතාමි, ලීලානන්තිකය; කරොතිති, කරන්නේයි; ඉති, මෙබඳු වූ රුපකස යෙම; රමාමි, මනොඥ වූ; රුපකරුපකම්, (ලුතා කරනලද භුලුතා නාගේ නන්තිකිකරණය හෙතු කොටගෙනද පඤ්ඤ කරනලද මුඛසාගේ රුකිකරණය හෙතු කොටගෙනද) රුපකරුපක නම් වන්නේයි-රුපකරුපකසයි.

94 තව, තිසේ; එතත්, මේතෙම; මුඛමි න, මුඛය නොවෙයි; ඉදම්, මේතෙම; පද්මමි, පද්මයෙක; ඉමො, මොහු දෙන්න; න තෙනෙහු, තෙනෙ යෝ දෙන්නෙක් නොවෙයි; භ්‍රමරො, භාග්‍යයෝ දෙන්නෙක; ඵතා, මොහු; දන්තාර්චිෂ්ඨො න, දන්තාර්චිෂ්ඨො නොවෙයි; ඵතාති, මොහු; කෙසරාණොව, කෙසරයෝ මැයි.

95 මුඛාදිභිං නිවරෝහිතව පද්මාදිකේන රූපණත්
උද්භාවිතගුණෝක්තමි. තනිපත්තවරූපකම්.

96 න පඨිංකොනා විකල්පානාං රූපකොපමයොරන්තූ
දිච්චාත්‍රං දර්ශිතං ධිරොරත්‍රකතමත්‍රමිසතාමි.

ඉති රූපකවත්‍රමි.

97 ජනිත්‍රියාගුණද්‍රව්‍යවාචිකෙනකත්‍රවනීතිනා
සච්චාකොපකාරයොවනදත්‍රර් * දිපකං යථා.

98 පච්චොදක්‍ෂණී පණිණි. ජිණිණි. හරති විරුධාමි
ස නවාය † නතාචිතිනාං මානගඩ්‍යාය කල්පනෙ.

95 මුඛාදිභිමි, මුඛාදිභාවය; නිවරෝහිතව, සතවා ම; පද්මාදිකේන, පද්මාදිභාවයෙන්; රූපණත්, පරිකල්පනය හෙතු කොටගෙන; උද්භාවිතගුණෝක්තමි, ප්‍රකාශිතවූ ගුණනිශ්චය ඇති මේකෙම; තනිපත්තව රූපකම්, (මුඛාදිභාවයෙන් සැඟවීම හෙතුකොටගෙන) තනිපත්තව රූපක නම් වන්නේයි-තනිපත්තවරූපකයි.

96 රූපකොපමයො, රූපක උපමා දෙන්නාගේ; විකල්පානාමි, ප්‍රභේදයන්ගේ; පඨිංකොනා න, කෙළවරෙන් නැත; අන්ත, එහෙයින්; දිච්චාත්‍රමි, දිච්චාත්‍රයෙන්; දර්ශිතමි, දක්වනලද; අනුකතමි, (මෙහි ලා) නොකිසිනලද දෙය; ධිරොරො, කවිත් විසින්; අනුමිසතාමි, උග්‍රා කරනු ලැබේවා.

97 ජනිත්‍රියාගුණද්‍රව්‍යවාචිනා, ජනිත ක්‍රියාය ගුණය ද්‍රව්‍යය යන මොවුන් කියන්නාවූ; එකත්‍රවනීතිනා, (වාක්‍යයාගේ ආදිය මධ්‍යය අනුයය යන වෙසින්) එක් තැනෙක්හි පවත්නාවූ වාක්‍යාවයවූ (කිසි ශබ්දයක්හු) විසින්; සච්ච, සියලු; වාක්‍ය, අභිමතවූ ක්‍රියාකාරකයෙහි නොගිවයිවූ පද සන්තානයට; උපකාරයොවත්, (සාධ්‍යසාධනභාවයෙන්) තදපෙක්‍ෂා ලක්‍ෂණයෙන් ඇත්තමි; තත්, එබඳු වූවහු; දිපකමි ආහු, (තප්‍රඥයෝ) දිපකයයි කියත්; යථා, හේ වෙසෙයි.

98 දක්‍ෂණී පච්චොද, මලයානිලයකෙමි; විරුධාමි, ලකාවන්ගේ හෝ ගුල්මයන්ගේ; ජිණිණිමි, දිරුණු; පණිණිමි, පත්‍රය; හරති, දුරු කරන්නේය; සො, හෙතෙම; නතාචිතිනාමි, නතාචිතින්ගේ; නවාය, අලුත්වූ; මානගඩ්‍යාය, මන්විදිමි පිණිස; කල්පනෙ, සමථි වන්නේය—මෙහි වාක්‍යාදියෙහි පවත්නාවූ දක්‍ෂණිපච්චනජනිවාචිවූ ශබ්දයාවිසින් සියලු වාක්‍යය උපකාරකවූ මේකෙම ජනනාදිදිපක නම්-ජනනාදිදිපකයි.

* “වරග්‍රහේත් තමාහුර්”-ක. † “ස ඵවාච”-ක. “නවාය”-සිං.

- 99 වරහනි වතුරමොසිවෙලොද්දනෙත්ථ දන්තිනා:
වක්ඛවාලාදිකුසේඤ්ඤා කුසුභාසො ගුණානෙ නෙ.
- 100 ඥාමලා: ප්‍රාච්ඡාසෙණ්ණාභිජදිඤා ජ්වුතපඬ්ඨකතිනි:
ගුවනෙ සුකුමාරාභිජනවගාදවලොප්භිනි.
- 101 විජ්ඣුතා වික්‍රමසේන දුතවානාං විභූතසා:
කාපි නිනා: කුතො'පාසනනානිකා දෙවනඝීය: *
- 102 ඉතකදිදිපකානිසුකතානොචං මධ්‍යන්තයොරපි
වාකායොදිගිසිප්පම: කානිවිතතානි තද්දා.

99 හෙ, තාගේ; දන්තිනා, ජයවාරණයෝ; වතුරමොසි, වතුසා ගරසාගේ; වෙලොද්දනෙත්ථ, තවවතයෙහි; වරහනි, ඇවිදිනි; කුසුභාසා, කොදමලට බඳු ගොහාඇති; ගුණානෙ, (දුතගොඤ්ඤාදි) ගුණයෝද; වක්ඛවාලාදිකුසේඤ්ඤා, ලොකාලොකපච්ඡිකාගේ අවට භූමියෙහි; වරහනි, හැසිරෙහි; හෙවත් එහි හිදිනා සිටියත්ගේ ප්‍රාච්ඡාසට බස්නාහ. මෙහි වාකායොදිවනිතිවු ක්‍රියාවාවිහ්‍රවිසින් සියලු වාකොපකාරය කරන ලද, එහෙයින් මෙබඳු වූයේ ක්‍රියාදිදිපකයෙහි දතසුතු-ක්‍රියාදිදිපකයි.

100 දිශා, දික්හු; ප්‍රාච්ඡාසෙණ්ණාභිනි, චෙසකාලයෙහිවු; ජ්වුතපඬ්ඨකති නි, චෙසමාලාකරණකොටගෙන; ඥාමලා, නිල්වුවාහු පවතිනි; ගුවනෙ, භූමිහුද; සුකුමාරාභිනි, ශ්‍රාවු; නවගාදවලොප්භිනි, අලුත් හිතණ පතරන්; ඥාමලා, නිල්වුවාහු පවතින්-මෙහි වාකායොදිගතවු ගුණවාවිහ්‍ර විසින් සච්චාකොපකාරය කරනලද, එහෙයින් මෙබඳු වූයේ ගුණදිදිප කයෙහි දතසුතු-ගුණදිදිපකයි.

101 වික්‍රමසේන, වික්‍රමයෙහි පිහිටි හෙවත් බලිවධසන්නවූ; විජ්ඣුතා, විජ්ඣුහු විසින්; දුතවානාමි, අසුරයන්ගේ; විභූතසා, සමපත් නිහු; කාපි නිනා: ආසත්, කොට පො ගෝ පවුණුවනලද්දහු වූහ හෙවත් නසනලදහ; දෙවතර්ධසා, දෙවතාවන්ගේ සමපත්නිහු; කුතො'පි, කොසින් පො ගෝ; ආනිනා: ආසත්, එළවනලද්දහු වූහ හෙවත් උපදවන ලදහ-මෙහි ආදිවනිතිවු ද්‍රව්‍යාවාවිහ්‍රවිසින් සච්චාකොපකාරය ගෙයින් මේ ද්‍රව්‍යාදිදිපක නමැයි දතසුතු-ද්‍රව්‍යාදිදිපකයි.

102 ඉති, මෙසේ; ආදිදිපකානි, ආදිදිපකයෝ; උකතානි, කියන ලදහ; එවම්, මෙපරිද්දෙන්; වාකායො, වාකා දෙන්නාගේ; මධ්‍යන්ත යොරපි, මධ්‍ය අත දෙකෙහිද; තානි කානිවිත්, ඒ කිසි දිපක කෙතකුත්; දිගිසිප්පම, උද්ගරණ කරමහ; තද්දා, භෙ මෙසේයි.

- 103 නෑතෑනති නිවුලොත්තසංඛෙත භාසනති ච කලාපිනෑ
බධිතනති ච පසොදෙසු දශො හඹාශ්‍රාගර්භිණී.
- 104 මජ්ඣෙ ගඤ්චතෑ ඤාතො චන්තිරිඤ්ඤෙ ජයතෙ
චර්වාචඤ්ඤපානඤ්ඤෙ අසුපාතෑ ප්‍රවාසිනාමි.
- 105 ජලං ජලධරොද්ගිණීණං කුලං ගෘහගිවණ්ඨිනාමි
චලච නඩිතාං දම බලං කුසුමධන්තෑ *.
- 106 නිසා කණ්ණිකාසලං † කණ්ණිකාසලොත්තං ගරාසනෙ
මසාපි මරණෙ වෙතසුගමෙනත් සමං කෘතමි.

103 කලාපිනෑ, වසුරසෝ; නිවුලොත්තසංඛෙත, දියමදෙල්ගස්වුදුන්හි; නෑතෑනති, නවත්නාහ; භාසනති ච, භාසනාත් කරන්නාහ; පසොදෙසු, මෙසසෙහි ලා; හඹාශ්‍රාගර්භිණී, සතුටුකප්‍රථ ආතුලත්කොට ඇති; දශස්ව, තෙත්‍රසත්ද; බධිතනති, බදිත්-මෙහි මධ්‍යවතීතිවු ජනිවාපිවු කලාපිගබ්දසාවිසින් සකලවාකොපකාරය වනහෙයින් මේ ජනිමධ්‍ය දීපකසයි දහසුතු-ජනිමධ්‍යදීපකසි.

104 මජ්ඣෙ ගඤ්චතෑ, මාදු පවතතෙම; ප්‍රවාසිනාමි, විරතීත්ව; ඤාතො ජයතෙ, (ව්‍යරාගෙතු හෙයින්); ඤාතො චන්තෙස; ඉඤ්ඤස්ව, චඤ්ඤ; චන්තිරිඤ්ඤෙ, (දූර්ව හෙතුකොටගෙන) හිති වන්තෙස; චර්වාචඤ්ඤ පානස්ව, නිලකසවහාවු සඳුන්ගැල්වීමද; අසුපාතො ජයතෙ, (දුක් ඵලවතහෙයින්) බඩිතපාත වන්තෙසි-මෙහි මධ්‍යවතීතිවු “ජයතෙ” යන ක්‍රියාපදයෙන් සඵවාකොපකාර වනහෙයින් මේ ක්‍රියාමධ්‍යදීපකසයි. දහසුතු-ක්‍රියාමධ්‍යදීපකසි.

105 ජලධරොද්ගිණීණි. මෙසසත් විසින් හරනාලද; ජලමි, දියද; ගිවණ්ඨිනාං කුලමි, ගෘහමධුරසමූහයද; චලමි, චපලවු; නඩිතාං දම, විදුරුදුමයද; කුසුමධන්තෑ, අනඛතසාහේ; බලමි, සෙනායි-මෙහි ජල ධරොද්ගිණීණි ජලාදීන්ගේ හෙදයද අනුව අපේඤා නොකරනලද විශේෂඇති විවැසිතවු බලවාත්‍රයෙන් සඵවාකොපකාර වනහෙයින් මේ ජනානනදීපකසයි දහසුතු-ජනානනදීපකසි.

106 නිසා, කාපිසින්; කණ්ණි, ශ්‍රවණසෙහි; කණ්ණිකාසලමි, අවතං සොසලයද; සමරෙණ, අනඛතසාවිසින්; ගරාසනෙ, දුන්නෙහි; අසුමි, ගරයද; මසා, වාපිසින්; මරණෙ, මරණසෙහි; වෙතෑ, සිතද යන; එතත් ත්‍රයමි, මෙතුන; සමං කෘතමි, එකවට කරනලද්-මෙහි අනාසවු “කෘතමි” යන ක්‍රියාපදයෙන් සඵවාකොපකාර වනහෙයින් මේ ක්‍රියානනදීපකසයි දහසුතු-ක්‍රියානනදීපකසි.

* “ගඤ්චතෑ”-සි.

† “නිලොත්තං”-ක.

- 107 ශුක්ලස්සෙවිතාර්විණො වෘද්ධො පක්ඛො පචරසො සො
ස ව රාගසො රාගො'පි සුතාං රත්තත්තවත්තිසො.
- 108 ඉතංදිදිපකකො'පි සුච්ඡිව්වපෙක්ඛිණි
වාක්ඛො'පි පුත්තොති තත්තො'පිදිපකං මතම්. *
- 109 අවලෙපමනඛයො වච්ඡිනති වලාහකා
කථිනොති තු සමිසො මාරුතො'වුත්තොති.
- 110 අවලෙපපදෙනාහු වලාහකපදෙන ව
ත්තිසො විරුඛො සංසුක්කොති විරුඛාදිදිපකම්.
- 111 භරතො'නොගමානො'නං ගත්තොති ජොතිනො ගත්තොති
ආදානො වාසො † මෙ ප්‍රාණනසො ජලධරවත්ති.

107 ශුක්ලො පක්ඛො, ශුක්ලපක්ඛං නෙමි; සෙවිතාර්විණො වෘද්ධො, වතුසායෙ උපවස පිණිස වත්තෙයි; සො, ඒ වතුසායෙ; පචරසො වෘද්ධො, අනඛයො ව වෘද්ධ පිණිස වත්තෙයි; ස ව, ඒ අනඛයො; රාගසො වෘද්ධො, රාගසායෙ වෘද්ධ පිණිස වත්තෙයි; රාගො'පි, රාගයො; සුතාමි, ලදරුවන්ගේ; රත්තත්තවත්තිසො වෘද්ධො, සමිසො නොගමානො'නං වත්තෙයි; වෘද්ධ පිණිස (සමිස වත්තෙයි).

108 ඉති. මෙවද වුද්ධො; ආදිදිපකකො'පි, (වාක්ඛො'පි වැඩිවු “වෘද්ධො” යන මේ ක්‍රියාවාහි කාරණයකට ගෙන) ආදිදිපකකො'පි ඇතිකල්හිද; සුච්ඡිව්වපෙක්ඛිණි, පළමු පළමුවන අපෙක්ඛා කරන්නා වූ; වාක්ඛො'පි, වාක්ඛපච්ඡිකානිකාමො; පුත්තොති, ප්‍රසාද කරනු ලැබූයේ; තත්, එහෙයින්; මාරුදිපකං මතම්, මාරුදිපකයෙහි දත්තාලදි-මාරුදිපකය.

109 මාරුත, පවතින්; උච්ඡිත, විසුරුවනු ලැබූ; කථිකො, ජලකණ් ඇති; වලාහකා, මෙසයෝ; අනඛයො, අනඛයාගේ; අවලෙපමි, එහි; වච්ඡිනති, වචන්තාහ; සමිසො තු, නිදාසයාගේ වනාහි; අවලෙපමි, දඬු; කථිකො, තසත්.

110 අහු, මේ ප්‍රසාදයෙහි; අවලෙපපදෙන, කථිකා වූ අවලෙප පදයා හා ද; වලාහකපදෙන ව, කථිකා වූ වලාහකපදයා හා ද; විරුඛො, පරස්පරවෘත්ත වූ; ත්තිසො, වච්ඡින කථික ලක්ෂණ වූ ක්‍රියාවෝ දෙදෙන; සංසුක්කො, † සමිසයෙහි සංසුක්කයෝද; තත්, එහෙයින්, විරුඛාදිදිපකම්, මෙවද වුද්ධො විරුඛාදිදිපකයෙහි (දතසුතු)-විරුඛාදිදිපකය.

111 අසො ජලධරවත්ති, මේ මෙසපච්ඡිකානිකාමො; ආනානාමි, දිගුන්ගේ; ආනානාමි, විසාරය; ගරති, ගන්නා; ජොතිනො ගත්තොති, දිගුන්ගේ; ආනානාමි, විසාරය; ගරති, ගන්නා; ජොතිනො ගත්තොති,

* “විදු”-ස. † “වාදු”-ක. ‡ “සමිසකො”-ස.

- 112 අනෙකගබ්බෙදොපාදානාත් ක්‍රියෙයකෙවාවාහු දීපානෙ
යනො ජලධරාවලාසා නසොදෙකාපීදිපකම්.
- 113 හාදුගඤ්චිභාසාදුඛිතාසාමාලංකාරමලනිෂ්ඨා;
දිවි භ්‍රමනාති ජිවුතා හුචි වෙවෙන මතඛනථාසා.
- 114 අහු ධරෙමේමරභිනනානාමචිත්‍රාණං. හසනිනාමපි *
භ්‍රමණෙනෙව සමිඛිනි ඉති ශ්ලිභොපීදිපකම්.
- 115 අනෙතෙව ප්‍රකාරෙණ ශෙෂාණමපි දීපකෙ
විකල්පානාමසුගතිර් † විධානව්‍යා විවක්‍ෂණෙණ.

ඉති දීපකචක්‍රම්.

කාරකාසමුතය; ගෘහණත්, ගන්තිය; අසා ව මෙ, (විරහි වු) මේ වාගේද;
ප්‍රාණත්, ප්‍රාණයත්; ආදානෙ, ගන්තිය.

112 යනා, යම්හෙයකින්; අනෙකගබ්බෙදොපාදානාත්, නොසෙක්
(ගරතාදි) ගබ්බෙයත්තේ ප්‍රයෝගය හෙතු කොටගෙන; ජලධරාවලාසා,
මෙසාවලියවිසින්; එකෙව ක්‍රියා, එක උපසාහලක්‍ෂණ වු ක්‍රියාවම;
අහු, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; දීපානෙ, උපකාර කරනුලැබේද; නසොත්,
එහෙයින් (මෙබඳු වූයේ); එකාපීදිපකම්, එකාපීදිපකයයි (දතයුතු) - එකාපී
දිපකයි.

113 හාදුගඤ්චිභාසා, මනොහරවු පවත්ඇති නොහොත් මනො
හර වු මදගඤ්චිභාසා වු; තුඛිතා, උස්වු, තමාලංකාරමලත්විෂ්ඨා, තමාල සේ
නිල්පැහැ ඇති; ජිවුතා, මෙසයෝ; දිවි භ්‍රමනාති, ආකාශයෙහි බමන්
නාහ; හුචි ව, පෘථිවියෙහිද; එතෙ මතඛනථාසා (භ්‍රමනාති), මේ (මනා)
හසනිභ්‍රමන මමත්.

114 අහු, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; ධරෙමේමරභිනනානාමි, (ගඤ්චිභාසාදි)
ගුණයෙන් සමානවු; අභිත්‍රාණම්, මෙසයන්ගේද; හසනිනාමපි, වාරණ
යන්ගේද; භ්‍රමණෙනෙව, (දීපක වු) භ්‍රමණක්‍රියායෙන්ම; සමිඛිනි,
(සාධාසාධනලක්‍ෂණ වු) සමිඛිනිය (දත්තාලබත්තේය); ඉති,
මෙහෙයින්; ශ්ලිභොපීදිපකම්, ශ්ලිභොපීදිපකයයි (දතයුතු). ශ්ලිභොපී
දිපකයි.

115 අනෙතෙව ප්‍රකාරෙණ; මේ (අනන්තරොක්ත) ප්‍රසුචයෙන් ම;
දීපකෙ, දීපකවිෂයෙහි ලා; ශෙෂාණමපි විකල්පානාමි, සෙසු හෙද
යන්ගේද; අහුගති, දැනුම්ගොමෝ; විවක්‍ෂණෙණ, කපිත්විසින්; විධා
නව්‍යා, කවසුත්තියි.

* “දහතිතාං තථා”-ක. † “මවගතිර්”-ක.

- 116 අභිවෘත්ති; පද්‍යවෘත්තිරුහසාවෘත්තිරිත්තාපි *
දීපකස්ථාන එවෙහිමලකාරත්‍රයං යථා.
- 117 විකසනති කදමිනාති ස්ප්‍රටනති කුට්ඨේදගමා; †
උත්ථිලනති ච කඤ්ඤො දලනති කකුභාති ච.
- 118 උත්තණ්ඩයති මෙඝානාං මාලා වහිනං + කලාපිනාමි
සුනාමොත්තණ්ඩයත්තාද්‍ය ‡ මානසං මකරධර්ජා.
- 119 ජිහ්වා විශ්වාං භවානත්‍ර විහරන්තාවරොධනො
විහරන්තාස්සරොභිසෙත රිප්‍රවහිනා දිවං ගතා.

ඉත්තාච්ඡාතනිගණි.

116 අභිවෘත්ති; අභියාගේ නැවත ප්‍රකාශකිරීමය; පද්‍යවෘත්ති; පද
යන්ගේ නැවත ප්‍රකාශකිරීමය; උහසාවෘත්ති; ඉති අපි, අපි පද දෙදෙනා
ගේ නැවත ප්‍රකාශකිරීමයයිද මෙබඳුව; අලකාරත්‍රයම්, අලකාර තුන;
දීපකස්ථාන එව, දීපකවිෂයෙහි ම; ඉහම්, කැමැතිවනලදි; යථා, ගේ
මෙසේයි.

117 කදමිනාති, කදමිකුසුමයෝ; විකසනති, පිපෙන්නාහ; කුට
ඨේදගමා, කුට්ඨකුට්ඨලයෝ; ස්ප්‍රටනති, පිපෙන්නාහ; කඤ්ඤො, කඤ්ඤකුසුමයෝද; උත්ථිලනති, පිපෙන්නාහ; කකුභාති ච, කකුභවෘක්ෂ
යෝද; දලනති, පිපෙන්නාහුයි-මෙහි විකාසලක්ෂණ වූ එක අභිය
නොයෙක් පඨිතයෙක් සහනයෙන් පහළකිරීම හෙතු කොටගෙන
මෙබඳු වූයේ අභිවෘත්තියයි දහසුතු-අභිවෘත්තියයි.

118 අද්‍යා දෑත් ගෙවත් මේ මෙසකාලයෙහි; මෙඝානාං මාලා, මෙස
පඬිකතිනොමෝ; කලාපිනාං වහිනම්, මසුරසමුහයා; උත්තණ්ඩයති,
සත්තොමයෙන් උද්ගතවූ ශ්‍රීවා ඇත්තා කෙරෙයි; මකරධර්ජා, අනඬිහද; සුනාමි, ළදරුවන්ගේ; මානසම්, සිත; උත්තණ්ඩයති, උකට්ඨි
කරවා-මේතෙම “උත්තණ්ඩයති” යන මේ පදයාගේ නැවත ප්‍රකාශ
කිරීම හෙතුකොටගෙන පද්‍යවෘත්තියයි දහසුතු-පද්‍යවෘත්තියයි.

119 භවාත්, භවත්තෙම; විශ්වාං ජිහ්වා, සියලු භවතය දහ; අත්‍ර,
මේ පෘථිවිමණ්ඩලයෙහි; අවරොධනො, අන්‍යාපුරුසුඤ්ජර්ග් හා එක්ව;
විහරති, කෙළගේය; දිවං ගතා, දිව්‍යලොකයට ගියාහු; නො, නාගේ;
රිප්‍රවහි, සතුරු සමුහයකෙම; අස්සරොභි, දිව්‍යභිගතාවත් හා එක්ව;
විහරති, කෙළගේයි-මෙහි “විහරති” යන මෙයින් අපි පද දෙදෙනාගේ
ආවෘත්තිය හෙතු කොටගෙන මේ උහසාවෘත්තියයි දහසුතු-උහසා
වෘත්තියයි.

* “රෙව ව”-ක.

† “කුට්ඨේදගමා”-ක.

+ “වෘක්ෂ”-ක.

‡ “සත්තොම”-ක.

- 120 ප්‍රතිසේධොක්තිත්තසේඨොක්කාලාපෙක්ඝයා ත්‍රිධා
අථාසා පුතරාක්ඝෙපාගෙදුනන්තාදනන්තතා,
121 අනඛතා පච්ඡි පෙඤ්ඤෙර් * විශ්වා ව්‍යර්ථකෙත්‍රභි
ඉත්තාසමාචාරමථවා විවිත්‍වා වස්සුගග්ගතය.
122 ඉත්තානඛතර්ථාසොගබ්බිගේකුබ්බාදිත
ප්‍රව්‍යානෙතව සද්දස්සපා ව්‍යත්තාක්ඝෙපසනද්දාය. †
123 කුතා කුච්ඡයං කණ්ණිකා කරොති කල්‍යාණිණී!
කිමපාදිගමපසීතාග්ගමස්මිත් කමිමණි මත්තසෙ.

120 ප්‍රතිසේධොක්ති, නිසේධවචනය; අක්ඝෙපා, අක්ඝෙප නම් වන්නේය; (ඒ අක්ඝෙපයද); ප්‍රොක්කාලාපෙක්ඝයා, භූතභවිෂ්ඨවර්තමාන සහ කාලත්‍රයාගේ අශ්‍රය හෙතුකොටගෙන; අථ, නැවත; ත්‍රිධා, (භූතාක්ඝෙපය භවිෂ්ඨාක්ඝෙපය වර්තමානාක්ඝෙපයයි) ත්‍රිප්‍රකාර වන්නේය; අක්ඝෙපාගෙදුනන්තාත්, නිසේධය වූ අවිචිකල්පයන්ගේ කෙළවරක් නැතිබව හෙතු කොටගෙන; පුතා, නැවත; අසා, මේ අක්ඝෙපයාගේ; අනන්තතා, කෙළවරක් නැතිබවයි.

121 අනඛතා, අනඛතතෙව; පෙඤ්ඤෙර්, කුසුමමය වූ; ඉත්‍රභි පච්ඡි, ඝර පසින්; විශ්වා, සකල්ලොකය; ව්‍යර්ථකෙත්‍ර, දිනියයි; අසමාචාරම, සමාචාරික නොවේ; සුග්ග නොවෙයි සේයි. අථ වා, එසේ කුමටදැ නෙවත් සමාචාරා කටයුතු නොවෙයි යනු කුමටදැ; වස්සුගග්ගතය, පද්ධියන්ගේ ගස්නිහු; විවිත්‍වා, නානාප්‍රකාරයේයි හෙවත් අවිත්‍යාසයේයි-සම්භෙදකින් වස්සුගග්ගතී අවිත්‍යාද එහෙයින් අනඛතයාගේ තුන්ලොව දිනිව හැදෑහිය යුත්තේය යනු භාවයි.

122 ඉත, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; ඉති, මේ අනන්තරොක්තප්‍රකාර වූ; හෙතුබ්බාත්, (පෙඤ්ඤෙර්වර්තමාදි) කාරණයාගේ සාමර්ථයෙන්; ප්‍රව්‍යානෙතව, පැවැත්තාව වූ; අනඛතර්ථාසොගබ්බි, අනඛතයාගේ විශ්වාලොකවර්ගිකරණලක්ෂණ වූ ජයයාගේ අසමාචාරාබ්‍රවිතොමෝ; යත්, සම්භෙදකින්; අස්සපා, දුරු කරනලද; තත්, එහෙයින්; ජදාය, මෙබඳු වූයේ; ව්‍යත්තාක්ඝෙපා, භූතකාලාක්ඝෙපයයි දහසුතු-භූතකාලාක්ඝෙපයි.

123 කල්‍යාණිණී, මනෝඥ කොට බණන්තිය; කණ්ණි, ශ්‍රවණයෙහි; කුච්ඡයමි, අවධානයාලය; කුතා කරොති, කුමක් හෙයින් කෙරෙහිද; අපාඛමි, නෙත්‍රානනය; අස්මිත් කමිණි, මේ අවධානයාලකායායෙහි; අපසීතාග්ග මත්තසෙ කිමි, අසමර්ථය සිතතිද-නිගේ කණ්ණිය දක්වා හිය ලොවනය ම අවධානයාලකායාය කරත් නැවත කණ්ණියෙහි උග්‍රලක්ෂණය කුමට කෙරෙහිද? යනු භාවයි.

* “පුඤ්ඤෙර්”-ක. † “ස ජදාය”-ක.

- 124 ස් වහ්නිමානානෙපො'යං. කුච්චොත්තොසාලමි
කණේණ කාචිත් ප්‍රියෙණෙවං වාටුකාරෙණ රුධ්‍යතෙ.
- 125 සත්‍යං ඩුර්මි න නිං මාං දුෂ්ටං වලලහ! ලජ්සසෙ
අනාවුමිනසච්ඡානනලාඤාරකෙනන වක්‍ෂුෂා.
- 126 සො'යං භවිෂ්‍යදුක්‍ෂෙප: ප්‍රාග්‍යොතිමනස්විති
කදුච්චපරාධො'යං භාවිතොවමරුඤ යත්.
- 127 නව නනිච්චි! මිථෙථොව රුච්චමධෙහු මාද්දිවම්
යදි සත්‍යං මද්දනොව කිමකාණෙඤ රුජ්ජනි මාමි.

124 කාචිත්, කිසි සත්‍රියක් නොමෝ; කණේණ, (නමාගේ) ශ්‍රවණ සෙයින්; අසිතොසලමි, නිලොසලස; කුච්චොත්ත, කරන්නා ම; ප්‍රියෙණ, වලලහසාවිසින්; වාටුකාරෙණ, නැලවීමෙන්; එවම්, මේ අනන්තරොක්ක ප්‍රකාරයෙන්; රුධ්‍යතෙ, වලකනු ලැබෙයි; එහෙයින්; සො'යම්, ඒ මේ අනන්තරොක්කප්‍රකාර වූ ආරක්‍ෂකයෙකු; වහ්නිමානානෙප: වහ්නිමානානෙපයයි (දකුණු)-වහ්නිමානානෙපයයි.

125 වලලහ, ප්‍රියස; සත්‍යං ඩුර්මි, සැබවක් කියමි; නිම්, තෝ; අනාවුමින, ප්‍රතිප්‍රවර්තයෙන් වුමිනසෙන්; සච්ඡානන, පැමිණි; ලාඤාරකෙනන, ලාරසයෙන් රන්වූ; වක්‍ෂුෂා, ඇසින්; මාමි, මා; දුෂ්ටම්, දක්නට; න ලජ්සසෙ, නොලබන්නෙයි.

126 යත්, යම්හෙයකින්; අනිවනස්විති, සම්ප්‍රකාරයෙන් දෙශකමා කිරීමෙහි පරාච්ඡිද්‍රවූ අනාර්ථයෙන් මතස් ඇත්තාවූ කිසි සත්‍රියක් නොමෝ; අයං, මේ වලලහයාගේ; අපරාධ: වැරදිකයෙක් හෙවත් නොකටයුත් තෙක්; කදුච්චත්, කිසිකලෙක්හි; භාවිති, වන්නේයයි; ප්‍රාග්‍යො, පළමු කොටම; එවම්, මෙසේ (අනන්තරොක්කප්‍රකාරයෙන්); අරුඤ, වැලකුද; තත්, එහෙයින්; සො'යම්, ඒ මේ ආරක්‍ෂකයෙකු; භවිෂ්‍යදුක්‍ෂෙප: (වතු වන්නාවූ ම දැනාලාභාදිහුගේ වැලකීම හෙතුකොටගෙන) භවිෂ්‍යදුක්‍ෂෙපයයි (දකුණු)-භවිෂ්‍යදුක්‍ෂෙපයයි.

127 නනිච්චි! කෘශ්‍ය ගාත්‍ර ඇත්තිය; නව, නිගේ; අභිහු, අර්ථ සෙයින් ලා; මාද්දිවම්, සුකුමාරතිය; මිථෙථොව, බොරුවටම; රුච්චි, ප්‍රසිද්ධ ය; යදි සත්‍යම්, ඉදින් සැබවෙන් වනම්; මද්දනි, (නිගේ අර්ථයෝ) සුකුමාර වූවාහු; අකාණෙඤ, නොකරුණෙහි; මාමි, මා; කිං රුජ්ජනි, කුමැයි පෙළඳි-පිඩන නම් කුරුසත් විසින් කටයුතු මොළුකුත්විසින් නොසෙදෙයි යනු භාවයි.

- 128 ධම්මානේසෙපො'සමාක්ඛිකමධිගනාගාත්‍රමාද්ධිවිච්ඡි
කාමුකෙත සද්දෙත්‍රවං කමිණි තච්ඡෙධිනා.
- 129 සුඤ්ඤි සා නිවේනොප විවේකා නෙත ජයතෙ
ප්‍රභාමාත්‍රං හි තරලං දශතො තත්‍ර භාග්‍රයා.*
- 130 ධම්මානේසෙපො'සමාක්ඛිකො ධම්මි ධම්මං ප්‍රභාත්වසම්
අනුඤ්ඤාත්‍ර † සද්දාපමතකඤ්ඤිං විවක්ඛනා.
- 131 වස්සුම්භි තව රජොතො සුඤ්ඤාධරපලලවම් ‡
ත්‍රාවෝ ච භුත්තො + න තථාපද්ධෙසසාස්සි මෙ භසම්.

128 අත්‍ර, මේ අනාගතරොහන ප්‍රයෝගයෙහි ලා; සත්, සම්භෙද කීත්; කාමුකෙත, කාමිහු විසිත්; අධිගනාගාත්‍රමාද්ධිවිච්ඡි, සුඤ්ඤත්. ශරීර සෙඟකුමාසීයයෙකම; තද්ධරොහිනා, ඒ මාද්ධිවසට ප්‍රතිපක්‍ෂය; කමිණි, (රුකුරුපවු) ක්‍රියායෙන්; එවම්, වෙසේ; ආක්ඛිකම්, දුරුකරනලද; තත්, එහෙයින්; අසම්, මේ අනාගතරොහන වූ ආක්‍ෂෙපයෙකම; ධම්මානේසෙපො, ධම්මානේසෙපසයි (දතපුදා).

129 හි (සමාත්), සම්භෙදකීත්; තරලම්, උප්භවලවු; ප්‍රභාමාත්‍රම්, භාග්‍රමාත්‍රයෙන්; දශතො, දක්නාලැබේද; තත්‍ර, ඒ විෂයෙහි; භාග්‍රයා, ඒ ප්‍රභාමාත්‍රයට භාග්‍රයවූ ශරීරයෙකම; න දශතො, නොදක්නාලැබේද; (තසාත්, එහෙයින්;) සා, හෝනොමෝ; සුඤ්ඤි න වෙධි, සුඤ්ඤත්‍රස්සි නොවන්නියයි; එඡ විවේකා, මේ විභාගපරිඤ්ඤායෙකම; කෙත ජයතො, කවරහෙයකින් වන්නේද?

130 අත්‍ර, මෙහි ලා; සත්, සම්භෙදකීත්; රුපම්, වච්ඡිණ්ණභානාත්මකවූ රුපය; අධ්‍යාත්මිකම්, ඉතා අද්භූත වූවා; විවක්ඛනා, කියනු කැමැත්තෙහිවිසිත්; ප්‍රභාත්වසම්, ගොභාස සන නම් ඇති; ධම්මි, ගුණය; අනුඤ්ඤා, අනුදන ගෙවත් ආක්‍ෂිපන නොකොට; ධම්මි, ශරීර ලක්‍ෂණ වූ භාග්‍රයෙකම; ආක්‍ෂිපනා, වලකනලද; තත්, එහෙයින්; අසම්, මේ අනාගතරොහන වූ ආක්‍ෂෙපයෙකම; ධම්මානේසෙපො, ධම්මානේසෙපසයි (දතපුදා)-ධම්මානේසෙපසයි.

131 තව, තිහේ; වස්සුම්භි, තෙත්‍රවස; රජොතො, (රුකුණිකෙන්) ජන්වන්නාහ; අධරපලලවම්, ඔස්සරලලවකෙම; සුඤ්ඤි, (කොපයෙන්) වෙවුලන්නේය; ත්‍රාවෝ ච, ත්‍රාවසද; භුත්තො, බිඳුණිහ; තථාපි, එතෙකුදු වත්; අද්ධෙසා, නිරපරාධ වූ; මෙ, ටව; භසං නාසධි, භයෙන් නැති.

* "ත භාග්‍රයා"-ක. † "අනුඤ්ඤෙව"-ක. ‡ "පලලවි"-ක.

+ "භුත්තො"-ක.

- 132 ස ඵ්ථ කාරණංකෙපස උධානං කාරණං භියා
භොපරාධො නිෂිඬො'තු යත් ප්‍රියෙණ පටිසසා.
- 133 දුරෙ ප්‍රියතමසෙසා'ගමාගතො ජලදගමි
දෘඪාශ්ව ඵුලලා භිචුලා න මාතා වාසම් කී. ත්විදම්.
- 134 කාඨිකංකෙපස කාඨිකං මරණසං නිවර්තනාත්
තතකාරණමුපතංසං දරුණං ජලදගමම්.
- 135 න විරං මම තාපාය නව යාත්‍රා භවිෂ්ඨි
යදි යාසංසි යානවාමල මාගඛකා'තු තෙ.
- 136 ඉත්තාභුඤ්චබෙතෙව කාන්තසංස්කරාතෙ ගතී
මරණං සුචසනෙත්තංව සො'භුඤ්ඤෙප උචාතෙ.

132 අනු, වෙහි ලා; පටිසසා, දෙසපරිහාරයෙහි වතුර වූ; ප්‍රියෙණ, වලලභසාවිසින්; භියා, භයට; උධානං කාරණම්, මුඛයෙන් වූ; භොපරාධා, භවාවේ දෙසකතෙම; යත්, සම්ප්‍රේෂකත්; නිෂිඬා, වලකනලද; තත්, එහෙයින්; ස ඵ්ථ, ඒ මේ (අනන්තරොක්කපුකාර වූ ආකෂෙපස) තෙම; කාරණංකෙපස, කාරණංකෙපසයි (දහසුතු)-කාරණංකෙපසයි.

133 ප්‍රියතම, වලලභතෙම; දුරෙ, (විරහිතෙයින්) දුරුව පවත්නේය; සො'ගම් ජලදගමි, ඒ මේ මෙසකාලයෙන්ම; ආගතා, පැමිණියේය; ඵුලලා, පිපිමල්ඇති; නිචුලාශ්ව. දිසම්දෙල්ලක්හුද; දෘඪා, දත්තාලදග; අශ්ව, මමද; න මාතා අසම්, නොවෙලෙමි; ඉදම්, මේ; කී. නු, කීමෙන් යො හෝ—මෙතෙක් විරතොද්භූත කාරණ ඇතිකල්හිද මා නොවෙලේ කවර දෙවෙව්ලිසිතයෙකින් යො හෝ යනු භාවයි.

134 තත්කාරණම්, ඒ මරණයෙන් වූ; දරුණම්, දරුණුවූ; ජලදගමම්, මෙසකාලය; උපතංසං, දත්වා; කාඨිකං, (ඒ මෙසකාලයාවිසින්) කටයුතු; මරණසං, මරණයෙන්; නිවර්තනාත්, වැළකීම හෙතුකොට ගෙන; සං, ඒ අනන්තරොක්කපු ආකෂෙපයෙන්ම; කාඨිකංකෙපස, කාඨිකංකෙපසයි (දහසුතු)-කාඨිකංකෙපසයි.

135 නව, තාගේ; යාත්‍රා, ගමන; විරම්, බොහෝ කලක්; මම, මට; තාපාය, දුඃඛ පිණිස; න ගවිෂ්ඨි, තොවන්නේය; යදි, ඉදින්; යාසංසි, යෙහි නම්; යානවාමි, යායුතුය; අනු, වෙහි; තෙ, තාගේ; ආඛකායා, සැකයෙන්; අලම්, පමණි—නාවිසින්. තොරකරනලද මට ගත්කමක් යෙහි මරණ වනු ඒවා අතින් කුමක්ද? සංඛ්‍යාපයක් වහද නැත; එහෙයින් සැක නොකොට යෙහි නම් යා-යනු භාවයි.

136 ඉතී, වෙසේ (අනන්තරොක්කපුකාරයෙන්); අනුභුමුඛෙතෙව, අනුභූතාරයෙන් ම; මරණම්, (තමාගේ) මරණය; සුචසනෙත්තං, ප්‍රකාශ කරන්නීයවිසින් ම; කාන්තසං, වලලභසාගේ; ගතී; ගමන;

- 137 ධනව ඛහු ලහං තෙ සුඛං ක්‍ෂෙමච වතීචති
න ච මේ ප්‍රාණසංඥාහස්තාපි ප්‍රිය ! මාස්ම හාය.
- 138 ප්‍රත්‍යාවක්‍ෂාණසා * හෙතුන් ප්‍රියසාත්‍යාරොධිතා
ප්‍රභූකේතෙව රුඛසතත් † ප්‍රභූභාක්‍ෂෙප ඊදං. ‡
- 139 ජීවිතානා ඛලවති ධනාශා දුච්ඡා මම
ගච්ඡ වා තිෂ්ඨ වා කාතත ! ස්වාචස්ථා තු නිවේදිතා.
- 140 අසාවතාදරාක්‍ෂෙපො සදතාදරවචචා
ප්‍රියප්‍රසාණං රුක්‍ෂිතා ප්‍රසුක්‍ෂාමිත රක්‍ෂතසා.

ආක්‍ෂිපායෙ, වලකනුලැබෙයි (එහෙයින්); සා, ඒ අකයනරොක්‍ෂා වූ
ආක්‍ෂෙපයකෙව; අනුඤ්ඤාපා ඉන්ද්‍රියයෙ, අනුඤ්ඤාපයකි කැමැතිවනු
ලැබේ-අනුඤ්ඤාපයයි.

137 ප්‍රිය, වලලහස; තෙ, තව; ඛහු, බොහෝවූ; ධනව, ධනසද්
ලහාමි, ලැබෙන්නේය; වතීචති, මාගියෙහි; සුඛම්, සුවද; ක්‍ෂෙමච,
(ලබ්ධිධනරක්‍ෂණලක්‍ෂණ වූ) ක්‍ෂෙමසද; ලහාමි, ලැබෙන්නේය; චෙ,
මාගේ; ප්‍රාණසංඥාහස්ත ච, ජීවිතයෙහි ශබ්දාද නැත; තථාපි, එහෙකුද
වත්; මාස්ම හාය, තනමත් යා.

138 ප්‍රියසාත්‍යාරොධිතා, වලලහසාගේ ගමනට ප්‍රතිපක්‍ෂවූ; හෙතුන්,
අසොගක්‍ෂෙමාදී කාරණයන්; ප්‍රත්‍යාවක්‍ෂාණසා, වලකන්නාවූ කිසි
සත්‍යකම්පිත්; ප්‍රභූකේතෙව, සවිප්‍රධානබැවින් ම; රුඛා, (ප්‍රියකෙම)
වලකනලද; තත්, එහෙයින්; ඊදං, මෙබඳු වූයේ; ප්‍රභූභාක්‍ෂෙපා,
ප්‍රභූභාක්‍ෂෙපයයි (දහසුතු)-ප්‍රභූභාක්‍ෂෙපයයි.

139 කාතත, වලලහස; මම, මාගේ; ජීවිතානා, ප්‍රාණයෙහි ආනා
කොමෝ; ඛලවති, ඛලවන; ධනාශා, ධනයෙහි ආනාව; දුච්ඡා, දුච්ඡාය;
ගච්ඡ වා තිෂ්ඨ වා, යෙහිවා සිටිතිවා; ස්වාචස්ථා තු, නමාගේ අවස්ථාව
වනාහි; නිවේදිතා, ප්‍රකාශ කරනලද.

140 සත්, සම්මතයකින්; ඉත, මේ ප්‍රසොගයෙහි; ප්‍රියප්‍රසාණම්,
වලලහසාගේ ගමන; රුක්‍ෂිතා, වලකන්නාවූ; රක්‍ෂතසා, වලලහසා
කෙරෙහි අනුරක්‍ෂාවූ කිසි සත්‍යකම්පිත්; අනාදරවත්, ආස්ථා නැත්තාවූ;
චචා, “ගච්ඡ වා තිෂ්ඨ වා” යන මේ වචන; ප්‍රසුක්‍ෂාමි, ප්‍රසොග කරනලදද;
තත්, එහෙයින්; අසොග, මේකෙම; අනාදරාක්‍ෂෙපා, අනාදරාක්‍ෂෙපයයි
(දහසුතු)-අනාදරාක්‍ෂෙපයයි.

* “ප්‍රත්‍යාවක්‍ෂාණසා”-ක. † “රුඛාසතත්”-ප. ‡ “ලව්‍යකෙ”-ක.

- 141 ගව්‍ය් ගව්‍ය්සි වෙත් කානන! පඤ්ඤාසංඝාතං තෙ ඤාතං
මමාසි ජන්ම තඤ්ඤෙව භුසාදාග් ගතො හවාත්.
- 142 ඉතාශ්විච්චනාකෙසෙපො සද්ධිච්චාදවතීචනා
ඤාචඤාං සුචසනෙතොව කානනසාත්‍යා නිඤ්ඤාතෙ.
- 143 සද්ධි සතෙතෙව ගාත්‍යා තෙ කාපාතො ගාතො * ඤා
ඤාමඤ්ඤෙව රුඤාසම් රඤ්ඤාපෙකෙණ මාත්‍යාතො.
- 144 ඉතොම පරුඤාකෙණං පරුඤාකරපුච්චකම්
කානනසාකෙපාතෙ සඤ්ඤාතං ප්‍රඤාතං ප්‍රෙමනිඤ්ඤාතො.
- 145 ගතො වෙද්ගව්‍ය් භුඤ්ඤාතං තෙ කඤ්ඤාතං සාත්‍යා පුත්‍රරඤ්ඤාතං.
භුත්තඤ්ඤාතං වෙද්ගව්‍ය් භුඤ්ඤාතං පුත්‍රරඤ්ඤාතං. †

141 කානන! වලලහස; ගව්න්ති වෙත්, සත්තෙහි ඕනම්; ගව්න්, සා; පඤ්ඤා, මාග්ගික; කෙ, නට; ශිවාස්සනා, සුව ඵලවත්තානු වෙත්වයි; හවාත්, හවත්ගෙම; සත්ත, සත් දෙශයෙන්හි ගිණි; මමාපි, මාග්ගික; ජන්ම, උත්පත්ති; කුසෙව, එහි ම; සුඤ්ඤා, වේවා.

142 අත්, සමහෙසකින්; ඉඟි, වෙසේ; ආශීච්චනා, ඉඟි
 සංසතමුසෙත්; ස්වාච්චාමි, නමාගේ අච්චාච නෙවත් විනාශ
 ප්‍රාප්තිය; සුච්චනෙත්ච, ප්‍රකාශ කරන්නියවිසින් ම, කාන්තාත්‍රා, ප්‍රි
 යාගේ ගමන; නිශ්චිතාගෙ, වලකනුලැබෙද; නත්, එහෙයින්; ආශීච්චනා
 සෙත්ච, (මෙතෙම) ආශීච්චනාසෙත්ච (දක්නු) - ආශීච්චනාසෙත්ච.

143 කෙ, තාගේ; සාත්‍ය, ගමන; සදී, ඉදින්; සතෝසව, සැවැත්; විනම්; නිසා, තාවිසින්; අනා කාපි, අනික් කිසි ප්‍රිසාවක්; ගෘහතාම්, ගුහාලැබේවා; අභම්, මම; රක්ෂාපෙක්ෂණ, (තාගේ විරහාදිලක්ෂණ වූ) අවකාශ සොයන; මෘත්‍යතා, මරණවිසින්; අද්‍රෝව, අද ම; රුධාස්මි, වලකකලදිමි; හෙවත් මෘත්‍යුමුඛප්‍රාඥාගෙමි.

144 සයමාන්, සම්භූතකිත්; ප්‍රේමනිසන්ධා, අනුරාගපරවශෙත්‍රිප
 විසිත්; ඉතී, මෙසේ (අනුරාගරොයානප්‍රකාරසෙන්); පරුෂාකෂරපුඵකම්,
 පරුෂවචන පුරුෂර කොට; කාන්තසා, වලලකයාගේ; ප්‍රසාදනම්,
 ගමන; ආකෂ්‍යපතෙ, වලකනුලැබේද; (තසමාන්, එහෙයින්); එෂා, මේ
 තෙම; පරුෂාකෂෙපසි, පරුෂාකෂෙපසයි (දනපුතු)-පරුෂාකෂෙපසි.

145 ගඟා වෙන්, සන්නෙහි විතම්; දුර්ග්ගම්, ශිෂ්‍ර වා; ගව්ඡ, සා; (තුමන්ගෙයින්ද සත්?) ආකීච්ඡුමුඛොද්ගිණිණා; (මාගේ වරණිත්) ශොකාතුර ච්චි ඛඤ්ඤාගේ මුඛසෙන් හරනලද; ප්‍රසාද්ධිච්ඡිකිකි, (කාගේ) ගමනට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ; ආරවා; ස්වරසෝ; පුරා, ඇඬුල්ලෙකින්; කෙ, හාගේ; කණිණම්, කිකට; සානති, සන්නාසයි.

* “ප්‍රේමසූර්‍ය” - ක.,

† “ප්‍රජාපති”-ක.

- 146 සාර්වත්‍යානේප ඵලෙවෙස සදත්‍ර ප්‍රතිපිට්‍යතෙ ,
ප්‍රියප්‍රසාණං සාර්වත්‍යං කුප්පිකොවතිරත්තසා. *
- 147 ගලෙව්හි වකතුම්වණ්‍යම් මත්ප්‍රිය! නිත්‍යප්‍රියෙසිණි †
නිග්ගිච්ඡති මුඛවාණි මායා ඉති කරොමි කිම.
- 148 සත්‍යානේපස සත්‍යාසා කෘත්‍යසානිභවසුගි
ච්චරිතඵලොග්‍යතොරානඵලොග්‍යපදාසිනාත්.
- 149 ක්‍ෂණ ‡ දර්ශනවිකල්ප වක්‍රාසාද්‍යය + කුප්‍යානා:
ප්‍රේමිණිං ප්‍රසාණං. නිං බ්‍රූහි මයා තසොග්‍රහිණිණි.

146 යත්, යම්කෙසකිත්; අත්‍ර, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; සාර්වත්‍යම්, සත්‍ය සාමය; කුප්පිකොව, කරත්තා ම වූ; අතිරික්තයා, අධාර්මයෙන් (වලභයා කෙරෙහි) අනුරක්‍ෂා වූ සීසි සත්‍යකම්පිත්; ප්‍රියප්‍රසාණම්, වලභයාගේ ගමන; ප්‍රතිපිට්‍යතෙ, වලකනු ලැබේද; (තැමාත්, එහෙයින්) එම; මේකෙම; සාර්වත්‍යානේප: එව, සාර්වත්‍යානේප නවැසි ම (දතපු) - සාර්වත්‍යානේපයි.

147 මත්ප්‍රිය, මව ප්‍රිය වූ වලභය; නිත්‍යප්‍රියෙසිණි, තව ප්‍රියයක් කැමැත්තාවූ මව; (තව ගමන් ප්‍රියහෙයින්) ගලෙව්හි, යායි; වක්තුම්, කුසන්තව; ඉච්ඡාමි, කැමැත්තෙමි; එකෙකු වත්; මුඛාත්, (මාගේ) මුඛ යෙන්; මායා ඉති, නතමත් යායි යන; වාණි, වාත්තොපෝ; නිග්ගිච්ඡති, නික්මෙන්නිය; කිං කරොමි, කුමක් කෙරෙමිද?

මේ ශ්‍රෝතෘයෙහි “නිත්‍යප්‍රියං මත්ප්‍රියෙසිණි” යන පාඨයෙකුද ඇත. එහි අළු වෙසේ කියපුතු-ගලෙව්හි, යායි; නිත්‍යප්‍රියම්, තව ප්‍රියයක්; වක්තුම්වණ්‍යම්, කියනු කැමැත්තෙමි; එකෙකු වත්; මත්ප්‍රියෙසිණි, මව ප්‍රියයක් කැමැත්තාවූ; වාණි, කෙපල්කොපෝ; මායා ඉති, නතමත් යායි; නිග්ගිච්ඡති, නික්මෙන්නිය; කිං කරොමි, කුමක් කෙරෙමිද?

148 අනිභවසුගි, අනභිමතවූ අළුයෙහි ගෙවත් ප්‍රියප්‍රසාණයෙහි; කෘත්‍යසා, කරනලද; සත්‍යාසා, “සවයි කියනු කැමැත්තෙමි” යන ශ්‍රමයට; ච්චරිතඵලොග්‍යතො, පිරිවූ “කොසව” යන මේ කාශීය යාගේ උපාසනීය ගෙතුකොටගෙන. ඒ සත්‍යාස නිර්මිත වය එහෙයින්; අනඵලොග්‍යපදාසිනාත්, නිර්මිතභාවයෙන් ප්‍රයාගතය ගෙතු කොටගෙන; සි, හෙකෙම; සත්‍යානේප: සත්‍යානේප ගම් (වත්තේ යයි දතපු) - සත්‍යානේපයි.

149 ක්‍ෂණදර්ශනවිකල්පය, ඇසිල්ලක් දක්වන විකල්පය වූ; වක්‍රාසාද්‍යය, කෙතුවිලිවෙසට; කුප්‍යානා, කිපෙන්නාවූ; ප්‍රේමිණි, ප්‍රේමනා

* “වානුරත්තසා” - ක, † “නිත්‍යප්‍රියං මත්ප්‍රියෙසිණි” - ක.

‡ “ක්‍ෂණ” - ක, + “පක්‍ෂ්මයාද්‍යය” - ක.

- 150 අයං * පරවශාසෙපො යත් ප්‍රමපරතත්තුසා
තසා නිෂිධානෙ යාත්‍රෙතාසාපිසෙසාපසුචතාත්. †
- 151 සහිෂ්‍යෙ වරතං නාථ ! දෙහදග්‍යාඤ්ඤනං මම
සදකතනෙත්‍යාං කඤ්චී ප්‍රහරිතා ‡ මාං න පශ්‍යති.
- 152 දුෂ්කරං ජීවනොපායමුපකාසෙසාප + රාධානෙ
පත්‍යූ ප්‍රස්ථානමිත්‍යාහුරාපාසාසෙපමිදුගමි.
- 153 ප්‍රවානෙනව ප්‍රසාමිති වාණී චලලත ! නෙ මුඛාත්
අසතාපි භිඤ්ඤානිං මඤ්ඤමිණ මමාසාති කිම්.

සථ; නෙ ප්‍රසාමිති, හාගේ ගමන; බ්‍රැහ්මී, කීස; වියා, මාවිසිත්; කස, ඒ ප්‍රමසථ; ඉහිමි, අභිවිතසෙත්; ඉසෙතෙ, කැමැතිවනුලැබේ-මම ප්‍රම පරවශබ්‍රිති යනනත්තුසෙත් නොවෙමි, එහෙයින් යොපගේ ගමන් මට නොකියා මාගේ ප්‍රමසතට කීසව ඉදින් ප්‍රමසාවිසිත් අනුදත ගොත් අපි තොපගේ ගමන වලකන්නට කවුරුමෝද? යනු නාවයි.

150 සත්, සම්භෙසකීන්; ප්‍රමපරතත්තුසා, සෙනතපරවස වූ; තසා, ඒ සත්‍රිසඒයින්; යාත්‍රා, ගමන; නිෂිධානෙ ඉති, වලකනුලබන්නේස සන; අස, අපිස, මේ අපිසාගේ: උපසුචතාත්, ප්‍රසාස කිරීම හෙතු කොටගෙන; අසමි, මෙතෙම; පරවශාසෙපා, පරවශාසෙපස (දත් පුදු)-පරවශාසෙපසි.

151 නාථ, ස්වාමිය; වරතමි, (හාගේ දුක්ඛ වූ) විශොගස; සහිෂ්‍ය, සමාකෙරෙමි; (ඒකෙත් මතු); ප්‍රහරිතා, පහරනාවූ; කඤ්චී, අනභිතෙම; සදකතනෙත්‍යාමි, සම (අදග්‍යාඤ්ඤනංකෙකීන්) රඤ්ඤවු ඇස්ඇති; මාමි, මා; න පශ්‍යති, නොදක්වන්නේද; (හත්) අදග්‍යාඤ්ඤනමි, (ඒ) අදග්‍යාඤ්ඤ නස; මම, මට; දෙහි, දෙ.

152 දුෂ්කරමි, නොකට හැක්වූ හෙවත් දුලිතවූ; ජීවනොපායමි, (අදග්‍යාඤ්ඤනඤ්ඤරූප වූ) ජීවනොපායසත්; උපකාස, උපකෘත කොට ගෙවත් කියා; පත්‍යූ, වලලතසාගේ: ප්‍රස්ථානමි, ගමන; උපරාධානෙ, වලකනුලබන්නේස; ඉති, මෙසෙයින්; ජිදුගමි, මෙබඳු වූයේ; උපාය සෙපමි, උපායාසෙපසයි; ආත්‍ය, කියත්-උපායාසෙපසි.

153 චලලත, ප්‍රියස; නෙ මුඛාත්, හාගේ මුඛසෙන්; ප්‍රසාමිති, සෙම් සන; වාණී, වාක්කොමෝ; ප්‍රවානෙනව, පැවැත්වීමස; ඉදුගිමි, දුත්; අසතාපි, නොසත්තාද වූ; මඤ්ඤමිණ, මදවූ සෙනත ඇති; නියා, තාවසින්; මම, මට; කිමසති, කුමන කායීසෙත් ඇද්ද? .

* “සො‘යං”-ක. † “කාසාපිසෙසාපදානාත්”-ක. ‡ “ප්‍රහරිතනු”-ක.
+ “කාසාප”-ස.

- 154 රොෂාෂෙෂපා^{*} ‘සමුද්‍රික්තසෙනහනිසීන්ත්‍රිතාත්මසා’[†]
සංරඛිධතා ප්‍රිසාරඛිධං ප්‍රසාණං යනනිවාසීයතෙ. †
- 155 මුත්ඛා කාන්තසා යාත්‍රොකතිශ්‍රවණදෙව මුර්ච්ඡතා
බ්‍රධ්වා † ව්‍යාති ප්‍රියාශ්ලිචා + කිං විරෙණගතො භවාත්.
- 156 ඉති තතකාලසම්භූතමුර්ච්ඡසාක්ෂිපාතෙ ගතී:
කාන්තසා කාතරාෂෙෂාව ** මුර්ච්ඡාෂෙෂපසා ඊදං.
- 157 නාස්තං න කාතං කණේණ ස්ත්‍රීභිමධුනි නාර්පිතම්
නිද්විෂං දීර්ඝිකාසෙව විශිණිණං නිලමුක්තම්.

154 උද්‍රික්ත, අභිකවු; සෙනහ, ප්‍රෙමසෙන්; නිසීන්ත්‍රිතාත්මසා, නොහැමිමෙන සිත් ඇති; සංරඛිධසා, කිපුණුවූ ස්ත්‍රීයවිසින්; ප්‍රිය, වලලහසාවිසින්; ආරඛිධම්, ඊටත් ගන්නාලද; ප්‍රසාණම්, ගමන; යත්, යම්තෙසකින්; නිවාසීයතෙ, වලකනුලැබේද; එහෙයින්; අසම්, මේතෙම; රොෂාෂෙෂපා, රොෂාෂෙෂපසයි (දකුණු)-රොෂාෂෙෂපයි.

155 “මුත්ඛා, බොළඳ නෑනැත්තී; කාන්තසා, වලලහසායේ; යාත්‍රොකතිශ්‍රවණදෙව, ගමනොකතිස ඇසීමෙන් ම; මුර්ච්ඡතා, මුසරත් වූවා; ප්‍රියාශ්ලිචා, වලලහසාවිසින් වැලඳගන්නාලද්දී; බ්‍රධ්වා, පිඛිද; (සිසිසන්ලැබ); කිම්, කිම; භවාත්, පිත්තත්තෙම; විරෙණ, කලෙකින්; ආගතා, ආසේසයි; වනති, කියා.

156 ඉති, මෙසේ; තතකාලසම්භූතමුර්ච්ඡසා, එකෙණෙහි හටගත් මුර්ච්ඡාඇති; කාතරාෂ්ඨා, බැගැඳැත්තියකවිසින්; කාන්තසා, වලලහසායේ; ගතී, ගමන; ආක්ෂිපාතෙ එව, වලක්වනුලැබීම (සන යමෙන් ඇද්ද); ඊදං, වෙබ්දුටු; සා, ඒ ආක්ෂෙපයතෙම; මුර්ච්ඡා ෂෙෂපා, මුර්ච්ඡාෂෙෂප නම් වන්නෙයි.”^a-මුර්ච්ඡාෂෙෂපයි.

157 උක්තම්, උක්තය; ස්ත්‍රීභි, ස්ත්‍රීන්විසින්; නාස්තම්, නොහිඹි නාලද; කණේණ, කන්හි; න කාතම්, නොකරනලද හෙවත් අවතං සොක්තකාන්තසෙහි නොසොදනලද; මධුනි, සුරාසෙහි; නාර්පිතම්, ගොපිතිවූනලද; වැළි කුමත් වද යත්? ජිණිණම්, දිරාගියේ; නිද්විෂාම්, තාගේ සතුරන්ගේ; දීර්ඝිකාසෙව; ගෘහොද්‍යානයෙහි විල්හිම; විශිණිම්, විසිර ගියේ.

* “නිෂ්ඨාසෙන”-ක. † “නිසීන්ත්‍රිතාත්මනා”-ක.

‡ “බ්‍රධ්වා”-ක. + “ප්‍රියං දාහවා”-ක. ** “කාතරාෂ්ඨා යත්”-ක.

a “ශ්‍රොකවයමිදං න බහුජු පුසනකෙජු දංශතෙ”යි ආවාසීත ප්‍රෙමි චක්‍රයත් කිලෙසින් ම සන්නයෙහිද මෙදෙකට සන්න නොලියනලදින් ශ්‍රොක-චමණේත් ම ආසේස. එහෙයින් ඊට සන්නය අපවිසින් ලියන ලදී.

- 158 අසාවනුනොයානෙපසසානුනොගමිවොධපලෙ
ව්‍යාවතී කම්ම තද්ධොගං ගොව්‍යාවසොපසුවතාත්. *
- 159 අමාතානම්හි පද්මානාං වෙහරි සනිශ්ඨතාරකෙ
මුබ්බෙද්දො තච සත්‍යසම්මතනිරොණ † කිම්ඥාතා.
- 160 ඉති මුබ්බෙද්දරාක්ඛිංසො ගුණන් ගොණෙඤ්චජීනිතා
තතස්මාන් දඨිසිකොත ශ්ලිඡ්ඨානෙපසතරාවධි.
- 161 අභී න සමිතාතා කශ්චිතන විද්ධා කාවිද්දිතා
න තපසසම්මතං කිම්දගතච සකලං වසා.
- 162 අසාවනුගොයානෙපො යසොදගුගොගතරම්
අභීජ්ජිතාදෙව්‍යාවාතනිද්දරිසිතොග ගතාසුභා.

158 උතපලෙ, උතපලසෙති; සානුනොගමිව, කරුණසහිත ව වෙන්; තද්ධොගං, ඒ උතපලසට සුදුසුයි; කම්ම, ආශ්‍රාණක්‍රියාව; ව්‍යාවතී, වලකා; ගොව්‍යාවසොපසුවතාත්, අනුකම්පාවට සුදුසු ජීවිතවස්ථාවෙන් දක්වීම හෙතුකොටගෙන; අසො, මේ අනන්‍යරොකතවූ ආකෂෙපය; අනුනොයානෙපා, අනුනොයානෙපසයි (දතයුතු)-අනුනොයානෙපයි.

159 අමාතානම්හි, අමාතයට බඳු වූ ස්වරූප ඇති නොනොත් අමාත මැ ගරීර කොට ඇති; පද්මානාං වෙහරි, පද්මයන්ට සතුරුයි; සනිශ්ඨතාරකෙ, රකත වූ නෙත්‍රමධ්‍යභාග ඇති නොනොත් සනිශ්ඨ වූ රොහිණියාදී තාරකාවන් ඇති; තච, තිසේ; අසම්මන් මුබ්බෙද්දො සති, මේ මුබ්බෙද්දො ඇතිකල්හි; ඉතරොණ ඉඤ්ඤා කිම්, අනිත් මුබ්බෙද්දොවිසින් කුමන ප්‍රයෝජනයක්ද?

160 ඉති, මෙසේ (අනන්‍යරොකත ක්‍රමයෙන්): තත්සමාන්, ඒ මුබ්බෙද්දො හා සමවූ; ගුණන්, අමාතමයභාවයදී ගුණයන්; ගොණෙඤ්ච චජීනිතා, අමුබ්බෙද්දො මුබ්බෙද්දො කෙරෙහි පවත්නවුන්; දඨිසිකො, දක්වා; මුබ්බෙද්දො, මුබ්බෙද්දොගම; ආක්ඛිංසා, (වඤ්ඤාවිසින් කිම්දයි) දුරුකරන ලද; ඉති, මෙසෙයින්; තරාවධි, එබඳුවසේ ශ්ලිඡ්ඨානෙපා, ශ්ලෙෂ්‍ය ප්‍රයෝග හෙතුකොටගෙන ශ්ලිඡ්ඨානෙපසයි (දතයුතු)-ශ්ලිඡ්ඨානෙපයි.

161 කශ්චිත් අභී, කිසි ධනයෙන්; න සමිතාතා, රැස් නොකරනලද; කාවිත් විද්ධා, තකීවිද්ධාදී වූ කිසි විද්ධාවක්; තාවිද්දිතා, රැස් නොකරනලද; කිම්ත් තපා, කිසි තපසෙන්ද; න සමිතම්, රැස් නොකරනලද; සකලං වසන්ත, සියලු වසසද; ගගම්, ගිසේ.

162 යසමාන්, යම්ගෙයකින්; ගතාසුභා, ගතවයස්ප්‍රවිසින් ගෙවත් වගල්ලාවිසින්; අනුගයොගතරම්, පශ්චාත්තාපය මැ අභික කොට; අභීජ්ජි

* “දඨිතාත්”-ක.

† “නතපරොණ”-ක.

- 163 කීමයං ශරදමේතාදූ කිං වා හංසකදමබිකම්
රුතං නුපුරසංවාදී ශ්‍රායතෙ තනන නොයදූ.
- 164 ඉත්තයං සංගයාකේපසංගයො යනනිවර්තනෙ
ධමේමණ් හංසසුලභෙනාසාඤ්ඤාභිසන්තීනා.
- 165 වික්‍රමාක්‍රාන්තවිශේවාපි වික්‍රමසෙන න තාපසනි *
කදු වා දශානෙ තාපතිරුද්දිණිණසා හවිර්භූජූ.
- 166 අයමපීඨානතරාකේපසං ප්‍රත්‍යානෙතා යෙන වාටීනෙන †
විසමයො'පීඨානතරසෙහ දඤ්ඤාතනතසධමේමණ්.

නාදෙ, ධනරුක්කිරිමිආදිහුගේ; ව්‍යාවාසනී, නිශේධය; එවම්, මෙසේ (අනන්තරොක්තනුමයෙන්); දර්ශිතා, දක්වනලද; (එහෙයින්); අසො, මේ අනන්තරොක්ත වූ ආකේපය; අනුශාසකේපසං, අනුශාසකේපයයි (දහසුතු)-අනුශාසකේපයි.

163 අයම්, මේතෙම; ශරදමේතාදූ කිම්, ශරත්කාලයෙහි මෙසෙසේ යෙදු හෝ නොගොත්; නුපුරසංවාදී, නුපුරධ්වනිය හා සදූහ වූ; රුතම්, කාදය; ශ්‍රායතෙ, අසනුලැබෙයි; තත්, එහෙයින්; නොයදෙ, න, මෙසෙසේ නොවේ; හංසසමුහයෙක යනු භාවයි.

164 යත්, යම්හෙයකින්; හංසසුලභෙන, හංසයන්කෙරෙහි නොගොත් හංසයන්විසින් සුලභ වූ; අසාඤ්ඤාභිසන්තීනා, සාඤ්ඤා නොකරන ලද මෙසන්ති ඇති; ධමේමණ්, ගුණයෙන් නොගොත් නුපුරතිනාද සදූහ රුතයෙන්; සංගය, මේ ශරත් මෙසෙසේ යෙදු හෝ හංසසමුහයෙක යෙදු හෝ සහ මේ සඤ්ඤාය; නිවර්තනෙ, වලකනුලැබෙයි; තත්, එහෙයින්; ඉත්තයම්, මෙබඳුයුගේ; සංගයාකේපසං, සංගයාකේපය නමැයි දහසුතු-සංගයාකේපයි.

165 නෙ, තාගේ; වික්‍රමා, ශෛෂ්ඨයනෙම; ආක්‍රාන්තවිශේවාපි, මධ්‍යාලද සිසු ජගත් ඇත්තේද පවා; න තාපසනි, තාපන නොවන්නේය හෙවත් අභිලසිතාවසානයට නොයන්නේය; වික්‍රමී, අද්භූතයා; හි, එසේමැයි; උද්දිණිණසා, අතිවාහු වූ; හවිර්භූජූ, වස්තිහුගේ; තාපනී, පිනාසාම; කදු වා දශානෙ, කවර දවසෙක දක්නාලැබෙයි? යම්සේ උද්දිණිණානලස අතාපනද එසේම තාගේ සෞඛ්‍යයද අතාපනද සිසේයි.

166 යෙන, යම්හෙයකින්; ඉහ, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; ප්‍රත්‍යානා, ප්‍රසාද කවූ; විසමය, ආශ්ච්ඡියයනෙම; තනසධමේමණ්, ඒ විච්චය හා සදූහ වූ; අපීඨානතරසා, වස්තිහුගේ; දඤ්ඤාත්, දැක්වීම හෙතුකොටගෙන; වාටීනෙන, වලකනුලැබෙයි; තත්, එහෙයින්; අයම්, මේතෙම; අපීඨානතරාකේපසං, අපීඨානතරාකේපයයි දහසුතු-අපීඨානතරාකේපයි.

* "න ශාමසුති"-ක.

† "යනනිවර්තනෙ"-ක.

167 නු සතුසසෙ නරෙහු! ති. දදුසිති කථවන *
සීමෙව මනා ගෑන්ණනති සතස්සවකමර්ථින:

168 ඉන්ධ්‍යවමාදිරාක්‍ෂෙපො හෙතොක්‍ෂෙප ඉති සමාන:
අනසෙව දිශානෙසා පි විකල්පාශ්ශකාමුතිතුම. †

ඉති ආක්‍ෂෙපවක්‍රමි.

169 ඥෙසසෙසාථිනාරතනාසො වස්සු ප්‍රසතුතා කිචන
තනසාධනසමථිසා නාසො යො නාසා වස්සුතා.

170 විභව්‍යාපි විශෙෂස්ථාශ්ශෙලභාවිඛො විරොධවාන්
අසුකකාරි සුකතානමා සුකතාසුකතො විපථිසා.

171 ඉන්ධ්‍යවමාදයො හෙදා ප්‍රයොගෙෂ්වසා ලක්‍ෂිතා:
උදගරණ්ණමාලෙභො රූපව්‍යකොනිතිදඝිනෙ. ‡

167 නරෙහු, රජ; සතා, සම්මතයෙන්; අර්ථිනා, සාවකයෝ;
නිවනම්, නාගේ වස්තු; සීමෙව මනා, තමන්ගේමයි සිතා;
ගෑන්ණනති, ගතිද්ද; (එහෙයින්); නම්, නෝ; දදුසිති, (අර්ථිනව) දෙත්
නෙහියයි; කථවන, කිසිසේද; න සතුසසෙ, සතුති නොකරනුලැබෙයි.

168 ඉන්ධ්‍යවමාදි, මේ ආදිවූ ආක්‍ෂෙපයකෙම; හෙතොක්‍ෂෙපා, ඉති,
හෙතුපත්‍යාසයෙන් නිෂේධ කළහෙයින් හෙතොක්‍ෂෙපයයි; සමානා,
තථ්ඥයන්විසින් දන්තාලද; අනෙසා පිකල්පා, සෙසු ආක්‍ෂෙපප්‍රයෝගද;
අනසෙව දිශා; මේ අනන්තරදර්ශිත වූ ආක්‍ෂෙපවිකල්පගතිසේත්ම;
උභිතුම්, උභා කරන්නට; ශකාම්, පිළිවන්හුයි.

169 කිචන වස්සු, කිසි අර්ථරූපයක්; ප්‍රසතුතා, කිසා; තනසාධන
සමථිසා, ඒ ප්‍රසතුතාථිසාගේ සැබ්වට පොහා වූ; අනාසා වස්සුතා,
අනිත් වස්සුවක්හුගේ; යො නාසා, යම් ප්‍රයෝගයෙන් ඇද්ද; සා, ඒ
තෙම; අථිනාරතනාසා ඥෙසා, අථිනාරතනාසාලඛකාරයයි දතයුතු.

170 විභව්‍යාපි, විභව්‍යාපිය; විශෙෂස්ථා, විශෙෂස්ථය; ශෙලභා
විඛා, ශෙලභාවිඛය; විරොධවාන්, විරොධවත්ය; අසුකකාරි,
අසුකකාරිය; සුකතානමා, සුකතානමා; සුකතාසුකතා, සුකතාසුකතය;
විපථිසා, අසුකතාසුකතයයි.

171 ඉන්ධ්‍යවමාදයා, මේ ආදිවූ; අසා හෙදා, මේ අථිනාරතනාස
යාගේ ප්‍රකාරයෝ; ප්‍රයොගෙෂු, කාව්‍යයෙහි ලා; ලක්‍ෂිතා, දන්තාලදනා;
එකම්, මොවුන්ගේ; රූපව්‍යකොනා, ස්වරූප ප්‍රකාශ කරනපිණිස;
උදගරණ්ණමාලා, ප්‍රයෝගපථිකතීතොමෝ; නිදඝිනෙ, දක්වනුලැබේ.

* “කදවන”-ක. ප.

† “අනසෙව දිශානෙසා ‘පි විකල්පා ශකා උභිතුම්”-ක.

‡ “ව්‍යකොනා නිදඝිනෙ”-ක.

- 172 හඟවනෙතා ජගනෙනෙත්‍ර සුඤ්ඤාචක්‍රමසාවපි ;
පඤා ගවජන ඵලාසනා නිසඤ්ඤා කෙන ලඤ්ඤානෙ.
173 පසොමුච්චි පරිතාපං හරනෙතානෙ * ශරීරිණම්
නනාත්මලාභො මහතාං පරදුඤ්ඤාපඤානානෙ.
174 උත්තරාදයති ලොකසා ප්‍රිතිං මලසමාරුතා
නනු දුක්ඛිණසමපනනසාචිසාවහති ප්‍රියම්.†
175 ජගදත්ලායනොෂ ‡ මලිනොපි නිශාකරා
අනුගාත්තනි හි පරාත් සඳෙණොපි විජෙඤ්ඤා.

172 හඟවනෙතා, (අණ්ඩමුහුණයෙන්) හඟවත් වූ; ජගනෙනෙත්‍ර, ලොකසානට ඇස්දෙකක් වැනිවූ; සුඤ්ඤාචක්‍රමසාවපි, සද්ධර්ම දෙදෙන පවා; අසනම්, අසනපථයට පොහෝ නොහොත් විනාශයට; ගවජන ඵලාසනා, සත්තානුමය; පඤා, බල; නිසඤ්ඤා, නිසඤ්ඤාමෝ; කෙන, කවරක්වුවද; ලඤ්ඤානෙ, ඉක්මනුලැබේද?—සියලු වස්තූන්ගේ ම විනාශය බලීමට එහෙයින් සුඤ්ඤා චක්‍ර දෙදෙනාගේ අසනප්‍රාප්තිය ආශ්වස්ඨි නොවන්නේයයි මෙසේ ප්‍රකූත වූ අප්‍රියතම “නිසඤ්ඤා කෙන ලඤ්ඤානෙ” යන මෙයින් සාධකලද. විනාශප්‍රාප්තිය සම්මානවිගෙයින් මෙබඳු වූයේ විශ්වාසයයි දතයුතු—විශ්වාසයයි.

173 එතෙ පසොමුච්චි, මේ මෙසෙය්; ශරීරිණම්, ස්ථාවරජනමසනි සන්තේ; පරිතාපම්, සතතාපය; හරහති, දුරුකෙරෙත්; මහතාම්, මහතත්තේ; අනුමලාභා, ජීවිතලාභයකම; පරදුඤ්ඤාපඤානානෙ නනු, අනුත්තේ දුක් සත්තිද්‍රවනපිණිස මැ වෙද?—මෙසෙය් සනිසත්තේ සත්තාපය දුරුකෙරෙත් යන මේ ප්‍රකූත වූ අප්‍රියතම “නනාත්මලාභා” යන මේ ආදීන් සාධකලදි—මෙහි පරදුඤ්ඤානෙ මහතත්තේ ම සම්මානවය හෙයින් මෙයම විශේෂයයි දතයුතු—විශේෂයයි.

174 මලසමාරුතා, දුක්ඛිණමාරුතයකම; ලොකසා, ලොවැස්සා; ප්‍රිතිං, සතුටක්; උත්තරාදයති, උපදවා; දුක්ඛිණ, පරිතතානුකූල වැඩැවැත්මෙන් පොහෝ නොහොත් දකුණුදිගේ වූ බැවින්; සමපනනා, සුකතවූයේ; සම්මා, සියල්ලට; ප්‍රියම්, ප්‍රියයක්ම; ආවහති නනු, එළවත්ත වෙද?—මෙහි මලසමවනකම ලෝවැස්සන්ට ප්‍රිය එළවන්නේය යන මේ ප්‍රකූත වූ අප්‍රියතම “නනු දුක්ඛිණසමපනනා” යන මේ ආදී යෙන් සාධකලදි—මෙයම “දුක්ඛිණසමපනනා” යන මෙබඳුම ශ්‍රේෂ්ඨ යෙන් අනුමුද්‍රවෙයින් ශ්‍රේෂ්ඨවූ නමැයි දතයුතු—ශ්‍රේෂ්ඨවූයේ.

175 මලිනොපි, කලකයෙන් හෙතෙමාටගෙන අශුඛද වූ; නිශාකරා, මේ වක්‍රයකම; ජගත්, ලොව; ආත්මාදයති, පිනවා; එසේ

* ‘හරනෙතා’-ක. † ‘හවති ප්‍රිය’-ක. ‡ ‘නකුසලොෂ’-ක.

- 176 ඔටුපානකලාත් කණ්ඩානනිභිතොපාලිනාං ධර්මී:
කට්ඨිච්ඡිති කණ්ණිකාසා කාමිනාං පාපමිදාශම්.
- 177 අසං මම දහතාසනමමොපදලසංසාරා:
හුතාශනප්‍රතිනිධිද්දාසානමා නනු සුප්පතෙ.
- 178 ස්වණේතු කාමං ගිතාංගු: කිං ව්‍යතොතා දුගොති මාමි
මලිතාවරිතං කම් සුරගෙනිනිසාමිප්‍රතම්.

මැයි; සද්දෙශොපි, දෙශසංකප්‍රාප්ත; චිත්තෙවරා, ව්‍යුද්‍යෙ හෝ නොහොත්
බ්‍රාහ්මණිකපරිනෙම; පරාත්, අනුත්; අනුගාමිණිති හි, අනුග්‍රහ කෙරේ
මැයි-මේ උක්තානුමයෙන් මලිත වූයේද ලොකසාහට ප්‍රීති උපදවන්නේය
යන මේ විරෝධයාගේ දැක්මක් හෙතු කොට විරෝධවන්නේද දනප්‍රතු-
විරෝධවන්නේ.

176 අලිතාමි, හාසනයන්ගේ; මට්ටපාන, කුසුමාසවපානසෙන්;
කලාත්, මනෝඥවූ; කණ්ඩාත්, කණ්ඩයෙන්; නිභිතොපි, නික්මුණුපුද;
ධර්මී, නාදයෙන්ම; කණ්ණිකාස, කනට: කට්ඨිච්ඡිති, කකිස වන්නේය;
කාමිනාමි, රාගින්නේ; පාපමි, පාපය; පිදාශම්, මෙබඳුයි. මට්ටර්ධර්ම
හුගේ කට්ටුවෙන් ප්‍රවෘත්තිය අසුකනිනෙයින් මේතෙම අසුකනකාරි නම්
වේ-අසුකනකාරියි.

177 අසම් අමොපදලසංසාරා, මේ පද්මපත්‍රයන්යනෙම; මම
අක්කම්, මාගේ ශරීරය; දහති, දවන්නේය; හුතාශනප්‍රතිනිධි, (පාටලනිය
හෙතුකොටගෙන) වස්තිකදාය වූයේයෙමේ; ද්දාසානමා, දහැව්තාව
ඇත්තේ; සුප්පතෙ නනු, යොග්‍ය වන්නේ වෙද? -පද්මයන්ට අසුකන
වූයේද දහනගුණය “හුතාශනප්‍රතිනිධි” යනාදියෙන් සාධනලදී-මේතෙම
කිසිනලද ප්‍රකාරයෙන් දහකනිසොගය හෙතු කොටගෙන සුක්කානම
නම් වන්නේයි-සුක්කානමයි.

178 ගිතාංගු, ව්‍යුතෙම; ස්වණේතු, පෙළාවා; ‘කාමමි’ යනු අහ්‍රපගම්
යෙහිය. වසන්තා, වසන්තානෙම; මාමි, මා; කිං දුතොති; කුමකැයි කවාද;
මලිත, මලිතසාවිසිත් ගෙවත් ව්‍යුසා විසිත්; ආවරිතම්, කරනලද;
කම්ම, ක්‍රියාව; සුරගො, වසන්තයහට දෙය හෝ නොහොත් උත්තමයහට;
අසාමිප්‍රතං නනු, අසුකන වෙද? -දුෂ්ටයන් විසින් කරනලද ක්‍රියාව නිර්දේශ
තෙම කවරහෙයකින් යෙවුනේද? එහෙයින් ව්‍යුතෙම කවාවයි වසන්ත
කුමට සන්තාප කරන්නේදැයි පූර්වසන්ධ සම්මිතය කරනලදී. ව්‍යුසාවිසිත්
තාපසොගය හෙතු කොටගෙනද වසන්තසාවිසිත් තාපසාගේ අසොගය
හෙතු කොටගෙනද මේතෙම සුක්කානුක්කානයි දනප්‍රතු-සුක්කානුක්කානයි.

- 179 කුමුදනාපි දහාස කිමබහ * කමලාකර:
 ඩහිඤ්ඤානාසංසුග්‍රෙෂු සුයසීගානො මාදුභිවෙන්.
 ඉතාච්ඡානාරතාසංවත්‍රුම්.
- 180 ශබ්දෙපාතොන ප්‍රතිතෙ වා සාදශො වසානොර්වයො:
 තග්‍ර යද්භෙදකථනං වෘතිරෙකස්ස කථාතො. †
- 181 ධෙධෙඤ්ඤාචණ්ඩානානම් ‡ ප්‍රමුඛෙස්සිමුද්ධනා:
 අභෙඤ්ඤාලොකංසි භෙදසා වසුභෙභවෙදශෙන තො.
- 182 ඉතොකවෘතිරෙකො'යං ධමේච්ඡෙණකත්‍රවතීතිනා:
 ප්‍රතිතිවිෂයප්‍රාපොතෙභිදසොතයවතීතිනා.

179 කුමුදනාපි, කුමුදසෝපවා; කාපාස, සනාප පිණිස (සමච්චන් නාන); කමලාකර, පද්මාකරයාගේ; කිමබහ, කාකථා ද; ඉඤ්ඤානාසංසු, චක්‍රයාගේ පක්ෂයෙහි වූවුන්; උග්‍රෙෂු, උග්‍ර කල්හි; සුයසීගානා, සුයසීයාගේ පක්ෂයෙහි වූ (කමලාකර) ගේ; නහි මාදුභිවෙන්, මොළොක් කොවන්නේයි—මෙහි කුමුදයන්ගේ කාරකාරතිය අසුකතිය පද්මයන්ගේ කාරකාරතිය සුකතිය සාධනලදී. එහෙයින් මේ අසුකතිය ප්‍රාප්තිය දහසුතු-අසුකතියයි.

180 වසොච්ඡානො, අභියන් දෙදෙනක්හුගේ; සාදශො, සදාශ බව; ශබ්දෙපාතො, වාචකශබ්දයෙන් ප්‍රතිවාදකකල්හිද; ප්‍රතිතෙ වා ශබ්දෙපාතො වෑ (අභිබලයෙන් හෝ ප්‍රකරණදිගෙයින්) දන්තාලදකල්හිද; තග්‍ර, ඒ වස්තුවන් දෙන්නා කෙරෙහි; යද්භෙදකථනම්, යම් විශේෂ කථනයක් ඇද්ද; ස, හෙතෙම; වෘතිරෙකා කථාතො, වෘතිරෙකයා කියනුලැබේ.

181 ධෙධි, නිවිකාරබවය; ලාචණ්‍ය, සොඤ්ඤාය නොහොත් ලචණ්‍යයෙහි; මානානම්ප්‍රමුඛො, මහත්බවය යන මේ ආදිවූ; අභෙඤ්ඤා, අභියන්; නම්, කෝ; උද්ධනා, සාගරය හා; අලොකංසි, සමයෙහි; භෙදසා, (සාගරය හා කාගේ) භෙදයෙන් නම්; තො, කාගේ; ථෙදශෙන, මෙබඳු; වසුභෙභ, ශරීරයෙන් මැසී.

182 ඉති, මෙසේ; එකත්‍රවතීතිනා, එකපුරුෂයා කෙරෙහි පවත්නාවූ; ධමේච්ඡ, ගුණයෙන්; උපසවතීතිනා, පුරුෂ සාගර දෙන්නාකෙරෙහි පවත්නාවූ; භෙදසා, විෂයයාගේ; හෙවත් විසදාගෙනාගේ; ප්‍රතිති විෂයප්‍රාප්තො, ඥානගොචරයාට පැමිණිවිම හෙතෙමොපගෙන; අයම්, මේගෙම; එකවෘතිරෙකා, එකවෘතිරෙකයා (දහසුතු)-එකවෘතිරෙකයා

* “කිට්ඨං”-ක. † “උච්චතො”-ප. ‡ “යාමහිසී”-ක.

- 183 අභිනතවෙලො ගමහිත්ථමබ්බරාශිතිථානපි
අසාවස්ඤ්ඤාසංකාශස්ඤ්ඤානු වාමිකරද්දුතී.
- 184 උභයව්‍යතිරෙකො'සමුගසොභේදකො ගුණො
කාමිණිං පිඤ්ඤානා වොහො යත් පෘථිඤ්ඤිතාචිත.
- 185 කිං සමුද්‍රස්සි දුචාරො මහාසකො සතෙජ්ජො
ඉසනා * සුචයොභේදසස ජඩානමා පටුතිවාන්.
- 186 ස එඡ ශ්‍රෙෂ්ඨරූපනාත් සශ්‍රෙෂ්ඨ ඉති ගාභ්‍යනාමි
සාක්ෂෙපස්ස සහෙතුස්සි දුග්ගිතො තදපි වසඤ්.

183 අමබ්බරාශි, සාගරසද; ගවානපි, ගවන්ද සන දෙන්න; අභිනත වෙලො, නොඉක්මෙනලද මඬිසාද ඇත්තාහ; ගමහිරො, අනාධ වූ ස්වභාව ඇත්තැවින් ගමහිරයෝයි; අසො, මේ සාගරසතෙම; අස්ඤ්ඤා සංකාශ, අඳුන් හා සද්ශසැ ගෙවත් කෘෂ්ණය; නිතතු. කෝ වතායි; වාමිකරද්දුතී, ස්වභාවයට බදු වූ ගොභාඇත්තෙයි.

184 යත්, සම්මතයකින්; කාමිණිං. පිඤ්ඤානා ව, කම්බවස රත්වත් බවස සන; උහො ගුණො, ගුණයෝ දෙන්න; උගසොභේදකො, සාගර පුරුෂ දෙන්නාගේ විසදුනවස කරන්නාහ; ඉන, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; පෘථිඤ්ඤිතො, වෙන වෙන දක්වනලදහුද ගෙවත් ශබ්දෙපාඨාන යෝද; තත්, එහෙයින්; අසමි, මේ උගතප්‍රකාරය; උභයව්‍යතිරෙක, උභයව්‍යතිරෙකයි (දහසුතු)-උභයව්‍යතිරෙකයි.

185 කිම්, කෝද; සමුද්‍රස්සි, සාගරසද සන දෙන්න; දුචාරො, අව්‍යත්නවූ ප්‍රසර දො හෝ නොහොත් ක්ෂාරකයෙන් දුභවූ ජල ඇත් තාහ; මහාසකො, මකරාදි වූ මහත් වූ සතියන් දො හෝ නොහොත් අවිකම්පාස්වභාව වූ සතිය ඇත්තාහ; සතෙජ්ජො, අනුභාවසහිත වූ දො හෝ නොහොත් වඩබානලකෙජ්ජින් සහිතයෝයි; සුචයො, තොප දෙන්නාගේ; ඉසනා, වෙපමණෙකින්; හෙදො, විසදුනවසයි; කෙසේද යත්? ස, ඒ සාගරසතෙම; ජඩානමා, ජලස්වරූප දො හෝ නොහොත් අකිම්බකර වූ සිත් අත්තෝසැ; ගවාන්, ගවන්තෙම; පටු, කුශලයි.

186 එඡ, මේ ව්‍යතිරෙකයකෙම; ශ්‍රෙෂ්ඨරූපනාත්, උගතප්‍රකාරවූ ශ්‍රෙෂ්ඨස්වභාවය හෙයින්; සශ්‍රෙෂ්ඨ ඉති, ශ්‍රෙෂ්ඨසහිතයයි; ගාභ්‍යනාමි, ගත්තාලැබේවා; සාක්ෂෙපස්සි, සාක්ෂෙපව්‍යතිරෙකයද; සහෙතුස්සි, සහෙතුච්ඡාතිරෙකයද යන; තදපි වසමි, ඒ දෙකද; දුග්ගිතො, දක්වනු ලැබේ.

- 187 ස්විතියානපි සිරො'පි රතනානාමාකරො'පි සන්
තව කක්‍ෂාං න යාතොව මලිතො මකරාලයා.
- 188 වහනනපි මහිං කෘත්සනාං සලෙලවිපසාගරාමී
භතීභාවාද්භූපඩ්‍යානාං ශෙෂස්ථතො නිකාෂානො.
- 189 ශබ්දෙපාද්‍යනසාද්‍යශ්‍යව්‍යතිරෙකො'ගම්දශා
ප්‍රතිස්ථානසාද්‍යශ්‍යො'පසන්ධි සො'නුචිතිකො. *
- 190 අනුචිලාසමස්ථානවදරාගං මාගෙක්‍ෂණම්
ඉදංගු නිසංචන්තං තව තද්ගුණ්‍යුකිතම්.

187 ස්විතියානපි, මධ්‍යාද්‍ය ඇත්තා ද වූ; අතිසිරොපි, අතපීඨයේ
නිවිසාර ද වූ; රතනානාමි, මුක්තාප්‍රවාලාදිරතනායත්ව; ආකරොපි සන්,
සාන ද වූ; මකරාලයා, සාගරයකෙම; මලිතා, ශුචි නුදුස්; තව කක්‍ෂාමි,
තායේ පදවියට; තෙවත් තා හා සමබවට; න යාතොව, නොයන්නේ
මැයි-මෙහි 'න' යන නිෂේධය හෙතු කොටගෙන මෙතෙම සාක්‍ෂෙප
ව්‍යතිරෙකයයි දහසුතු-සාක්‍ෂෙපව්‍යතිරෙකයි.

188 සලෙලවිපසාගරාමී, සමන්තකුටාදී පථිත හා සිංහලාදී විප
ශා දැක්වුණද සාගරයෙහි වූ; කෘත්සනාං මහිමි, මුළු පොළොව; වහ
නනපි, උසුලන්නාද වූ; ශෙෂ, ශෙෂ නම් තාරජතෙම; භූපඩ්‍යානාමි,
භූපිඨයට පෞභෝ නොතොත් බුහිසත්ව; භතීභාවාත්; ස්වාමිබව
හෙතු කොටගෙන; නිකාෂානො, නිකාෂානො, නික කරනුලැබේ.

මෙහි භතීභාවානුක්‍ෂණ වූ හෙතුපන්‍යාසය හෙතුකොටගෙන මේ
තෙම හෙතුව්‍යතිරෙකයයි දහසුතු-හෙතුව්‍යතිරෙකයි.

189 ශබ්දෙපාද්‍යනසාද්‍යශ්‍ය, ශබ්දයෙන් ග්‍රහණ ඇති සාමාන්‍යයන්
සුක්ක වූ; අයං ව්‍යතිරෙකා, මේ ව්‍යතිරෙකයකෙම; ඊදාශ්‍ය, මෙබඳුය;
ප්‍රතිස්ථානසාද්‍යශ්‍ය, ශබ්දෙපාද්‍යනසාද්‍ය නැතිව අපීප්‍රකරණයෙන් ගම්‍ය
මාන වූ සමබව; අසන්ධි, ඇති; පසාපි, ඒ ව්‍යතිරෙකයද; අනුචිතිකො,
දුන් උදාහරණ කරනුලැබේ.

190 තිස්මිනම්, තිස්සේ මුඛයද; කමලවෙහි, පද්මයද යන; අනසොර්
වසොරපි, මේ දෙදෙනාගේම; හිද්‍ය, හෙදය (නිසංකූලාබේ); කමලම්,
පද්මයකෙම; ජලසංඝරාහි, දියෙහි හටගන්නේය; තිස්මිනම්, තිස්සේ
මුඛය; නිද්‍රපාශ්‍රයම්, නි මැ ආධාර කොට ඇත්තේයි-මෙහි කමල මුඛ
දෙදෙනාගේ ආශ්‍රයහෙදයෙන් වෙනසක් මුත් සෙසු පරිද්දෙන් සාද්‍යශ්‍ය
මැද යනු භාවයි.

* "සො'පසන්ධිකො"-ක.

- 196 පුළුඳු ගඟවත් සාමාන්‍යයන්‍යාපි හෙදකම්
හාභිගනෙත්‍යාදි තුලාං තත් සද්‍යව්‍යාතිරෙකතා.
197 අරතනාලොකසංභාසීච්චායං සුඤ්ඤාමිති
දුභිරොධකරං සුතං සොචනප්‍රභවං තමි.
198 සජ්ඣායාතිරෙකො'යං තමොජ්ඣෙරිදං තමි
දුභිරොධිතසා තුලාං භික්‍ෂුමනොරදර්ශී යත්.

ව්‍යාතිරෙකවක්‍රමි.

දක දෙදෙනාගේද; ප්‍රතිකල්පයන්, න්‍යායලබ්ධි වූ ශුක්ලතාව ඇති; වක්‍රතංසයාගේ, ඉන්ද්‍රියවත් ද දෙදෙනාගේද; හෙද; විශේෂය; කාන්, කරනලදි- එහෙයින් මේ ප්‍රතිකල්පය වූ සාද්‍යය ඇති ව්‍යාතිරෙකය පුළුඳුගරණයෙන් මෙන් වචනොපාත්‍යසාද්‍යය ඇති ව්‍යාතිරෙකයෙන් නොවෙයි-දගු.

196 පුළුඳු, “කිත්තුව-පුණ්ඩරිකම” යනාදි උද්‍යුගරණයෙහි; උභයත්‍යාපි, වූව පුණ්ඩරික දෙකෙහිද; සාමාන්‍ය, සාද්‍යය; ගඟවත්, වාචක ගඟයෙන් යුක්තය; හාභිගනෙත්‍යාදි, හාභිගනෙත්‍යාදිය හෙවත් ක්‍රමය ලොචනය යන මොවුන්ගේ ලොලකියනෙමේ; තුලාම, සද්‍ය වූයේ; හෙදකම්, (වූව පුණ්ඩරික දෙදෙනාගේ) විශේෂය කරන්නේය; තත්, එහෙයින්; සද්‍යව්‍යාතිරෙකතා, පුළුඳුගරණයෙහි සද්‍යව්‍යාතිරෙකතා යයි; හාභිගනෙත්‍යාදි වූ සද්‍යපද්‍යයන්විසින් කරනලදහෙයින් විශේෂ ඇතිවය; පිසේසි-මෙහි ගබ්‍රෙපාත්‍ය සාද්‍යව්‍යාතිරෙක ව්‍යවහාර කරනු නැමැතිහෙයින් ව “කිත්තුව-පුණ්ඩරිකම” යනාදිය මැ සාද්‍ය ව්‍යාතිරෙක නම් වෙයි අනන්‍යරොක්ත වූ “වච්ඡෙස” යනාදිය සාද්‍ය ව්‍යාතිරෙක නම් නොවෙයි යනු භාවයි.

197 අරතනාලොකසංභාසීච්, රත්නප්‍රභායෙන් සංහාර නොකවනාකිවූ; සුඤ්ඤාමිති, හිරුරසින්; අවාසීච්, නොවැලකිසනාකිවූ; සොචනප්‍රභවමි, සොචනයෙන් උපන්; තමි, අධිකාරයෙන් හෙවත් සද්‍යවිවේකප්‍රතිපක්‍ෂවිත් වූ අනුකූලයෙන්; සුතාමි, ලෙදරුවන්ගේ; දුභිරොධකරමි, සද්‍යසද්‍යය වැලකීම කරන්නේයි.

198 යත්, යම්හෙයින්; ඉදං තමි, මේ අනන්‍යරොක්ත වූ අධිකාරයෙන්; දුභිරොධිතසා, සද්‍යද්‍යයවිවේකකතය හෙතුකොටගෙන; තුලාම, සෙසු අධිකාරයන් හා සමවූයේ; අනෙත්‍ය, සෙසු (රත්නාලොකයෙන් සංහාර නොවෙයි යනාදි) ගුණයන් කරණ කොටගෙන; ගමොජ්ඣෙ, අධිකාරත්‍යය හා; භික්‍ෂුම, විලක්‍ෂණ වූයේ; අදර්ශී, දක්වනලද්ද; තත්, එහෙයින්; අයමි, මේ ව්‍යාතිරෙකයෙන්; සජ්ඣායාතිරෙක, සජ්ඣායාතිරෙක නම්-ප්‍රසිද්ධ වූ සජ්ඣායාතිරෙකයෙන් උක්තප්‍රකාරවූ තමස්සගේ සමාන ගුණයෙන් භික්‍ෂු වූහෙයින් මේ සජ්ඣායාතිරෙක නම් දගුතුය; පිසේසි.

199. ප්‍රසිද්ධතෙතුවනාචාරිකතායා යත් ක්මිත් කාරණනතරම්
යත්‍ර ස්වාභාවිකත්වං වා විභාවනං සා විභාවනා.
200. අපිතස්මිකාදමිමසමමාභිමලාමිනරම්.
අප්‍රසාදිතසුක්ෂ්මාමිබු * ජගද්‍රසිත්මනොතරම්.

 201. අනඤ්ඤාසිතා දෘඪීර්භූරනාවර්තනා නතා.
අරඤ්ඤාතොරුණඤ්ඤායමධරසතව සුඤ්ඤරි !.
 202. යදපිතාදිජන්ම † සත්ත් ස්වභාවාද්‍යනාසෙනතූකම ‡
අගෙනතූකම. තසෙසහ විවක්ෂෙතාපිරිඨතා.

199. යත්‍ර, යම් උනති සෙක්ති; ප්‍රසිද්ධතෙතුවනාචාරිකතා, ලොකප්‍රසිද්ධ කාරණයාගේ දුරුකිරීමෙන්; යත් ක්මිත් කාරණනතරම්, ප්‍රසිද්ධතෙතුවෙන් පිටත් යම් කිසි අතින් හෙතුවෙන් හෝ; ස්වාභාවිකත්වං වා, නෛසර්ගිකත්වයෙන් හෝ; විභාවනම්, ප්‍රකාශ කටයුතු; සා, හෝ තොමෝ; විභාවනා, විභාවනා නම් වන්නයි.

200. අපිත, මධුපානක. තොකොට; ස්මිකාදමිමි, මන්වු හංසයන් ඇති; අසමමාභි, පරිශෝධිත නොකොට; අපිල, නිමිමලවු; අමිනරම්, ආකාශ ඇති; අප්‍රසාදිත, කතකම්චාදීන් නොපහදවනලදීන්; සුක්ෂ්මාමිබු, ප්‍රසන්න දිසැති; ජගත්, ලොව; මනොතරම් අපිත්, සිත්කළ වි-මෙහි හංසාදීන්ගේ ස්වභාවාදියට ප්‍රසිද්ධතෙතුව වූ මධුපානාදීන්ගේ නිරාසයෙන් ශරත්කාලය විභාවනයි එකල්හි මෙ හැම වනගෙයි.

201. සුඤ්ඤ, ශෛතවු තැනැත්තිය; නව, නිගේ; දෘඪී, දෘඪී තොමෝ; අනඤ්ඤා, අඤ්ඤ නොවී හෙවත් අඤ්ඤාලාකාවෙන් ස්ථානවූ පරිද්දෙන් අඤ්ඤා වී; අසිතා, කථය; භූ, භූතොමෝ; අනා වර්තනා, නොනමනලද්දී; නතා, වක්‍රය; අයමධරස්ව, මේ ජ්‍යෙෂ්ඨය; අරඤ්ඤා, (ප්‍රාණාදියෙන්) තොරදනලද්දේ; අරුණ, රහි-මෙහි ලෙ. ම නාදීන්ගේ කෘෂ්ණත්වයට ප්‍රසිද්ධ කාරණ වූ අඤ්ඤාදීන්ගේ නිරාසයෙන් කිසි තරුණියකගේ උපකෘතීන් වූ යෝවනවේශය ප්‍රකාශයි.

202. යත්, යම්ගෙයකින්; ස්වභාවාදි, (පිතාදීන්ගේ කාශීය වූ) ස්වභාව, මලනාදියෙන්ම; අනාගෙනතූකම, (ශරද්‍රගමයෝවනොදසසවරුප වූ) කාරණනතරයක් ඇත්තේ; සත්ත්, වේද; අනා, එනෙයින් ම; අපිතාදි ජන්ම, පිතසමමාභිමිනරම්ගේ අනුභූතතිය; අගෙනතූකම සත්ත්, කාරණයක් නැත්තේද වේ; තසහ, එබඳුවු ඒ කාශීයයාගේ; භූත, මේ ප්‍රයෝගයෙහි; විවක්ෂා, වක්‍රත්වයෙන් හෙවත් ප්‍රතිපාදනය කරන්නට අභිලාෂය; භූති, මෙරෙයින්; අපිරිඨතා, විරෝධයක් නැතිබවයි.

* “ශ්‍රව්‍යමිබු”-ක, † “යදපිතාදිජන්ම”-ක, ‡ “ගෙනතූකම”-ක.

- 203 වක්ත්‍රං නිසඨිසුරභි වසුරව්‍යාජසුඤුරම්
අකාරණරිපුඤ්ඤා නිර්නිමිත්තසුභාත් ස මේ. *
- 204 නිසඨාදිපදේදරහු හෙතුසාක්‍ෂානනිවර්තීනි:
උක්තව සුරභිනාදි ඵලං තත් සා විභාවතා.
ඉතී විභාවතාවක්‍රමි.
- 205 වස්තු කිඨිදභිප්‍රේතා තත්තුලාසානාවස්තුනා:
උක්තසංකෘපරූපභාත් සා සමාසොකනිර්ණයෙන.
- 206 පිබන්මධු සථාකාමං භ්‍රමරා: පුලලපඬකරේ
අපාසනනඩසෞරභාං පශා වුමිබිති කුටිමලම්.
- 207 ඉති ප්‍රොඨාඛිතනාබබරතිලිලසා රුහිණි:
කසාචිදිහ බාලායාමිවජාවානතිච්ඡාචානෙන.

203 වක්ත්‍රම්, මුඛයකෙම; නිසඨිසුරභි, (මුඛවාසාදියක් නැතිව) ස්වභාවයෙන් ම ගොහනවූ ගැහැන්ගේය; වසුර, ශරීරයකෙම; අවකර, වක්රයක් නැතිව හෙවත් කිසි ප්‍රයත්නයක් නැතිව; සුඤුරම්, ගොහනය; වසුර, වක්‍රයකෙම; අකාරණරිපු, හෙතුවක් නැතිවම සතුරුය; සා, ඒ පුරුෂකෙම; මේ, මට; නිර්නිමිත්තසුභාත්, කාරණයක් නැතිව සහඵයි.

204 අහු, මේ අනන්‍යාරොක්ත ප්‍රයෝගයෙහි; නිසඨාදිපදේද, නිසඨිශබ්දයා ආදිවූ ශබ්දයන් හෙතෙකොටගෙන; හෙතු, (මුඛවාසාදි වූ සුරභිනාදියට) කාරණය; සාක්‍ෂාත්, ඉදිව හෙවත් සාමර්ථයක් නැතිව වාචකව්‍යාපාරයෙන්; නිවර්තීනා, වලකනලදී; සුරභිනාදි, සුරභිනිය ආදිකොට ඇති; ඵලව, ඒ මුඛවාසාදිහුගේ ඵලයද; උක්තම්, කියනලදී; තත්, එහෙයින්; සා, හෝහොමෝ; විභාවතා, සොභාවිකඵලවිභාවතා යයි දතයුතු.

205 කිඨිත් වස්තු, අභිමතවූ කිසි අර්ථයක්; අභිප්‍රේතා, සිතා; තත්තුලාසා, ඒ අභිප්‍රේත වස්තුහු හා සම වූ; අනාසා වස්තුනා, අතින් වස්තුවක්හුගේ; උක්තා, සම් උක්තියක් ඇද්ද; සා, ඔහොමෝ; සංක්‍ෂිප්ත රූපභාත්, විවක්‍ෂිතවස්තුවෙකැසෙත් ස්වල්ප වූ ස්වභාවඇතිබැවින්; සමාසොකනිර්ණයෙන, සමාසොකනියයි කැමැතිවනුලැබේ.

206 භ්‍රමරා, හැඩගැනෙම; උත්පුලලපඬකරේ, පුබුඩ වූ පද්මයෙහි; මධු, මකරඤය; සථාකාමම්, සිත්සේ; පිබන්, බොත්තේ; අසනනඩ සෞරභාමපි, අනුපජන සුගැහැන්හාද වූ; කුටිමලම්, පිපුම්කැකුම; වුමිබිති, සුමුනෙයි; පශා, බල.

207 ඉති, මෙසේ කියනලද; ඉහ, මේ වාක්‍යයෙහි; ප්‍රොඨාඛිතනා, විදග්ධසූත්‍රික කෙරෙහි; ආබධ, බදනාලද; රතිලිලසා, සමේනාගවිලාස

208 විශෙෂමාත්‍රභික්‍ෂකාපි තුල්‍යාකාරවිශෙෂණ
අසාහසාලපරාපසාහි භික්‍ෂකාභික්‍ෂකවිශෙෂණ.

209 රුච්ඡුලු: ඵලභරෙ: පුෂ්ණනනනිගමර්ථින:
සාදුච්ඡායො මහාවාක්‍ෂසොදමාසාදිනො ඛයා.

210 අනලාච්චපාභොගො ඵලපුෂ්පසමානිමාන
සච්ඡායස් * සෙඨ්ඨිවාන් දෙචාදෙෂ † ලබ්බො මහාදුමා:

ඇති; රාහිත, කාමිකත්වයෙන්; කසාහිත් බාලාසාමි, බාලාසු කිසි අපිදත්ත සත්‍යක කෙරෙහි; ඉච්ඡාවාහි, රාගප්‍රසරයෙන්; විභාවාදෙ, ප්‍රතිපාදන වන්නේය.

208 විශෙෂමාත්‍ර, විශෙෂමාත්‍රයෙන්; භික්‍ෂකා, සද්දානොසු; තුල්‍යාකාර, සද්දාන වූ ආකාරඇති හෙවත් භික්‍ෂක නොවූ; විශෙෂණ, විශෙෂණ ඇත්තාවූ; අසාහසාසාහි, මෙබඳු වූ සමාසොකතියකුදු ඇත; භික්‍ෂක, විශෙෂය හා භික්‍ෂක වූ; අභික්‍ෂක, විශෙෂය හා අභික්‍ෂක වූ; විශෙෂණ, විශෙෂණ ඇති; අපරාපසාහි, අනිත් සමාසොකතියකුදු ඇති.

209 රුච්ඡුලු, පරිණතවූ බුල්ඇති පො හෝ නොහොත් මූලාමාත්‍යයන් ඇති; අර්ථින, ඵල කැමැත්තවූත්; ඵලභරෙ, වෘක්‍ෂොච්චඵලසමූහයෙන් පො හෝ නොහොත් සමාසාහිකවූයෙන්; අනිකම්, සතයෙන්; පුෂ්ණන්, පුෂ්ප කරන්නාවූ; සාදුච්ඡාය, සත වූ සෙවණු ඇත්තාවූ නොඉහාත් සත වූ ගොභාකිත්ථිසාරුප වූ රූප ඇත්තාවූ; සොයං මහාවාක්‍ෂ, ඒ මේ වගන්වූ දැමයකම; ඛයා, මාවිසින්; ආසාදිත, පැමිණෙනලදි-මෙහි විශෙෂ වූ වෘක්‍ෂයා විවක්‍ෂිත පුරුෂයා කෙරෙහි භික්‍ෂක හෙයින්ද රුච්ඡුලුනාදි විශෙෂණයා අභික්‍ෂක හෙයින්ද මෝනොමෝ විශෙෂමාත්‍රභික්‍ෂක වූ තුල්‍යාකාරවිශෙෂණ නම් වන්නියයි දතයුතු.

210 අනලාච්චපාභොගො, නොමදවූ ශාඛා විසාර ඇති; ඵලපුෂ්ප සමානිමාන, වෘක්‍ෂොච්ච වූ ඵලයන්ගේ හා පුෂ්පයන්ගේ බොහෝබව ඇත්තාවූ; සච්ඡාය, සෙවණ සහිත වූ නොහොත් දෙහප්‍රසාසහිත වූ හෝ කිකිල්ලක්‍ෂණ වූ රූපයෙන් සහිත වූ; සෙඨ්ඨිවාන්, (වාසාදියෙන් නුලප්‍රච හැකිබැවින්) ස්ථිර පො හෝ නොහොත් (විපක්‍ෂයන්විසින් අනභිගව නිය බැවින්වූ) ස්ථිරකිස ඇත්තාවූ; ඵම මහාදුමා, මේ මහාවාක්‍ෂයකම; දෙචාන්, භාග්‍යය හෙතුකොටගෙන; ලබ්බො, පැමිණෙනලදි-මේ විවක්‍ෂිත පුරුෂයාකෙරෙහි විශෙෂ වූ වෘක්‍ෂයා භික්‍ෂකහෙයින්ද අනලාච්ච වූ විචපාභොගනික හා ඵලසමානිමතාව වෘක්‍ෂයෙහි ම වන හෙයින්ද සච්ඡායනික හා සෙඨ්ඨිවාන්බව වෘක්‍ෂ පුරුෂ දෙන්නා කෙරෙහි ම වනහෙයින්ද මේ සමාසොකතියොමෝ විශෙෂමාත්‍ර භික්‍ෂක වූ භික්‍ෂකාභික්‍ෂකවිශෙෂණ නම් වන්නියි.

* “සච්ඡාය”-ක. ප.

† “දෙචාන්ඛයා”-ප.

211 උභයත්‍ර ප්‍රමාන් කශ්චිවෘක්‍ෂකේතොපවණ්ණිනි:
සථේ සාධාරණ ධර්මා: සුචිත්තානු හු වසම්.

212 නිවෘත්තවෘලසංසථෝ නිසන්ධිරාශය:
අසමමේනානිධි: කභං කාලෙන පරිශොභෙන.

213 ඉත්‍යපුච්ඡමාසොකනි: පුච්ඡමිනිවණ්ණිනාත්
සමුද්‍රෙ තත්සමානසා * පුංසො වෘද්ධානිසුවතො. †

ඉති සමාසොකනිවක්‍රමි.

211 උභයත්‍ර, (රුච්ඡුලාදි වූ ද ‘අනල්පච්චපාභොගා:’ සනාදි වූ ද) උසොගවසෙති ච; කශ්චන් ප්‍රමාන්, කිසි පුරුෂයෙක්; වෘක්‍ෂකේත, වෘක්‍ෂ බැවින්; උපවණ්ණිනි, වණිණිනා කරනලද; සුචිත්‍ර, “රුච්ඡුල:” යන මේ ආදියෙහි; සථේ ධර්මා: සියලු (රුච්ඡුලවාදි) ගුණයෝ; සාධාරණ: (වෘක්‍ෂ පුරුෂ දෙන්නාට) සදාශය: අන්‍යත්‍ර භූ, “අනල්පච්චපාභොගා:” යන මේ ආදියෙහි වනාහි; වසම්; (සවණ්ණිනිවස කේතනිවස වන් වස මේ ගුණ) දෙකකෙම; සාධාරණම්, (වෘක්‍ෂ පුරුෂ දෙන්නාට) සාධාරණයි.

212 අසමමේනානිධි, මේ සාගරයකෙම; කාලෙන, සංවර්තීයවයා දිසින් ප්‍රේ හෝ නොහොත් මෘත්‍යුත්‍රපිසින්; පරිශොභෙන, විසල්වතු ලැබේ ප්‍රේ හෝ නොහොත් පරාසු වූයේ කරනුලැබේ; (කෙසේ වූයේද යත්?) නිවෘත්ත, වැලැක්කාවූ; වෘල, සඨිපත් හා ප්‍රේ හෝ නොහොත් දුෂ්ටයන් හා; සංසථී, එක්වීම්ඇති; නිසන්ධි, ස්ථාවරයෙන්; ඔවුර, පුරුෂ වූ; ආශය, (ජලලක්‍ෂණ වූ) ආශය ඇත්තාවූ ප්‍රේ හෝ නොහොත් විත්ත ඇත්තාවූ; අසමමේනානිධි, මේ සාගරයකෙම; කාලෙන, සංවර්තී කාලයාවසින් ප්‍රේ හෝ නොහොත් මරණපිසින්; පරිශොභෙන, විසල් වනුලැබේ ප්‍රේ හෝ නොහොත් පරාසු වූයේ කරනුලැබේ; කභම්, බෙදයි-සාගරයා තමා වෘලසංසාන්ධියෙන්ද ස්වභාවලක්‍ෂණ වූ ජලාශය ඇතිනෙයින්ද සාගරයකෙත් විවක්‍ෂිත පුරුෂයා වැලැක් වෘලසංසථි නිස හා ස්වභාවමවුර වූ ආශය ඇතිබැවින්ද මේතෙම අපුච්ඡ වූ අමේනා නිසියෙකැයි දකසුතු.

213 තත්සමානසා, ඒ සාගරය හා සදාන වූ; පුංසා, පුරුෂයාගේ; වෘද්ධානිසුවතො, විනාශ ප්‍රකාශනිර්මෙහි ලා; සමුද්‍රෙ, සාගරයෙහි; පුච්ඡමිනිවණ්ණිනාත්, ප්‍රසිද්ධ වෘලසංසථිදී ගුණයන්ගේ නිෂේධය හෙතුකොටගෙන; ඉති, මෙබඳු වූයේ; අපුච්ඡමාසොකනි: අපුච්ඡමා සොකනියයි (දකසුතු).

* “සමුද්‍රෙණ සමානසා”-ක.

† “වෘද්ධානිසුවතො”-ක.

- 214 විවිධායා * විශේෂයා ලෝකසීමාවකිතිති
අසාවනියො ත්වය්සාදලකාරොත්තමා යථා.
- 215 මලලිකාමාලහාරිණාසාමිභිණර්ද්වඤ්ඤා
ශෝමවතො න ලක්ෂ්මණ රජත්සවායාමිභිකාරිකා
- 216 වජ්ජාතපසා බාහුලාමුක්ඛාමුක්ඛිවත්තයා
සංගසානියොදිතාං වෘකෙත්තා කිච්චනිද්දිකෙ.
- 217 සත්තසොඤ්ජනසාපි මධෙස මධාං ප්‍රියෙ! නව
අසනි නාසනිති සංඤ්ඤා න මෙ'ද්ධපි නිවර්තනෙ.

214 විශේෂයා, අතීතස්මිත්තයෝ; විවිධායා, කිසිවකිසිවක්; ලෝක සීමාවකිතිති, ජගත්සීමාව ඉක්ම පවත්නා සුලු සම් උකතියක් ඇද්ද; අසො, මෝතොමෝ; අලකාරොත්තමා, සෙසු අලකාරයන්ට උගුම්වූ; අනියොනානියානෝ, අනියොනානි නම් වන්නියි; යථා, හෝ වෙසෙයි.

මෙහි “විවිධායා විශේෂයා” යන පාඨයෙකුදු ඇත. එහි—“ලෝක සීමාවකිතිති, ලෝකසීමාව ඉක්ම පවත්නා සුලු; විශේෂයා, අතීත ස්මිත්තයෝ; විවිධායා, යම් කිසිවකිසිවක් ඇද්ද; මෝතොමෝ අතීත යොනානි නම් වන්නියි” අභිසොරනා කරනු.

215 මලලිකාමාලහාරිණා, බෙලිද්දවල්දම් උසුලන්නාවූ; සාමිභි, භාර්ග්වඤ්ඤා, සියලු ගර්ථයෙහි ආර්ථ සද්ධන් ඇති; ශෝමවතා, සුදු පිළිඳැති; අනියොනියා, අනියොනියාවෝ හෙවත් සංකේතානුගතයට යන සත්‍යය; රජත්සවායාමි, සදර්ශය; න ලක්ෂ්මණ, නොදක්නා ලැබෙත්-ඉතා සන වූ සදර්ශය සුදු වස්තු නොපෙනෙන්නේය යන මෙබඳු ලෝකසීමාවක් නැතිවෙයි මේ උකතියොමෝ අනියොනානි යයි දනවු.

216 වජ්ජාතපසා, සදර්ශයෝ; බාහුලාමි, සනඛිව; උක්ඛි වත්තයා, අනියොනියාවන්; උක්ඛාමි, කිසිකලද; සංගසානියොදිතාමි, සංගසානියොදිතයෝ; වෘකෙත්තා, ප්‍රකාශනය උණිස; කිච්ච, කිසි වෙත්; නිද්දිකෙ, දක්වනුලැබේ.

217 ප්‍රියෙ, ප්‍රියාව; නව, නිත්‍ය; සත්තසො, පසොධරවත්තයා යෝද; ජනනසාපි, නිත්‍යානුප්පේදයායෝද; මධෙස, මධායෙහි ලා; මධාමි, භාර්ග්වයව වූ මධායෙහි; අසනි නාසනිති, ඇද්දො හෝ නැද්දො හෝ යන; මෙ, මායෝ; සංඤ්ඤා, සැකයෙහි; අද්ධපි, අද දක්වාත්; න නිවර්තනෙ, නොවලක්වෙයි-අනියොනියා වූ මධායෙ සුවසේ නොදක්නාකිසිවක් ලෝවැස්සාට මෙබඳු සංගසෙක් කිසි කලක් හිදු නොවන්නේය. එතෙකුදු වුවත් මෙසේ අනියොනියා වූ කච්ඡුසොගය හෙතුකොටගෙන නැඟියෝ අනාභිසේත් සතුටු වන්නාහැයි මෙබඳු වූයේ සංගසානියොනානියා යයි දනවු.

- 218 නිෂේණදාං ශක්‍යමිහිති මධ්‍යං නව නිනම්බිනි!
අනාථානුපපතෙත්‍යාං * පසොධරතරසිනෙය්, †
- 219 අහො විශාලං භූපාල ! භුවනාත්‍රිතයොදරම්
මානි මාතුෂ ලකෂංපි යශොරාශිසීදත්‍ර නෙ.
- 220 අලංකාරානතරාණමපහසුරෙකමපරායණම්
වාගිගමහිතාමුකතිමිමාමතිශයාස්වයාම්.

ඉති අතිශයෝක්තිවක්‍රම්.

218 නිනම්බිනි, නිනම්බිනිය; නව, නිනේ; මධ්‍යම්, මධ්‍යප්‍රදේශය
තෙම; අයනිති, ඇතැයි; නිෂේණදාම්, නිශ්චය කරන්නට; ශක්‍යම්,
පිළිවනි; අනාථා, අනික් ප්‍රකාරයෙකින් ගෙවන් මධ්‍යප්‍රදේශය නැත
හොත්; පසොධරතරසිනෙය්, යනනභාරාවසිතියයේ; අනුපපතෙත්‍යාං,
උත්පතිය නැතිබව හෙතුකොටගෙන ම; (මධ්‍යය ඇතැයි නිශ්චය
කරන්නට පිළිවනැයි නිගමනය කරනු). ඉදින් මධ්‍යප්‍රදේශය නැත්තේ
විනම් මේසා සනනභාරය කෙසේ නම් සිටිනේද? එසේගෙයින් මේ
සනනභාරයාගේ සිටීමෙන් ම මධ්‍යය ඇතැයි නිශ්චය කරන්නට පිළිව
නැයි යනු භාවයි. ඉතා කෘශවූ මධ්‍යයෙහිද ලෝවැස්සාට නිශ්චය
ප්‍රත්‍යක්‍ෂයැ. එතෙකුදු වත් මෙපරිද්දෙන් උත්කෘෂ්ටත් කොට කවිකූටිකින්
ප්‍රසන්න නුසි මේ නිශ්චයානිශයෝක්තියයි දතයුතු.

219 භූපාල, රජ; යත්, යම්ගෙයකින්; මාතුම්, පිරිසිදුනට;
අශකෂාපි, නොපිළිවන්වූද; නෙ, නාගේ; යශොරාශි, කිහිපිරාති
කෙම; අත්‍ර, මේ තුන්ලෙවිති; මානි, සැහෙන්තේය; තත්, එගෙයින්;
භුවනාත්‍රිතයොදරම්, ත්‍රිලෝකකුහරය; විශාලම්, මහතැ; අහො,
ආශ්චයයි.

මෙහි අමුත්තිය යෙස්ත්‍රයේද මුත්තිය වස්තුවක්ත්‍රයේ මෙන් සැහීම
හෙතුකොටගෙන භුවනොදරයාගේ මහත්බව සාධනලද නුසි මෙබඳු
වූයේ යශෝනිශයෝක්තියයි දතයුතු.

220 වාගිගමහිතාම්, කවින් සමිඛිතිව පූජිත වූ; අතිශයෝක්තියාම්,
අතිශය යන නම ඇත්තාවූ; ඉමාම් උකතිම්, මේ උකතාප්‍රකාර වූ අතිශ
යෝක්තිය; අලංකාරානතරාණමපි, සෙසු අලංකාරයන්ටද; එකම්
පරායණම්, එක අශ්‍රයෙකැයි; ආත්‍රූ, කියත්.

221 යත්‍ර, යම් උකතියෙකි; වේතනසහ, සජීවයක්ත්‍රයේ හෝ;
ඉතරසහ වා, නිර්ජීවයක්ත්‍රයේ හෝ; අනාපේච්ඡ සහිතා, අනික් පරිද්
දෙකින් ම සිටියාවූ; වෘත්තී, ප්‍රවෘත්තියාමෝ; අනාථා, අනික් පරිද්දෙ
කින්; උත්ප්‍රේක්‍ෂාතො, කල්පනා කරනුලැබේද; තාම්, ඒ උකතිය;
උත්ප්‍රේක්‍ෂාම්, උත්ප්‍රේක්‍ෂායයි; විද්‍ය, දනින්; යථා, මෙසේයි.

* “කොපපද්‍යොත”-ක. ප.

† “ගරසිනි”-ක. ප.

- 221 අනාපේච්ච ස්ථිතා වෘත්තියවෙනානසංකරසං වා
අනාපේච්චප්‍රේක්ෂානෙ යත්‍ර තාමුත්ප්‍රේක්ෂාං විදුර්ථා.
- 222 මධ්‍යඤ්චානිසන්තප්පාසසරසිං ගාහතෙ ගජ:
මනෝ මානිනිධිගාහනං පදමානුච්ඡින්නාසුකං. *
- 223 සනාතානුමානුමිඛිසානානතුං කරිණේ ජලගාහනම්
තවේරනිජ්ඣුසායෙති කච්චොත්ප්‍රේක්ෂා වණිණංතො.
- 224 කණිණිසං භුණ්ණමිදං මමායනිවිරොධිනා:
ඉති කණිණිණායාලං ප්‍රායසනව දුභ්‍යා විලිංඝනො.
- 225 අපාඨගභාගපාතිනා දුභේරංගුභිරායාලම්
සායනො වා න වෙනොවං කච්චොත්ප්‍රේක්ෂා කථානො.†

222 මධ්‍යඤ්ච, මධ්‍යස්ත වේලෙහි; අනිසන්තප්පා, සුද්ධිසාවිසින්
තවතලද; ගජ, ගසැතෙම; සරසිම්, විලව; ගාහතෙ, බස්නෙයි;
මානිනිධිගාහනං, (තමා සන්තප්පනක වූ) සුද්ධියෙන් පක්ෂයෙහි වූ;
පදමානි, පදමයන්; උච්ඡින්නා, උපුරන්තව; උත්සුකං, සාතිලාශයයි;
මනෝ, සිතමි.

223 කරිණි, (සුද්ධිප්‍රශ්නිසන්තප්ප) ගසැතෙම; ජලගාහනම්, දියව
බැස්ම; සනාතානුමි, නහන පිණිසද; පානුමි, පැත් බොන පිණිසද;
ඛිසානි, මාණිලයන් හෙවත් තෙඵමුදුලි; අනතුමි, කනපිණිසද
(පවත්නේය); තත්, ඒ (ජලගාහනක) තෙම; වේරනිජ්ඣුසායෙති,
(සුද්ධිපක්ෂයෙහි වූ පදමයන්ගේ උච්චිණ්ණයෙන්) වේරප්‍රතිකාර කරන
පිණිසයයි; කච්චා, කච්චුවියිත්; උත්ප්‍රේක්ෂා, කල්පනා කොට; වණිණං
තො, කියනුලැබේ.

224 ඉදම්, මේ කණිණිණාවංසයතෙම; මමායනිවිරොධිනා, මාගේ
දික්වීම වලකන්නාවූ; කණිණිසං, ග්‍රවණයට; භුණ්ණමි, ආහරණයයි;
ඉති, මෙසේ; තව, තිගේ; කණිණිණායාලම්, ග්‍රවණායාලයතෙම;
දුභ්‍යා, දුෂ්ටියවියිත්; විලිංඝනො ප්‍රායස, ඉක්මනුලැබෙයි සිතමි.

මෙහි අවෙනත වූ තෙත්‍රාංගුලක්ෂණ වූ වසානුගේ අතින් පරිද්දෙ
කින් සිටි ප්‍රමාදානිතොමෝ අතින් පරිද්දෙකින් උත්ප්‍රේක්ෂිතයයි දතයුතු.

225 අපාඨගභාගපාතිනා, තෙත්‍රාංගුලයෙහි හෙත්තාවූ හෙවත්
සරස බලන; දුභ්‍යා, දුෂ්ටියගේ; අංගුනි, ගොතායෙන්; උයාලම්,
කණිණිණාවංසයතෙම; සායනො වා න වා, සායන කරනුලැබේ දො හෝ
කොලැබේ දො හොයි; ඵවම්, මෙසේ; කච්චා, කච්චුවියිත්; උත්ප්‍රේක්ෂා,
කල්පනා කොට; කථානො, කියනුලැබේ.

* මුද්‍රාය-ක.

† වණිණංතො-ක.

- 226 ලිමපතිව තමෝ'ඩිහානි ව්‍යිතිවාඡ නං නහ: ඉතිදමපි හුසිඡ්ඡන්ද්‍රෙඤ්ඤාලක්‍ෂණන්විතමි.
- 227 කෙමාච්ඡපමාත්‍රානතිරිවශ්‍රුතොස ඡයතෙ නොපමානං තිඛිතොනොකාතික්‍රමාපනහාමිතමි.
- 228 උපමානොපමෙයනිං. භුලාධම්මව්‍යාපෙක්‍ෂයා ලිපිතෙසනමසඤාසො ධම්ම: කො භු * සමික්‍ෂාතෙ.
- 229 සදි ලෙපනමෙවෙහිං ලිමපතිනිම කො'පර: ස එව ධම්මො ධම්මි වෙතාසුන්මතොනා † න භාෂතෙ.
- 930 කා'තීා සද්‍යපමානං සත්තනාග්භුතො'සො ක්‍රියාපදෙ ඤාතිසාධනව්‍යාග්‍රො නාලමතාව්‍යාපෙක්‍ෂිතමි. ‡

226 තම, අභිකාරයතෙම; අඩ්‍යානි, ගරිරයන්; ලිමපතිව, ගල් වත්තක්හු වැන්න; නහ, ආකාශයතෙම; අඡතම, අඳුන්; වම්නිව, වස්තක්හු වැන්නැයි; ඉති, මෙසේ; ඉදමපි, මෙද; භුසිඡ්ඡම්, අත්‍යාපි සෙන්; උත්ප්‍රෙක්‍ෂාලක්‍ෂණන්විතමි, උත්ප්‍රෙක්‍ෂාලක්‍ෂණයෙන් යුක්තයි.

227 උපමානමි, සාද්‍යප්‍රතිතිය; නිඛිතොන, තිඛිතොයා හා; න ඉති, නැතැයි යන; ආපනහාමිතමි, ස්ථාපිදර්ශිත ආපනයන්ගේ චිවතය; අතික්‍රම, ඉක්ම; කෙමාචන්, සමහර කෙනක්නට; ඉහ, මේ උත්ප්‍රෙක්‍ෂායෙහි ලා; ඉවශ්‍රුතා, ඉවශ්‍රුතයාගේ ඇසීමෙන්; උපමාත්‍රාන්තිය, උපමා දෙහොසි යන විපරිතාසය; ඡයතෙ, උපදයෙයි.

228 උපමානොපමෙයනිමි, (කිසි වස්තුවක්හුගේ) උපමානබවද (කිසි වස්තුවක්හුගේ) උපමෙයබවද; භුලාධම්මව්‍යාපෙක්‍ෂයා, (උපමාන උපමෙය දෙන්නාට) සාධාරණ වූ ක්‍රියාලක්‍ෂණ වූ ගුණලක්‍ෂණ වූ හෝ ධම්ම සාගේ ආශ්‍රය හෙතුකොටගෙන (වන්නේය); ලිමපතො, ලිමපතිහුගේද; තමසඤ්ච, අභිකාරයාගේද; අසො කො ධම්ම: (උග්‍රසාධාරණ වූ) මේ කවර ධම්මයෙක්; සමික්‍ෂාතෙ භු, දක්නාලැබේද?

229 සදි, ඉදින්, ලෙපනමෙව, (ක්‍රියාභිරූප වූ) ලෙපනය ම; ඉහිමි, (අපවිසිත් උග්‍රසාධාරණ වූ ධම්මයයි) කැමැතිවනලදයි (සිතමි); ලිමප තිනිනාම අපර: ක: ලිමපති නම අතික් කවරෙක් (අවශිෂ්ටවන්නේද); ස එව, (ලෙපන නිමිඳු) හෙ මැ; ධම්ම: සාධාරණ වූ ආශ්‍රයය; ස එව, ඒ ලෙපනය ම; ධර්මි වෙති, ආශ්‍රිතයයිද; අනුන්මතො, භේසු වූ සිත් ඇති එකෙක්; න භාෂතෙ, කොතියන්නේයි.

230 කා'තීා, (ලෙපනක්‍රියාව සම්බන්ධ වූ) කන්‍යායෙම; සදි, ඉදින්; උපමානං සත්ත, (තවස්තට) උපමාන වේනමි; අසො, මේ (කා'තීා)

* කො'ග්‍ර-ක, † වෙතසුන්මතොපි-ක. ‡ දපෙක්‍ෂිතමි-ක.

- 231 ඉසා ලිමපනාමුතා තුලාං තම ඉතාපි අංසනා
අඛානිති න සමබං සො'පි මානසසමො ගුණා.
232 සථෙඤ්ඤරිව තෙ චක්ඛුමිති කාතනී උත්තරෙ
න තථා ලිමපතො ලෙපාදනාදග්ග ප්‍රතිසතෙ.
233 තදුපඥෙෂණරො'සං * ලිමනිර්ධානනකණ්ඨාකා
අඛනකමිමා ච පුංසෙවමුත්ප්‍රෙක්ඛාන ඉතිෂෙනෙ. †
234 මනෙස අඛෙක ධූවම්ප්‍රාසො නුතමිතොවමාදිති
උත්ප්‍රෙක්ඛා ව්‍යජාතෙ අඛෙඤ්ඤරිවගබ්ඤ්ඤො'පි තාදශා.

ඉතාමුත්ප්‍රෙක්ඛාවක්‍රමි.

තෙම; චක්ඛුසාසාධනව්‍යාග්‍රා, චක්ඛිසවු ලෙපනක්‍රියාව සිද්ධියෙහි ව්‍යාපාරය වූයේ; ක්‍රියාපදෙ, (ලිමපති සන) ක්‍රියාපදයෙහි; නාත්තුනා, (ක්‍රියාකෘත බැවින්) අප්‍රධාන වන්නේය; අනාත්, (උපමෙසසධි කැමැතිවනලද) තමස්තෙම; ව්‍යපෙක්ඛෙති, (උපමා කරනබැවින්) අභ්‍යස කරන්නට; නාලම්, සමථි නොවන්නේය.

231 ස, සමෙක්තෙම; ලිමපති, ලෙපනක්‍රියාව කරන්නේද; තපි, තවස; අමුතා, තුලාමිතාපි, මේ ලෙපන ක්‍රියාව කරන්නහු හා සමසධිද; අංසනා, කියන්නාවූ වාදිහුගේ (මතයෙන්); අඛානි, ("ලිමපතිව" යන මෙහි) අඛානි යන කමිමපදය; න සමබං සො'පි, අසභිත වන්නේය; සො'පි සමො ගුණා, (සම් ගුණයක් කරණකොටගෙන උපමාව වන්නිද) ඒ සාධාරණ ගුණයද; මානස, සෙවියසුතු (වන්නේය); මෙති නැතැයි සේයි.

232 තෙ, තිගේ; චක්ඛුමි, මුඛය; ඉඤ්ඤරිවෙති, චක්‍රයා වැන්න සන (මෙබඳු වූ ප්‍රසොගයෙහි); කාතනී, (වක්‍ර මුඛ දෙදෙතාට සාධාරණ වූ කාතනි ගුණය; යථා ප්‍රතිසතෙ, සමිසේ දන්නා ලැබේද; තථා, එපරිද්දෙන්; ලිමපතො, ලෙපන ක්‍රියාව කරන්නහු කෙරෙහි; ලෙපාදනාත්, ලෙපනා කෙරෙත් පිටත් (තමස්ස හා සදාශ) ධර්මානුරූපයක්; අග්‍ර, මෙහි ලා; න ප්‍රතිසතෙ, තොදන්නා ලැබේද.

233 තත්, එහෙයින්; උපඥෙෂණරො'සං, ලෙපනක්‍රියාරූප වූ අරි ඇත්තාවූද; ධානකාණ්ඨාකා, තමස්ස කාණ්ඨා කොට ඇත්තාවූද; අඛන කමිමා.ව, අඛන කමිමකොට ඇත්තාවූද; අසං ලිමපතී, මේ ලෙපන ක්‍රියාව; පුංසා, කවිහුපිසින්; එවම්, මේ උකහප්‍රකාරයෙන්; උත්ප්‍රෙක්ඛාන ඉති, උත්ප්‍රෙක්ඛා කරනුලබන්නේයයි; ඉතාතෙ, කැමැතිවනුලැබේ.

234 මනෙස අඛෙක ධූවම් ප්‍රාසො නුතමිති, මනෙස-අඛෙක-ධූවම්-ප්‍රාසො-නුතමි-යන; එවමාදිති අඛෙඤ්ඤා, මේ ආදී අඛෙඤ්ඤාවලින්; උත්ප්‍රෙක්ඛා, උත්ප්‍රෙක්ඛාගොමෝ; ව්‍යජාතෙ, ප්‍රකාශ කරනු ලබන්නේය; ඉවගබ්ඤ්ඤො'පි, ඉවගබ්ඤ්ඤා; තාදශා, එබඳුයි.

* තදුපඥෙෂණරො'සං-සිං.

† ඉතිෂෙනෙ-ක.

- 235 හෙතෙම සුන්මලෙශෝ ව වාචාමුත්තමභූෂණම්
කාරකඤ්ජංකො හෙතු තෝ ව නෛකච්චිධෝ * යථා.
- 236 අසමාඤ්ජලිතා † ප්‍රොථව්‍යනද්‍රැමපලලවි:
උපාදයති සඵසා ප්‍රිත්ං මලයමාරුතා.
- 237 ප්‍රිත්‍යුපාදනසොග්‍යසා රූපසාන්‍යොපවිංගණම්
අලංකාරතසොග්‍යො. නිවෘත්තාපි තත්තමම.
- 238 ව්‍යුහාරණ්‍යමාධුය ස්‍රාභවා මලයනිර්ජකාරාත්
පථිකානාමිභාවාය පච්චො'යමුපසීති.

235 හෙතෙම, හෙතෙම; සුන්මලෙශෝ ව, සුන්මලෙශ දෙන්නද
(සන මොහු තුන්දෙන); වාචාමි, කාවාසන්ති; උපාමභූෂණම්, ප්‍රධානවූ
අලංකාරසෙක; (වොටුන් කෙරෙහි ලා) කාරකඤ්ජංකො, (භාවාභාව
රූප වූ කාසීයා සමානව ජනක වූ) කාරකද (විද්‍යමානවූ කිසිවක් හුණේ
සමීකිසි සමස්තයෙකින් ප්‍රතිපාදනය කරන්නාවූ) ඤ්ජංකද සන මොහු
දෙන්න; හෙතු, හෙතු නම් වන්නාහ; තෝ ව, ඒ (කාරක ඤ්ජංක) දෙත්
නාද; නෛකච්චිධෝ, (ජනා ඤ්ජංක දෙන්නාගේ විචිත්‍රත්ව හෙතෙකොට)
නානාප්‍රකාරයෝයි; යථා, (හේ) මෙසේයි.

236 ආඤ්ජලිත, කම්පා කරනලද; අප්‍රොථ, අපරිණිත වූ හෙවත්
භූමිහු කලාවූ; ව්‍යනද්‍රැමපලලවි, ව්‍යනවෘක්කයන්ගේ පලපත් ඇති;
අසං මලයමාරුතා, මේ දැක්මට පවතනෙම; සඵසා, සියලු ලෝකයන්ට;
ප්‍රිතිමි, සන්තොෂයක්; උපාදයති, උපදවා-මෙතෙම ප්‍රීතියකට වඩානය
හෙතෙකොටගෙන භාවයා මැ කාසීයකොට ඇති කාරකහෙතු නම්
වන්නේයි.

237 ප්‍රිත්‍යුපාදනසොග්‍යසා, සන්තොෂ ඉපදවීමට සොග්‍යවූ;
රූපසා, ("අසමාඤ්ජලිත" යන මේ ආදියෙන් ප්‍රකාශ කරනලද සුර
ගිනාද) ස්වභාවයාගේ; උපවිංගණම්, ප්‍රතිසංසකරණයකෙම; අග්‍ර,
මේ ප්‍රසාගයෙන්; අලංකාරතසා, කාවාභූෂණවිත්; උග්‍රිණම්,
විවිධය; ගත්, ඒ (දැන ස්වරූපවූ භාවකාසීය) ගෙම; නිවෘත්තාවපි,
(කාසීයාගේ) අභාවයෙහිද; සමමි, (බහුවිධින් කිසි අභාවයක් හුණේ
කිරීම හෙතෙකොටගෙන) සද්දයි.

238 ව්‍යුහාරණ්‍යමි, ව්‍යුහවනය; අධුය, කම්පා කොට; මලය
නිර්ජකාරාත්, මලයමාරුතයෙන් ගතල්හැලී; ස්‍රාභවා, ස්‍රෂ්ටි කොට;
අසම් පවතා, මේ දැක්මට නිලසකෙම; පථිකානාමි, වහින්නේ හෙවත්
විරහින්නේ; අභාවය, ව්‍යායස පිණිස; උපසීති, පැමිණියේය-මේ
කෙම පථිකයන්ගේ අභාවකාරණය හෙතු කොටගෙන අභාවයා ම
කාසීය කොට ඇති කාරකහෙතෙකයි දනුයුතු.

* හො.වානෙකච්චිධෝ-ක.

† අසමාඤ්ජලිත-ක.

- 239 අභාවසාධනාසාලමෙවමිහුතො හි මාරුතා
 විරහභිරසමිහුතමනොසුරොවතෙ * ජතෙ.
- 240 නිච්ඡේතා ව විකාසීය ව ගෙතුනි. තදපෙක්ඛයා
 ප්‍රාප්තො භු කමිමනි ප්‍රායා ක්‍රියාපෙක්ඛෙව ගෙතුනි.
- 241 ගෙතුර්නිච්ඡේතීයසා දර්ශිතස්සෙකොදර්වයො
 දඤ්ඤාගරණවන්තං. සුපකො චණිණසිත්තං.
- 242 උත්ප්‍රචාලානාමරණනි වාපසංසුච්ඡුලපඤ්ඤා
 වසුඤ්ඤා සාමෙත පාඤ්ඤාභේදවිදං කාතමි.
- 243 පානසොග්ගාං † කරොමිති ප්‍රියසානෙ කාතාං ‡ සම්මි
 බාලා භුතඤ්ඤාමාසි පසංසුච්ඡුලපඤ්ඤා.

239 එවමිහුතා, මෙබඳුටු; මාරුතා, දක්ෂිණනිලයනම; විරහභිරසමිහුත, විරහ නමැති හුණින් උපන්කාටු; මනොසුරොවතෙ, රමය වසනුයෙහි වෙසෙඳැති; ජතෙ, ජනසා විෂයෙහි ලා ගෙවත් ජනසායේ; අභාවසාධනාය, අභාවසිහිට; අලමි, සමුච්ඡිද-ශිඤ්ඤා වාචොසුකෙනා ප්‍රසිද්ධ වා.

240 නිච්ඡේතා ව, නිච්ඡේතා වූ කමිමයෙහිද; විකාසීය ව, විකාසීය වූ කමිමයෙහිද; ගෙතුනිම, කාරකබව; තදපෙක්ඛයා, ඒ (නිච්ඡේතා විකාසීය දෙත්තායේ) ආශ්‍රයෙන් වන්නේය; ප්‍රාප්තො භු කමිමනි, ප්‍රාප්තකමිමයෙහි ලා; ගෙතුනා, කාරකනිමය; ප්‍රායා, බොහෝසේ; ක්‍රියාපෙක්ඛෙව, ක්‍රියාව මැ ආශ්‍රය කරන්නේයි.

241 නිච්ඡේතීයසා, (භාවරූප වූද අභාවරූප වූද) නිච්ඡේතාකමිමයායේ; ගෙතු, කාරකයනම; දර්ශිතා, (උද්ගරණමුඛයෙන්) දක්වන ලද; සෙකොයො, අවසිඤ්චා ගෙවත් අනුකත වූ; වයො, (විකාසීය ප්‍රාප්ත) දෙදෙනෙකට; උද්ගරණවන්තමි, උද්ගරණ සුගලය; දඤ්ඤා, දී ගෙවත් දක්වා; සුපකා, සුපකගෙතුනම; චණිණසිත්තං, මතු උද්ගරණ කරනුලැබේ.

242 උත්ප්‍රචාලානි, උද්ගත වූ පලපත් ඇති; අරණ්ණනි, වනයෝද; සම්ප්‍රලපඤ්ඤා, ප්‍රබුධ වූ පද්ම ඇති; වාපසං, වාපිහුද; පුණිණි, පිරුණු; වසුඤ්ඤා, වසුඤ්ඤා (යන මේ සියල්ල); සාමෙත, අනභිග්‍රහණය; පාඤ්ඤාභේද, පරිකයන්ගේ ඇසට; විෂං කාතමි, විෂ කරනලදි-මෙහි විද්‍යාමාන වූ උකතාප්‍රකාර වූ අරණ්ණාදීන් කාමසාවිසින් පරිකයන් ඇසට විෂරූපයෙන් විකෘතගෙයින් මේ විකාරයට ගෙතු වූයේ කමිමයයි දකුණු.

243 පානසොග්ගාමි, පානසට පොහොසත්වීම; කරොමිති, කෙරෙමිසි; ප්‍රියසානෙ, වලලගයාගේ ස්වානසෙහි; කාතාමි, කරනලද ගෙවත්

* මදකායන්තාතුරෙ-ක. † මානසොග්ගා-ක. ‡ ප්‍රියසානසම්මා-ක.

- 244 ගතො'සතමකෝ. භාහි'නුදී'නග්හි වාසාය පක්‍ෂිණි:
ඉහි'දමපි සාධෙව කාලාවයා නිවෙදතෙ.
- 245 අවධො'රි'නුපාදා'නාමසාධො'ඤ්ච'නාමනසාමි
දෙහො'නි'නිසසුබොධං තෙ සබ්! කාමාතුරං මන:
- 246 ඉහි ලක්‍ෂ්‍ය: ප්‍රයොගෙ'ශ්‍ර රම: ශ්‍රපකහෙතවි:
අභාවහෙතවි: කෙචි'මාත්‍රි'යනො මයොහරා:
- 247 අනභාසෙන විද්‍යා'නාමසංගහි'නි'නි'නාමි
අනි'ග්‍රහෙ'නි වාණා'නං ව්‍යා'නං ජයනෙ * රා'නාමි.

තවංගේ ව්‍යුහගෙහිසසි ප්‍රියසාගේ රූපයෙන් පරිකල්පිත වූ; සබ්මි, සෙනෙප්‍රිය; හ්‍රාතඩ්‍ය, බැම බිඳිමෙන්; ජිපමාය්, කුපිලවු ඇස් ඇති; බාලා, බාලානොවෝ; ස්පුර්තාධරම්, (කෘතකරොෂයෙන්) ලොල වූ අධර ඇතිකොට; පශාති, බලා-මෙහි නිචී'නි'නාකාර ව්‍යාහිරෙකයෙන් බාලසුත්‍රසථසින් සබ්මිසය වූ දහිනමාත්‍රය සිඛ කරනගෙයින් මේ ප්‍රාප්ත කාසීය වූ කාරකගෙයෙහි දගයුතු.

244 අකී, සුදීයතෙම; අසනම්, අසනසට; ගත: හිසේ; ඉන්ද්‍ර: වතු තෙම; භාහි, බබලන්නේය; පක්‍ෂිණි, පක්‍ෂිණ, වාසාය, වාසයට; සානි, සුන්නාහසි; ඉහි, මෙබඳු වූ; ඉදමපි, මෙද; කාලාවයානිවෙදතෙ, කාල සාගේ ප්‍රදේශයෙහිසෙහි වූ අවයා ශ්‍රපකයෙහි ලා; සාධු එව, සම්චිත මැයි-මෙහි රජහිමුවය විනා නොපවත්නාවූ සුදීයසනමයාදියෙන් රජහිමුවය කීසනලදහෙයින් මේතෙම ශ්‍රපකගෙයෙහි දගයුතු.

245 සබ්, සෙනෙප්‍රිය: ඉන්ද්‍රපාදානාමි, වතුරගේහි සමබ්නි වැ; අවධො: නොනැසිය හැක්කාවූ හෙවත් දුරු නොකවනැතිවූ; වතු නාමනසාමි, වතුතරලයන් සමබ්නි වැ; අසාධො: අසාධ්‍ය වූ; දෙහො'නි'නි: අර්පකතාප කරණකොටගෙන; තෙ, හිගේ; මන: සිත; කාමාතුරම්, මත්මථාතුර වූයේ; සුබොධම්, ව්‍යාකතකොට මැදන්නා ලැබේ.

246 ඉහි, මෙසේ; රම: වනොහර වූ; ශ්‍රපකහෙතවි, ශ්‍රපක ගෙයුතු; ප්‍රයොගෙ'ශ්‍ර, ප්‍රයොගයෙහි ලා; ලක්‍ෂ්‍ය: දක්කයුත්තාග; මනො හරා, සිත්කලවූ; කෙචි'නි'නි' අභාවගෙනවි, කිසි අභාවගෙතු කෙනෙක්; මාත්‍රි'යනො, උද්‍යානණ කරනුලැබේ.

247 විද්‍යානාමි, (ත්‍රයි ආදි වතුච්ඡිග්‍ර) ශාස්ත්‍රයන්ගේ; අනභාසෙන, (ශ්‍රැති විකානාවනා ලක්‍ෂණ වූ) අභියෝගයක් නැතිගෙයින්ද; ධිමනාමි, (ඒ ඒ ශාස්ත්‍ර දත්තා) භාවණැත්තන්ගේ; අසංගහි'නි, අසංගහි මයෙන් ද; අනාණම්, වසුරාදි ඉන්ද්‍රියයන්ගේ; අනි'ග්‍රහෙ'නි, (ආසාදික වූ

- 248 භානා කාමකථාන්තරාදේ ගලිතො යොජනාචරා
 ස්වතො * මොහනොසුතා තාජ්ඣ කාතං පුණ්ණමෙ මනා.
 249 වතානාමුති න ගාභාණ්ණා න දො, න යොසිතා
 ගාභා ඉමෙ න දායාදාසතත්මෙ නඤ්ඤි මානසම්.
 250 අතානතමසද්ධිසාණ්ණමාලොචිතවෙඤ්ඤි
 අතයොනොසං විදජ්ඣොන සතතං සච්ඡෙදය.

විෂයප්‍රවෘත්තීන්හි රොධසිරුප වූ) නිග්‍රහයක් නැතිගෙයිත්ද; නෑණම්, මිත්‍රණයක්ව; වසනම්, පටන්ගත්; ජයගෙන, වන්ගෙයි-මෙහි විදුහක සාද්‍යත්මේ අනුකූලත්වය හෙතුකොටගෙන භාවරූප වූ වසනකාමීය උද්භූත වේදනා මෙතෙම භාවය මැ කාමීය කොට ඇති ප්‍රාග්භාවය වූ කාරකගෙනුයයි දකුණු.

248 කාමකථාන්තරාදය; විෂයසමෙහිගතවා, නමැති විසරුව; ගතා, ගියේ; සෙවනචරා, පාරාණික නමැති චරයකෙට; ගලිතා, ගිළිපියේ; වොහා, දුර්වලතාවය වූ සංසාරයෙහි ස්ථිරයක් වෙතින්සය; ස්වතො, ස්වයං වැ ගියේය; තාජ්ඣ, (නදනාමිති වූ) තාජ්ඣයකාමේ; වසතා, ගිළිපුණ්ණ; (එහෙයින් මැ); මනා; සිත; පුණ්ණමෙ, ධර්මවිෂයයෙහි; කාතම්, පිහිටු වනලදි-මෙහි උත්තරය වූ කාමොන්තරාද්‍යන්ගේ විනාශය හෙතුකොට ගෙන ධර්මමාග්‍යයෙහි බුද්ධිමානවත් වූයෙහි මෙතෙම භාවයම කාමීය කොට ඇති ප්‍රධානසාමාන්‍යයන් වූ කාරකගෙනුයයි දකුණු.

249 අමුති, මොහු; වතානි, අරණ්‍යයක; න ගාභාණ්ණි, ගාභාණ්ණි නොවෙයි; එතා, වොහු; නදා, නදිතය; න යොසිතා, ස්නිහ නොවෙයි; ඉමෙ, මොහු; මානා, මාගයෝය; න දායාදා, දරුවෝ නොවෙයි; නත්, එහෙයින් හෙවත් මෙසේ සකලකල්පණප්‍රාප්තිය හෙතු කොටගෙන; මෙ, මාගේ; මානසම්, සිත; නඤ්ඤි, සතුටු වන්ගෙයි-මෙහි වතගානා දිග්ගේ ඔවුනොවුන්කෙරෙහි උත්තරප්‍රකාරයෙන් අභාවය හෙතු කොට ගෙන මනොනඤ්ඤය උත්තරයකෙයින් මෙතෙම භාවයම කාමීය කොට ඇති ඔවුනොවුන්ගේ අභාවලක්ෂණ වූ කාරකගෙනුයයි දකුණු.

250 ආරාමිකාණම්, ආරාමයක්ගේ; අතාලොචිතවෙඤ්ඤි, (සාධුස අසාධුස) නොබලනලද දෙපරුප වූ වර්තය හෙම; අතානතම්, එතා නතයෙන්; අසත්, නැත්තේය; අතා, එහෙයින්; තෙණම්, ඒ ආරාමයක් ගේ; සමපදා, සමපන්නිත; සදා, සතතයෙන්; සචිත්‍ර, හැමතැන්හි මැ; විවච්ඡිකො, වධනාසුර-මෙහි ලා සම්ප්‍රකාරයෙන් අතාලොචිතවෙඤ්ඤි යක් නැතිගෙයිත් සියලු සමපදවෘත්තිඵලය වේදනා මෙතෙම භාව යා මැ කාමීය කොට ඇති අතානතයෙන් අභාවලක්ෂණ වූ කාරකගෙනු යයි දකුණු.

- 251 උද්ඝාතකාරාණාමනුද්භිකතා න මජරී
දෙසා පරිකතාරිණං සතිලසාලිලාඡ්ඡය.
- 252 ප්‍රාගභාවාදිරූපසං ගෙතුනුමිත වසානා
භාවාභාවභවිරූපසං කාසීසංසංසාදනමිද්‍රති.
- 253 දුරකාසීසංසන්සහජා කාසීසංසන්සහජා
අසුකතසුකතකාසීසං වෙතසංසංසන්සහජා.
- 254 තෙ'මි ප්‍රායාගමාගේනු ගොණවෘත්තව්‍යාප්‍රයා
අතංගාසුඤ්ජා දාසාසාදුදාසාගොසා සථා.
- 255 නිදපාඛාග්වසං ජෙත්‍රමනිධාසාගො සද්ධගො !
මුකතං නදතංගසෙනන සො'පාහං මනසි ක්‍ෂණං.

251 උද්ඝාත, ප්‍රච්ඡේදනසෙති ලා; සහකාරාණාමි, වූහදාමසන්තේ; මජරී, කලිකාතොමේ; අනුද්භිකතා න, පහළ නොවූවා නොවෙයි හෙවත් උද්භූතයා; (එහෙයින්); පරිකතාරිණාමි, විරහි සහිත්ව; සතිලා, කලසෙති වූ; සලිලාඡ්ඡය, ජලාඡ්ඡය; දෙසා, දිශාවකි-මෙහි වූමජරීත් සමිකි වූ අනුද්භෙදයාගේ උද්භෙදරූප ප්‍රාගභාවාභාවසනෙම * පරිකසහිත්ව විකාශජනක නුසි මෙතෙම අභාවය මැ කාසීස කොට ඇති ප්‍රාගභාවලක්ෂණ වූ කාරකහෙතුසයි දතසුතු.

252 ඉත, මෙහි; භාව, විධිභවිරූපවූ; අභාවභවිරූපසං, ප්‍රති සෙව සවිරූපවූ; කාසීසං, ඵලයාගේ; උපාදනමිද්‍රති, ක්‍රියාපිණිස; ප්‍රාගභාවාදිරූපසං, ප්‍රාගභාවාදය මැ සභාව කොට ඇති; වසානා, පද්ධියාගේ; ගෙතුනුමි, කාරණානිසයි.

253 දුරකාසීසං, දුරකාසීසං; තත්සහජා, ඒ කාසීසහජය; කාසීසං නතතරජා, කාසීසනතතරජය; තථා, එසේම; අසුකතසුකතකාරී වෙති, අසුකතකාරීය සුකතකාරීයයි කියාද මෙසේ; විත්‍රගෙනව්‍ය, ආශ්වයා වූ හෙතු; අසංසිකා, ගණන් නැත්තාහුයි.

254 ගොණවෘත්තව්‍යාප්‍රයා, අමුඛය වූ භාවාභාවභවිරූප වූ ව්‍යව ස්ථාන අභිජ්ඣාන කොට ඇත්තාවූ; අතංගාසුඤ්ජා, අතංගීයෙන් මනො හර වූ; තෙ'මි, ඒ මේ (අනන්තරොක්තප්‍රකාර වූ දුරකාසීසං වූ) විත්‍ර ගෙනුනු; ප්‍රසාගමාගේනු, (සතිලායාදිලක්ෂණ) කාව්‍යමාගේනි ලා; දාසා, දත්තාලය; කදුදාසාගො, ඒ විත්‍රගෙනුන්ව උද්ගරණයෝ; සථා, මෙසේයි.

255 අධගනෙ, කානතාව; නිදපාඛාග්වසමි, තිසේ නෙත්‍රානතසයි යන නම ඇත්තාවූ; ජෙත්‍රම, ලොකවිජය මැ සභාව කොට ඇති; යත් අකඛාසාහුමි, යම් කාමයාගේ ආයුධයෙන් ඇද්ද; තත්, ඒ ආයුධය ගෙම; අතංගො වුකමි, අතින් පුරුසෙක්කු කෙරෙහි හරනාලද; ගෙන, ඒ ගරයෙන්; සො'පාහමි, හේ මමද; ඔනසි, සිත්හි ලා; ක්‍ෂණං, පහර නාලදිමි

- 256 ආවිභිවති නාරිණං වස: පඨිසකගෙගවමි
සගෙව විවිධෙ: පුංසාමධානේන්මාදවිත්‍රමෙය්.
- 257 පඤ්චාසාසිසා කිරණානුදිණිණං වජ්‍රමණ්ඩලම්
ප්‍රාගෙව හරිණස්මිණමුදිණිණං රාගසාගර:
- 258 රාජං හසනාරවිජ්‍යති කුච්චලිකුරුතෙ කුත:
දෙව! නිවරණවත්තරාග * බාලාතප: ස්‍යාගන්.
- 259 පාණිපද්මානි භූපානාං සඤ්ඤාවසිකුම්භෙන
නිත්තපාදනවච්ඡාණමර්ථින: කුඤ්ඤානිමිලා:

ආයුධසතෙම සම්බන්ධක ගෙලනලද්දේ වි නම් ඒ විෂය මැ
ජෙදන කරන්නේයයි ප්‍රසිද්ධය. මේ ස්වභාවහාරයට ගොවර නොවූ
වස්තු වද පහරෙන් නුසි මෙබඳු වූයේ දුර වූ කාසී ඇති විත්‍රහෙතුයයි
දකුණු.

256 නාරිණම්, අඛනාවන්ගේ; පඨිසකගෙගවමි, දුරුකරනලද
බාලාස ඇති; වස, වසසතෙම; පුංසාමි, පුරුෂයන්ගේ; විවිධෙය්,
නෘනාප්‍රකාර වූ; අඛනානේන්මාදවිත්‍රමෙය් සගෙව, කාමෝත්තාදයාගේ
අවස්ථාවගෙ හා එක් ව මැ; ආවිභිවති, පහළවන්නේයි-මෙතෙම
කාසී හා එක් වැ උපන්නෙයින් කාසීසහස් වූ විත්‍රහෙතුයයි දකුණු.

257 හරිණස්මිණම්, මිශ්‍රලාසියන්ගේ; රාගසාගර, පුරුෂාභිලාෂ
නමැති සමුද්‍රයතෙම; ප්‍රාගෙව, (වක්‍රොදයට) පළවූ මැ; උදිණිණං, වෘක්‍ෂ
යට පැමිණියේ; වජ්‍රමණ්ඩලම්, ගඟාඛකවිලිබසනෙම; කිරණන්,
රශ්මීන්; පඨිසසා, විසුරුවා; පශ්වාන්, පසුව ගෙවත් රාගසාගරොදයට
අනන්තර වැ; උදිණිණම්, නැංගේ.

මෙහි ස්වකාසීයට පළවූ කොට වජ්‍රමණ්ඩලොදය ගෙතු කොට
ගෙන මෙතෙම කාසීනානන්තරජ වූ විත්‍රහෙතුයයි දකුණු.

258 දෙව, දෙවය; නිවරණවත්ත, තාගේ පාදසුත්තයාගේ; රාග
බාලාතප, රත්පැහැ නමැති ලිහිරුරුස්තෙම; රාජම්, රජදරුවන්ගේ;
හසනාරවිජ්‍යති, හසන නමැති පද්මයන්; ස්‍යාගන්, ස්‍යාසී කරන්නේ;
කුත, කවරගෙයකින්; කුච්චලිකුරුතෙ, මුහුර් කෙරේද ගෙවත් හකුළු
වාද?

පද්මෝත්මිලනයට කාරණ වූ බාලාතපස් මෙහි පද්මසම්මිලනය
කරනගෙයින් මෙතෙම අසුකතකාරී වූ විත්‍රහෙතුයයි දකුණු.

259 නිත්තපාද, තාගේ වරණයෙහි; නවච්ඡාණම්, නව නමැති
වජ්‍රයන්ගේ; කුඤ්ඤානිමිලා, කුඤ්ඤාප්ප සේ නිස්කල්බක වූ; අර්චිෂ්,
ශෝභාවෝ; භූපානාමි, රජදරුවන්ගේ; පාණිපද්මානි, හසන නමැති
පද්මයන්; සඤ්ඤාවසිකුම්, හකුළුවන්නට; ජගෙන, පොහොසත් වේ.

- 260 ඉති හෙතුච්ඡායා * දර්ශිතා ගතිරිද්ධි- (ඉති හෙතුවක්ඛම්.)
ඉඛිතාකාරලක්ෂණපීඨසංඝාත්තං සුඤ්ච ඉති සොභා:
- 261 කදු නො සඛගමො භාවිතකකිණේණ වක්ඛමක්ඛමම්
අවෙතා † කානතමබලා ලීලාපද්මං නාමීලයත්.
- 262 පද්මසම්මිලනාදනු සුචිතො නිසි සඛගමා:
ආශ්වාසයිතුව්චන්තනා ප්‍රියමඛගපපිඛිතම්.
- 263 නිදර්පිත ‡ දුශස්තසා ගිතගොඤ්ඤාමවච්ඡිත
උද්ගමගතරලාව්ඤා කාපි මුඛාමුඛරෙ.

වක්ඛමරිච්ඡෙන් පද්මසඛෙකාවස උචිතගෙයින් මෙතෙම සුකත
කාරි වික්ඛගෙයයි දතසුතු.

260 ඉති, මෙසේ අනන්තරොක්ඛ නුවයෙන්; හෙතුච්ඡායා, හෙතු
හෙදසායේ; රිද්ධි, මෙබදු; ගති, ස්වරූපය; දර්ශිතා, දක්වනලද;
ඉඛිතාකාර, ඉඛිතය ආකාරය යන දෙකින්; ලක්ෂණපී, දතසුතු
අපීඨයෙම; සංඝාත්තං, සුඤ්චන්තන හෙතු කොට; සුඤ්ච ඉති,
සුඤ්චයයි; සොභා, දන්තලදි.

261 නො, අප දෙදෙනායේ; සඛගමා, සංයෝගය; කදු, භාවිති,
කවර වේලෙහි වේද්‍යෙ හොයි; ආකිණේණ, ජනසම්බාධස්ථානයෙහි;
වක්ඛම්, කියන්නට; අනුමම්, නොපොහොසත්වූ; කානතම්, වලලහසා;
අවෙතා, ආකාරයෙන් දන; අබලා, සත්‍රිතොමෝ; ලීලාපද්මම්, ලීලා
පිණිස ගත් පද්මය; නාමීලයත්, ගැතුළුව.

262 අතු, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; අඛගපිඛිතම්, කාමසාවිසින් පෙළ
නලද; ප්‍රියම්, වලලහසා; ආශ්වාසයිතුව්, අස්වසන්නට; ඉච්ඡන්තනා,
කැමැති විදන්ධ සත්‍රිකවිසින්; පද්මසම්මිලනාත්, (ඉඛිතවිශෙෂ)
පද්මසඛෙකාවස හෙතු කොටගෙන; නිසි, රාත්‍රියෙහි ලා; සඛගමා,
(සඛකල්පස්වරූපයෙන් සිටි) සඛගමයනෙම; සුචිතා, ගතවනලදි-කරන
ලද පද්මමිලනය කායකුසාවගේ ඉඛිතසම්භාවබැවින් මෙතෙම ඉඛිත
සුඤ්චයයි දතසුතු.

263 ගිතගොඤ්ඤාමි, ගිතවිනොදයෙහි ලා; නිදර්පිතදුශා, තා
කෙරෙහි පිහිටුවනලද ඇස් ඇති; තසා, ඇස්ගේ; මුඛාමුඛරෙ, මුඛ
පද්මයෙහි; උද්ගමරාගතරලා, අභික වූ රතාභිප්‍රායයෙන් උප්ථල වූ;
කාපිව්ඤා, කවර දෙය හෝ ම ගොභාවක්; අවච්ඡිත, වැඩුණු.

මෙයින් විකතානච්ඡිති වූ සුරතසනොනානසංඝාතප්‍රකාශ කරන
ලදි. මෙහි මුඛගත වූ එබදු වූ ගොභා නමාම එබදු ගොභාඅභිප්‍රායයෙන්
වැඩිපුරසාර වැ පහළවූහෙයින් මෙතෙම ආකාරසුඤ්චයයි දක්වනලදි.

* විකල්පානා-ක.

† අවෙක්ඛා-ක.

‡ මදර්පිත-ක.

- 264 ඉන්‍යානුදේහිනනරූපකායනුත්සවමනොරථා;
අනුලලංඝෙකාව සුක්ෂමකිමභුදත්‍යාපාවසීතා: *.
ඉති සුක්ෂමමි.
- 265 ලෙශො ලෙශෙන † නිර්භිනනවසතුරූපනිගුහනමි
උදාහරණ ඵවාසා රූපමාවිහිවිෂාති.
- 266 රාජකනාභානුරකනං මාං රොමොද්භෙදෙන රක්ෂකා:
අවගච්ඡෙසුරා ඥානමහො ශිතානිලං වනමි.
- 267 ආනඤ්ජා ප්‍රවෘත්තං මෙ කථං දුෂෙට්ඨව කතාකාමි
අක්ඛි මෙ පුෂ්පරජසා වාහොඩුතෙන දුෂිතමි.

264 ඉති, මේ උකතප්‍රකාරයෙන්; රත්‍යන්‍යවමනොරථා; සුරතොත්සව
වාහිලාසයකෙම; අනුදේහනරූපකායාත්, ශබ්දප්‍රකාශිත වූ ස්වභාවයක්
නැතිවැටිත්; සුක්ෂමකිමි, දුර්වලක්‍ෂණව; අනුලලංඝෙකාව, තොගක්
ම මැ; අනුපි, මේ සුක්ෂමප්‍රයෝගයෙහිද; අවසිතා: අනුත්, පිහිටියේයි.

අපිශබ්දයෙන් මෙහි මතු නොවෙයි ඉතිකසුක්ෂමයෙහිද සුක්ෂමකිම
සිටියේයයි හඟවනලදී.

265 ලෙශෙන, කිසි ගෙනුවකින්; නිර්භිනන, ප්‍රකට වූ; වසතුරූප
නිගුහනමි, කිසි අනුරාගාදි වසතුරූපයක්හුගේ සැතවීම; ලෙශා;
නමි වන්නේය; අසා රූපමි, මේ ලෙශයාගේ ස්වභාවය; උදාහරණ ඵව,
උදාහරණයෙහි මැ; අවිහිවිෂාති, පහළ වන්නේයි.

266 මාමි, මා; රාජකනාභානුරකනමි, රාජකනාව කෙරෙහි ඇලුම්
ඇත්තහු; රක්ෂකා, ඇයගේ රක්ෂායෙහි අභිකෘත වූ වම්චරාදිහු; රොමොද්
භෙදෙන, රොමහම්භණය කරණ කොටගෙන; අවගච්ඡෙසු, දකිත්;
ආ ඤාමි †, දන්තාලදී; අහො, අභියසෙක; වනමි, වතයකෙම; ශිතා
නිලමි, ශීතපවත් ඇත්තේයි.

මෙහි රොමහම්භණයෙන් ප්‍රකට වූ අනුරාගභිරූපයෙන් වූ වසතුරූපය
තෙම ශිතානිලස්පර්ශකණ්ඩුකාරණානුරොපතාසයෙන් සතවනලදී.

267 කතාකාමි, කතාකාව; දුෂෙට්ඨව, දැක මැ හෙවත් දූෂිතයට
අනන්තරව මැ; මෙ, මට; ආනඤ්ජා, සන්‍යෝග්‍යාභිෂේපය තෙම; කථමි
ප්‍රවෘත්තමි, කෙසේ පැවැත්තේද; මෙ, මාගේ; අක්ඛි, ඇස; වාහොඩුතෙන,
පවතින් තහනලද; පුෂ්පරජසා, කුසුමපරාගයෙන්; දුෂිතමි, උපද්‍රා
තයි-මෙහි සන්‍යෝග්‍යාභිෂේපප්‍රකාශිත වූ අනුරාගලක්ෂණ වූ වසතුරූපය
තෙම පුෂ්පරජාපාදභිරූප වූ කාරණානුරොපයාගේ ප්‍රතිපාදනයෙන්
සතවනලදී.

* දත්තව්‍යවසිතා-ක. † ලොව ලෙශෙන-ප.

† “ආ ඉති සමරණේ”-මාලිනාප්‍රොක්ෂණි.

- 268 ඉතොවමාදෙ * ස්වානෙ'යමලඛකාරො'තිශොභතෙ
ලෙභමෙකෙ විදුර්නිද්‍යං ස්නුතිං වා ලෙභතා කාතාමි.
269 සුචෙව † ගුණවානාත් සොග්‍යසෙන පතිරුජ්ජිතා
රණෙත්සවෙ මනස්සකතං යසා කාමොත්සවාදපි.
270 විශේෂාකකම්භාතිර්නිච්ඡෙදවාසමිත් භාවනිවෘත්තසෙ
කතාසායා කලපගෙ භොගානනිවිවික්‍ෂොර්තිරනනරත්. ‡
271 වපලො නිද්දයඤාසො ජනා කිනෙන මෙ සබ්!
ආග්‍යප්‍රමාජිජනාසෙව වාටවො යෙන ශික්‍ෂිතා.
272 දෙශාභාසො ගුණා කො'පි දර්ශිතඤාටුකාරිතා
මානං සබ්ජනොද්දිභං කතීදුං රාගාදයකතායා.

ඉති ලෙභවතුමි.

268 ඉතොවමාදෙ, අනගතරොකත වූ රාජකන්‍යාදර්ශන රාග සංවරණය යන මේ ආදිවූ; ස්වානෙ, ප්‍රසන්නාවයෙහි; අයමලඛකාරො, මේ ලෙශාලඛකාරයනෙම; අතිශොභතෙ, අත්‍යවිශේෂත් භොධනේය; එකෙ, සමහර කෙනෙක්; ලෙභතා, ව්‍යාප්තයන්; කාතාමි, කරනලද; නිද්‍යමි, දෙශකාතිය හෝ නොහොත්; ස්නුතිං වා, ගුණවිෂ්ටියාව හෝ; ලෙභමි, ලෙභයයි; විදු, දනිත්.

269 යසා, යමක්හුගේ; වතා, සිත; කාමොත්සවාදපි, කාමසුඛයට ද වඩා; රණෙත්සවෙ, සුඛොත්සවයෙහි; සකතමි, ඇලුණේද; සුචෙව, ලදුරු වූයේ මැ; ගුණවාත්, ගුණ ඇත්තාවූ; උච්ඡිතා, තෙජස්වි වූ; ස රාජ, ඒ රජතෙම; තෙ, තිට; සොග්‍යා පතී, උචිත ස්වාමියෙකි.

270 අසමිත්, මේ අනන්තරවර්ණිත වූ පුරුෂයාකෙරෙහි; නිරන්ත රාත්, විචල්‍යදක් නැති; භොගාත්, සුරතසුඛයත්; නිවිවික්‍ෂො, අනුභව කටවිවූ; කතාසායා, කතාවගේ; භාවනිවෘත්තසෙ, අභිප්‍රාය නිවෘත්තිය පිණිස; කලපගෙ, (යම්හෙයකින්)සමපි වත්තේද (එහෙයින්); විශේෂාකකම්භාති, විප්‍රමාදිශයාගේ වණිණිතාව; නිච්ඡෙද, දෙශා භාති මැ (වන්නිසි).

271 සබ්, යෙහෙළිය; අසො ජනා, මේ ජනතෙම; වපලො, දුර්වි තස; නිද්දයා, දයාවක් නැත්තේය; තෙන, ඔහුපිසිත්; මෙ, මට; කිමි, කුමක්ද; යෙන, යමක්හුපිසිත්; ආග්‍යප්‍රමාජිජනාසෙව, තමාගේ අපරි ඛය දුරලිමපිණිස මැ; වාටවො, ලාලනප්‍රකාරයේ; ශික්‍ෂිතා, අභ්‍යාසන යෝද; (ඔහුපිසිත් කිමිදුයි නිගමනය කටයුතු).

272 සබ්ජනොද්දිභමි, යෙහෙළිජනයන් පිසිත් උපදෙශ කරන ලද; මානමි, මන්; රාගාත්, අනුරාගය හෙතු කොටගෙන; කතීමි, කරන් තට; අයකතා, නොපොහොසත්වූ කිසි ස්ත්‍රියකපිසිත්; දෙශාභාසා,

* ඉතොවමාදි-ක. † සුචෙව-ක. නිරන්තරමි-ක.

273 උද්ධොනාමපද්ධිනාමනුඥොගො සථානුමම්
සථාසංඛ්‍යාමිති ප්‍රොක්තං සංඛ්‍යානං ක්‍රම ඉත්‍යපි.

274 බ්‍රැවනෙත වොරිතා තත්චි ! සම්නෙක්‍ෂණමුඛද්‍යුතී
සනාතූමිතාප්‍රචිඨායා ඤාමුද්‍යභලපඛකජේය.

ඉති ක්‍රමා.

275 ප්‍රෙයා ප්‍රියතරාඛ්‍යානං, රසවද්‍යපෙයලම්
ඌජ්ජස්වි රුචාභකාරං, සුකෙතාකක්‍ෂිම තත්තසම්.

276 අද්‍යා යා මම ගොවිඤ්ඤ ජාතා නිසි ගාභාගතෙ
කාලෙතෙණා භවෙත් ප්‍රිතිසතවෙවොගමනාත් පුත්‍ය.

දෙයෙක් සේ වැටගෙන්නාවූ; වාටුකාරිතා, වාටුකාරිනී නම්වූ; කොපි
ගුණය, (නාගර ජනයන්ට උචිත වූ) කිසි ගුණයෙන්; දර්ශිතා, දැක්වන
ලදි-එහෙයින් මේ ලෙසයෙන් සතුහිසයි දතයුතු.

273 උද්ධොනාමි, පළමුකොට උඥෙය කරනලද්දවූ; පද්ධිනාමි,
වස්තුන්ගේ; සථානුමම්, ක්‍රම නොඉක්ම; අනුඥෙය, ප්‍රත්‍යාමිතායතෙම;
සථාසංඛ්‍යාමි, සථාසංඛ්‍යායයිද; සංඛ්‍යානම්, සංඛ්‍යානයයිද; ක්‍රම ඉත්‍යපි,
ක්‍රමයයිද; ප්‍රොක්තම්, කියනලදි-මෙහි ප්‍රොක්තයයිද යා ඒ ඒ යයිද යට,
උචිත කොට ලිඛනවිධර්ණමයෙන් අපි කියයුතු.

274 තත්චි, කාය වූ ගාත්‍ර ඇත්තිය; සනාතූමි, සතභන්තට; අමිතා
ප්‍රචිඨායා, දිසට වන්නාවූ; තෙ, නිගේ; සම්ත, සිතාය; ජ්‍යෙණ,
තෙත්‍ය; මුඛ, වදනට සත මොවුන්ගේ; ද්‍යුතී, ගොභාතොමෝ; ඤාමුද,
ඤාමුදය; ඌභල, ඌභලය; පඛකජේය, පද්මය සත මොවුන්විසින්;
වොරිතා බ්‍රැවමි, පැහැර ගන්නාලද්ද සිතමි-මෙහි උද්ධොන කුමුදුදිත්ට
ක්‍රමයෙන් අනුඥෙය කළහෙයින් ක්‍රමයයි දතයුතු.

275 ප්‍රියතරාඛ්‍යානම්, අත්‍යවිශේෂ ප්‍රිය වූ කිසි අවිසන්තූගේ කිම;
ප්‍රෙයා, ප්‍රෙයස් නම් වන්නේය; රසපෙයලම්, (ශාඛාරාදි) රසයෙන්
මනොඥ වූයේ; රසවත්, රසවත් නම් වන්නේය; රුචාභකාරම්, දිප්ත වූ
ශෛෂ්‍ය ඇත්තේ; ඌජ්ජස්වි, ඌජ්ජස්වි නම් වන්නේය; තත් තුසග්‍රා,
ඒ ප්‍රෙයස් ආදී වූ අලංකාර තුනද; සුකෙතාකක්‍ෂිම, සඛන වූ අභිමාත්‍ර
බව ඇත්තේයි.

276 ගොවිඤ්ඤ, ගරුඛධරය; නිසි, තා; ගාභාගතෙ, (අපගේ) ගෙට
එළඹිකල්හි; අද්‍යා, අද; යා, යම් ප්‍රිතියක්; මම, මට; ජාතා, වූද; එතා
ප්‍රිතිය, මේ ප්‍රිතිතොමෝ; කාලෙන, (මෙබඳු) ගුහකාලයෙන්; පුත්‍ය,
නැවත; තවෙව, තාගේ මැ; ආගමනාත්, (ගෙට) එළඹීමෙන්; භවෙත්,
ව න්හිසි.

- 277 සුඤ්ඤාචාරාම * විදුරේ නානාතස්සාදාසී ධාතූ
භානිමාත්‍රසමාරාධාසුප්‍රිතකි තතො ගරී.
278 සොමස්සධේසා මරුද්දුමිච්ඡාම හොතානලො ජලම්
ඉති රූපාණ්ණතික්‍රමස නාං දුෂ්ටං දෙව කෙ වසම්.
279 ඉති සාක්කායකානෙ දෙවෙ රාඤ්ඤ සද්‍රාජවම්භණ් †.
ප්‍රිතිප්‍රකාශනං තච්ච ප්‍රෙස ඉත්තනුගමසනාම්. ‡
280 මාතෙති ප්‍රෙත්‍ය සංඛ්‍යානාං යසා මෙ මරණං මතම්
සෙවාවනති + මසා ලබ්ධිං කථමනෙව ජන්මති.
281 ප්‍රාක් ප්‍රිතිද්දර්ශිතා, සෙසං රතී ශාඛාරතාං ගතා
රූපමාත්‍රසොගෙන තදිදං රසවච්චස.

277 අන්‍යත්‍ය, (ගොවිඤ්ඤායේ ගමනසෙන් පිටත්) අතින් නැතකින්;
තාදාසී ධාතූනී, එබඳු ප්‍රිතිසක් (සම්භෙදකින්) නැද්ද (එහෙයින්);
විදුර, විදුරනම් රජතෙම; සුඤ්ඤාචාරාම, සුත්තක් ම කී; භානිමාත්‍ර
සමාරාධාස, ආදරමාත්‍රසෙකින් පිදියනැතිවූ; ගරීශ්ව, විෂ්ණුද; තත්‍ය,
ඒ භානියෙන්; සුප්‍රිත්‍ය, අන්‍යපියෙන් සතුටු වී.

278 දෙව, මහෙශ්වරයා!; සොම, වතුස; සුභිස, සුභිස; මරුත්,
පවතස; භූමි, භූමි; ච්ඡාම, ආකාශය; හොතා, යජමානස; අනල,
චිත්තිස; ජලම්, දිය; ඉති රූපාණී, වෙබඳු අභිරුපයන්; අතික්‍රමස,
ඉක්ම; නාම, තා; දුෂ්ටම්, දක්තව; වසං කෙ, අපි කවුරුමෝද?

279 දෙවෙ, ශක්කරයා; සාක්කායකානෙ, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වූකල්හි; රාජ
වම්භණ් රාඤ්ඤ, රාජවම්භ නම් රජහුගේ; ඉති, මේ අනන්තරාත්‍ය
ක්‍රමයෙන්; යත් ප්‍රිතිප්‍රකාශනම්, යම් සන්තොෂප්‍රකාශනයෙන් ඇද්ද;
තච්ච, එද; ප්‍රෙස ඉති, ප්‍රෙසස්සයි; අනුගමසනාම්, දන්තාලැබේවා.

280 මාතා, (මාගේ ප්‍රෙසසිතොමෝ) මළායි; ඉති, මේ හෙතුකොට
ගෙන; ප්‍රෙත්‍ය, කිසි ලොකාත්‍යාරයෙන්; යසා සංඛ්‍යානාමි, යමක හා
එක්වන්නට; මෙ, වට; මරණම්, මරණය; මතම්, ඉහට වීද; සෙවාව
නති, එබ අවනති රාජපුත්‍රිනොමෝ; මසා, මාවිසින්; අනෙව ජන්මති,
මේ ජන්මයෙහි මැ; කථං ලබ්ධිං, කෙසේ ලබනලද්ද?

එක් කලෙක්හි උදයන නම් විත්සරාජයා වාසවදන්තා නම් අවනති
රාජපුත්‍රිය කෙරෙහි ඇලිගෙන රාජ්‍යධුරයෙහි විමුඛ වූහෙයින් අමාත්‍ය
යෝ ඒ වාසවදන්තාවන් සහවාපියා මලහයි මහට කීහ. හෙද ඒ අසා
මරණෙහි ව්‍යවසාය කෙළේ. එ දෑක අමාත්‍යයෝ නැවත ඇය මහට
පාමා දුන්න සතු කථායි.

281 ප්‍රාක්, ප්‍රථමොක්ත වූ ප්‍රෙසසාලබ්ධාරයෙහි; ප්‍රිතිද්දර්ශිතා,
(සරුපිණ්ඩ වූ) ප්‍රිතිතොමෝ දක්වනලද; සෙසම්, ඒ මේ අනන්ත

* ඉත්තනුගමසනාමි-ක. † සද්‍රාජවම්භණ්-සි. ‡ ඉත්තනුගමසනාමි-ක.

+ සෙවාවනති-ක.

- 282 තිභූතා කෙශෙප්වාකාභා කෘත්ත සෙනාප්තො මම
සො'යං දුශ්ශාසනා; පාපො ලබ්ධි; කිං ජිවති ඤාණම්.
- 283 ඉත්තාරුභා පරාං කොටිං ක්‍රොධො රෝද්‍රානම්නාං ගතා;
භිමසා පශ්‍යතස්සොමිතොපද්‍රව්‍යවච්චා.
- 284 අජිකා සාණිණ්වාමුර්විමනිභවා විවිධෙමිමිබ්‍රො;
අදකා වාචිමර්විභොසා භවෙයං පාර්වතී; කථම්.
- 285 ඉත්තනසාහා; ප්‍රකාභානම් නිජානි වීරරසානම්නා;
රසවත්තිං හිරාමාසාං සමපිසිදුමිභොරා.

රොකත් වී; රූපබාහුලයකොසෙන, නවාගේ ස්වභාවවෘත්තියකොසෙන්;
ශාඛිතාරතාං ගතා, ශාඛිතාරරසබවට පැමිණියා වූ; රහි, සන්තිවිසෙ වූ
රහි නම් භාවවිශේෂය; තත්, එහෙයින්; ඉදං වච්චා, මේ කාව්‍යයකට;
රසවත්, (ශාඛිතාරරසකොසෙය හෙතු කොටගෙන) රසවත් නම් වන්
නේයි.

282 සෙන, සමක්භූපිසිත්; කෘත්ත, ද්‍රෝපදිකොවෝ; මමාහුතා,
මාගේ අභිමුඛයෙහි ලා; කෙශෙප් නිභූතා, කෙශෙපෙහි ගෙන; ආකාභා,
අදකාලදද; පාපා, දුරානම්වූ; සො'යං දුශ්ශාසනා, ඒ මේ දුශ්ශාසන
කෙම; ලබ්ධි, * (හිනිමු මාවිසිත්) පැමිණෙනලද; ඤාණම්, ඇසිල්ල
කිත්; ජිවති කිම්, ජිවත් වේද?

283 ශ්‍රොමි; (තමාගේ) ශ්‍රොමි (දුශ්ශාසනයා); පශ්‍යතා, බලන්
නාවූ; භිමසා, භිමසාගේ; ක්‍රොධා, ක්‍රොධයකෙම; ඉති, මේ අනන්‍ය
රොකත්ප්‍රකාරයෙන්; පරාං කොටිමි, උග්‍රකාභි වූ නිෂ්ඨාවට; ආරුභා,
නැඟි; රෝද්‍රානම්නාං ගතා, රෝද්‍රරසබවට ගියේ; ඉති, මෙබඳුවූ;
එතවච්චා, මේ කාව්‍යයකෙම; රසවත්, (රෝද්‍රරසයාගේ යොග්‍ය හෙතු
කොටගෙන) රසවත් නම් වන්නේයි.

284 සාණිණ්වාමි, වතුසාහරසහිත වූ; උර්විමි, පෘථිවිය; අජිකා,
තොදුන; විවිධෙමි, නානාප්‍රකාර වූ; මබ්‍රො, යාගයෙන්; අනිෂ්ඨවා,
යාග නොකොට; අර්විභා, යාවකයන්ට; අරිමි, වසාවූ; අදකා ව,
තොදද; කථම්පාර්වතීවා භවෙයම්, කෙසේ රජ වෙමිද?

285 ඉති, මේ අනන්‍යරොකත් ක්‍රමයෙන්; ප්‍රකාභානම්, උග්‍රකාභි වූ
ස්වභාව ඇති; උත්සාහා, උත්සාහ නම් භාවයකෙම; වීරරසානම්නා,
වීරරසස්වරූපයෙන්; නිෂ්ඨානි, සිටිනේ; නාසාං හිරාමි, ඒ කාව්‍යරූප වූ
වච්ඡන්ගේ; රසවත්තිමි, රසවත්බව; සමපිසිදුමි, කරන්නට; ඊභොරා,
සමපිසි.

- 286 යසා: කුසුමයොසාපි කොමලාඛතා රුජකරී,
සාධිශෙතෙ කථං දෙවි * හ්‍රතාසනවතී. චිතාමි.
- 287 ඉති කාරුණ්‍යමුද්‍රිකතමලඛකාරතසා සමානම්
තථාපරෙපි බිහත්සභාසාද්ගුතභයානකා:
- 288 ථාසමපායං තථාරිණං. ශොණිතං පාණිසම්ප්‍රථෙව:
කෝණපාසසභ නෘත්‍යානි කවඤ්ඤිරත්ත්‍රගුණ:
- 289 ඉදමම්ලානමාලායා † ලත්තං සතනතටෙ තව
ඡාද්‍යාමුත්තරියෙණ නවං නඛපදං සඛි !.

286 කොමලාඛතා: , සුකුමාරශරීර ඇති; යසා: , යමකට; කුසුම
යොසාපි , පුජ්‍යමය යහනද; රුජකරී , පිඩාකරද; සා දෙවි , ඒ දෙවි
තොමෝ; හ්‍රතාසනවතී; හිති ඇත්තාවූ; චිතාමි , දරසැසෙහි; කථමයි
ශෙතෙ , කෙසේ හෝනිද ?

287 ඉති , මෙසේ; උද්‍රිකතම් , අතිව්‍යාකූත වූ; කාරුණ්‍යම් , කරුණ
රසයතෙම; අලඛකාරතසා , අලඛකාරඛූපිත්; සමානම් , දත්තාලදි;
බිහත්ස , ප්‍රභූපාරුරු වූ බිහත්සය; භාසා , භාසාභාව වූ භාසාය;
ආද්ගුත , විසමානමක වූ අද්ගුතය; භයානකා: , භයානක වූ භයානකය
යන; අපරෙපි , සෙසු රසයෝද; තථා , ශාඛිතාරාදී රස මෙන් දැක්විය
සුත්තාහුයි.

288 තව , තාමේ; අරිණම් , සතුරත්මේ; ශොණිතම් , රුහිරය;
පාණිසම්ප්‍රථෙව , දෙඅනිත්; පාසමපායම් , බිබි; අත්ත්‍රගුණා: , බඩ
වැල් මැ ආහරණ කොට ඇති; කෝණපා: , රාක්ෂසයෝ; කවඤ්ඤාසභ ,
ඉස්කැති ඊළඟර් ර හා එක්ව; නෘත්‍යානි , නටත්.

මෙහි ප්‍රභූපාරුරු නම් භාවයතෙම එබඳු විභාවයෙන් උපදනලද්දේ
කදුර අනුභාවයෙන්ද අභිසුකූත වූයේ විකෘතභාව වූ බිහත්සරසනිස
අනුභව කරන්නේ අලඛකාරඛූපිත් කැමැතිවනලදයි දකුණු.

289 සඛි , යෙහෙළිය; අම්ලානමාලායා , නොමිඳුකුණවූ මල්දම්
ඇති; තව , තිමේ; සතනතටෙ , පසොධරතටයෙහි; ලත්තම් , පිහිටියාවූ;
තවම් , අලුත්වූ; ඉදං නඛපදම් , මේ නඛපදය; උත්තරියෙණ , උතුරු
සමයෙන්; ඡාද්‍යාමි , වසනුලැබෙමි.

මෙහි නඛපදයදිතය මැ විභාව කොට ඇති හත්තාලද භාස නම්
භාවයතෙම සමතිකභවරුරු වැ භාසාරසබවට හිසේ කාව්‍යශොභාකරයයි
දකුණු.

- 290 අංගුකානි ප්‍රවාලානි පුජපං භාරාදිභූතමි
ශාඛානි මිශ්‍රරාණොෂාං විත්‍රං නන්දනශාඛිනාමි.
- 291 ඉදං මහොකා: කුලීශං ධාරාසනනිනිනානලම්
සමරණං සහ දෛව්‍යසංක්‍රිතනීපාතාය කල්පනෙ.
- 292 වාච්‍යසා * ග්‍රාමිණායොනිමාධුයෙහි දර්ශිතො රසා
ඉහ නිභරසායනකා රසවන්තා සාතා හිරාමි.

රසවට්ඨමි.

- 293 අපකන්තානමස්මිති භාදි නෙ මා සම භුද්ගසමි
විමුඛෙෂු න මෙ ඛනිතා: ප්‍රහතීං ජාතු වාස්මති.

290 එෂාං නන්දනශාඛිනාමි, මේ නන්දනොදුනගතවෘක්කසන්තේ:
ප්‍රවාලානි, පලලවයෝ; අංගුකානි, වස්තුසහ; පුජපමි, මල්; භාරාදි
භූතමි, මුක්තාභාරකෙසුරාදි ආභරණය; ශාඛාශ්ව, ශාඛාවෝද; මිශ්‍ර
රාණි, ගෘහය; විත්‍රමි, ආශ්වයයි.

මෙහි විභවය නම් සාධිතාවයනෙම පරිණත වූ අද්භූතරසයෙහි
පැමිණීමේ කාව්‍යශෝභාකරයයි දහසුතු.

291 සහ, සමි වජ්‍රසක්කුයේ; සමරණමි, සිහිකිරීම; දෛව්‍යසංක්‍රි,
අසුරසංක්‍රිතයේ; ගනීපාතාය, ගනීපිතායෙහි; කල්පනෙ, සමච්ඡි වන්නේද;
ධාරාසනනිනිනානලම්, ධාරාසෙති පිහිටි වස්ති ඇති; ඉදම්, මේ; මහො
කා, යකුසායේ; කුලීශමි, වජ්‍රයයි.

මෙහි හය නම් සාධිතාවයනෙම මිහිකිරීමෙන් හසායක රසයෙහි
පැමිණි කාව්‍යභූෂණත්වයට සමච්ඡිවියයි දහසුතු.

292 වාච්‍යසා, අභිධෙය වූ වස්තුසහයේ; අග්‍රාමිණායොනි, අග්‍රාමි
නිස මෑ උත්තමානි කොට ඇති; රසා, රසයනෙම; මාධුයෙහි, මාධුයි
යෙහි; දර්ශිතා, (පලමුකොට “කාමං සමෝපාලකාරා” යන මේ ආදී
යෙත්) දක්වනලද; ඉහ තු, මෙහි වනාහි; හිරාමි, කාව්‍යයත් සමිඛිනිවූ;
අභරසායනකා, යථොක්ත වූ අභරසයෙහි ප්‍රතිබව වූ; රසවන්තා, රස
කොතිතායොමෝ; සාතා, දන්තාලය.

293 අනමි, මම; අපකන්තාස්මිති, අපකාර කෙළෙමි වේදයි; නෙ
හාදි, තායේ සිත්හි; හයමි, හයෙක්; මා සම භුත්, නහමි වේවා; මේ
ඛනිතා, මාගේ ඛනිතයනෙම; විමුඛෙෂු, (සුඛයෙහි ආසා නැති වූ) පරාභී
මුඛයත්කෙරෙහි; ප්‍රහතීමි, පහරනට; ජාතු, කිසිකලෙක්හි; න වාස්මති,
කැමැති කොටත්තේයි.

* වාක්‍යසා-ක.

294 ඉති මුක්තා: * පරො සුබෙ තිරුබො දර්ශාලිනා
ප්‍රංසා කෙනාපි තර්ඥෙයමුජ්ජ්විතොවමාදිකම්.

උභ්‍යුජ්ජ්වි.

295 අභිමිභිමනාඛාය සාක්ෂාත්තසොසව සිඛසෙ
යත් ප්‍රකාරාත්තරාඛානං පඤ්ඤායොකතං තදිඡානෙ.

296 දශතාසො පරතාතසාහකාරසා මජ්ඣිම
තමභං වාරසිඡාමි සුවාහාං සොචරමාසානාමි.

297 සධ්‍යමයා සඛං සුතා සබ්බෙතො තද්‍රයොත්තමම්
නිච්ඡිත්තසිද්ධිමිඡ්ඡන්තා කයාපාපසායං තථා. †

ඉති පඤ්ඤායොකතම්.

294 ඉති, මේ අනන්තරොක්තා ක්‍රමයෙන්; දර්ශාලිනා, භෞමික
යෙන් සුක්ත වූ; කෙනාපි ප්‍රංසා, කිසි පුරුෂයකුමිසිත්; සුබෙ, සුබයෙහි ලා;
තිරුබො, සැහවුණුවූ; පරො, සතුරෙක්; මුක්තා, (ප්‍රහාරදායක නොකොට)
හරනාලද; තත්, එහෙයින්; එවමාදිකම්, මේ ආදී වූ කාව්‍යය; උභ්‍යුජ්ජ්වි
විති, උභ්‍යුජ්ජ්වි නම් වන්නේයයි; ඥෙයම්, දතසුන්නේයි.

295 ඉතිමි අභිමි, අභිමනාපීය; සාක්ෂාත්, ඉදිවුරා හෙවත් මාවක
ව්‍යාපාරයෙන්; අනාඛාය, නොකියා; තසොසව සිඛසෙ, ඒ ඉභාපීයා
ගේ මැ සිහිස පිණිස; යත් ප්‍රකාරාත්තරාඛානම්, යම් අනාප්‍රකාරයක්
හුගේ කීමෙන් ඇද්ද; තත්, ඒ; පඤ්ඤායොකතමිඡානෙ, පඤ්ඤායොකත
යයි කැමැතිවනුලැබේ.

296 අසො පරතාසා, මේ කොකිලනෙම; සහකාරසා මජ්ඣිම,
වූතප්‍රජපසනබකස; දශති, කන්නේය; අහම්, ඔම; තම්, ඔහු; වාර
සිඡාමි, වලකමි; සුවාහාමි, නොප දෙදෙනාමිසිත්; සොචරම්, සිත්
සේ; ආසානාමි, හිදිනාලැබේවා. ‡

297 සඛම්, සෙතෙමිස; සුතා, ළදරුවන්හු හා; සබ්බෙතො, සබ්බකත
කරනලද කිසි ස්වාභාවයක්හි; සඛාගමනා, එක්කොට; තද්‍රයොත්තමම්,
ඒ දෙදෙනාගේ සුරතොත්තමය; නිච්ඡිත්තසිද්ධිමි, කරන්නට; ඉච්ඡන්තාන,
කැමැතිවූ; කයාපි, කිසි සහිසකමිසිත්; තථා, එසේ (පරතාතනිවාරණ
ව්‍යාපදෙයෙන්); අපසායම්, පහමයි.

* එවමුක්තා-ක. † තතා-ක.

‡ "හිදිම වේවා" යි කිව මනා තැනි.

298 කිව්දරහමාණසා කාසීං දෛවබලාත් * පුතා
තත්සාධනසමාපත්තිසීයා තද්දුසසමාහිතම්.

299 මානමසා නිරාකර්මවාදයොමේ නමසාතා; †
උපකාරාය දීඝොපාතද්දිඝිණං භනගජ්ජිතම්.

සමාහිතම්.

300 ආශසසා විභුතෙව්භා යත්මහත්තමහුතතරම් ‡
උද්ගතං තාම තම්ප්‍රාසුරලබ්භාරං මහිෂිණා.

301 ගුරොස්සාසනමනොදුං න ශශාක ස රාසවි;
සො රාවණශිරස්සේදකාසීයභාරොපාවිකුලවි.

298 කිමිත් කාසීම්, කිසි (ප්‍රසාදදි) කාසීසත්; ආරහමාණසා, සාධන්තව පටන්ගන්නාවූ පුරුෂයාගේ; දෛවබලාත්, දෛවයකින් ගෙන්; සා, යම්; තත්සාධනසමාපත්ති, ඒ සාධනකෘමයේ කාසීයව සාධනප්‍රාප්තියෙන් ඇද්ද; තත්, ඒ; සමාහිතම් ආහු, සමාහිතයකි කියත්.

299 අසතා, මැයගේ; මානම්, මන්සිතා; නිරාකර්ම, දුරුකරන පිණිස; භාදයො, පාදමයෙහි; නමසාතා, වදනාවූ; භෙ, මව; උපකාරාය, අනුග්‍රහ පිණිස; එතත් සනගජ්ජිතම්, මේ වෙසඬවනිය; උදිඝිණම්, පහළ වී; දිඝං, යෙහෙකි.

මෙහි මානනිරාකරණරූප වූ කාසීයගම ප්‍රාරම්භය ඵලි දෛව බලයෙන් අත්‍යසාධන වූ භනගජ්ජිතය ප්‍රාප්තයි.

300 ආශසසා, අතිප්‍රායසාගේ හෝ; විභුතෙව්භා, සමානතියගේ හෝ; අනුගතරම්, අතිකයක් නැත්තාවූ; යත්මහත්තම, යම් මහත්තමයෙන් ඇද්ද; තම් අලබ්භාරම්, ඒ අලබ්භාරය; මහිෂිණා, කවිහු; උද්ගතං තාම, උද්ගත නමැයි; ප්‍රාහු, කියත්.

301 යා, යමෙක්තෙම; රාවණ, රාවණයාගේ; ශිරස්සේද, ගිස් කැපීම් මැ; කාසීභාරොපී, කවසුතු බරෙහි පොවා; අවිකුලවි, පොහොසත්විද; ස රාසවි, ඒ රාමගෙම; ගුරො, දගරථයාගේ; ශාසනම්, ("රාජ්‍යය භරතයකට දිග්ගි හෝ වලට යා" යි යන මේ) ආඥාව; අනොදුම්, ඉන්මවත්තව; න ශශාක, නොපොහොසත් වී.

මෙහි රාමයාගේ විනශානිතය රාජ්‍යලෝභාභාවය යන වෙබ්ද ආසවාහානියෙන් දක්නාලැබේ.

* දෛවවශාත්-ක. † පඤ්චාස-ක. ‡ චක්‍රගතවම්-ක.

- 302 රතනතිත්තිසු සම්මානන * ප්‍රතිබිම්බසෙනෙමානා
ඥානො ලබ්භිකාඥරා කාවිජ්‍යාදුර්වණයෙන තත්ත්විතා.
303 පුච්ඡාසයමානාත්මනාහසුදසයොරුචම්
සුචාරිතමිති ව්‍යාකත † මුද්‍යතනවසමපාදා.

උද්‍යතනම්.

- 304 අපත්තනිරපත්තනා කිවිදනාපිදගිතම්
න පවෙසුස්කරුසතාසා සහසුමප්‍රතිමිති.
305 වාදනං වාදිකා මඤ්ඤ ගාමිවාගචෙ දක්ඛණා
සෙසමන්තිමයි සංඝිකිමිතා කිල ‡ පරාන් ප්‍රති.

302 රතනතිත්තිසු, රුවන්තිත්ති; සම්මානන, පහළවූ; ප්‍රතිබිම්බ
සෙනෙ, පිළිබිඹුකළුකයෙන්; වානා, පිරවරනලද්දක; ලබ්භිකාඥරා,
රාවණයෙන්; ආර්ථකයෙන්, හසුමත්තුවිසින්; කාවිජ්‍යාත්, දුකින්;
තත්ත්විතා, වූ පරිද්දෙන්; ඥානා, දන්තාලදි.

මෙහි ගාමිකිත්තිසු රතනවසයයි යන්නෙන් විභූතිමානාත්මාස
දක්වනලදි.

* 303 පුච්ඡා, ("අපරාජිතාසනම්" යන මේ) ආදිසෙසි; ආසය
මානාත්මනම්, අභිප්‍රායයාගේ මානාත්මනා (කිසනලද); අහු, ("රතන
හිතාත්මන" යන) මේ ආදිසෙසි; අහසුදසයොරුචම්, විභූතිමානාත්මනා
(කිසනලද); ඉති, මෙසෙසින්; අදා, උද්‍යතනවසමපි. මේ උද්‍යතනවසද;
ව්‍යාකතම්, ස්ථිත කොට; සුචාරිතම්, විභාග කරනලදි.

304 කිසින්, කිසි වස්තුවක්; අපත්තනා, සහවා; අනාපිදගිතම්,
(විජිමාකාරරුච වූ) අනිත් වස්තුවක්හුගේ දුක්වීම; අපත්තනා, අපත්තනි
නම් වන්නේයි; (හේ වෙසෙසි.) සකරා, අනාගතයෙන්; පවෙසුසා න, පම
රෙසක් ඇත්තේ නොවෙයි; නසා, මසුගේ; පත්තිමි, යරයන්ගේ;
සහසුමපි, දහසෙකැයි යනුයි.

මෙහි යරයන්ගේ පවතිලක්ෂණ වූ ධර්මය දරුකොට සහසු
සකරාතිලක්ෂණ වූ ධර්මය දක්වනලදයෙසින් මේ ධර්මාපත්තනා
නමැයි දක්වනු.

305 වාදනම්, සඳනා; වාදිකා; සදරුසා; මඤ්ඤා මාද වූ; දක්ඛණා
සෙසවාගචෙ, දක්ඛණ පවතද යන; සෙසම්, ඒ මේ; අත්තිමයි, වත්තිමයි
වූ; සංඝිකි, (වූහමියාගේ) සංඝිකියාමෝ; පරාන් ප්‍රති, සෙස්සවුන්
සෙසෙසි; ගිතා කිල, ගිත දු—මෙහි කිලයෙහි ඉවණගමාව හතවා.

* සම්මානනෙයා-ක. † ප්‍රොසන-ක. ‡ සංඝිකිමිති ගිතා-ක.

306 ඉඹෙහිසිසිවහුපෙතොව පරෙජවාතවති කාමිනා
ඔෂණපුද්ගිනාතොමා * සෙසො † විෂයගිත්තුති.

307 අමෘතසංඥිතිරණකොප්පා කාම කො ‡ මත;
අනං ඵලාසම්මානමා විෂතිසංඥිතිති.

308 ඉති වජ්ජකමෙවෙඤ්ඤා නිවහිතාපිනානරාතමනා
උක්කා සිරාභොතොතොමා සිරුපාපත්තතිමනා.

309 උපමාපත්තති; පුච්ඡිමමාකොව දර්ශිතා
ඉතංපත්තතිසෙදාමා උඤ්ඤා උඤ්ඤානු විහාරා.

අපත්තතිවකුමි.

306 කාමිනා, කාමිත්‍රපිසිත්; පරෙජු, අනුත් විෂයෙහි; ඉඹෙහිසිසිමි,
හිතනිස; අහුපෙතොව, ස්විකාර කොට මැ; අතමනි, තමා විෂයෙහි;
තොමා, ඒ වදනාදිත්තේ; ඔෂණපුද්ගිනාත්, උෂ්ණකිසියාගේ දක්
වීම හෙතු කොටගෙන; සෙසො, ඒ මේ අනන්තරොක්කප්පකාරයෙන්
වූවා; විෂයගිත්තුති, විෂයාපත්තති නම් වන්නිසි- වසුසිරුපයාගේ
අපත්තවය හැමහැත්ති නොකොට කිසි විෂයෙක්හි කළහෙයින් මේ
විෂයාපත්තව නම් වන්නෙයයි සිසෙයි.

307 විෂතිසංඥි, විෂ වහන්නාවු; දිසිති, මරිචි ඇති; අනං ඵල අස
මම්මා, අතිත්මා මේ පද්ධියෙන්; අමෘතසංඥි, අමාවහන; සිරණා,
රජම් ඇති; වජ්ජකා කාම, වජ්ජවස් නම; නං, අපට, මත, ප්‍රතිබසි.

308 ඉති, මෙසේ; ඉඤ්ඤා, වජ්ජකාකෙරෙහි; වජ්ජකම්, (අමෘතමයකි
සිරුප වූ) වජ්ජකි; නිවහිතම, වලකා මැ; අපිනානරාතමනා, විෂ
රූප වූ අනංවසුසිරුපහාවයතෙම; සිරාභොත, කාමාතුර වූ විරහි
යක්තුවිසිත්; උක්කාති, කිසිතලද නුසි; ඵලා, මෝකොමෝ; සිරුපා
පත්තති, සිරුපාපත්තති නම් වන්නිසයි; මනා, දන්තාලද.

309 උපමාපත්තති, සිරුප උපමාපත්තතිකොමෝ; පුච්ඡිමි, පළමු
කොට; උපමාකොව, උපමායෙහි මැ; දර්ශිතා, ("න ජතු භනතිරිඤ්ඤ
සො" යන මේ ආදියෙන්) දක්වනලද; ඉති, මෙසේ (උක්කමාමානුසාර
යෙන්); අපත්තතිසෙදාමා, අපත්තතිප්‍රකාරයන්ගේ; විහාරා, ප්‍රචය
තෙම; උඤ්ඤානු, (සතිබ්බාදි) ප්‍රයෝගයෙහි ලා; උඤ්ඤා, දක්කනුත්
තෙයි.

* ප්‍රකාශනායනසං-ක. † සෙසං-ක.

‡ කාමිකො-ක.

- 310 අලිභිමිභිමනෙකාරිමෙකරූපාන්විතං වච්ඡි
තදභිතතපදං භිතතපදප්‍රායමිති චිධා.
- 311 අසාද්දසමාරූඨා කාන්තිමාත් රක්තමණ්ඩලා
රාජ් හරතී ලොකසා හාදයං මාදුභි කරෙරි.
- 312 දෙශාකරෙණ සමබ්බතනනසත්‍රපථවතීතිනා
රාජ් ප්‍රදේශො මාමීත්මප්‍රියං කිං න බාධතෙ.
- 313 උපමාරූපකාණ්ණපච්ඡාතිරෙකාදිභොවරා
ප්‍රාග්‍යෙව දර්ශිතාශ්ලේෂා දුභිසංතො කෙවනාපරෙ.

310 අනෙකාරීම්, නොසෙත් අපි ඇත්තා; එකරූපාන්විතම්, එක ශබ්දස්වභාව වූ (සමානරූපයෙන් යුක්තවූ); වච්ඡි, වචනය; අලිභිමිභිමි, අලිභියෙහි කැමැත්තකල; තත්, ඒ අලිභියෙහි; අභිතතපදමිතිනා පදප්‍රායමිති, අභිතතපදය භිතතපදප්‍රායයෙහි; චිධා, චිත්‍රකාර වන්නෙයි.

311 උදයම්, උදයපථිතයට පෙර හෝ නොහොත් රාජ්‍යරූපයෙන් වූ අනුදයට; ආරූඨා, නැංගා; කාන්තිමාත්, සෞම්‍ය වූ පෙර හෝ නොහොත් අභිරූප වූ; රක්තමණ්ඩලා, රත්වූ බිම්බ ඇත්තා; නොහොත් අනු රක්ත වූ අමාත්‍යමණ්ඩලයා ඇත්තා; මාදුභි, මොළොත්; කරෙරි, රැස්මියෙන් පෙර හෝ නොහොත්; මාදුභි, අනුමෙර වූ හෙවත් මධ්‍ය වූ; කරෙරි, සුත්වතීත්; අසො රාජ, මේ ව්‍යු පෙර හෝ නොහොත් රජ තෙම; ලොකසා, සියලු ලොකයාගේ; හාදයම්, සිත; හරතී, ගන්නෙයි.

මෙහි පදනභිතසත් නැතිවැ තුබුණු පරිද්දෙන් මැ ව්‍යුහාපති දෙත්තනට පදයොපනය හෙතු කොට ගෙන මේතෙම අභිතතපදශ්ලේෂයෙහි දක්නුයුතු.

312 දෙශාකරෙණ, රාත්‍රියට ආශ්‍රය වූ පෙර හෝ නොහොත් ක්‍රොධීයාදි දෙශයට ආකර වූ; නන්‍යත්‍රපථවතීතිනා, ආකාශයෙහි පවත්නා වූ පෙර හෝ නොහොත් දුභිතිග්‍රහභිමිපරිපාලනලක්ෂණ වූ රාජමාග්නියෙහි නොපවත්නා; රාජ්‍ය, ව්‍යුසා හා පෙර හෝ නොහොත් රජ හා; සමබ්බතත්, එක්වන්නා; ප්‍රදේශා, රාත්‍රිවූය පෙර හෝ නොහොත් ප්‍රකාශදේශ ඇති තැනැත්තෙක්; ඉත්මි, මෙසේ; අප්‍රියම්, ප්‍රියා රහිතවූ පෙර හෝ නොහොත් අප්‍රියවූ; මාමි, මා; කිං න බාධතෙ, කුමැයි නොපෙළන්නේද?

මෙහි උක්තප්‍රකාරයෙන් “ප්‍රදේශා” යන මේ ආදීත්තේ හඬනය හෙතු කොට ගෙන “රාජ්‍ය” යන මේ පදයාගේ අභේදය හෙතු කොට ගෙනද මෙකැන්ති භිතතපදප්‍රාය වූ ශ්ලේෂයෙහි දක්නුයුතු.

313 උපමාරූපකාණ්ණපච්ඡාතිරෙකාදිභොවරා, උපමාය රූපක ආණ්ණපය වාතිරෙකය යන මේ ආදීත් විෂය කොට ඇති; ශ්ලේෂා,

- 314 අසාහිකනක්‍රියා: කඤ්චිද්විරුඛක්‍රියො'පරා:
විරුඛකමා වාසනානාශ්ලොභො නිසමවානපි.
- 315 නිසමාක්‍ෂෙපරුපොකතිරවිරොධි විරොධාපි
තෙෂාං නිදඝිනෙත්ථෙව රූපවාසකතිවිභ්‍යාති. *
- 316 ස්වභාවමධුරාසකතිශ්වාය් † ශංසනොනා රාගමුල්ලිභ්වම්
දායො දුක්ඛානි කම්මති කාන්තාහි ප්‍රේෂිතා: ප්‍රියාන්.
- 317 මධුරා රාගවර්ධිනා: කොමලා: කොකිලාතිරා:
ආකණිණිනොන මදකලාශ්මිණිනොන වාසිනෙක්කණා:

ශ්‍රෝතවෝ; ප්‍රාග්‍රෙව, පළමුවකොට මැ; දර්ශිතා: දක්වනලදහ; අපරෙ
කෙවන ශ්‍රෝතා: සෙසු කිසි ශ්‍රෝතකෙනත්; දර්ශන, දක්වනු
ලැබෙත්.

314 කඤ්චිත් අභිනනක්‍රියා, කිසි අභිනනක්‍රියා සහ ශ්‍රෝතසේක්;
අසාහි, ඇති; අපරා අවිරුඛක්‍රියා, අතික් අවිරුඛක්‍රියා සහ ශ්‍රෝතසේක්
ඇති; විරුඛකමා ව, විරුඛකමා නම්වූද; අනා: ශ්‍රෝතො'සා, අතික්
ශ්‍රෝතසේක් ඇති; නිසමවානපි, නිසමවත්වූද ශ්‍රෝතසේක් ඇති.

315 නිසමාක්‍ෂෙපරුපොකති: නිසමාක්‍ෂෙපරුපොකති නම් ශ්‍රෝත
සේක් ඇති; අවිරොධි, අවිරොධි නම් ශ්‍රෝතසේක් ඇති; විරො
ධාපි, විරොධිනම් ශ්‍රෝතසේක් ඇති; තෙෂාම්, ඒ අභිනනක්‍රියාදී
ශ්‍රෝතසේක්; රූපවාසකති, රූපවාසකතියෙහි; නිදඝිනෙත්ථෙව,
නිදඝිනාලබ්‍යාරසෙහි මැ; භවිෂ්‍යති, පහළ වන්හි.

316 ස්වභාවමධුරා, ස්වභාවයෙන් සුභග වූ; ජනිත්ඛා: ප්‍රේමරස
භාවිතබැවින් සිතිවූ; ලද්ධමා, ලද්ධමා වූ; රාගම්, අනුරාගය; ශංස
නා, ප්‍රකාශ කරන්නාවූ; දායො, දායකය; දුක්ඛා, දුක්ඛය; කාන්තා
හි, කාන්තාවන්හිත්; ප්‍රේෂිතා, වෙහෙසනලද්දහ; ප්‍රියාන්, වලඟ
ගත්; කම්මති, අදත් (වගන කෙරෙත්).

මෙහි කම්මිලක්‍ෂණ වූ දෂ්ටිත්ථෙද දුක්ඛත්ථෙද සමඛිනිත ගෙතු
කොටගෙන මේතෙම අභිනනක්‍රියාශ්‍රෝත නම් වන්නේයයි දහනු.

317 මධුරා, සුභග වූ; රාගවර්ධිනා, රතිභාවය වඩන්නාවූ; කොම
ලා, ශ්‍රවණසුභග බැවින් යෙහි හෝ නොහොත් සුබස්සථි බැවින් සුකමාර
වූ; මදකලා, කාලකාල වූ ගම්යෙන් යෙහි හෝ නොහොත් මධුරාන
ජනිත මදයෙන් මනෝඥ වූ නොහොත් විශ්වල වූ; කොකිලාතිරා,
කොකිලාවන්ගේ ශබ්දයෝ; ආකණිණිනොන, අසනුලැබෙති; අසිනෙක්
ණානි, අසිනලොභනාවෝද; ශ්මිණිනොන, වලදනා ලැබෙත්.

මෙහි ආකණිණිකාලිඛන දෙන්නාගේ සහභාවය ගෙතුකොට
ගෙන මේතෙම අවිරුඛක්‍රියාශ්‍රෝතයයි දහනු.

* මාච්ඡිමිණි-ක. † වජ්‍රා: ස්වභාවමධුරා-ක.

- 318 රාගමාදර්ශයෙනනම් වාරුණිකයානලිපිවිමි
පරාගවති * සම්මාගුරුභයාසා විජානිතෙ.
- 319 නිසිත්‍රිංගනිවසාවෙව ධනුෂ්ඨොවාසා චක්‍රතා
ගරෙජ්චෙව නරෙඥසා මාග්ගිණිනිව පරිකිතෙ.
- 320 පද්මානාමෙව දණ්ඩස්ත්‍ර කණ්ටකස්ත්‍රිසි රක්‍ෂති
අභවා දශානෙ රාහිමිපුනාලිභනනෙත්වයි.

318 වාරුණිකයා, වාරුණි නම් දිනාවගේ සහනවසෙන් ප්‍රේ හෝ තොහොත් සුරාවන්ගේ පානලක්ෂණවූ සොහසෙන්: වර්තකම්, වඩකලද; රාගම්, රත්පැහැය ප්‍රේ හෝ තොහොත් රතිභාවය; අදර්ශය, දක්වන්නාවූ; එම සම්මාගුරු, මේ සුසංගතයා; පරාගවති, අසන්නට යන්නේය; අභයපසා, අනභය වනාහි; විජානිතෙ, පැලඹෙන්නේය.

මෙහි සුසංගත කාම දෙන්නාගේ අසන්නවලදසැකිලි පු පරාගව විජානිතයන්ගේ පරසාරවිරෝධය හෙතුකොටගෙන මෙතෙම විරුද්ධ සම්මතලෙඡයයි දකසුතු.

319 අසා නරෙඥසා, මේ රජහුගේ; නිසිත්‍රිංගනිව, බඩහසන් ප්‍රේ හෝ තොහොත් කුරුහිස; අසාවෙව, බඩහසෙහි මැ; වර්තකම්, පවත්නේය; චක්‍රතා, වක්කව ප්‍රේ හෝ තොහොත් සෙවනිස; ධනුෂ්ඨොව, දන්නෙහි මැ; පරිකිතෙ, පවත්නේය; මාග්ගිණිනිව, ගරබව ප්‍රේ හෝ තොහොත් සාවකබව; ගරෙජ්චෙව, ගරසෙහි මැ; වර්තකම්, පවත්නේය.

මෙහි “බඩහසෙහි මස; වාසසෙහි මස; ගරසෙහි මස” යි මෙසේ අවධාරණප්‍රසංගය හෙතුකොටගෙන මෙතෙම නිසමවත් ලෙඡයයි දකසුතු.

320 නිසි රක්‍ෂති, තා සුවතස රක්‍ෂා කරනකල්හි; කණ්ටකස්ත්‍ර, කටු ප්‍රේ හෝ තොහොත් විසකතෙම; පද්මානාමි, පද්මයන්ගේ; දණ්ඩස්ත්‍ර වෙව, දණ්ඩසෙහි මැයි; අභවා, එසේ කුමස; රාග, රාගිත් සමබන්ධි වූ; මිපුන, සිත්පුරුෂදෙන්නාගේ; අලිඛනනෙත්වයි, අලිඛනනසෙහිද (පුලකිත සැකිලි වූ කණ්ටකසතෙම); දශානෙ, දක්නාලැබේ.

මෙහි “පද්මානාමෙව” යන මේ නිසමය “මිපුනාලිඛනනෙත්වයි දශානෙ” යන්නෙන් නිෂිඛලෙයිත් මේ නිසමානෙත්පරුපාකාරියයි දකසුතු.

- 321 මහිතාද්භූරිකටකසොත්තස්මි නිත්තොදසා;
දස්සා පුජ්ජනිත්වාසිත් සොමි ඔත්තධරණි සා.
322 අවුත්තොපාමාසවේදි රාජ්පාච්චිදහසාසා;
දෙවොපාච්චිබුධො ජඤ්ඤාසරොපාච්චිදහසාසා.
ශ්‍රේණිවත්තම.

321 සා, හෙතෙම; මහිතාත්, රජ වූයේ යෙහෙයන් නොහොත් පවුල
වූයේ; භූරි, මහත්වූ; කටකා, සැකැස්මාවාර යෙහෙයන් නොහොත්; (භූරි,
විසිටිණිණිවූ; කටකා, නිතරම ඇත්තේය; හෙතෙම, ප්‍රධාන ඇත්තේ
යෙහෙයන් නොහොත් රජමි ඇත්තේය; නිසඟ, අවසාන වූ; උදසා,
සමාප්ති ඇත්තේ යෙහෙයන් නොහොත්;) * නිසඟ, නිසඟවූ; උදසා, උද්
ගම ඇත්තේය; දස්සා, ශූර වූයේ; පුජ්ජනි, ලෝච්ඡාසනව අසිපති වූයේ
යෙහෙයන් නොහොත්; දස්සා, දස්සනමිවූ; පුජ්ජනි, බුද්ධිසා; සොමි, පුතු
වූයේ යෙහෙයන් නොහොත් සහාය වූයේ; ඔත්තධරණි, අත්තිප්පා
වාදි වූ ඔහුට් ධර්මයේ යෙහෙයන් නොහොත්; ඔත්තධර්, ඔහුට් නම්
අසුට් විශේෂය ධර්මයේය; අසිත්, වී.

මෙහි මහිතාත්තස භූරිකටකනිස සහ මේ අදිත්තේ උත්තපසා
සෙහි මෑ අවග්ගසා හෙතුකොටගෙන මේතෙම අවිරොහිඤ්ඤාසසි
දහසුතු.

322 අවුත්තොපි, විෂ්ණු වූයේද නොහොත් ස්මරබැවින් සොනහුට්
නුවූයේද; අවමාසවේදි, වාස නම් අසුරසායේ † යෙහෙයන් නොහොත්,
ටම්මසායේ ඡේදය නොකෙළේ; ජඤ්ඤා, දත්තාලය; රාජපි, මහ
වූයේ යෙහෙයන් නොහොත් නාසම් වූයේ; අවිදහසාසා, හොදත්තාලය
(දස්සාසාසා හෙතුකොටගෙන කාමඤ්ඤාසසෙහි වන) ස්වමාණික
ඇත්තේ යෙහෙයන් නොහොත් (රාජපාලයන් නැතිබැවින්) කිසි වාසාන
සත් නැත්තේ; ජඤ්ඤා, දත්තාලය; දෙවොපි, දෙවතාවූයේ යෙහෙයන්
නොහොත් රජ වූයේද; අවිබුධා, සුරසත් නැත්තේ යෙහෙයන් නොහොත්
විගතවූ පණ්ඩිතවරුන් නැත්තේ හෙවත් පණ්ඩිතසුත්ත වූයේ; ජඤ්ඤා,
දත්තාලය; ඔත්තධරොපි, ජඤ්ඤා වූයේ යෙහෙයන් නොහොත් ඔත්තධර
වූයේද; අභුජබ්බවාත්, සමීපත් නැත්තේ යෙහෙයන් නොහොත් වූත්ත
සත් නැත්තේ; ජඤ්ඤා, දත්තාලය.

මෙහි අවුත්තොපිත් අවමාසවේදිත්තාදිස විරුධසෙහි මේතෙම
විරොහිඤ්ඤාසසි දහසුතු.

* රෙඛාවසාහාර ව්‍යාකෘතය සත්තපොත්ති භූමිසි.
† “විමුක්ති වාසනාසායේ” සත්ත,

323 ගුණරත්නානන්දානං සත්තං චෛකලාදයීනම්
විශෙෂදයීනායෙව සා විශෙෂොකතිරිෂායේ.

324 න කථොරං න වා නික්ෂණමායුධං පුෂ්පධනිනා
තථාපි ජනමෙවාසිදමුතා ගුප්තග්‍රාමි.

325 න දෙවකතාකා නාපි ගඤ්චිකුලසමනවා
තථාපොෂා තපොභක්ඛං විධායාං චෙධසෝපාලම්.

326 න ඛඩා ග්‍රාකුපිනීපි ස්පුරිතො දශනව්ශ්දා
න ච රක්තාභවද්‍යාභිජිතව * විෂනාං කුලම්.†

323 විශෙෂදයීනායෙව, අනිශ්චයන් දක්නාපිණිය මැ; ගුණරත්නානන්දානම්, ගුණරත්න රත්න ක්‍රියාය ද්‍රව්‍යය සහ මොවුන්ගේ; සත්තං චෛකලාදයීනම්, සම් ඒ අනාවදයීනයෙන් ඇද්ද; සා, ගෝෂායාමි; විශෙෂොකතිරිෂායේ, විශෙෂොකතිසයි කැමැතිවනුලැබේ.

324 පුෂ්පධන්වනා, අනඛිතයාගේ; අයුධම්, අයුධයකෙම; න කථොරම්, කපිත නොවන්නේය; න වා නික්ෂණම්, නික්ෂණ නොවන්නේය; තථාපි, එකෙකුද වත්; අමුතා, මේ අනඛිතයාපිසිත් නොහොත් මේ අයුධයෙන්; ගුප්තග්‍රාමි, තුන්ලොව; ජනමෙවාසින්, අනතලද්දේ මැ වී.

මෙහි අනඛිතයා සම්බන්ධ වූ අයුධයාගේ කාපිතාදි වූ ගුණයාගේ නිෂේධයෙන් මනුෂ්‍යයෝ ලොකවිජයකායාදී විෂය වූ කිසි විශෙෂයෙන් දක්වනලදහුයි මෝ ගුණවිශෙෂොකති නමැයි දහනුයුතු.

325 එෂා, මේ සත්‍රිතොමෝ; න දෙවකතාකා, දිව්‍යසත්‍රිකයන් නොවෙයි; නාපි ගඤ්චිකුලසමනවා, ගඤ්චිවංශයෙහි උපන් එකකුද නොවෙයි; තථාපි, එකෙකුද වුව; චෙධසොපි, බ්‍රහ්මයාගේද; තපොභක්ඛම්, ගපස්සිදිව; විධායාමි, කරන්නව; අලම්, සමරීයි.

මෙහි අනිශ්චයවත් වූ රූපඇති සත්‍රිකයාගේ දෙවතාදිත්‍රිකයෙන් නිවැරදිව නොකොටගෙන මෝහොමෝ මනුෂ්‍යවිද බ්‍රහ්මයා පවා පරවශ කරන්නාසි මෙබඳු අනිශ්චයෙන් දක්වනලදහුයි ජාතිවිශේෂොකති නමු.

326 ග්‍රාකුපි, කොපයෙන් ග්‍රාහෙදය; න ඛඩා, කොකරනලද; දශනව්ශ්දා, අධිරාජකම; නාපි ස්පුරිතා, කොපකම්පිත නොවිය; දෘඪිය, දෘඪියද; න ච රක්තා අභවත්, කොපයෙන් රත් වීද නොවෙයි; විෂනාං කුලම්, ගන්ත්‍රාකුලයද; ජනම්, අනතලදි.

මෙහි ග්‍රාහකයාදි ක්‍රියාවන්ගේ අපගමය හේතුකොටගෙන විකාරයක් නැති වූ ගන්ත්‍රාචර්ස්වරූ වූ විශෙෂයෙන් දක්වනලදහුයි ක්‍රියා විශෙෂොකති නමු.

- 327 න රථා න ම මාතඩ්භා න හසා න ම පතතසා
සුත්තමපාඩගදුභෙයව ජයතෙ ජගතා. හුසමි.
- 328 එකවක්‍රා රථො සතතා විකල්ලෝ විෂමා හසා
ආක්‍රාමතොව තෙජස්වි තථාපාකෝ ජගත්තුසමි.*
- 329 භෙසා හෙතුපිභෙසොකතිසොජස්විති විශෙෂණන්
අසමෙව භුමොතොෂාමෙහදුනාමපි කල්‍යාණො.
- විශෙෂොකතිවක්‍රමි.
- 330 විවක්‍ෂිතගුණන්කාභෙට්ඨීන් සමිකාතා කසාවත්
කීර්තනා සතුතිනිසුථිං සා සමානා † තුල්‍යසොභිතා.

327 න රථා, රථකෙනෙකුත් නැති; න ව මාතඩ්භා, ගසේ කෙනෙක් නැති; න හසා, අසවකෙනෙක් නැති; න ව පතතසා, පද්ධි කෙනෙකුදු නැති; (එකෙකුදු වුවත්) සුත්තමි, සුත්තයේ; අපාඩග දුභෙයව, නෙත්‍රාත්‍යවිලෝකනයෙන් මැ ගෙවත් කවාක්‍ෂමානුෂංග මැ ජගතා හුසමි, තුන්ලොව; ජයතෙ, දනනුලැබේ.

මෙහි රථාදී ද්‍රව්‍යයන්ගේ අභාවය. හෙතුකොටගෙන සුත්තවාක්‍ෂ යාගේ ජගත්ත්‍රයප්පජය ලක්‍ෂණ කොට ඇති විශෙෂයෙන් දක්වනලද තුළ ද්‍රව්‍යවිශෙෂොකති නමු.

328 රථා, රථයකම; එකවක්‍රා, එක්කකක් ඇත්තේය; සතතා, රථාමාසීතෙව; විකල්ලා, (කල්ලවා නැතිගෙයින්) අකමිමණ්‍යය; හසා, අසවයෝ; විෂමා, (සන්දේහකු හෙයින්) යම නොවන්නා; තථාපි, එකෙකුදු වුවත්; තෙජස්වි, තෙජස්වි වූ; අකී, සුසංකීතෙව; ජගත්තුසමි, තුන්ලොව; ආක්‍රාමතොව, මඩගේ මැයි.

329 තෙජස්විති, තෙජස්විය යන; විශෙෂණන්, මේ විශෙෂණය හෙතු කොටගෙන; භෙසා, ඒ මේ උකතියාමෝ; හෙතුපිභෙසොකතී, හෙතුපිභෙසොකතියි (දහසුත්තිය); අතොෂාමි හෙදනාමපි, සෙසු විශෙෂොකති ප්‍රකාරයන්ගේද; කල්‍යාණො, ප්‍රයෝගයෙහි ලා; අසමෙව ක්‍රමා, මෙ මැ ප්‍රකතියයි.

330 විවක්‍ෂිතගුණ, කිසිත්තව කැමැතිවනලද (සාධු වූ හෝ අසාධු වූ හෝ) ගුණයෙන්; උත්තාමෙෂව, අධික වූ කිසි කෙනෙකුත් නා; සමි කාතා, සද්‍රශ කොට; සතුතිනිසුථිමි, සතුති පිළිගිය හෝ නිසු, පිණිස හෝ; කසාවත්, කිසිවක්හුගේ; යත් කීර්තනමි, යම් කීමෙන් ඇද්ද; සා, හෝනොම; තුල්‍යසොභිතා, තුල්‍යසොභිතායි; සමානා, දන්තාලය.

- 331 සමී කුටේරො වරුණසසභසාකො භවානපි
 බිත්තරානතාවිමයං ලොකපාලා * ඉති ශ්‍රැතිමි.
 332 සඛතානි මායාසේණං තඨිච්ඡිකානි ව
 සාණ්වයං න තිණ්ණනි සතාරබ්බානාපි ස්වයම්.
 333 විරුඩානාං පද්ධතාං යනු සංසර්ගිකම්
 විරොධසාධනාසේව † ස විරොධස් සමානො යථා.
 334 කුප්පං රාජතං සානාං වහිතෙ මදමජ්ඣමි
 සේනෙ ව මයුරාණං රුහමුත්තානතසොණ්වමි.

331 සමී: දකුණුදිගට අභිපතී වූ සමය; කුටේරො, උතුරුදිගට අභිපතී වූ කුටේරය: වරුණ, පෑලදිගට අභිපතී වූ වරුණය; සහසාකො, සුළුදිගට අභිපතී වූ සෙසු; භවානපි, භවත්ස යන මොහු; අනන්තවිශ්වයාමි, අතිශක්තව අගොචර වූ; ලොකපාලා ඉති, ලොකපාලයා යන; ශ්‍රැතිමි, ශබ්දය; බිත්ති, උසුලන්නාහුයි.

මෙහි ලොකපාලනියෙන් විවක්ඛවූ ගුණයෙන් උපකාශව වූ සමාදිත් හා සදූශ කොට කිසි රජක්කුගේ කිව සතුහි පිණිසයයි දතයුතු.

332 මායාසේණම්, මිත්‍රලාභියන්ගේ; සඛතානි, ප්‍රේමයෝද; තඨිච්ඡිකානි ව, විද්‍යුච්ඡිකායෝද; සන, මෙසයන්විසින් ප්‍රේමයෝදානොනොත් නිරන්තරයෙන්; ආරබ්බානාපි, ආරබ්බ වූවාහුද; ස්වයම්, තුමු; සාණ්වයමි, සාණ්වයකුද; න තිණ්ණනි, නොසිටිත්; බොහෝ කලත් කියන්නේ ම කිමිද? යනු භාවයි.

මෙහි විවක්ඛවූ සාණ්වයානුසාරිකානුසාරයෙන් ප්‍රතිත වූ තඨිච්ඡිකානි හා පිත්තකොට අතිවපලනිය හෙතුකොටගෙන සත්‍රිප්‍රේමයාගේ කිව නිසැ පිණිසයයි දතයුතු.

333 යනු, සම් උකතිප්පකාරයෙන්හි ලා; විරොධසාධනාසේව, විරොධයාගේ සාධනය පිණිස ම; විරුඩානාං පද්ධතාමි, පරස්පර විරුඩවූ විස්තූන්ගේ; සංසර්ගිකම්, සංසර්ගිකයෙන් ඇද්ද; සං, නෙතෙම; විරොධා සමානා, විරොධයයි දන්නාලදි; යථා, ගේ මෙසේයි.

334 රාජතං සානාමි, රාජතං සයන්නේ; මදමජ්ඣමි, මදයෙන් මනොඥ වූ; කුප්පම, කාදයනෙම; වහිතෙ, වඩනේස; මයුරාණම, මොන රුත්තේද; උත්තානතසොණ්වමි, අපහන වූ නොහනනිය ඇති; රුහමි, කාදය නෙම; සේනෙ, සෑය වන්නේයි.

මෙහි විවික්ඛසලසාණ්ව වූ අන්‍යන්තවිරුධ වූ ක්‍රියාපද්ධතියන් දෙත්තාගේ සංසර්ග හෙතු කොට ගෙන මෙතෙම ක්‍රියාවිරුධ නම් වන්නේයයි දතයුතු.

* ලොකපාල-ක, ප. † විශේෂදර්ශනාසේව-ක.

335 ප්‍රාචාරෙණෙණා ජලධරෙරමාරං දුර්දිනායනෙ.
රාගෙණ පුතරාත්‍රාතතං ජයනෙ ජගතාං මතා.

336 තනුමධං පාදුශ්‍රොණී රකෙතාණ්ඩමසිතෙකුණම
තතතාති වපු; ස්ත්‍රීණං කං න ගහතානතනසතනමි.

337 මාණලබාහුරමෙහාරු පදමොයලමුඛෙකුණම
අපි තෙ රූප මසාකං තත්චි තාපාය කලාතෙ.

335 අමාරමි, ආකාශයනෙම; ප්‍රාචාරෙණෙණා, ප්‍රාචාරකාලයෙහි වූ; ජලධරෙරං, මෙසයන් කරණකොට ගෙන; දුර්දිනායනෙ, දුර්දින වන් නේය ගෙවත් සිතනරාග වන්නේය; ජගතාං මතසා, ලෝවැස්සන්ගේ විසතය වනාහි; රාගෙණ, රහිභාවයෙන්; ආත්‍රාතතං ජයනෙ, මධනාලද්දේ වන්නේය.

මෙහි විරාගරාගරූප වූ දුර්දිනායනතනිලාසණ වූ ගුණයන් දෙන්නාගේ විප්‍රතිපත්තිය ගෙනුකොට ගෙන මේකෙම ගුණවිරෝධය සිදු දක්වනු.

336 තනුමධංම, කාශ වූ මධංප්‍රදේශ ඇත්තා වූ; පාදුශ්‍රොණී, පළල් වූ නිතමිබවකු ඇත්තා වූ; රකෙතාණ්ඩමි, රත් වූ අධර ඇත්තා වූ; අසිතෙකුණමි, කළු වූ ඇස් ඇත්තා වූ; තතතාති, ගමිතීරනාති ඇත්තා වූ; උතත තසතමි, උතතායන වූ පසොධර ඇත්තා වූ; ස්ත්‍රීණං වපු, තරුණීන්ගේ ශරීරභූතම; කං න ගහති, කවරක්කු නොපහරන්නේද ගෙවත් කවරක්කු වශය නොකරන්නේද?

මෙහි පරස්පරවිරෝධ වූ තනුමධංපාදුශ්‍රොණීආදී වූ ශරීරාවයවයන් ගේ සංසිද්ධිතය ගෙනුකොටගෙන මේකෙම ද්‍රව්‍යවිරෝධය සිදු දක්වනු.

337 තත්චි, කාශාසිතය; මාණලබාහු, තෙව්මුදලියට බදු අත් ඇත්තා වූ; රමෙහාරු, කදලියට බදු වූ ලෞරු ඇත්තා වූ; පදමොයල, පදම හා ඉදිවරපත්‍ර වැනි වූ; මුඛෙකුණමි, මුඛ හා ඇස් ඇත්තා වූ; තෙ රූපමපි, නිගේ රූපය පවා; අසාකමි, අපට; තාපාය කලාතෙ, තාප පිණිස සමච්චි වන්නේය.

මෙහි ගිතගුණයාගේ ගෝතවත් වූ බාහුප්‍රායාති ද්‍රව්‍යයන්ගේ ගෝතවයවූ ශරීරද්‍රව්‍යයාගේ ගෝතලක්ෂණකායවූ තාපය හා විරෝධය දක්වන ලදහයි මේකෙම ගුණවිරෝධය හෝ ද්‍රව්‍යවිරෝධය නම් වන්නේයයි දක්වනු.

- 338 උද්ධතමාරුතොවුකාශවුතවමසකරණව;
උද්ග්‍රසතති පාඨානාමසාගතොපි ලොවතෙ.
339 කාශණර්ජනානුරකතාපි දෘඪි: කණිණාවලම්බිති
යාති විශ්වසනීයනිං කසා තෙ කලහාශිණි-
340 ඉතාතෙකප්‍රකාරොයමලධිකාර: ප්‍රතියතෙ
විරොධවක්‍රමි.

අප්‍රසාදානප්‍රසංසා සාදප්‍රකානෙන දු * යා සතුති:

338 උද්ධත, උසන්ති; මාරුත, පවතින්; උද්ධුත, තනනලද; වුත, වමුක, සහකාරවෘක්‍ෂයන්ගේ හා වමුකදූමයන්ගේ; රණවි, කුසුමපරාගයෝ; පාඨානාමි, පරිකයන්ගේ; ලොවතෙ, නෙත්‍රවයන්; අසාගතොපි, සෑදී නොකරන්නාහුද; උද්ග්‍රසතති, උද්ගතවූ බාණ්ඩ ඇත්තවුන් කෙරෙත්.

මෙහි සෑදීනිමෙඋද්ග්‍රසතලක්‍ෂණ වූ ක්‍රියා දෙන්නාගේ විරොධය හෙතු කොටගෙන ක්‍රියාවිරොධයයි දතයුතු.

(339 කලහාශිණි, මනොඥ වූ වචන ඇත්තිය; තෙ, නිගේ; දෘඪි: දෘඪිතොමෝ; අර්ජනානුරකතා, ධනස්‍රයකෙරෙහි ඇලුම්ඇති; කාශණපි, ද්‍රෝපදිඤ්ඤා වූවද; කණිණාවලම්බිති, රාධෙයයා ඇසුරු කරන්නී; කසා, කවරක්තව; විශ්වසනීයනිමි, විශ්වාස කටයුතුබවට; යාති, පෑමිණින්නීද; (නොහොත්)-කලහාශිණි, මනොඥ වූ වචන ඇත්තිය; තෙ, නිගේ; දෘඪි: දෘඪිතොමෝ කාශණ, කථය; අර්ජනා, ධවලය; අනු, පඤ්ඤා භාගයෙහි හෙවත් කෙළවරෙහි; රකතා අපි, රත් පැහැද වූවා; කණිණාවලම්බිති, ශ්‍රවණපසංඝාතයට යන සුළු වූවා; කසා, කවරක්තව; විශ්වසනීයනිමි, විශ්වාස කටයුතුබවට; යාති, පෑමිණින්නීද?.

මෙහි අර්ජනානුරකතා ද්‍රෝපදිරුප ද්‍රව්‍යයාගේ රාධෙයාවලම්බන ක්‍රියාව හා විරොධය වේ. එතකුළු වූවන් කාශණ ධවල රකත වණිණිකා හා ශ්‍රවණපසංඝාතයාමිතිය යන අවිරුධවූ ශ්‍රේෂ්ඨයෙන් අනුවිධබව හෙතුකොටගෙන මේතෙම ශ්‍රේෂ්ඨානුවිධ විරොධයයි දතයුතු.) †

340 අසමලධිකාර, මේ විරොධාලධිකාරය තෙම; ඉති, මෙසේ උකතාක්‍රමයෙන්; අනෙකප්‍රකාර, නානාවිධ වූයේ; ප්‍රතියතෙ, දන්නා ලැබෙයි; අප්‍රකාශො දු, අප්‍රකාශයා කෙරෙහි; යා සතුති, යම් ප්‍රසංසා වෙක් ඇද්ද; යා, හෝ ගොම; අප්‍රසාදානප්‍රසංසා සතත්, අප්‍රසාදානප්‍රසංසා නම් වන්නියි.

* අප්‍රකාශොප්‍රසංසං-ක.

† මේ ශ්‍රේෂ්ඨානුවරණය සන්නිවේදනීය වුණි.

341 සුඛං ජීවනානි සරිණි වනෙජවපරසෙවිනා;
අපේ * රසනනසුලලෙහෙසනාණදභිච්ඡාදිභි.

342 සෙසමප්‍රසාදනෙවොහු මාගවෑනානි; ප්‍රශසානෙ
රාජනුවනීනකෙලෙහනිවිණේණන මනස්විනා.

අප්‍රසාදනප්‍රශංසා,

343 යදි නිඤ්ඤනිව සෙහානි වාපස්සානිරසෙහ සමානා
දෙමානාසා ගුණ ඵල ලහනෙහ සනනිසිමි.

මෙහි “අප්‍රසාදනෙජසිතසාදනානි” යන මේ පාඨයෙහි මෙසේ
ව්‍යාකෘත කටයුතු.

අප්‍රසාදන, ප්‍රසාදන ක්‍රම; ජීවිත, ඉති වූ කිසි වස්තුවක්හුගේ;
සාදනානි, සාදනානි නොමෝ; අප්‍රසාදනප්‍රශංසා නම් වන්තිය; නොනොත්-
අප්‍රසාදන, අප්‍රසාදන වැ; ජීවිතසාදනානි, ඉතිවූ කිසි වස්තුවක්හුගේ
ප්‍රශංසා නොම අප්‍රසාදනප්‍රශංසානම් වන්තිය.

341 අපරසෙවිනා, අනාසෙවාවක් නොකරන්නාවූ හෙවත් පර
විකාරාධනයෙහි දුක් නොදන්නාවූ; සරිණා, මාගණය; වනෙජු, වන
යෙහි ලා; අසනනසුලලෙහෙ, කිසි සනනාසක් නැතිවම සුවසේ ලැබෙත්
නාවූ; ජල, දිය; දභිච්ඡාදිභි, ඉලුප්දථය යන මේ ආදිවූ; අපේ, උපකරණ
ගෙතු කොට ගෙන; සුඛං ජීවනානි, සුවසේ ජීවත් වෙත්.

342 අහු, මේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා; සෙසමි, ඒ මේ; මාගවෑනානි,
ජලදභිච්ඡාදිභිච්ඡාදිභි වූ මාගයන්ගේ ජීවිතානොමෝ; අප්‍රසාද
නෙව, අප්‍රසාදන වී ම; රාජනුවනීනකෙලෙහ, රාජසෙවාවේදියාගෙන්;
නිවිණේණන, උකටළුව; මනස්විනා, සිත ඇත්තාවූ; කෙනවිත්, කිසි
වස්තු විසින්; ප්‍රශසානෙ, ප්‍රශංසා කරනුලැබේ.

343 යදි, ඉදින්; නිඤ්ඤනිව, දෙම කිසිත්තක්හු මෙන්; සෙහානි,
සාදනානි කෙරේ; අසෙහ, මෝනොමෝ; වාපස්සානානි සමානා, වාපස්සානානි
සසි දන්නාලද; අහු, මේ වාපස්සානානියෙහි ලා; දෙමානාසා, දෙම
සත්තේ ආසාසමානුසෝමය හෙවත් නැත්තාවූ දෙමයෝ ඇත්තා
වූත් මෙන් වැටගෙන; ගුණ ඵල, ගුණයෝ මැ; සනනිසිමි, අවසානය;
ලහනෙහි, ලැබෙත්මැයි.

- 344 තාපසෙනාපි රාමෙණ ජතෙයං භූතධාරිණී
 නිසා රාජපි සෙවෙයං ජනා මාභූතමදයනව,
 345 පුංසා පුරාණද්වජ්ජ ශ්‍රීස්ත්‍රියා පරිගුණතෙ
 රාජගභික්ෂ්වාකුලංශසා කිමිදං තව පුණතෙ,
 346 භූජඛගභොගසංසකතා කලත්‍රං තව මෙදිති
 අනඛකාරා පරං කොට්ඨාශෙහති කුතසතව.

344 ඉයම් භූතධාරිණී, මේ පෘථිවිකොමෝ; තාපසෙනාපි, තපස්වි බුදු; රාමෙණ, දහරජපුත්‍රයා විසින් නොහොත් භාග්වතා විසින්; ජනා, දහකලද; රාජපි, රජවු ද; නිසා, තා විසින්; සෙවෙයම්, ඒ මේ පෘථිවිය මැ; ජනා, දහකලද; (එහෙයින්) තව, තව; මදා, (පෘථිවිය දිනිමි යන) අනඛකාරය කෙම; මාභූත, නතවත් වේවා,

මෙහි උක්තප්‍රකාරයෙන් නිකුත් කළ වැටහෙන බව මුත් පරමාර්ථයෙන් වනාහි මහත් ප්‍රභාව ඇති මුළු පොළොව දිනු සිසු නරාච්ඡ සෙන් වූවා මාණික්‍යයෙන් බඳු රාමයා හා සමකොට කිසි රජත්ව කරන ලද ඤාතිය හෙතු කොට ගෙන මෙහි ගුණ මැ අවසරිතයයි දකසුතු.

345 රාජත්, රජ; පුරාණත් පුංසා, ජාණිණපුරුෂයා කෙරෙන් ප්‍රොණෝ නොහොත් විජ්ඣු කෙරෙන්; ශ්‍රී, රාජාභිසේකයෙකු සමඟ ප්‍රොණෝ නොහොත් ශ්‍රීදේවතා කොමෝ; අවජ්ජ, පැහැර ගෙන; නිසා, තා විසින්; පරිගුණතෙ, අනුභව කරනු ලබන්නිය; ඉදම්, මේ; ඉක්ෂ්වාකුලංශසා, මනාවස්තුලෙහි වූ; තව, තව; පුණතෙ කිම, සෙදෙද?

මෙහි අකිමින් කරනු පුරාණපුරුෂයා කෙරෙන් ශ්‍රීකොම පැහැරගෙන අනුභව කරනු ලබන්නියයි නිකුත් කරන සමාන වන්නිය. පරමාර්ථයෙන් වනාහි විජ්ඣු කෙරෙන් පොවා ශ්‍රීදේවතා කොමෝ තා විසින් පැහැර ගෙන අනුභව කරනු ලබන්නියයි කිසි රජත්වයේ විකේතයක් සම්පූර්ණයෙන් ඤාතිය හෙතු කොට ගෙන ගුණ මැ අවසරිතය ලබන්නෙයි.

346 තව, තාගේ; කලත්‍රම්, අඹුව; මෙදිති, පෘථිවිකොමෝ; භූජඛගභොගසංසකතා, අනන්තතම නාගරාජයාගේ දරණයෙහි අවසරිත වී ප්‍රොණෝ නොහොත් වූකින්ගේ ශරීරසන්ධානයෙහි ඇලුම් ඇත්තිය; තව, තාගේ; අනඛකාරා, අනිමානයකෙම; පරං, කොට්ඨ, උභයානව වූ කෙළවරට; කුතා ආරොහති, කවරුගෙන් නැගෙන්නේද?

මේ නිකුත් කළ වැටහෙන් මුත් සකලවිභිකලාතිරාජාලක්ෂණ වූ ඤාතිය මැ කිසිකලදකුඩ ව්‍යාජඤාතිය මිත්තේයයි දකසුතු.

347 ඉති, භෞමිකානුච්චායාචනොපාචොපලක්ෂණාම්
ව්‍යාජ්‍යානුකීප්‍රකාරාණාමිපසංකතස්තු විහරා.

ව්‍යාජ්‍යානුකීප.

348 අභිනතරප්‍රවෘත්තොති කිම්නතත්සංයං ඵලම්
සදසදවා ප්‍රදශේන යදි තත්සංයානතිදශිතම්.

349 උදයනෙනම සම්මා පදෙමමෙවිසති ස්‍රියම්
විභාවසිතුමාසිතාං ඵලං සුභාදනුග්‍රහම්.

350 යාති චක්‍රාංශයාං සපාඨා ධ්වානනරාජී පරාභවම්
සද්‍රො රාජවිරුධානාං සුවසනති දුරනතාමි.

නිදශිතම්.

347 ඉති, මේ කියනලද මාගීයෙන්; භෞමිකානුච්චායාම්, භෞමික
යෙන් සුග්‍රහවූ; අනෙකුත්, සෙසු; ව්‍යාජ්‍යානුකීප්‍රකාරාණාම, ව්‍යාජ්‍යානුකීප
විකල්පයන්ගේද; අපසංකතා, කෙලවරක් නැත්තාවූ; විහරා, ප්‍රවස
නම; උපලක්ෂණාමි, (සංකීර්ණාදී ප්‍රයෝගයෙහි ලා) දකිනු ලැබුවා.

348 යදි, ඉදින්, අභිනතරප්‍රවෘත්තොති, නිදශිතියාපෙක්ෂායෙන් අතින්
කිසි උචිතකාරීයෙක්හි ප්‍රවෘත්තයක්හු විසින්; තත්සද්‍රොමි, ඒ අභිනතරය
හා සමවූ; සදසදවා, ඉහටු හෝ අතිහටු හෝ; කිම් ඵලම්, කිසි ඵල
යෙන්; ප්‍රදශේන, දක්වනු ලබන්නේ වනමි; තත්, ඒ; නිදශිතං, සත්,
නිදශිත නම් වන්නේය.

349 සම්මා, සුසංකතම; උදයනෙනව, නැඟෙන්නේ ම; සාධිතාං ඵ
ලම්, සම්පත්තීන්ගේ කාශීය; සුභාදනුග්‍රහම්, ආශ්‍රිතයන්ට උපකාරවූවා;
විභාවසිතුම්, ප්‍රකාශ කරන්නට; පදෙමම, පදමයෙහි ලා; ස්‍රියම්, විකාශ
කිරීම වූ ලක්ෂණය; අසිතී, පිහිටුවන්නේය.

මෙහි උචිතවූ පදම් විකාශලක්ෂණවූ කාශීයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ භිරු
විසින් ඒ පදම්විකාශනය හා සද්‍රොමි සුභාදනුග්‍රහලක්ෂණ වූ කාශී මැ
දක්වනලදයෙහිත් මෙබඳුවූයේ නිදශිත නම් වන්නේයයි දකසු.

මෙහි සුභාදනුග්‍රහ ඉහටුගෙයින් මෙද සඵලනිදශිතයි.

350 චක්‍රාංශයාං, චක්‍රමර්ථයෙන්; සපාඨා, සාපි කරනලද්දවූ; ධ්වා
නනරාජී, අධිකාරශ්‍රෙණීකොමෝ; රාජ, චක්‍රායාට දෙහෝ නො
හොත් නිරෝහවරයන්ට; විරුධානාමි, ප්‍රතිපක්ෂවූවන්ගේ; දුරනතාමි,
දුරවූ විපතනිරූපවූ කෙලවරක් ඇතිව; සුවසනති, ප්‍රකාශකරන්න;
සද්‍රො, එකෙකෙහි; පරාභවං යාති, විනාශයට පැමිණෙන්නයි.

මෙහි පරාභවය අතිහටු ගෙයින් රාජවිරෝධකාරණ වූ අසත්ඵලය
දක්වන ලද; ධ්වමද මෙහි විනාශලක්ෂණවූ කාශීයට පැමිණෙන ධ්ව

351 සහකාරිකාභාවය * කර්තං ගුණ කම්ණම්
අභිනාං යො විනිමය පරිවෘත්තිකු සා යථා. †

352 සහ දීභි මම ශ්වාසෙරිමාසමප්‍රති රාත්‍රිය
පාණ්ඩුරාභි මමෙමවාබේධාසාහ තාභිඥ ගුණණ.

353 වච්ඡෙ සහ පාණිනාං මුර්ච්ඡා වුතමජරී
පතනති ච සමං තෙණාමසුභිමිලයාතිලා.

නගරාජිකාමෝ රාජවිරෝධයෙන් වන අනිභවල දක්වන්නිසුයි මෙහි උකත්තොමෝ අසත්ඵලනිදර්ශන නම් වේ.

351 ගුණකම්ණම්, ගුණයන් හා ක්‍රියාවන්ගේ; සහකාරිකා, සුභ පත්සත්‍යාවගේ; කර්තම්, කිම; සහකාරිකා, සහකාරි නම් වන්නිස; අභිනාම්, ගුණක්‍රියාදී පද්ධියන්ගේ; යො විනිමය, යම් ව්‍යාකෘතයක් ඇද්ද; සා ඥා, තෝ වනාහි; පරිවෘත්ති, පරිවෘත්ති නම් වන්නිස; යථා, ගේ වෙසෙයි.

352 සමප්‍රති, දත්; ඉමා රාත්‍රිය, මේ රාත්‍රි; මම, (විරහාක්‍රාන්ත) මා ගේ; උච්ච්වාසෙසසාහ, නිශ්වාස හා එක්වම; දීභි, දික්හ; වඥාණ, ශ්වාසකාල ආභරණකොට ඇති; තා, ඒ රාත්‍රි; මමෙමවාබේධාසාහ, මාගේ ශරීරය හා එක්වම; පාණ්ඩුරාභි, පවුලේ පුරුෂයාද ඇත් තාහුයි.

මෙසේ නිශ්වාසයෝද රාත්‍රිහුද දීභියන් අභියෝද රාත්‍රිහුද පාණ්ඩුර සහසි උභයසමිතිවු දෙදෙසි පාණ්ඩුරාභි දෙදෙසාගේ සුභපද්ධතා එක්වමෙන් මෝකොමෝ සහකාරි නම් වන්නිසි.

353 වුතමජරී, සහකාරකලිකාතොමෝ; පාණිනාම්, පරිකයන් ගේ; මුර්ච්ඡා සහ, මොහය හා එක්වම; වච්ඡෙ, වච්චිස; මිලයාතිලා, දක්ෂිණමාර්ගයෝ; තෙණාම්, ඒ පරිකයන්ගේ; අසුභසමම්, ප්‍රාණය හා එක්වම; පතනති, ගිවිසෙත්.

මෙහි මුර්ච්ඡා මජරී දෙන්නා හා ද ප්‍රාණ මාරුත දෙන්නා හා ද සා චාරණ වු විචිතක්‍රියාවන් දෙන්නාගේද පතනක්‍රියාවන් දෙන්නාගේද සහභාවය කීයත්ලදහෙයිත් මෝද සහකාරි නමු.

මේ සහකාරි තොමෝ සහජමිත්‍ර වු තෙඤ්ඤාමිකොට ඇත්තිනිසි දුකප්‍රඥා.

- 354 කොකිලාලාපසුගතාසුගතීවනවාසවි;
සානති සාභිං ජනානඤ්ඤාභිං සුරභිවාසරාඃ.
- 355 ඉතපුද්ගාතයොදනනාසසභොකෙතරත්ත කානිකා
සභොකති;
ක්‍රියතෙ පරිවෘතතෙ භව කිච්ඡුපචිරුපණම්. *
- 356 ශක්‍රප්‍රහාරං දදතා භුජෙන තව භුභුජාමි
විරාර්ජිතං හාතං තෙභාං සභා; කුමුදපාණ්ඩුරම්.
පරිවෘතති.
- 357 ආශිනීමාහිලසිතෙ වස්තුකාශංසතං යථා
පාතු වූ පරමං ජොතීරවාචිමනස ගොවරම්.

ආශී.

354 කොකිලාලාප, කොකිලාභිරසෙන්; සුගතා, මනොහරවූ; සුගතී, ගොතනවූ ගතී ඇති; වනවාසවූ, වනපවන ඇත්තාවූ; සුරභිවාසරාඃ, වසනකාලයාගේ දිවසයෝ; ජනානඤ්ඤාභිමි, ජනයන්ගේ සහෝගය හා එක්වම; වෘතමි, වැඩමට; සානති, සන්තාප්ති.

මෙහි වාසර ජනානඤ්ඤාවූ විභික්‍රියාවන් දෙන්නාගේ සහයා වස කිසිකලදහෙයින් මෝද සභොකති. නමු.

මෙහි උකති තොමෝ අභිනතක්‍රියාසැ පුළුචාකත කිසිකක්‍රියාසි මේ සේ මේ උද්ගරණයන් දෙන්නාගේ ගෙදස දතසුතු.

355 අත්‍ර, මේ ප්‍රසාගයෙහි ලා; ඉති, උකතප්‍රහාරයෙන්; සභොකතා, සභොකතිකට; කානිකා උද්ගාතය, කිසි උද්ගරණ කෙතෙන්; දතා, දෙනලදහ; භෙවත් දක්වනලදහ; පරිවෘතතෙ, පරිවෘතති යෙද; කිමිත් රුපචිරුපණම්, කිසි ස්වරූපදර්ශනයෙන්; ක්‍රියතෙ, කරනු ලැබේ.

356 භුභුජම්, රජදරුවන්ට; ශක්‍රප්‍රහාරම්, ආක්‍රමනප්‍රහාරය; දදතා, දෙන්නාවූ; තව, තාගේ; භුජෙන, හසනසවිසින්; තෙභාමි, ඒ රජදරුවන්ගේ; විරාර්ජිතම්, බොහෝකලක් රැස්කරනලද්දවූ; කුමුදපාණ්ඩුරම්, කුමුද සේ සුදුවූ; සභා, සසභතෙම; හාතම්, හත්තාලදී.

මෙහි ප්‍රහාරක්‍රියායෙන් සසභතෙම විනිවස කරනලද, එහෙයින් මෙබඳුව පරිවෘතතියෙයි දතසුතු.

357 අභිලසිතෙ වස්තුකි, කැමැතිවනලද කිසි අභිලෙක් කි; ආශංසනම්, ප්‍රාප්තයනෙම; ආශිනීම, ආශිස් නම් වන්නේය; යථා, කේ වෙ

(382 ලිමපනිව නමොභිගානි වසීතිවාජකං නහං
අසත්පුරුෂසෙවෙව දැනිවිඵලතාං ගතා.)

අඛණ්ණිණම්.

383 ලොකස්සඵාසු පුද්ගලානි ප්‍රායො වක්‍රොකානිඡු ශ්‍රියම්
භිනතා චිධා ස්වභාවොත්තරිකොකානිඤ්චි වාචිට්ඨම්.

384 භාවිකානි * මිතිප්‍රාසු: ප්‍රබන්ධිෂයං ගුණම්
භාව: කචෙරතිප්‍රාස: කාවොත්තරිකානි සංස්ථිතා:

තනවු; එහාමි, මේ අර්ථයෙන්; කිං දුෂකරමසති, කවර දුෂකරයෙන්
ඇද්ද,

මෙහි සාධනවු උපමාවගේ අභිභිච්ඡයෙන්ද සාධනවු කොපදණ්ඩයක
මේ ආදි ලොසානුච්චවු අර්ථනිරනුසංයෝගයේ අඛණ්ඩයෙන්ද අවස්ථා
තය හෙතුකොට ගෙන අඛණ්ඩිතවු මේ උපමාදුලඛකාරත්‍වය සංසානි
සයි දකසුතු.

(382 තම: අනිකාරය තෙම; අඛණ්ණි, ගරිරාවසවයන්; ලිමපනිව,
ගල්වත්තක්කු වැන්න; නහං, ආකාශයතෙම; අජනම්, අදුන්; වසීතිව,
වස්තක්කු වැන්න; දැනි, දැනිමොමෝ; අසත්පුරුෂසෙවෙව, අසත්
පුරුෂයන්කුගේ සෙවාව මෙන්; විඵලතාමි, නිෂ්ඵලවට; ගතා, පැමි,
ගියා.

මෙහි පුච්ඡානිසෙති උත්ප්‍රේක්ෂාවද උත්තරානිසෙති උපමාවද පරජ
පරතිරසෙක්කව ප්‍රාධානියෙන් අවස්ථිතයි. එහෙයින් මේ අඛණ්ණිණ
නම්.) †

383 ලොක: උකාලාසනවු ලොකයතෙම; ඵාසු වක්‍රොකානිඡු,
සියලු උපමාදිවු වක්‍රොකානිසෙති මැ; ප්‍රාය: බොහෝමෝ; ශ්‍රියම්, යො
හාව; පුද්ගලානි, පුළු කරන්ගෙන්; වාචිට්ඨම්, සියලු මේ අලඛකාරයකු
යතෙම; ස්වභාවොත්තරි, නිර්දේශිතයන් වු ස්වභාවොත්තරි: වක්‍රො
කානිඤ්චි, වක්‍රොකානිසයිද; චිධා ස්වභාවොත්තරි, දෙපරිද්දෙකින් හෙදයට
යන්ගෙයි.

384 ප්‍රබන්ධිෂයම්, ගද්‍ය, පද්‍ය මිශ්‍රානම්ක වු කාව්‍යසමුදය ගොවර
කොට ඇති; ගුණම්, ගුණය; භාවිකානිමිති, භාවිකානිසයි; ප්‍රාසු, කියයි;
එති ලා; සං, සමෙක් තෙම; කාවොත්තරි, ප්‍රබන්ධයෙහි ලා; ආසිති, ආදි
යෙහි හටන් බන්ධනවු සමාප්තිය අවසිකොට; සංස්ථිතා, සිව්සේද;
ස කචෙරතිප්‍රාස: ඒ ප්‍රබන්ධප්‍රයෝගකාරීහුගේ අතිප්‍රාය හෙම; භාව:,
භාවනම් වන්නෙයි.

* තදභාවික—ක.

† මේ ලොකය හා අන්තර්ගත පොත්ති කොටුවෙන්.

365 පරසපරොපකාරිනි. සමේනං වසානපිණම්
විශෙෂණනාං වාචිකාමක්‍රියා ස්වානවණිණනා.

366 වාකතිරුකතික්‍රමබලාදගමහිරසකපි වසානන;
භාවායනනමිදං සපිමිති තද්භාවිකං පිදු.

367 යච්ච සංඛ්‍යාසහවෘත්තාසහලක්ෂණදුගමානනරෙ
විකචණිණිනමිදං චෙට්මලකාරතසෙව නි.

හා වි ක මි.

368 පඤ්ඤා ඵල විවෘත; පරිමාණවෘත්තා;
සංභෘතා විසාරමනනනමලභික්‍රියාණම්
වාචාමනිතා විෂයං පරිවර්තමානා-
නතකස ඵච විවර්තමලං විශෙෂාන්.

ඉතකවායදිණිනි කාතො කාවකදයේ පිලකාර
විභාගො නාම විනිස; පරිචෙදය.

365 සමේනම්, සිසල; වසානපිණම්, ප්‍රබන්ධාපියාගේ අවසවන නග
රවණිනාදිත්තේ; පරසපරොප කාරිනිම්, ඔවුනොවුන්ව උපකාරිබව
ය; වාචිකාමි, නිර්ථිකවූ; විශෙෂණනාමි, විශෙෂණයන්ගේ; අක්‍රියා,
කොකිරිවය; ස්වානවණිනා, ස්වානසෙහි ස්ත්‍රීආදිත්තේ වණිනාය.

366 උකතික්‍රමබලාත්, උකතිප්‍රකාශකතිසෙන්; ගමහිරසකපි,
කොදනනාත්කාවූද; වසානන, අපියාගේ; වාකති, ප්‍රවසේ දගහැකි නි
යාව කිරීමය යන; ඉදම් සපිමි, මේ සිසල්ල; භාවායනනමිති, භාවප්‍රති
බවයයි; තත්, ඒ අනන්තරොක්තවූ සිසල්ල; භාවිකං පිදු, භාවිකයයි
දකිත්.

367 ආගවානනරෙ, අනාගාසත්‍රසෙහි ලා ගෙවත් හරතාදියෙහි ලා;
විකචරණිකම්, වණිනා කරනලද; යච්ච සංඛ්‍යාසහවෘත්තාසහලක්ෂණ
දි, යම් සංඛ්‍යාසහ වෘත්තාසහ යන මොවුන්ගේ ලක්ෂණදියෙක් ඇද්ද;
ඉදම, මෙද; නි, අපව; අලකාරතසෙව; අලකාරබාවිත්ම; ඉභමි,
අභිමතයි.

368 අලභික්‍රියාණම්, අලකාරයන් ගමබන්ධිවූ; අනන්තම්, අවසාන
යක් නැති; විසාරම්, ප්‍රවස; සංභෘතා, ගතුවූවා; පරිමාණවෘත්තා,
ප්‍රමාණවෘත්තියෙන් ගෙවත් පත්තිස් අලකාරයෙකින් ප්‍රකතකොට; ස
ඵල පඤ්ඤා, ඒ මේ ලක්ෂණ ලක්ෂණ විකල්පාසිරුපවූ මාර්ගය තෙම; විවෘ
තා, ප්‍රකාශ කරනලද; වාචාමි, වචනසන්නේ; විෂයම්, කොවරය; අති

- 1 අව්‍යාපේතව්‍යාපේතාත්මා ව්‍යවිතතිවිනිශ්චය.හතෝ
සමකං. තථව පාදනාමාදිමධ්‍යානනා ගොචරම්.
- 2 එකච්ඡිව්‍යුත්පාදයමකානාං විකල්පනා;
ආදිමධ්‍යානනාමධ්‍යානනාමධ්‍යාද්‍යානනාසම්පත්තා.
- 3 අත්තානනාභවසේනානාං හේදසංහේදයොනිය;
සුකරා දුෂ්කරායොව දර්ශනෙන තත්‍ර කෙවන.

තා, ඉක්ම: පරිවතීමානාත්, පවත්නාවු; විශේෂාත්, අනුකතවු අලංකාරවිශේෂයත්; විවර්තම්, ප්‍රයෝගවාරයෙන් ප්‍රකාශකරන්නව; අභ්‍යස එව, උකහලක්ෂණවු අලංකාරයත් අනුව පවත්නාවු කායෝගියෝගය ම; අලම්, සමපිඩි.

1 වණිසංහතෝ, සාරව්‍යාජනවණිසවුදයයාගේ; අව්‍යාපේතව්‍යාපේතාත්මා, අන්‍යවණිසෙකින් අව්‍යවහිතසාරුපවුද ව්‍යවහිතසාරුපවුද; ව්‍යවිතති, පුනරුචාරණය; සමකම්, සමකනම් වන්නේය; (වණිසාකරයෙකින් අව්‍යවහිතවු වණිසවුදයාව්‍යානිතොමෝ අව්‍යාපේතයමකනම් වෙයි. වණිසාකරයෙකින් ව්‍යවහිතවු වණිසාව්‍යානි හොමෝ ව්‍යාපේත සමක නම් වන්නේයයිද සමක විප්‍රකාරවෙයි යනු අපිසි) තථ, ඒ විප්‍රකාරවු සමකද; පාදනාම්, ශ්‍රෝකාවසවවු සතරපාදයන්ගේ; ආදිමධ්‍යානනා ගොචරම්, ආදිය මධ්‍යය අත්‍යය සහ මෙතෙක්තැන් විෂය කොටඇත්තේයි.

2 ආදිමධ්‍යානනා, පාදයන්ගේ ආදිය මධ්‍යය අත්‍යය සහ මේභිද; මධ්‍යානනා, ආදිය හැර මධ්‍යය හා අත්‍යයෙහිද; මධ්‍යද, අත්‍යය හැර මධ්‍යය හා ආදියෙහිද; අද්‍යානනා, මධ්‍යය හැර අත්‍යය හා ආදියෙහිද; සම්පත්තා, ආදි මධ්‍ය අත්‍ය සහ සියල්ලෙහිදැයි මෙසේ; එකච්ඡිව්‍යුත්පාදයමකානාම්, එක්පාදයමකය විපාදයමකය ත්‍රිපාදයමකය චතුෂ්පාදයමකයයි යන මොවුන්ගේ; විකල්පනා, හේදයෝ වන්නාහුයි.

3 තේෂාම්, ඒ සමකවිල්පයන්ගේ; සහේදයොනිය, විග්‍රහිත උත්තරානිකොට ඇති; සුකරා, සුවසේ කටහැකිවුද; දුෂ්කරායොව, සුවසේ නොකට හැකිවුද; හේදා, ප්‍රකාරයෝ; අත්තානනාභව, ඉතා බහුලයහ; තත්‍ර, ඒ සුකරදුෂ්කරයන්කෙරෙහි ලා; කෙවන, කීසි හේදකෙනෙක්; දර්ශනෙන, දක්වනුලැබෙත්.

- 8 මුදුර, මුදුරුමුණාරවදනෙ වද නෙතියො; පිහුමං හුමරුත්තානනා, විච්ඡිකිකති කිං හු නෙ.
- 9 වාරණො වා රණොද්දමො හයො වා සාර දුරීර: * න සෙතා නසනා'නං නසනදහො චිත්තමස්සව.
- 10 රාජ්ජෙනාජි සෙනසෙණංන † ජිකතෙ නාදුගෙහිපො; නිගතෙ ච පුතසනාජිකං චස්සවා චස්සවාරසා.
- 11 කතෙති සහකාරසා කලිකොත්කලිකොත්තරම් මත්මනා මත්මනො'පොස මත්තකොකලිත්තකා.

8 අමුණාරවදනෙ, පද්මයට බඳුනු බුබුදු නැතැත්තිය; මුදුර, වසනාකෙම; කෙ, නිගේ; මුදුරම්, මුදුරවු; තෙතියොචිත්තමම්, ලොවකවසාගේ පිහුමය; හුමරුත්තානනා, හාඛිතයන්ගේ බැමීමෙන්; විච්ඡිකිකති, වෙළෙන්ගෙන්; කිහිනු, මේ කිමිද; වද, කිය.

මේ ප්‍රථමවිනිසපාද්දි සමක නම්.

9 සමර, අනඛිතය; සතා, සම් හෙයකින්; නා, අප; අනම්, විනාශයට; කසතා, පමුණුවන්නාවූ; තව, තාගේ; රණොද්දමා, සුබසෙති උව්සානවූ; වාරණො වා, හසතිසෙත් හෝ; දුරීරා, නොවැලකිය හැකි; හයො වා, අශ්වසෙත් හෝ; න, තැන්ද; තත්, එහෙයින්; චචචිත්තමා, තාගේ චිත්තමය; අහො, ආශ්‍රිතයි.

මේ ප්‍රථමනාමිසපාද්දි සමක නම්.

10 ආජි, සුබසෙති; තෙතන්තෙණංන, තෙතන්තෙත්; රාජ්ජෙනා, දිලිසෙන්නාවූ; නාදුගෙහිපො, තබනු රජදරුවන්වසින්; චස්සවා, පෘථිවිකොළේ; ජිකතෙ, දතනු උබන්නිය; පුතා, නැවත; චස්සවාරසා, ධනපුබ්බිස තෙතුකොට ගෙන; කාපතිං නිසතෙ, තාපතිසට පමුණුවනු ලැබේ.

මේ ප්‍රථමවතුපිපාද්දි සමක නම්.

11 සහකාරසා, වූතවාසකයාගේ; කලිකා, මජ්ඣික; මත්මනා, මුදුරවු; එන මත්තකොකලිත්තකොපි, මේ මත්තකොකලිකාගේ කිරිසද; මත්මනා, මාගේ සිත; උත්තකලිකොත්තරම්, උත්තකොත්තර අතිකොට ඇත්තා; කරොති, කෙරේ.

මේ විනිසනාමිසපාද්දි සමක නම්.

* දුරීරා-ක.

† තෙතන්තෙණංන.

- 12 කථාං නිද්‍රපලමානාං විභතාවිත නාදායී
අවසාරා නාලමාරොද්‍රමසිතනාමසිතනායිති.
- 13 නිහානා නෙත්‍රෙ කම්පනි බාලපලලවශොභිතා
තරුණා තරුණාත් කෘතොනලිතො නලිතොත්මුඛාඃ.
- 14 විශද විශදමග්ග සාරසෙ සාරසෙ ජලෙ
කුරුතෙ කුරුතෙනෙයං හංසි මාමග්ගකාමිමි.
- 15 විෂමං විෂමකෙති මදනං මදනාදනා
සගෙඤ්ඤකලයාපොභිමලසා මලසානිලා:

12 ඉහ, මේ ජගත්ති ලා; නිද්‍රපලමානාවිතනො, තාගේ සමාගමා ගාවිතාසයෙහි ලා; අසිතනායිති, ශරීරවිතාසය කරන්නාවූ; නාදායී අවසාරා, එබඳුව අවසාරාතොමෝ; අසිතනාමි, සත්‍රිය කරා; ආරොද්‍රමි, නැසෙත්තට හෙවත් පැමිණෙන්නට; කථමි නාලමි, කෙසේ සමච්ඡි නොවත්නීද.

නාදායීම් යන පාඨයෙකුදු ඇත. එහි ලා “නාදායීම්” යනු “අසිතනාමි” යනු බලා විශෙෂණ කොට කියනු.

මේ විනිශ්චයවතුපිපාදාදි යමක නමි.

13 බාලපලලවශොභිතා, ශ්‍රවණයෙන් නොබනාවූ; තරුණ, වෘක්කයා පිළිත්; නෙත්‍රෙ, ලොවකයන්; නිහානා, ගෙන; කෘතොත්, අදනාලද; තරුණත්, ශ්‍රද්ධාවන්; නලිතොත්මුඛාඃ, පද්මයෙහි යොමුවූ හෙවත් ප්‍රවාසනාවූ; අලිතාඃ, ගාතයෝ; නෙත්‍රෙ නිහානා, නෙත්‍රවයෙන් ගෙන; කම්පනි, අදිත්. තරුණයෝ උග්‍රසද්ධිකයෙක් වකකුලයෝයයි සේයි.

මේ තෘත්ථිවිනිශ්චයවතුපිපාදාදි යමක නමි.

14 විශද, ධවලවූ; ඉයං හංසි, මේ හංසිතොමෝ; විශත්, වදනාවූ; ආමග්ග, මත්වූ; සාරසෙ, විල්ලිතිමිසත් ඇති; සාරසෙ ජලෙ, සරස්වතී ප්‍රතිබිම්බ ජලයෙහි ලා; කුරුතෙ, කුත්සිතවූ තාදයෙන්; මාමි, මා; අනගාමිමි, යමකට ආහාර වූවකු; කුරුතෙ, කෙරේ.

මෙහි හංසනාදය මධුර වුවද “කුරුතෙ” යනු විරහිතනාපෙක්ෂා යෙකුයි දකුණු.

මේ ප්‍රථමවිනිශ්චයවතුපිපාදාදි යමක නමි.

15 මදනාදනා, මට සනෙකාසයක් නොකරන්නාවූ; මලසානිලා, දැක්ම මාරුතයෙකු; අපොභිමලසා, දුරුකරනලද කලකික ඇති හෙවත් නිෂ්ලවූ; ඉඤ්ඤකලසා සහ, වඤ්ඤබාව හා එක්ව; විෂමං විෂමි, (ආශ්‍රයකබැවින්) විෂම විෂවූ; මදනමි, අනභිකා; අනෙති, අනුවත් යෙයි.

මේ ප්‍රථමවිනිශ්චයවතුපිපාදාදි යමක නමි.

- 16 මානිනි මා නිනිසුයො නිෂබ්බනිමනබ්බ මෙ
භාජිණි භාජිණි ඔමිම නනුතාං නනුතාං යතා.
- 17 ජයතා නිත්ඵලබ්බතාසාසකථං න කථං ජිනම්
කමලං කමලං භූජිද්ධිමද්දුලි මත්ප්‍රියෙ.
- 18 රමණි රමණියා මෙ පාටලා පාටලාංගුකා
මාරුණිමාරුණිගුහසොරහා සොරහාසාදමි.
- 19 ඉති පාදදිසමකමව්‍යපෙතං විකල්පිතම්
ව්‍යපෙතසංඝාපි වණිණ්‍යංතොන විකල්පාසාසකං කෙවක.

16 අනභිත, මත්ථර්ස; මා, මා; තෙ නිෂබ්බනිමි, තට භිසමුරු
බවට; නිනිසු, පැමිණියවිට; භාජිණි, මුත්තාහාර ඇත්තාවූ; භාජිණි,
මනෝහර වූ; මානිනි, මත්ඇති සුත්‍රිකාවෝ; නනුතාමි, කෘතව්‍යව;
යතා, යන්නාවූ; මෙ, මට; ඔමිම, යාප්‍යයක් ගෙවත් සමාගම්සුඛයක්;
නනුතාමි, කෙරේවා.

අනභිතසාමිස පැහැදුණේ මට නිසොග කොට වගෙ කරත්
තට සමපිසෙහි යනු භාවයි.

මේ ප්‍රථමතෘතියවතුම්පාදදි යමක නම්.

17 මත්ප්‍රියෙ, මාගේ ප්‍රියාව; අජිමාත්, (මුඛර වූ) අප; ජයතා, දනත්
නාවූ ගෙවත් වගෙ කරන්නාවූ; නිත්ඵලබ්බත, නිගේ මුඛපිසිත්;
කම, ජලය; අලංකූචිත්, හොබවන්නාවූ; අලිමත්, හෘද්‍යයෙන් ඇත්තාවූ;
දුලි, ප්‍රසංසාවූ පත්‍ර ඇති ගෙවත් ප්‍රබුධ වූ; කමලම්, පද්මයකෙම;
අකථම්, වචනයක් නැත්තේම; කථං න ජිනම්, කෙසේ නොදනනලදද;
දනනලදමැයි සේයි—මෙහි කමලයෙන් මුඛය උපමිතයි.

මේ විනිසතෘතියවතුම්පාදදි යමක නම්.

18 පාටලා, පළොල් මල්සේ; පාටල, සුදුරත්වූ; අංගුකා, වස්ත්‍ර
ඇත්තාවූ; අභරහාසාදමි, සුගන්ධයට පිහිටවූ; මෙ, මාගේ; රමණි,
ප්‍රියාවෝ; අරුණිගුහ, රත්වහිස; සොරහා, සුදීර්ශ්ම ඇති;
මාරුණිම, පශ්චිම දිග මෙන්; රමණියා, මනෝහරයි.

මේ පාදවතුණියාදි යමක නම්.

19 ඉති, මේ උකතප්‍රකාරයෙන්; අව්‍යපෙතම්, අව්‍යවහිත වූ; පාදදි
යමකම්, පාදදියමකයෙම; විකල්පිතම්, නොයෙක් ප්‍රකාරයෙන් විසතර
කරනලද; හසං ව්‍යපෙතසංඝාපි, ඒ ව්‍යපෙතයමකයාගේද; කෙවක
විකල්පාස, කිසි හෙදකෙසෙක්; වණිණ්‍යංතොන, කියනුලැබෙත්.

- 20 මධුරේණදායං මානං මධුරේණ සුගක්ඛිනා
සහකාරොදගමෙතෙනෙව ශබ්දශෙෂං කර්මෙති.
- 21 * කරො'තිතාමො රමාණං තත්ත්විතාධනවිග්‍රමම්
කරොති සෙෂං කාතෙන වා ශ්‍රවණොක්කල්පනාධරම්.
- 22 සකල්‍යාපොලසනසා කල්‍යාපිනාහු නෑතෘතෙ
මෙසාලී හර්තිතා වාතෙනසසකල්‍යාපො විමුච්චති.
- 23 ඥාතමෙව ගලන්මානකලී කාමිති තෙ මනා
කලීකාමර් * නිපසා දෘඪවා කාං හු † සපාශෙද්දාමි.

20 මධුරේ, වසන්තතෙම; එණදායාමි, මිසුලාසියන්ගේ; මානම්, මත්තෙවත් ප්‍රසන්නසාකෙරෙහි විමුඛස්වය; මධුරේණ සුගක්ඛිනා, මනෝහර වූ සොරගසායෙන් උපලක්ෂිත වූ; සහකාරොදගමෙතෙනෙව, වූයාච්ඡාරයක් කරණකොට ගෙන ම; ශබ්දශෙෂම්, කර්මවශෙෂ වූවා හෙවත් නැත්තා; කර්මෙති, කරන්නේයි.

මෙතෙම ප්‍රථමවිත්සපාද්විෂය වූ ව්‍යාපෙන සමක නම්.

21 රාමාණම්, අතතන්ගේ; අතිතාමුෂ, ඉතා රත්වූ; කරො, ගසනය අතම; තත්ත්විතාධනවිග්‍රමම්; විණරජ්ජවාදනලීලාව හෝ; සෙෂිමි, අසුසාසනිත වැ; කාතෙන, වල්ලභසාකෙරෙහි; ශ්‍රවණොක්කල්පනාධරං වා, කණිණිව්‍යංශයෙන් ප්‍රහාරය හෝ; කරොති, කරන්නේයි.

සත්‍රිත්ගේ පාණිසට මේ ක්‍රියාදෙක වූත් උචිතක්‍රියාවක් නැතැයි සනු භාවයි.

මෙතෙම ප්‍රථමතෘතිසපාද්විෂය වූ ව්‍යාපෙන සමක නම්.

22 වාතො, පවතින්; නන්තිනා, නටනලද; මෙසාලී, මෙසාලා භොමෝ; සකල්‍යාප, සියලු ජලයන්; විමුච්චති, හරහිය; සකල්‍යාපොල සහසා, බහිහාරයාගේ නැගිම් සහිත වූ; කල්‍යාපිනා, මසුරස්ත්‍රියවිසින්; අහු නෑතෘතෙ, වෘත්තානතාර වැ නැරිමයි.

මේ ප්‍රථමවතුඵීපාද්විෂය වූ ව්‍යාපෙන සමක නම්.

23 කාමිති, කාමනිය; තෙ මනා, නිගේ සිත; ඥාතමෙව, තෙමෙම; ගලන්මානකලී, ගිලිහෙන්නාවූ මානවිග්‍රහ ඇත්තේය; අර්, නැවත; නිපසා, නිප වෘක්ෂයාගේ; කලීකාමි, මජ්ජිම; දෘඪවා, දෘඪ; කාං දායාමි, කවර අවස්ථාවක්; ස්පාශෙන්හු, ස්පාශි කෙරේ දෝ හෝ- නිපතම් බක්මයි.

මේ විත්සතෘතිසපාද්විෂය වූ ව්‍යාපෙන සමක නම්.

- 24 ආරුහතාක්‍රීඩශෛලසා චක්‍රකානාස්ථලීම්මාමි
තෘතෘතෘතෘ ලසච්චරාචක්‍රකානාස්ථලීම්මාමි.
- 25 උඩාතා * රාජකාද්‍රවී ප්‍රියතොදා භූරෙත තෙ
වරාපහණ්ණාතා යාසො වරාපහරූපරී ස්ථිතා.
- 26 කතරණ්ණො රණෙජ්වනනකතරණ්ණො විෂතාං හතා;
කතරණ්ණො ස්ථරද්‍රකතා භානාමි සංඛාසකතා ඉව.
- 27 පරාගනරාජාච්ච වාතෙතර්ධසතා හට්ඨෙඤ්චු;
පරාගනමිච්ච සොපි පරාගනතමච්චරමි.
- 28 පාතු වො හතවාන් විජ්ඣස්සදා නිවකනද්‍රුති;
ස දානවකුලධංසි සදානවරදනතිහා.

24 උසචාරාවක්‍රකානාස, බබ්‍රන්තා වූ චක්‍රකාද වූ සදාස්ථලී
කෙළවර ඇති; එම ශිඛාවල, මේ මසුරතෙම; ආක්‍රීඩශෛලසා, ක්‍රීඩා
පථය සමබන්ධ; ඉවාං චක්‍රකානාස්ථලීම්, මේ සදාස්ථලීම් නිසාද;
ආරුහතා, නැගී; තෘතෘතෘ, නවත්තේයි.

මේ විජ්ඣස්ථලීපාදාදි වාපෙත සමක නමි.

25 යා, යම් පෘථිවියක් නොමෝ; වරාපහණ්ණ, භූකර්මෙශ්වරී වූ
විජ්ඣක්‍රමය; උඩාතා, උසුරතලද; වරාපහණ්ණ, උසුරතලද; උසුරතලද
නෙවත් අනන්ත නම් භාගරාජයාගේ; උපරි, මත්තෙහි; ස්ථිතා, සිටියාද;
අසො උච්චි, මේ පෘථිවිනොමෝ; අදා, දැන්; කෙ භූරෙත, තාගේ හසනය
විසින්; රාජකාත්, රාජසමුහයා කෙරෙන්; උඩාතා, උසුරතලද;
ප්‍රියතො, උසුරතල ලැබේ; හෙවත් නිත්‍යනුකූල කොට රක්‍ෂාකරනුලැබේ,
මේ තෘතීයවකුලීපාදාදි වාපෙත සමක නමි.

මේ තෘතීයවකුලීපාදාදි වාපෙත සමක නමි.

26 රණෙණ්ණ, පුබ්බෙහි ලා; විෂතාමි, සතුරන්ට; අහකතරණ්ණ,
විනාශ කරන්නාවූ; කෙ කතරණ්ණ, තාගේ හසනයෙන්; හතා, පහරන
ලද්දවූ; ස්ථරද්‍රකතා, නැගෙන ලෙසට ඇත්තාවූ; කතරණ්ණො, හසරීනිත්‍ර;
සංඛාසකතා ඉව, සංඛාසකුර්ථිතවූ මෙකසත් මෙන්; භානාමි, හොබිත්.

මේ ප්‍රථමවිජ්ඣස්ථලීපාදාදි වාපෙත සමක නමි.

27 පරා වක්‍රො, යන්නාසෙතානොමෝ; හට්ඨො, ශූරයන්විසින්;
වාතො, පවතින්; අහකරූරාජාච්ච, පථිකසෙහි වාසකර්මකරියක් මෙන්;
ධසතා, නසනලද; පරාග, (සමරසංකෞතයෙන් උපන්) බුලියෙන්;
නතමි, පතල; අච්චරමි, ආකාශයතෙම; සොපි, කොහි දො වෝ;
පරාගනමිච්ච, පලාගියාක් මෙන් හෙවත් සැතවුණක් මෙන් වී.

මේ ප්‍රථමතෘතීයවකුලීපාදාදි වාපෙත සමක නමි.

28 නවසනද්‍රුති, අලුත් මෙකසකට බඳු වූ යොගාදාහි; හෙවත්
ශාචවණී වූ; දානවකුලධංසි, දානවකුලය නසන්නාවූ; සදාන. මද

- 29 කමලෙස්සමකෙශෙන කමලෙඝීසාකරං. මුඛම්
කමලෙඛං කරොඝි තිං. කමලෙචොත්මදිජ්ඣු.
30 මුද් රමණමත්ථිතමුද් රමණිකුණා;
මද්ගුච්ඡායා; කඬු මද්ගුරසනා; ඤාමා.
31 උදිගෙනෙරනාපුභා; නාමා; ගෙනෙමේ සතං මනා;
උදිගෙනෙරපි ගෙ දුති! මාගෙනෙරපි දක්ඛණෙ.
32 සුරාජිතත්‍රියා; සුරා. කනුමධායනෙ සත්‍රියා;
කනුමධායා; ඤාත්තෙසෙදසුරාජිතත්‍රියෙඤායා.

සතිත වූ; වරදනනිනා, උදම් සසනිත් නසත්තාවූ; ස හගවාත් විජ්ඣු,
ඒ හගවත්වූ විජ්ඣුගෙම; වෑ, ගොප; සද, ගැමකල්ලි; පාතු, රඤා
කෙරේවා.

මේ නිවිසනානිසවතුපිපාදදි ව්‍යපෙන සමක නම්.

29 තෙ, තිගේ; කම්, සිරස; අලෙස්සමකෙශම්, භාසිගයත් හා
සදගු වෙවත් නිල්වූ ඉසකෙගෙ ඇත්තේය; මුඛම්, මුඛයකෙම;
කමලෙඝීසාකරම්, පද්මයට ඊඝීසා කරන්නේය; ගෙවත් පද්මසදගුය;
කමලෙච, ලක්ෂ්මියට බදුවූ; තුම්, මෙබදුවූ ගෝ; කම්, කවරත්; උත්ම
දිජ්ඣු, උත්මග්‍ය වත්තවූත් අතුරෙහි; අලෙඛං. කරොඝි, අනණනිස
වූවු කෙරෙහිද; ති දුටු දුටු සමත්තම උත්මග්‍ය කරන්නෙහියයි සේයි.

මේ පාදවතුභාසාදි ව්‍යපෙන ඵකඤ්ඤිතිය සමක නම්.

30 උද් රමණිකුණා, මහඇඬු රතනාභරණ ඇති; මද්ගුච්ඡායා,
(යොවනාදියෙන්වූ) මදයෙන් බමන ඇත් ඇති; අද්ගුරසනා, මගත්වූ
ජසන ඇති සත්‍රියා; රමණම්, වලභයා; මුද්, සකෙශාසයෙන්; අත්ථිතම්,
සුනනවූවු; කර්තුම්, කරන්නට; ඤාමා, පොහොසත් වූ-අනාථියෙන්
වලභයත් සතුටු කරන්නාහුයයි සේයි.

මේ පාදවතුභාසාදි ව්‍යපෙන අනෙකඤ්ඤිතිය වූ සමක නම්.

31 දුති, දුතිය; ටෙ මනා, මාගේ සිත; අනාපුභානාම්, කෝකිල
යත්තේ; උදිගෙනෙ, සමපතනවූ; ආරුගෙනෙරපි, සිරසෙන්ද; තෙ,
තිගේ; උදිගෙනෙරපි, වචනයෙන්ද; දක්ඛණෙමාරුගෙනෙරපි, මලය පව
තින්ද; ගාගම්, ගත්තාලදි.

මේතෙම ප්‍රථමතානිස පාදදෙක්කිද විනිස වතුපිපාදදෙක්කිද.

ආදියෙහි ව්‍යපෙන සමක නම්.

32 සුරාජිතත්‍රියා, සුරායෙන් දතනලද ලජ්ජාඇති (අනාත්මවත් වූ);
කනුමධායා, කාශ වූ මධ්‍යප්‍රදෙශ ඇති; ඤාත්ත, වැගෙන්නාවූ; යෙඤ,
ඉමරලයෙන්; සුරාජිත, අනාථියෙන් නොබවනලද; මුඛෙඤායා, මුඛ

33 ඉති ව්‍යවේනසම්ප්‍රකෘතේ 'පොෂ දර්ශනා
අව්‍යවේනව්‍යවේනාම්, විකල්පා'පාසාති තද්‍යථා.

34 සාලං සාලමිකල්පිකාසාලං සාලං න විෂ්‍යතමි
නාලිනාලිතවකුලානාලි නාලිකිතිරපි.

35 කාලං කාලමනාලක්ෂ්‍යානාරනාරතමිෂ්‍යතමි
නාරනාරමාර්ගිනං කාලං කාලමනාකතමි.

36 සාම සාමත්‍රයාධිකාසාමසා මරණං නිශා
සාමසාමධිකාසාමනාසා මසා මපිතෙව සා.

වක්‍රයන් ඇති; සත්‍රිය; සත්‍රිය; සත්‍ර මි, ලදරුවන්ගේ; තනුමි, ගර්ථය;
අව්‍යවේන, ගණිතකයෝගයෙන් පිහිටත්.

මේ ප්‍රථමවතුම්යෙහිද විනිශ්චයනීයයෙහිද ආදිව්‍යවේන යමක නමි.

33 ඉති, මේ උකහප්‍රකාරයෙන්; එම ව්‍යවේනසම්ප්‍රකෘතේපි,
ව්‍යවේන යමකයන්ගේ මේ විකල්පයද; දර්ශනය, දක්වනලද; අව්‍යවේන
ව්‍යවේනාම්, අව්‍යවේනව්‍යවේනාම්භාව වූ; විකල්පා'පාසාති, යමක
ප්‍රකාරයෙකුද ඇත; තද්‍යථා, ඒ වෙසේයි.

34 සා අලි, ඒ යෙහෙළියෝ; සාලමි, අලමිකසිත වූ හෙවත්,
හාත්පසින් ගවගන්නාවූ; කල්පිකාසාලමි, මර්ථ ම ප්‍රාකාර කොටඇති;
සාලමි, සාලද්‍රාවය; විෂ්‍යතමි, බලන්නට; නාලමි, සමථි නොවන්නිය;
නාලිතවකුලානා, වලදනාලද වූහු මල්ගස්ඇති; අලිත්, හානියක්ද;
විෂ්‍යතමි, බලන්නට; නාලමි, සමථි නොවන්නිය; අලිකිතිරපි, පදම්
නිත්ද; විෂ්‍යතමි, බලන්නට; නාලමි, සමථි නොවන්නිය-කිසි සත්‍රියක්
පිරිසිණි වූ තමාගේ යෙහෙළිය පිණිස මෙසේ කියා.

මෙහි ප්‍රථමවතුම්යෙහි යමකය අව්‍යවේනගෙයින් තැනිය වතුම්
යෙහි සමක ව්‍යවේන ගෙයින් මෙතෙම අව්‍යවේනව්‍යවේන යමක නමි.

35 අනාලක්ෂ්‍ය, නොදක්කනක් යැවූ; කාර, උප්පාද වූ; කාරකමි,
කරුණි; කාරකා, උභෙධසාරකයෙන් යෙහෙත් ගමනිතයෙන්;
රව්‍යවේනමි, මනෝහරවූ මෙහෙයනිඇති; කාලමනාකතමි, කවු මෙස
ඇති; කාලමි, (පිරිසිණිජනකා. කෙරෙහි) යමකාබද්ධවූ; කාලමි, සමය
හෙවත් ප්‍රාචීනකාලය; විෂ්‍යතමි, බලන්නට; කාලමි, කවර සත්‍රියක්
සමථිද?.

මෙහි ප්‍රථමවතුම්යෙහිද විනිශ්චයනීයයෙහිද අනෙකක්නිය වූ අව්‍ය
වේනව්‍යවේන යමක නමි.

36 සාමත්‍රයාධික, තුන්සම පිළිබදවූ; ආසාමසා, දෛශිකය ඇති;
නිශා, (වෘත්තාන්ත වූ) රාත්‍රිය කරණකොටගෙන; මරණං සාම, අපි

- 37 ඉතිහාසිකාද * යමකවිකල්පයෙදැයි හඬී;
එවමෙව විකල්පානි යෙකානිතරාණංපි.
- 38 ත ප්‍රචලතසාද්ගතෙද්‍ය කාමේයනාතාමතාතුමිත්තිනා;†
දුෂ්කරාතිමතාඑව දැයියෙනා ‡ තත්‍ර කෙවත.
- 39 සීරාසතෙ ! සතෙතොදො න හිසතෙ සතෙතීවාත්
අමාසතෙසතෙ'පාහුත් සුඛාස තෙ'සතෙ සතෙමි.

මරණට යමින; අපට තාපයෙන් තැන යනු ගෙසෙයි එකෙක්මතු; යාමි අයාමි, යමක කරා පැමිණියෙමිද; හෙවත් යමක හා සඬනම කෙළෙමිද; අඬනතායා, ප්‍රාණයන්ගේ පිටාවට ගියාමු; සා, නන්තොමෝ; අතයා මයා, නුවණතැත්තාමු මාවිසිත්; මපිතෙව, තසතලදවැසි-ප්‍රියාවකෙරෙන් විප්‍රකාශ වූ කිසි කාමියෙන් ප්‍රියාවට මෙසේ කියා ගොස ගෙරේ.

මේතෙම පාදවතුභවසෙහිව එකරූප වූ අව්‍යාපෙතව්‍යපෙත වූ ආදි යමක නමි.

37 ඉති, මෙසේ; ආදිපාදයමකවිකල්පය, ආදිපාදයමකප්‍රභේද යාගේ; ර්දැයි, මෙබදුමු; හඬී, සීර්දාය (දක්වනලද); එවමෙව, මේ ආදිපාද යමකභේදනායෙයෙන් ම; ඉතරාණංපි යමකානි, මව්‍යපාද අතන පාදවතීන් වූ සෙසු යමකයෝද; විකල්පානි, කල්පනා කපිත්‍රත්තාමුයි.

38 හෙද්‍ය, (සුකර වූ පාදවමයායනානා වූ ඒ සියලු යමක) විකල්පයෝ; ප්‍රචලතයාත්, ග්‍රහණිපයනරබැවින්; කාමේයනාන, සාකල්පයෙන්; අතයා තුමි, කියන්නට; තෙප්තිනා, නොකැමතිවනලදහ; තත්‍ර, ඒ යමකයෙහි ලා; දුෂ්කරාතිමතා එව, දුෂ්කරතියෙන් ඉහටු ම; කෙවත, සමහර යමක කෙතෙන්; දැයියෙනා, දක්වනු ලැබෙත්.

39 සීරාසතෙ, (අතපායිබැවින්) සීරවූ උතසලොකාහ්‍යදයසවරූප වූ එකෙත්ඵල ඇත්තව; යතොදිය, අකාසනියෙන් වලකනලද වක්‍රුරාදි ඉද්‍රියයන් ඇති; හවාත්, හවත්තෙම; යතො, තසත්ඵයකු කෙරෙන්; නතියතෙ, හිත නොවන්නේය; හෙවත් තසත්ඵයකු හා සද්ගත; අමා යයාපි, විමාවත් නැතිබැව්ද; හෙවත් පරොපකාරිනීයද; තො, තව; සුසමි අසතෙ, විනාශයට නොයන්නාමු; ඉසතෙ, මෙපමණමු; හෙවත් මහත්මු; සුඛය, සුඛප්‍රීතිය, අහුත්, වි-හවත්තෙම හැමතත් හි මැ සමපන්නයැ කිසිතැනෙකින්ද නොනවුරේය යනු අර්ථයි.

මේ පාදවතුභවසෙහිව එකරූප වූ අව්‍යාපෙත යමක නමි. එහෙයින් මැ දුෂ්කරයි.

* ඉති පාදදි-ක. ප, † මිනිසා-ක. ‡ වචනිණානෙත-ක. ප,

- 40 සභාසු රාජනිසුරාගනෙර්ත්‍රිමො-
මෙහිසුරාණං චසුරාජ්‍යෙනස්සතුතා:
න භාසුරා යානති සුරාතන තෝගුණ:
ප්‍රජසු රාගානම්සු රාශිතාං ගතා:
41 නව ප්‍රියා'සචචරිතාප්‍රමතන! * යා
විභූෂණං ධායීම්හිතාංගුමතනසා
රතොත්සවාමොදවිශෙෂමතනසා
න මෙ එලං කිචන † කානතිමතනසා.

40 රාජන්, රජ; සභාසු, සභාසෙහි ලා; මහිසුරාණම්, බ්‍රාහ්මණ සත්තේ; නසුරාගනෙ, සුරාසෙන් දුෂ්ටකොටු; හෙවත් පවිත්‍රව; චසු රාජ්‍යෙන, (කැමැත්තේ දෙනලද) ධන හෙතුකොටගෙන විකෘතිවු; මුබො, මුබසෙන්; සතුතා, වණිණිතාකරන ලද්දවු; භාසුරා, බවලත් තාවු; රාගානම්සු, අනුරාගභාවවු හෙවත් අත්‍යන්තරයාවු; ප්‍රජසු, ලෝවැස්සන් කෙරෙහි; රාශිතාම්, රැස්බවට; ගතා, ගියාවු; තෙ ගුණ, කාගේ (ශෞඨ්‍යාදි) ගුණයෝ; සුරාත්, දෙවතාවන්කරා; න න යානති, තොසන්තෝ නොවෙත්.

කාගේ ගුණයෝ මෙහි සිසු ලොව පැතිර දිව්‍යලොකයෙහිද සිටිවුහ සතු භාවයි.

මේ එකරූපවු ව්‍යපෙතවු වතුප්පාදමයා සමක නම්.

41 සචරිතාප්‍රමතන, සව්‍යතයෙහි නොපමා තැනැත්තව; නම්, කාගේ; යා ප්‍රියා, යම් ප්‍රියාවක් ඇද්ද; රතොත්සවාමොද විශෙෂ, සුරතොත්සවයෙන් වන ප්‍රීතිවිශෙෂයෙන්; මතයා, මන්වු; හෙවත් සජාතවු ගම්ඈති; තයා, (තාගේ) එ ප්‍රියාවෙහිත්; අංගුමත්, සොභා සම්පන්නවු; විභූෂණම්, ආභරණය; ධායීම්, ඉසිලිස සුත්තේය; ඉහ, මේ ප්‍රසන්නයෙහි ලා; මෙ, මාගේ; කානතිමතයා, යොභාවත්බව හෙතු කොටගෙන; කිචන එලං න, කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැති.

කිසි සත්‍යයක් සාපරාධවු වලලහයා තමා ප්‍රසාධන විධියෙහි යොදන් හසුව කුපිතව මෙසේ කිව.

මේ එකරූපවු ව්‍යපෙතවු පාදවතුභවයානත සමක නම්.

* සචරිතාප්‍රමතන-ක.

† ප්‍රයෝජන: කානති හි-ක.

- 42 භවාදූෂා නාථ! ත ජනනෙ නනෙ
රසං විරුබෙ බල සන්නනෙනෙන
ය එව දිනාස් ශිරසා නනෙන නෙ
වරනනාලං දෙදනාරසෙන නෙන නෙ.
- 43 ලීලාසම්නෙන ශුවිනා මාදුනොදිනෙන
ව්‍යාලොකිනෙන ලුක්කා ගුරුණ ගනෙන
ව්‍යාජාමතිනෙන ජකනෙන ව දර්ශිනෙන
සා ගනති නෙන ගලිතං මම ජිවිනෙන.
- 44 ශ්‍රීමානමානමරවතීම්සමානමාන
මාත්මානමානතරගත්ප්‍රථමානමානම්
භූමානමානාත * සස්සථිතිමානමාන
නාමානමානම් තමප්‍රතිමානමානම්.

42 නාථ, ස්වාමිය; සකනනෙන, සකනනා ඉතනා දෙන්න
(දුභිතනනිස ස්වාමිනිස සන දෙන්න); විරුබෙබල, සම්මෙයකින් පරස්පර
ව්‍යාගතසෝද එහෙයින්; භවාදූෂා, කොපවැන්නෝ; නනෙ රසම්,
ප්‍රණමයෙහි රසය; ත ජනනෙ, නොදනින්; (පරප්‍රණම නොකරන්නා
ගසි සේයි.) යෙ, සම්බිසිසෙනෙක්; දිනා, දුභිතසෝද; ත එව, ඔව්හු ම;
නෙ, (ස්වාමිවු) තව; නනෙන, නැවුණු; ශිරසා, හිසින්; තෙනදෙදනා
රසෙන, ඒ පුළුඹකනවු කාපිණාරසයෙන් (ලපලැස්සවනු); අලම්,
අකාපියෙන්; වරනති, ඇවිදින්.

ඉසුරු තැනැත්තෝ තෙමේ කිසි තැනෙකින් ප්‍රණම නොකරන්
තේය; දර්ද්‍රසා හැමතන්හි ප්‍රණමය කරන්නේය යනු පිණිඬාපියි.

මේ එකරූපවු අව්‍යාපෙතානම්වු වතුන්පාදනන සමක නම්.

43 සා, ඒ සත්‍රීකොමෝ; ශුවිනා, විශදවු; ලීලාසම්නෙන, විලාසගාස
යෙන්ද; මාදුනා, මොළොක්කු; ලදිනෙන, වචනයෙන්ද; ලුක්කා, ලුක්කු;
ව්‍යාලොකිනෙන, බැල්මෙන්ද; ගුරුණ, මහරවු; ගනෙන, ගමනින්ද;
ව්‍යාජාමතිනෙන, විසර්ජිණවු; දර්ශිනෙන, දක්වනලද; ජකනෙනව,
තිකම්බයෙන්ද; ගනති, පහරහිස; තෙන, ඒ ප්‍රහාරය හෙතුකොට
ගෙන; මම ජිවිනෙන, මාගේ ප්‍රාණසාවිසින්; ගලිතම්, ගිවසි-සා ගනති,
ගනන සන පාඨයෙහි ගනන යනු විශාදයෙහියි.

මේ එකරූපවු ව්‍යාපෙතවු වතුන්පාදමඛානන සමක නම්.

44 ශ්‍රීමාත්, ශ්‍රීමත්වු; අමාත්, සම්මයබැවින් එකතැනකද නොහැසි
රෙන්නාවු; ස්ථිතිමාත්, නිත්‍යගෙයින් ස්ථිතිවත්වු; සා, යමෙක්තෙම;
භූමානම්, ස්වභාවය; භූමානම්, විශ්වරූපබැවින් බොහෝබවට; ආන

45 සාරසන්නමුරසා රමයනති සාරගුනමුරසාරධරා තම
සාරසානුකෘතසාරසකාන්දවි සා රසාසනමසාරමවෙවති.

46 නසානසාලොචනසා'නසා'නසා
නසානසාකාන් විනසානසායනෙ
න සානසාසිච්ඡින * යානසානසා
න සානසායනාන් ජනසානසාත්‍රිතාන්.

යන, පැමිණෙව්ද; අමරවතීමසමාන, ආකාශය හා සදූයෙ; වානම්,
ප්‍රමාණඇති හෙවත් ආකාශය සේ අනන්‍යවූ; ආතතරගත්, හතනීමත්වූ
ලොකයා කෙරෙහි; ප්‍රථමානමානම්, පැලඹෙන්නාවූ පුත්තැනි හෙවත්
ජගත්පුත්තැනි; නොහොත් අවනත ජගත්තු කෙරෙහි පනලවන අනුග්‍රහ
ඇති; අමානමානම, සම්මසඛැවත් අපරිමිතවූ නම්ඇති; අප්‍රධමානමා
නම්, අසදූයෙවූ අභ්‍යුත්තර ඇති; නම්, ඒ විෂ්ණුහු; ආනම, වදු.

මේ එකරූපවූ අවෘත්ත වෘත්තාත්මකවූ

චතුෂ්පාද මධ්‍යානන සමක නම්.

45 උරුසාරධරා, ආතරණකරනලද කිණිණිම ධරන්නාවූ; සාරස,
විල්ලිනිණියන් පිසිත්; අනුකෘත, අනුකරනලද; සාරස, හඬ සහිතවූ;
කාන්දවි, වෙවුල්දම් ඇත්තාවූ; සා, ඒ යත්‍රියොවෝ; සාරසකම්, රස
සිත් පවුණුවන්නාවූ; සාරගුන, සාරවූ; හෙවත් මේකෙමේම ලොක
කෙහි සාරසය හඬනුලබන්නාවූ; නම්, ඔහු; උරසා, වක්‍රසිත් හෙවත්
පසොධර භාරයෙන්; (ආලිඛිතක කෙරෙමින්); රමයනති, ඇලවන්නී;
රසාසනම්, අජනාදී සුඛයෝගය පවා; අසාරම්, සාරනොවූවා; අවෙවති,
දනී. †

මේ එකසාරූපවූ වෘත්තීතවූ චතුෂ්පාදදී මධ්‍යසමක නම්.

46 ගෙඅනසායනෙ, සචිරවූ අභ්‍යුදය ඇත්තව; අනසාන්, ක්‍රිවතීනු
බිහිවූ නිති නැති පුරුෂයන් එහෙයින්ම; අසානසාකාන්, ප්‍රාප්තවූ
උපාසාන කිසිබැවින් අහිමින එලානසනකෙහි අනුකෘතවත්; අනසා
නසානසාලොචනසා, මේ අපරොක්ෂවූ නසානස විචාරණයෙන්; විනස,
කිත්තව හෙවත් අහිමිතවූ එලකෙහි සමවිච්චවත් කර; යාන්, යම් කෙනෙ
කුත් කර; නඅසාසී, නොපැමිණියෙහිද; නානසායාන්, ඒ හිතොප
දේශයන්; ජිනසානසා, නරාගතාගම අනුමුයෙහි; අසානසා, යාත්‍රාපරි
කොලයෙට නොයන්නෙහි හෙවත් කිසි මාතෘකාරයකට නොගොසින්
වෘත්තසිතවූයෙහි; අනසාත්‍රිතාන්, ප්‍රාජ්හිසුකත නොවූවුන්; ජනස, කර.

න විදුතෙ නසො නිහි: ක්‍රිවතීනුබිහි විධිරෙණමිතානසා: තා:;
අයසසාහිමනසා එලසා ආතස: ප්‍රාජ්හි: අසානස: තසමින් අනිසා:
නාන් අසානසාකාන්; න විදුතෙ අසො විගමො යසා ඉත්‍යානසා අන
පාසා සචිරා ආයතිරග්‍රදසොයසොත්‍යානසායනි: හෙ අනසායනෙ;
යානති ප්‍රාජ්හිවත්‍යානෙන හිතමිති යානමාගම; ජිනසායානම් ජිනසා
නම් එනදයානිසථාවත් වෙතනිති ජිනසානසා; නසාත්‍රිදසානමිසායනිසා
යානසා; නනසා අනසා, නමාත්‍රිතා, තාඅනසාත්‍රිතාන්.

නරාගත සමය අනුවනෙනහි සියලු නිතින් කරා පැමිණෙහියනු
අවිසි.

* සිච්ඡින-ක. † මේ පද්‍යයේ සත්තස භ්‍රමානුගතව තුබූ
යෙන් විකානුසාරයෙන් ඝකස්ඉකප්‍රෙවු.

- 47 රවෙණ භෞමො ධර්මභිවිරවෙ-
රවෙජ් සංඝතානුලාඤ්ඤාගෙරවෙ
රවෙරිවොග්‍රසා පුරොග්‍රහරවෙ-
රවෙත තුලං රිපුමසා හෙරවෙ.
- 48 මසාමසාලමිඛකලාමසාමසා
මසාමසාතව්‍යවිරාමසාමසා
මසාමසානිත්‍රං නිගසාමසාමසා
මසාමසාමුං කරුණමසාමසා.
- 49 මනාඥානාතාරමනාමකාමනා
මනාපලබ්ධිමනානුලෝමනා
මනාවසන්තනමනා විලෝමනා
මනාව්‍යතසෙන සමනා න වාමනා.

මෙහි ප්‍රථමතැනියෙහි නයානසා යනු එකරූපවූ අව්‍යවහිතවූ
ආදානන යමක නමිවිය හෙ මිනිය වතුරියෙහි උක්තකරූපවූ ආදා
මයා යමක නමි වී.

47 අනුලාඤ්ඤාගෙරවෙ, අසදසවූ ආපුඛකාරඇති එහෙයින්;
හෙරවෙ, හසඛකරවූ; සයනී, යුධසෙනිලා; ධර්මභි, (සමන්ත්‍රණය)
ධර්මයෙහි පවත්නාවූ; විරවෙ, වීරවූ පක්ෂිත්‍රණය හෙවත් ගරුච්ඡායේ;
රවෙණ, නාදයෙන්; භෞමි, නරකනම් අසුරතෙම; අවෙජ්, යුග්‍රවතු
ලද; රවෙරිව, හිරුසේ; උග්‍රසා, ගෙරස්විවූ; අසානරො, මේ වස්ත්‍ර
හුයේ; පුරො, අභිමුඛයෙහි; රිපුමි, කිසි සතුරක්හු; අවෙසතුලාමි, (අකිමිත්
සුරබැවින්) එව්වකුසා සමවූවු; අවෙත, දන්ත.

මෙහි රවෙතයු එකරූපවූ ව්‍යපෙනවූ වතුර්පාදානන යමක නමි.

48 හෙකරුණමය, සානුක්‍රොසවූ මහි ඇත්තව; අමය, (සිසථ
අවස්ථාවන්තිම මට) අනුව පවත්නා නැතැත්තව; අසාමි, (රූපයමප
කතිය හෙතුකොටගෙන) දෙවසමපකතිය ඇත්තාවූ; අමුමි, මේ ස්ත්‍රිය;
අසාතව්‍යවිරාමයාමසා, අප්‍රාප්ත කෙළවරඇතිහෙයින්; අපරිමිත යාම
ඇති; අමසා, අපරිමිතහෙයින් අතිදීප්ති; අමසා, නිශ්‍රිකවූ; නිශයා,
රාත්‍රිය හෙතුකොටගෙන; මසාමසාර්නිමි, විරහව්‍යාපිපිඛිත නැතැත්තිය
(එහෙයින්ම); මසාමය, (දක්ෂශාපයෙන් කරනලද) ක්ෂයාක්ෂය විකාර
යෙන්; ආලමිඛ, ආලමිඛනියවූ; කලාමය, වජ්‍රයාම; ආමයාමි, ව්‍යාපි
කොට ඇත්තිය; ආමයා, විරහදුඛයෙන් පිඬිනවූ; මයා, මා හා; ආමය,
එක්කර.

මසාමය: ක්ෂයාක්ෂයවිකාරො දක්ෂශාපකයා: තෙන මසාමයෙන
ආලමිඛය: ගෘහිතව්‍යා: කලාමය: වජ්‍රඵලආමයො ගද්‍යසහායා නථො
කතා නාමි; අසා: භවඵලමි සොයායා අසනිති අසා නාමි; අසාදිභාදවි;
අසාතව්‍යවිරාමය: යසා ඉතායාතව්‍යවිරාමා තයා; මාශ්‍රිතීවිද්‍යාගෙ'සා
ඉතාමා තයා; මසන.මය: ප්‍රතික්ෂෙප: පරිතාගය ස ඵල ආමය: විකාර:
කෙසෙව ආතීතීව්‍යායී, මසාමයසාමා ආතීතී යසහායා නථොකතා
නාමි; බහිදිභාදවි-මා නවිද්‍යාගෙ යෙෂාමිතව්‍යා; අතා: අපරිමිතා යාමා:
ප්‍රහරා අසා ඉතාමා තයා; ආම.විරහවිකාරො යාතිතාමයා, තෙන
ආමයා.

මේතෙමි එකකරූපවූ අව්‍යපෙනවූ වතුර්පාදාදානන යමක නමි.

49 අසාමානස, (ඥානව්‍යයන් නැතිබවහේතුකොටගෙන) ප්‍රතිතාන
ප්‍රකාශලාස හෙතුකොටගෙන ශ්‍රමයකට නොපැමිණෙන්නාවූ;

**50 කාල! කාලගලකාලකාලමුඛකාලකාල
කාලකාලපනකාලකාලසන * කාල කාල
කාලකාලසි තකාලකාලලනිකාලකාල
කාලකාලගතු කාලකාලකලිකාලකාල.**

තෙ, තාගේ; මනෝ, බුද්ධියෙහි; ආරමානා, භාවනාරහිත යෝගිනිවිසින් මනාමි, සමමතවූ; අකාමනාමි, නිරතිලාසනිකපවා; බුකානා, නිර්වෘත්ත කාරත්තාවූ; අතාප, අකෘතිප්‍රියෙන්; ලබ්ධි, ප්‍රාප්තවූ; අග්‍රිමතානු ලෝමනාමි, අග්‍රිමතාවගේ අනුගුණික ඇත්තාවූ; තවද උත්තමතාපිලෝ මනාමි, ප්‍රාධානාසාගේ ප්‍රාතිකූලාසව ගෙවත් අතිමාත්‍රාවට; අසනී, තොසත්තාවූ; සමතා, රාගවෛෂාදි වෛෂමාසාවගෙන්වූ; එකාකාරතා තොමො පවත්නිය; නවමතා, දුෂ්ටතාවක් නොවන්නිය.

මේ එකරූපවූ ව්‍යාපේතවූ චතුෂ්පාදදි මධ්‍යානන යමක නමි.

50 කාල, ජ්‍යෙෂ්ඨයාගේ; ගල, ග්‍රීවය; කාල, යමය; කාලමුඛ, වාතරය යන මොවුන්ගේ; කාලක, කෘෂ්ණත්වය; ආල, ගන්තාවූ; කාලකාල පනක, මධුරයන්ගේ කෙකා රුචිඇති; ආලකාලසන, බිමර පතරයේ කඵවූ වෙසයන්ඇති; කාල, වෂ්ඨිකාලයයේ; කාල, කඵවූ; කාල, විෂ්ණුව; කාල, වෂ්ඨි කාලයත් සමිතිකවූ; කාලකලිකා, කාලකලිකාවන්ට ගෙවත් පක්ෂමාසාදිත්ව; ආලක, ප්‍රභූවූ අත්තකයන්ට; අල, අග්‍රාහය වුව ගෙවත් අගොවර වූව; කාලකාලසි, සමුද්‍රයෙහි; තකා, තාගේ විරහ යෙන් කෘතිප්‍රියෙන් ජීවත්වන්නාවූ; ලකා, ලෝලවූ; ලලනිකා, සුත්‍රී තොමෝ ගෙවත් ශ්‍රී දෙවතා තොමෝ; අලකාල, කෙශපාසයෙන්; කාල, කඵවූ; කා, ගිස් ඇත්තිය; ආලගතු, සහගමය කෙරේවා.

මෙය මාධවතෙමේ රාධාවිසින් ප්‍රබෝධ කරනු ලැබෙයි දගුණතු. කාලගලයෙහි කාලයෙහි කාලමුඛයෙහි තෙමාමි කාලකමි කෘෂ්ණත්වමි ආලානි ගෘහ්ණනිති කාලගලකාලකාලමුඛකාලකාලය; කායන්ති ශබ්ද යනන ඉති කාලකාය මධුරා, තෙමාමාලපන යෙත්ති ස කාලකාල පනකය; අලිනා සමුහය ආලය, ආලවත් කාලය කෘෂ්ණ සතා මෙසා යෙත්ති ස ආලකාලසන; කාලකාලපනකයෙහි ආලකාලසනයෙහි තරොකන; සවායෙහි කාලයෙහි කාලකාලපන කාලකාලසන කාලය කාලගල කාලකාලමුඛ කාලකාලයෙහි කාලකාලපන කාලකාල සන කාලයෙහි තරොකන; තද්වත්කාල ගෙ විෂ්ණු; කමුදක මාලානනා දදන ඉති කාලය; කාලා එව කාලකාය, කාලකෙමෙමෙය; ආලසනි භානිති කාලකාලය; ක්විඛනා, තෙත්ති කාලකාලසි සමුද්‍රය; තකාපිරහා කෘතිප්‍රියිකා; ලකා ලෝලා ලලනිකා සුත්‍රී ලාක්ෂිතිත් යාවත්; අලකානා මලය පඬිකතිරෙව අලකාලය; කෙශපාය, තෙන

* කාලකාලසනකාලකාලපන-ක.

- 51 සඤ්චයමකස්ථාන මනකාදී පාදසොච්චයෝ;
උකතානතාග්ගිනමපොනත් සොතන්ත්‍රොණද, * කිංකරො.
- 52 උපොඨරාගාපාබලා මදෙන සා
මදෙනිසා මනුරසෙන සොජ්ඣා
න සොජ්ඣානමානමනසිග්ගාපිනා-
සිග්ගාපි නාපාය මමාය තෙසතෙ.
- 53 අභිග්ගාසසමුද්දගස්සාදසා හෙදුක්ඛයො මිත්තා;
පාදග්ගාසොපසතෙකානමා ව්‍යාජනෙ ස නිදගිනෙතො.

කාලං කෘත්තමි කම් ගිරො සසසාසා තරොකතා; කාලොමිකොකාදී; කසාස කාලකලිකා කාලප්‍රභෙද; පඤ්ඤාදී; තසාස, ආලක; ප්‍රභරානක; තසාස, අල අග්‍රාග්‍ය හෙ විජ්ඣෝ; නපදුකෙ ලං ආදන මසොසාල ඉති විග්‍රහ;.

මේ එකරූපවූ ව්‍යාපෙනවූ චතුෂ්පාදදී මධ්‍යන්ත යමක නම්.

51 පාදසොච්චයෝ, ප්‍රථම විනිස පාදදෙදෙනාගේද විනිස තෘතීය පාදදෙදෙනාගේද තෘතීය චතුර්ථ පාදදෙදෙනාගේද; අනාදී, අනනාදී ස්ථානයේ දෙනන සඤ්චයමකස්ථානම්, සඤ්චයමකයට ස්ථානයයි දතයුතු; එනම්, මේ සඤ්චයමකයකට; උකතානතාග්ගිනමපි, කියනලද කාලකාල යනමේ ආදියෙහි ඇතුළත්වූයේද; සොතන්ත්‍රොණ, වෙනම සිටිබැවින්; අද්‍ය, දන්; කිංකරො, කියනු ලැබේ.

52 සා අබලා, ඒ සත්‍රිකොවෝ; මදෙන, යොමන විකාරය හෝ මද්‍යපසොග්‍ය තේතුකොටගෙන; උපොඨරාගාපි, මා කෙරෙහි අතික අනුරාග ඇත්තිය; මදෙනසා, මාගේ අපරාධයවිසින්; මනුරසෙන, ක්‍රොධ වේගය හා; සොජ්ඣා, යොදනලද්දී; යොජ්ඣානමානම්, එහෙයින්ම අතිවිචේදිතවූ සිත්ඇති; අනබ්ගතාපිකාමි, මාගේ විරහයෙන් කාමාන්තාවට; ගතාපි, පැමිණිද; ඉසකෙ, මෙපමණවූ; නාපාය, සනාස පා පිණිස; මමනආසන, වට නොවූවානොවේ වූවාමය; සිසේසි.

විරහකාලයටද වඩා ප්‍රාත්තසුඛවිප්‍රලම්භය හේතුකොටගෙන මෙසේ යොදා දැක්වීම අත්‍යන්ත සනාසපථකය යනු අතිප්‍රායයි,

මෙහි මදෙනසා යනු ප්‍රථම පාදග්‍යය විනිසපාදදීය; නසොජ්ඣා යනු විනිස පාදග්‍යය තෘතීය පාදදීය; සිග්ගාපිනා යනු තෘතීය පාද ග්‍යය චතුර්ථ පාදදීයයි; එහෙයින් ම පාදමයන්ගේ අනාදී වය විෂය කොට ඇති සඤ්චයමක නම්වේ.

53 අභිග්ගාස, අභියත් දෙදෙනන්හුගේ ආවෘත්තිය; සමුද්දගස්සාත්, සමුද්දගයමකනම් වන්නේය; අසා, මේ සමුද්දගයමකයාගේ; හෙදා,

54 නාසෙඵ! සංඝකායා චරිතා; පරමාසනමානසා
නා සෙඵසංඝකායාචරිතා; පරමාසනමානසා.

55 නරා ජිනා මානනසා සමෙතා
නරාජිනා මානනසාසමෙතා
විනාශිනා චෛහවනා'පනෙන *
විනා'ශිනා චෛ හවනාපනෙන. *

පුකාරයෝ; හුයොමනා; තුන්දෙනෙකැයි දන්තාලදන; පාදග්‍රහාසොපි,
පාදග්‍රහාස සමකයද; අනෙකානමා, අනෙකපුකාරවන්තෙය; සෑ, ඒ
සමුද්දගයද; පාදග්‍රහාසයද; නිදගීනයි, උද්ගරණයෙන්; වාජ්‍යතෙ, සප්ත
කරනුලැබේ.

54 ගෙ නාසෙඵ, අසානානුකූලය; පරමාසනමානසා-පරම; අභිකවු;
ආයත, දීපිකාලප්‍රවාහනවු; මානසා, කෝපඇති; නිසා, නිවිසින්; සෑ,
සම් පුරුෂයෙක්තෙම; අචරිතා, නොගලපුතුද; ස තා, ඒ පුරුෂතෙම;
පරමි, අත්‍යවිශේෂ; අසනමානසා, සන්තකරන්තිස විසින්; සෙඵසංඝ
කායා, සචිරවු අවිකාරනිස ඇත්තිසවිසින්; අචරිතා, සාරණිස කව
සුන්තේසි;-හෙවත් සිහිකවසුන්තේසි.

න-විදුතෙ අසානා අසානා නාසා; නෙ-නාසෙඵ-වෙනැත්ති
න සද් නොවෙයි; ප්‍රතිෂේධවාචි නකාර මැසි.

මෙහි සුචාරිතායේ ආවෘත්තිය විනිශ්චයෙහිද වුනෙයින් මේතෙම
සමුද්දග සමන නමි.

55 චෛහව, විභූතිය; කාපනෙන, කවන්තාවු; හවනාචෛ, තා
විසින් වනාහි; අපනෙන, සුඛයෙහි ප්‍රාප්තිය ගෙතුකොටගෙන; ජිනා,
පරදවනලද; නරා, නරයෝ; මානසය, සමමානස; තස සන දෙන්තායේ;
අසම්ඵකා, අසංගතව පැමිණි; මානසයා, (තව) පුණ්ම ක්‍රියාව හා සමෙතා,
එක්ව; නරාජිනා; නොගෙබ්බියෝ; (කෙවිත්, සමහරකෙනෙක්) විනා
ශිනා, නසනලදහු; චෛ, ඒකානුයෙන්; විනා, පක්ෂිභවයා විසින්;
අශිනා, කනලදහු; අසමානසන් හා කරන විවාදයෙහිඵල තුමුම උදග
සිසේසි.

විභොගීවෑ චෛහවමි, තත්තාපයතීති චෛහවතාපනා; හෙතෙ-
මෙහි ප්‍රථම පාදයාගේ ආවෘත්තිය දෙවන්තෙහිවිස තායීයපාදයාගේ
ආවෘත්තිය වතුපිසෙහිවිස; එහෙයින් මේ සමුද්දගසමන නමි ව.

- 56 කලාපිතාං චාරුතසොපසානති
 බෞද්ධි ලාපොභිසනාගමානාම්
 බෞද්ධිලාපොභිසනාගමානාම්
 කලාපිතාං චාරුතසොපසානති.
- 57 න මඤ්ඤාචරිතමානසානම්
 න මඤ්ඤාචරිතමානසානම්
 උරසස්පාසනිණිණිපයොධරවසං
 මයා සමාලිඛිතාන ජිවිතෙහෙවරු.
- 58 සභා සුරාණාමබලා විභූතිතා
 ගුණේසනවාරොහි මෘණලනිඵ්ලො
 ස භාසුරාණාමබලා විභූතිතා
 විහාරසනනිඵල සමපදා පුරාමි.

56 ලාප, කෙකාරුවිත්; උභි, අභිනන්දිතවූ; සනාගමානාම්, මේ කාලයත් ඇති; කලාපිතාම් බෞද්ධි, මධුර සමූහයෝ; චාරුතසා, මනෝඥානික හා; උපසානති, යෙදෙති; බෞද්ධිල, වාතාසයන් හෙවත් පවත් සමූහයෙන්; අපොභි, දුරුකරනලද; සන, බදවූ; ආගමානාම්, පුරුර ඇති; කලාපිතාම්, දියෙහිලපන ශීලවූ හංසයන්ගේ; ආරුහයෙහි, ගබ්දයෝද; අපසානති, පහවෙත්.

මෙහි පුර්වපාදයාගේ ආවෘත්තිය වතුරීපාදයෙහි විය නිසිය පාද යාගේ ආවෘත්තිය තෘතියයෙහි විය එහෙයින් මෙද සමුද්ග සමක නම්.

සමුද්ග සමකහෙද මෙකී තුන්ප්‍රකාරයි.

57 දසාවචරිත, කරුණුරහිතවූ; මානස, සිත් ඇති; ආත්මියා, ආත්ම සුකතවූ; ආවර්ජිත, ස්වකෘතවූ; මානසාන්තයා, ගම්යම ස්වභාව කොට ඇති; මඤ්ඤා, වණ්ඩවූ; මයා, මාවිසින්; ජිවිතෙහෙවරු, වලලහගෙම; නමත්, වදනේ; උරසි, උහුරුපිහි ලා; උපාසනිණිණි, පිහිටුවනලද; පයොධරවසම්, සතනසුත්ම ඇතිව; නසමාලිඛිතාන, ආලිඛිතක නොකරනලදී.

මෙහි පුර්වපාදයාගේ ආවෘත්තිය නිසියයෙහි විය එහෙයින් මේ පාදහාස නම්.

58 තව, තාගේ; මෘණලනිඵ්ලො, කෙළවරුළුයේ බවලවූ; ගුණේස, ඉණයන් විසින්; අබලා, ශක්‍යාවිසින් නොවූහෙයින් බලනම් අසුරයා නැත්තාවූ; විභූ, ශක්‍යාවිසින්; උසිතා, අධ්‍යුෂිතවූ හෙවත් පිහිටුවන ලද්දවූ; සුරානාසනා, දෙවසනානොමෝ; ආරොහි, නැතෙහෙවරු; සමි, සේ නෝ; විභූතිතා, තෘතීයාලිකාරයෙන් නොබවනලද; අබලා

59 කලඞකමුකතං හනුමඛයනාමිකා
 යාගවසි ව නිදුතෙ ත්. ගනතං නි
 හ යාති ගුතං ගණ්ඤෙ භවිනුතෙ
 කලඞකමුකතං හනුමඛයනාමිකා.

60 සභාවේ වෙළුම් ෪෦ ක් රජයේ සේවයේ
විනිසිනි. එහි අයුරු, විනිසිනි.
විනිසිනි. එහි අයුරු, විනිසිනි.
එහි අයුරු, විනිසිනි.

සුරසැත්; විකාරයන්, ඇල්වින්නෙහි; භාස්වර්ණමි, හොබවන්
 ආත්ම; ධර්ම, නගරයන්ගේ; සම්පදා, සම්පතයින්; භීර්ථය, අනු
 භවිකර.

මෙහි ප්‍රථම පාද තැනියෙහි ආඩාත්ත විය. එහෙයින් මෙ පාදගතාය නම්.

59 කලමි, මධුරවු; උකකමි, (සුත්‍රිත්තෝ) තෙජල ද; තනුකිසා
නාමිකා, කෘශවු මධ්‍යය නමින් නාවු කොහොත් දෙහව්වය
නමින් නාවු; සනකව්සි ව, පසොධර-(භාර-)වය ද; කුදුනෙ, (ජිතෙ
ඥානවු) තා පිතා; කං න භතති, කවරක්නු නොතසා ද (හෙවත්
අති.ප්‍රාණදික්‍රමයෙන් දශමි.ප්‍රච්ඡාදවට කා නමි තො පමුණුවත්
තේ ද); අතා, මේ කාරණයෙන්; භවනවුටෙ, නොප ප්‍රධාන කොට
ඇති; ගණනෙ, (සත්පුරුෂ-)සංඛ්‍යාව කරන කල්හි; කලකා
මුකතමි, දෙමුරුනිවු; තනුත්ත, (පරමානව්‍යාපිතකතවු)* ගරීර
ඇති භුතමි, පුරුෂයන්හු කර; අනාමිකා, කණ්ණිංගලියට දෙවනු
වු අඩනු ප්‍රි ගොමො; න සාති හි, නොමැයන්හිසි-සත්පුරුෂයන්
ගණනෙහි තං අධිකගුණඇතිහෙයින් තා පිතා කණ්ණිංගලි
යෙන් ගෙන දෙවන අනාමිකායෙන් සම කොට ගිණිසි හැකි
පුරුෂයෙක් නැතැයි සේයි. †

මෙහි ප්‍රථම පාදය ව්‍යුහයෙහි ආවේනන වී.

160 අපේපම, † විෂණ්‍යදායය; ශිතාසුධා, නිසන්ධු ආසුධානී; දංශිත, කවච්ඡු කෙවත් සතනායනනදවු; තරස්විත, දි ශුරවු; තෙසෙහිකා, භාගේ සේනාවරය; යජන, (ත: ෧) ශයස් ද; රජන, ඩුලිත ද; දික්ක, දික්ක; විතනන, පතුරුවන; විභා කුලං ව, ගනුකුලය ද; සුධා, සුධායෝ; අපථම, මද රක්ත වුවා ද; අනෙප, තෙපස් නැග් වුවා ද; විතන, (ප්‍රකාරසකසුප්තිරවුන්), විතනවු ශරීර ඇත්තා ද; කුළු නගි, කෙරෙන්. **

මෙහි විනිසපාදය නැතියයෙහි ආලෝභා වී.

* පරම, භූමි, හරිකාන්ති. † කසෙවින් සංයම්මා: සුභතිර්භූමි-ප්‍රො. ‡ අශේ රසුරුපුත්‍රා, තත්සදාශ!-ප්‍රො. § ලේඛනායා-ප්‍රො.

*** විජිතික්ෂයකර සහ ප්‍රශංසා කළේද මි-බ්‍රහ්මා.

- 61 බිහනීති හුමෙඵ්ලයම්හුජෙන හෙ
 හුජබ්ගමොමා සමරතො මදභිනම්
 ශ්‍රැණුකතමෙකං සමිවෙතා හුධරං
 හුජබ්ගමො මා සමරතො මදභිනම්.
- 62 සමරතලොමානවිවර්තිතො ය
 සස නිජ්ඣිතෙන කිම්පාකරෙති
 සමනනනසාමරසෙක්කණේ! න
 සමනනනසාමරසෙ! ක්කණේන.

61 හෙ, තාගේ; හුජෙන, බාහුව හා; අමා, එක් වැ; හුජබ්ගමා, (අතත්) නාරජ තෙමෙ; හුමෙඵ්ලයම්, හුවක්කා; බිහනීති, උසුලයි (එහෙයින්); සමි හුජම්, සමිකිය බාහුව; හුධරම්, පෘථිවිය ධරත් නහු; අවෙතා, දතැ; විනම්, වැඩියාව; මදම්, අභවකාරයට; රතා,* අභිනිවිභි වූයෙහි; මා සම ගමා, නහමක් යා යි යන මේ; එකම්, ප්‍රධානවූ; අභිනම්, පූජිතවූ; † උකාමි, වචනය; සමරතා, දත්තාවූ හෙවත් ප්‍රාප්තායුතවූ; මත්, මා කෙරෙන්; ශ්‍රැණු, අස;—මෙසේ උදරවූ තො ඉදින් ආත්මලාභවයක් නො කෙරෙහි නම් විනයෙහි; විනයෙන් හොබවනලදගුණඇතිබැවින් අත්‍යවිශේෂ හොබනෙ සිසැ යන සිසුලගුණයට ආභරණයක් වූ මාගේ මේ වචනය ගත යුත්තෙයැ යනු මෙහි භාවයි. ‡

මෙහි විනිසපාදය වතුඤ්ඤෙහි ආවෘත්ත වී.

62 නාමරසෙක්කණේ, පද්මයට බඳු වූ ඇස්ඇතිතැනැත්තිය; අරසෙ, රස නැති තැනැත්තිය දී හෙවත් කාමාසාදයෙහි අතර දරතැනැත්තිය; ය: සමරතලා, යම් කාමාශ්වයෙක්; මාන විවර්තිතා, (ප්‍රියසංගතමසුඛයට විරුඛවූ) ගමයෙන් වඩනාලදද; සා ඒ (මේ) (සමරතලය තෙමේ); ක්කණේන සමම්, ක්කණයක් හා සමග හෙවත් කොබෝකලෙකින් මැ; තතා, විසානාවූයේ; හෙ, තිගේ; නාමි නිජ්ඣිතම්, (සම්ප්‍රයෝගප්‍රභවවූ) ඒ සුඛය; සමනනතා, සම් ප්‍රකාරයෙන්; කිම් න අපාකරෙති, කුමක් පිණිස දුරු නො කෙ රේද? (දුරුකරන්නේ මැ යි, එහෙයින් මේ දශධර්මයෙන් ප්‍රයෝජන නැති, ඒ මානස දුරු කර යි සේ යි. **

මෙහි තෘතීයපාදය වතුඤ්ඤෙහි ආවෘත්ත වී.

* ප්‍රිතා සත්: ප්‍රො.

† හිතවූ-පොත්.

‡ රුදා සතුතිරියම්-ප්‍රො. දී අවිදකො! ප්‍රො.

** මානිනිමිප්‍රතිසංඛා උත්තිරියම්-ප්‍රො.

63: ප්‍රභාවතො නාමන වාසවසා
ප්‍රභාවතො නාම නවාසවසා
ප්‍රභ වතොනාමන! වා සවසා
විවජිනිරාසින් කුසි විභවසා.

64 පරමපරාසා බලවා රණානා.
පරමපරාසා බලවාරණානාමි,
ධුලිස්සුලිච්ඡොම විධාය රුකින්
පරමපරාසා බලවාරණානාමි.

63 ප්‍රභාවතා, දීපතිමත් වූ; වාසවසා, ශක්‍රයා සමිනිති වූ; ප්‍රභා වතා, ශක්තිවිශේෂයෙන්; නාමන, නමුත් කරන්නව! හෙවත් ශක්‍ර සදාශය; අනාම,* පුණ්‍යපාතය නොවන්නවුන්ට සම්භෙදයක් නොමැ අධිකානුශ්ලේෂයද; අතා, එහෙයින්; විභවසා, ලොකය හට; කුසි, තා; ප්‍රභො(සති), ස්වාමි වූ කල්හි; නවාසවසා.† සොම පාතයට ද; සවසා වා, යාගයටද; විවජිනි නාම, විකාතයෙක් නම්; න ආසින්, නො-වි-නා ත්‍රිවිභවපනාථවුනැත් පවත් කොට සම් මැ ක්‍රියාවෙන් වේද ඔතොමො අවිච්ඡින්න වැ පවත්නියයි‡ කිසිරජෙස් ඥාතිකරනලදී.

මෙහි ප්‍රථමයමැ විනිය ව ද නාභිය ව ද ආවෘත්ත වී.

64 පරය, උත්කෘෂ්ටවූ අභවිධි ඇත්තව! (තො); බලවා, පර යත්තේ සාමාන්‍යය වලක්වන්නෙහි; (තවද:) අබලවාරණානාමි, දුර්ලභත් වලක්වන්නාවූ; බලවාරණානාමි, සෙනානපයක් ඇති; රණානාමි, සුබයන් සමිනිතිවූ, පරමපරාසා: සවාචගෙ; සුලිච්ඡ, සුලිච්ඡ; ධුලිච්ඡාය, පාංශුමය කොට; වොම, ආකාශය; රුකින්, මුවහ කරන්නෙහි; පරමි, උත්කෘෂ්ටවූ; පරමි, ශත්‍රුහු; පරාසා, නැසීහි.‡

බලං සාමාන්‍යං වායසනීති බලවා- ස්විකතනසි- ප්‍රථමාසි- බලං ස්ත්‍රාණං නගති ගවජනීති බලවා- ආනොපාදො ක-සි- කවු කල්හි සිබසි-බලවා ආරණ්‍යශබ්දෙ යෙෂාමිති බලවාරණා, තෙෂාං බලවාරණානාමි.

මෙහි ප්‍රථමපාද විනියවද වතුනුවද ආවෘත්ත වී.

* අනාම! නාසති ආමො ගුණො යසා යමොවා තත්සමේනාධි

† සොමපාතය ඇති-පොත්.

[නුමි-ප්‍රාං.

‡ ශ්‍රීකෘෂ්ණයා ඥාතිරියමි-ප්‍රාං. ‡ රසසුබ්‍යයන් නැසීහි

65 නි ඉඳුබෙ වාවමලස්! මිථ්‍යා
හව්විධානාමසමාහිනානාම
හව්විධානාමසමාහිනානා
හව්විධානාමසමාහිනානාම.

66. සනනාහිනොමානමරාජසෙන!
සනනාහිනොමානමරාජසෙන
සනනාහිනොමානමරාජසෙන
සනනාහිනොමානමරාජසෙන.

65: අලස්, ලස්සනැත්තව; හව්විධානාමි, හව්වෙහි විප්‍රකාරවු
අහඹකාර මමඛකාර ඇති නොහොත් රාග වෙස් ඇති (එහෙයින්);
අසම, සමප්‍රදායක් නැති; අහිනානාමි, ශ්‍රේයෝලක්ෂණ හිතය
කුඳු නැති; අහිනානාමි, වික්ෂේපවූ; හව්විධානාමි, තොපබදුවන්ගේ;
මිථ්‍යා හව්වි, බොරුවන්නාවූ; විධානාමි, අනුභූත ඇති හෙවත්
එකක් කියා එකක් කිරීම ඇති (එහෙයින් ම); අසම, කුටිලවූ; අහි-
සවිසක්හට බදුවූ; තානාමි, ගස් ඇති; වාවමි, තෙජල; නි ඉඳුබෙ,
නොහදහමි—මෙසේ කිසිදෙක් කිසිවකවිසින් රැනැණි වැ නිඳු,
කරනුපුරුබේ.*

° මෙහි මිත්‍යපාදය මැ තෘතීයයෙහි ද වතුභීයෙහි ද
ආවෘත්ත වී.

66 සනන, නට්ටුවූ; අහිනොම, සතුරන්ගේ ශෝභා ඇත්තව;
ආනමරාජසෙන, නමුටු රාජසෙනා ඇත්තව; ඉත, සුමය;
අහිත, (සාමාන්‍යයෙහි) පිණිටුවනලද; උමානමරජ, උමාව හා
විඳුයා ඇතියු පිසින් හෙළත් ශක්කරයාවිසින්; සෙන, සනාථ වූව;
අනම, පරපුණියාගයක් නොකරන්නව; සන්, සන්තරුණවූ නො;
මානමි අහිතසන්, මානසට පැමිණියෙහි වූයෙහි; සනනාහිත;
කව්විතවූයෙහි; මා න රාජසෙ, නොහොබනෙහි නොවෙහි-හොබ
නෙහිමැසිලි ඇතිනානාමා ශෝභා, අහිතොමා, සනනාඅහි
තොමා යසස් † ඉති- හෙ සනනාහිතොමි! ආනමනිතානමා;
ආනමා රාජසෙනා සසිතනිති- හෙ ආනමරාජසෙන!- රජසො
විකාරා රාජසා, නරජසා අරාජසා; හෙ අරජස!- න විදුනෙ මා
ශ්‍රීරසෙතතමි, න අමි අනමි සශ්‍රීතා; රාජා වතු ශෙබරභුතො
සසෙතති අනමරාජා; ආහිතො මා වාසෙභ අනමරාජත්වෙහි
ආතිතොමානමරාජා ශක්කරා, හෙත සෙන! සනාථ!

* ශබ්දාකකං ප්‍රථි නාසිකායා උකතිරියමි-ප්‍රො. † සෙ-

67 සකෘද්විසිත්වය යොග්‍යාස: පාදසෛවම්ප්‍රදර්ශින:
ශ්‍රෝකවසනතුසුකතානා ශ්‍රෝකාභාස: සමානො යථා-

68 විනායකෙන භවතා වෘතනාපවිතබාහුතා
සමිත්ත්‍රොඩානොගිතා පෘථවි සමතුලාත්‍රිතා.

69 විනායකෙන භවතා වෘතනාපවිතබාහුතා
සමිත්ත්‍රොඩානොගිතා පෘථවි සමතුලාත්‍රිතා.

67 සකෘත්, එකවරක ද; චි: දෙවරක ද; ක්‍රියාව, තුන්වරක ද; පාදසෛව, පාදයාගේ ම; යොග්‍යාස: යම් ආවෘතතියෙන් ඇත් ද; ස: හෙ වෙමේ; ප්‍රදර්ශින: දක්වනලද;—සුකතානාමි, සුකතවූ අනි ඇති; ශ්‍රෝකවසං තු, ශ්‍රෝකවිතය වනානි; ශ්‍රෝකාභාස: සමාන: ශ්‍රෝකාභාසයැයි දන්වාලද;—යථා, (එ ශ්‍රෝකාභාසය) මෙසේ යි:—

68 විනායකෙන, ජගත් විනයනක කරන්නාවූ හෙවත් සතා තනමාගේසෙහි පිහිටුවන්නාවූ; වෘතත, වටවූ; උපවිත, පිරුණාවූ; බාහුතා, අත්ඇති; සමිත්ත්‍රොඩානො, මනා කොට ගනුත් උපුරන සුලුව; භවතා, තා විසින්; අයං ප්‍රාථමි, මේ මගි තොමො; අහිතා, (සුවික්‍රපරවක්‍රයෙන් කිසිඋපද්‍රවයක් නැතිවනවිත්) හයක් නැත්තී; අතුලා, පරෙපක්‍රමයක් නැති වී; අධිජයිතා, අධිජයිතයි. හෙවත් පිහිටුවනලද.

පුනරුභානි:—

69 විනායකෙන භවතා, විගතවූ නායකයන් ඇත්තාවූ හෙවත් නායකයන් ඇත්තාවූ නාවිසින්; වෘතත, පරෙතවූ-නිර්ජවවූ; උප-විත, විනායමිතයෙහි; බාහුතා, අත්ඇති (එහෙයින් ම); සමිත්ත්‍රොඩා, සමිත්තුයන් කරණවූ; අර්ණා, (තාමේ) සතුරා විසින්; අහිතා, අහිමුවනවූ; පෘථවි, මහත්වූ; යමතුලා, යමතුලා තොමො; ශ්‍රිතා, පැමිණෙනලද; විනායාසසමිපවිතමි, සොහි මිත්ත්‍රාණි උප්පාතීති සමිත්ත්‍රොඩා-සමිත යනාදියට තෘතීයෙක වවනයි- තෙත සමිත්ත්‍රොඩා.

මෙහි ප්‍රථමශ්‍රෝකයෙන් එක්රජත්වයෙහි අභ්‍යුදය කියා එ මැ සොලොව ආවෘතත කොට එ මැ රජත්ව ගනුහුගෙ විපරතාප වශ්වාස දක්වන-එහෙයින් මේ ශ්‍රෝකාභාස නමි.

- 70 එකාකාරවතුප්පාදං තත්මහාසමකාන්වයම්
තත්‍රාපි දූශ්‍යතෙ'හ්‍යාසසංසාරා යමකත්‍රියා.
- 71 සමානසාස! මානසා සමානසාසමානසා
සමානසා සමානසා සමාන! සා සමානසා.
- 72 ධරාධරාකාරධරා ධරාභූජාං
භූජා මහීං පාතුමහීනවික්‍රමාං.
ක්‍රමාත් සහනෙන සහසා හතාරයො
රයොවුරා මානවුරාවලමිබ්‍යා.

70 එකාකාර, සමානරූපවූ; වතුප්පාදම්, සතරපාදය ඇති; යත්, යමෙක් තෙමේ; මහාසමකාන්වයම්, මහාශමකයා යන නම් ඇත්තේද; තත්‍රාපි, ඒ මහාශමකයෙහි ද; අහ්‍යාස, ත්‍රිපාද වෘත්ති නොමො; දූශ්‍යතෙ, දක්නාලබන්නීය (එහෙයින් මැ); සා යමකත්‍රියා, ඒ යමකත්‍රියා නොමො; පරා, (සියලු යමකයන්ට ප්‍රධාන බැවින්) උත්කෘෂ්ටයි. මහාසමකයෙහි දු ත්‍රිපාදවෘත්තිය ඇති කල්හි ත්‍රිපාදභ්‍යාසවිශේෂයක් හා, මෙහි හෙද කම් ද යත්: එහි හුදෙක් පාදමාත්‍රයෙන් මැ තුන්වටත් ආවෘත්ත වෙයි, මහාසමක යෙහි වනාහි සතරපාදයෙහි මැ යමකසනිත වැ ආවෘත්ත වෙයි-එහෙයින් මේ මහාසමකය පාදභ්‍යාසයෙන් හිනන මැ යි.

71 සා, යම් ප්‍රියතමාවක් නොමො; සමා, කාන්තසුකන් වී; ආන සාස, අකායඝ්‍රීතිශේධය සම්බන්ධවූ; මානසා, ප්‍රමාණයට යන්නීද හෙ වත් අකායඝ්‍රීපරිහාර දත්තීද; මාන, තුල්‍යවූ හෙවත් එකකාල වන්නීවූ; සා සමානසා, ප්‍රියාසමාන දෙක ඇති හෙවත් බෙදමාන * දෙක ඇති; සමානසා, මාන්‍යවූ ජනය! එ මේ ප්‍රියතමාව හා; (හෙ) අසමාන! නිරූපමවූව; සනිමි, හෙ නො; සමානසා, සමහකර කිසිකාමයෙන් තෙමේ එක්තරාමිත්තුයකුට මෙසේ යාවිසූ, කෙරේ.

72 ධරාධර, ශෛෂ නම් තාගරාජයාගේ; ආකාරධරා, සාදූශ්‍යය උසුලන්නාවූ; * ධරාභූජාමි, රජදරුවන්ගේ; භූජා, හසනයො; අනිත, පයඝ්‍රීප්තවූ; වික්‍රමා, ශෛයඝ්‍රී ඇත්තාහු; සහසා, වහා මැ; හත, තසනලද; අරය, සතුරන් ඇත්තාවූ; රයොවුරා, සුඛවේග යෙන් නො වැළැකියැ හැක්කාවූ; මානවුරාවලමිබ්‍යා, මාන කෘත්‍යය මැ එල්බෙන්නාහු; මහීමි, පෘථිවිය; ක්‍රමාත්, ශාසෙත්‍රාකන්ත ක්‍රමයෙන්; පාතුමි, රක්ෂාකරන්නට; සහනෙන, පොහොසත් වෙන්.

- 73 ආවෘත්තී ප්‍රතිලෝමෝන පාදාභිලෝකගොවරා
යමකං ප්‍රතිලෝමනාත් ප්‍රතිලෝමමිතිස්මානමි.
- 74 සා මනාශ! කෘතායාසා සායානා කෘශතා මයා
රමණාරකතා තෙ'යා ඤානෙනාකරණාමර!.
- 75 නාදිනො මදනාධිස්වා නවෙ කාචනකාමිතා
නාමිකා න ච කාමෙන ස්වාධිතා දමනොදිනා.

මෙ තෙමෙ සංකල්පයමකය, ප්‍රථමපාදයෙහි ආදිමධ්‍යආවෘ
පෙතයමකය, අනිත් පාදයෙහි අවෘපෙතඅනාදියමකයි.

73 පාදාභිලෝකගොවර, ශ්‍රීලෝකපාදයක් ද ශ්‍රීලෝකාභි
යක් ද ශ්‍රීලෝකයක් මුළුල්ල ද විෂය කොට ඇති; ප්‍රතිලෝමෝන
ප්‍රතිලෝමයෙන්; ආවෘත්තී, අභ්‍යාසය තෙමේ; ප්‍රතිලෝමනාත්,
(ඒ ආවෘත්තියෙන්) ප්‍රතිලෝමබව හෙතු කොට ගෙන; ප්‍රතිලෝ
මමිති, ප්‍රතිලෝමයමකය; සි; ස්මානමි, දන්තාලදි.

74 (සෙ) අමනාශ, ප්‍රතිකුලවූ සුරතමනොරථඇත්තව! හෙවත්:
වෛශ්‍යාසංගමය ඤාතාකරන්නව; රමණ, චලනය; අකරණාමර,
අකරණාධිගෙන් අමරය! හෙවත් දෙවිය; ඤානෙන. ඤාතියට
ප්‍රාප්තය; කෘතායාසා, කරනලද ආයාසඇති; සා කෘශතා, යම්
(විරහයෙන්වූ) කෘශතාවෙන් ඇත්ද; මා, ඒ කෘශතා නොමො; මයා,
මා විසින්; යානා, පැමිණෙනලද; නො, නාගේ; ආරකතා, ගවනමැ;
අසානු, වේවා, සමය ඉක්මැ ආ චලනයෙන් සරණවූ ප්‍රියාව
විසින් මෙසේ අධිකෘතකරනලදි, අමනාප්‍රතිකුලා ආශා අනිත්
සුරතමනොරථො යඤා සංවමනාශ, හෙ අමනාශ—ඉයනති
ගවින්නතිත්‍යාරකසත්‍ය භාව ආරකතා—ඤානමිතා ඤානෙන, හෙ
ඤානෙන—අකරණාමරෙන අකෘතාමරෙන අමර, අකරණාමර, හෙ
අකරණාමර.

මෙහි ප්‍රථමපාදය ප්‍රතිලෝමයෙන් කියවා දෙවනපාදය
නැගෙයි, තුන්වනපාදය ප්‍රතිලෝමයෙන් කියවා සතරවනපාද
නැගෙයි—එයින් මේ පාද ප්‍රතිලෝමනමි.

75 නාදිනා, (සෙසවසමය ප්‍රසිද්ධ) නාද නම් තනිවශෙෂයක්
ඇති; මෙ, මාගේ; ස්වා,ස්වකියවූ; ධි, බුද්ධිනොමො; අමදනා, කාමයා
රහිතවී (එහෙයින්) ස්වාධිතා, මා මැ අයත්වෙයි; (එසේහෙයින්මැ);
මෙ, මට; කාචනකාමිතා, කිසි විෂයාභිලාෂයෙන් නැත; දමනො
දිනා, දමය දුරුකරන්නාවූ හෙවත් ප්‍රශමප්‍රභාතිකවූ; කාමෙන,

76 සාතමානස මාරාචි කශොනාතප්‍රදායනා
සාමුද්‍රජනාධිනා මායාමායමනාදීසා

මනමථසා හෙතුකොටගෙන; න ච නාමිකා, සන්තාපසකුප්‍ර
නැතිකා නාදෙ නාම භෛවසමස ප්‍රසිද්ධතත්ත්විශේෂ; සච්ඡ
තෙ'සෝති නාදී. තසස නාදින:

මෙහි පුමාධිසේ තෙලවරවු අකුර පටන්ගෙන ප්‍රතිලෝමයෙන්
කියවුකල උත්තරාචීය නැගෙයි. එසේම උත්තරාචීය මුඛයෙන්
කියවුකල පුමාචීය නැගෙයි. එහෙයින් මේ අභිප්‍රතිලෝම නම්.

76 සා, සමීක්‍රියත් නොමෝ; මානස, තුන්ලෝවිජය හෙතු
කොටගෙන අතිමානසට යන; මාර, අනඛයා; ආචි, තත්සාධ
නතිය හෙතු කොටගෙන රක්‍ෂාකරනසුලු; කශා, පතොදයක් බඳු
විසකට; උභතා, අවුච්චි; න, නොවද; හෙවත් සද්ගමද; අනපත,
ඉඤ්ඤා විජයයෙහි සම්චිත්ත ජනයන්ගේ; අසනා, ක්‍ෂොඨම හෙවත්
අතිහවසම ඇත්තියද; හෙවත් නපස්විත්ව රාජපතනද; උද්‍රසතා,
ධිතාමි, ප්‍රභූසමුතයා අයත්වූ; හෙවත් වැඩිසිටියවූත් විසිත්ම අනු
භවතියද; යාමි, යමක හා; ආයාමි, සංගමය කෙලෙමිද; සා, ඒ
උක්කාකරුපු සත්‍රිනොමෝ; ආයාමි, ආගමනය; අනාදි, බණනලද;
හෙවත් එහි කියා කැඳවනලද. *

කිසිපුරුෂයෙක් මෙසේ නමාගේ වෘත්තාන්තයක් කියයි ගත
සුතු. මානමවලෙපයනිති මානස;- මානසශ්වාසෝ මාරශෙවති
මානසමාර;- තමචිත්තං රක්‍ෂිතං ශිලං සසාති මානසමාරාචි;-
මානසමාරාචි වාසෝ කශාවෙති නපොකතා-තසස; උභතා මාරා
චිකශොනා- අනති න ඊගෙන ඉත්‍යන්තා-අනාශෙ තෙ ජනාශෙවතා
නපතා;- තෙසාමසනා ක්‍ෂොපොභිච්චො යසෙති අනපතාසනා;-

* (හෙ සබෙ, පිත්ථත් යහඵව; කිං, යුජ්මත්තෙම;) සාතමි,
අඛාදි එක්තරා වාහනයක්; ආතය, ගෙනඵව; (කුමටයත්? අභම්.
මම) උද්‍රසතාධිනාමි, සියගණන් මහාධනවතුන්ට අයත්වූ; යාමි,
යම් වෙශාවක් කරා; ආයාමි, ගියෙමිද; මාරාචිකා, කාම නමැති
එලකයාහට කවුසැමිටියක් බඳුනු; උභතාතප්‍රදායනා, භූමියෙන්
බැහැරකරන්නාවූ; සා, ඒ ගතකා නොමෝ; ආයාමි, ගමන;
අනාදි, මා විසින් කියනලද- යනු කලිකාතා විකාශන අවිච්ඡිදි.

- 77 සා දිනාමයමාසාමා නාධිතා ශරද්‍රව්‍යා
නාසතාජනනා ශොක විරාමාය න මානසා.

(සමකවක්‍රම)

- 78 වණ්ණානාමෙකරූපකිං යද්‍යොනානතරේ ජියො: †
ගොමුත්‍රිකෙති තත් ප්‍රාහුර් දුෂ්කරං තද්විද්‍යෙ යථා.

මෙම සොලොව ප්‍රතිලෝමයෙන් කියවූ කලා අතින් සොලො
වෙක් වෙයි, හේ ඔබ්බෙන් දක්වේ.

77 සා, ඒ සත්‍රිතොමෝ; දිනාමයම්, (රූක්‍ෂව ව හෙතුකොට
ගෙන) දිවස නමැති ව්‍යාධියට; අධිතා, ප්‍රාග්‍රහි; න (ගතවති),
නොවන්නී නොව; හෙවත් පැමිණීමැයි; (එහෙයින්) අමුසා
ශරද්‍ර, මේ ශරද්‍ර කරණකොටගෙන; ආයා, ආගතවූ; අභා, පිඩා
ඇත්තී; (එහෙයින්ම) අසතාජනනා, සුවසේ නිදිමක් නැත්තී;
ශොකවිරාමාය, (හීගේ ශොකයෙන්වූ) ශොකයාගේ විතොදය
පිණිස; මානසා න, මානසව යන්නට යොදවා* දිනමෙව් ආමය:
දිනාමය, තං ආය: ආගත: ආම: පිඩා යයෙති ආයාමා;—නාධිතා
යන නැතැ නිකාරයාද නැති යාදයෙහි ආදිව නිකාරයාද එක්
කොට “න ත භවති” යොදනු—න ජගනම් අජගනම්; අසනසා
විසායාස අජගනම් යසා: ඉති ආසතාජනනා—සුඛතාමලභ
මානෙතාපී:—

78 අභීයා: උත්තරනාධරායෙන් ලියනලද ශ්ලෝකාභිසන්
දෙන්නක්‍ර සම්බන්ධ; වණ්ණානාමි, අක්‍ෂරයන්ගේ; එකානතරම්,
එකෙක් අක්‍ෂරයන් ව්‍යවධානකොට ඇති; එකරූපකිම්, සාද්‍රශ්‍යය;
යදි (භවති), ඉදිත් වේ නම්; දුෂ්කරම්, දු:ඛනිෂ්පාද්‍යවූ; තත්, එබ්
ඳුවූ බන්ධය; ගොමුත්‍රිකෙති, ගොමුත්‍රිකායයි; තච්ඡිද්‍ර, ඒ (ගොමුත්‍රිකා
බන්ධ) දත්තාහු; ප්‍රාහු: කියත්; යථා, හේ මෙසේයි:—

* සා, ඒ වෙශ්‍යතොමෝ; අමුසා ශරද්‍ර, මේ එළඹෙයි ශරත්
කාලය හෙතුකොටගෙන; අධිතා, විග්‍රහපිඩාවට පැමිණියා;
ශොකවිරාමා, (එහෙයින්ම) ශොකයාගේ අවසන්විම් ඇත්තියක්;
න, නොවන්නීය; (එසේම) දිනාමයමාය, දහවල්හි රොගයට
පැමිණියා; නාසතාජනනා, අසුන්හි උපවෙශ්‍යක්‍රියා නැත්තී;
ආසනමානසා, මාගේ ගමන්දැනීමට පැමිණියා—

යථායම් ප්‍ර පි අහු ගති ශ්‍ර්‍යාං වෙශ්‍යායාමානෙතොයොක්තිථිසම්-ක-

† යත්තෙකානතරමච්ඡියො:—ක.

79 මදනෝ මදිරාක්ෂිණාමපාඩගාසොත්තාජයෙදයම්
මදෙනෝ යදි තත්ක්ෂිණා මතඩගායා ජලිං දදෙ.

80 ආසුරභිභුමං* නාම ශ්ලෝකාභිභුමණා යදි
තදිත්ථං සථිනොහදං භුමණං යදි සථිතා:

පලමකොට පුළුච්ඡි ලියාලා අපරාභිය එයට යටකොට ලියා
උතතරාභියෙහි ආදි අකුර හා පුළුච්ඡියෙහි දෙවැනි අකුර හා
නැවත උතතරාභියෙහි තුන්වන අකුර හා නැවත පුළුච්ඡියෙහි
සතරවන අකුර හා මෙකී ක්‍රමයෙන් වණිණයක් හැර වණිණයක්
බැවින් කියවා පුළුච්ඡි හා මුළුකොට පුළුච්ඡියේ ආදි අකුර ගෙන
නැවැත කියවුපරිද්දෙන්ම අකුරක් හැර අකුරක් කියවා උතතරා
භිය මුළු කොට ශ්ලෝකය මුළු වේ නම් හේ ගොවුත්තා නම්
වන්නේයයි දතයුතු.

79 මදිරාක්ෂිණාමි, සත්‍රින්ඟේ; අපාඩගාසොත්තා, කපාක්ෂයමැ ආයුධ
කොට ඇති; අයම් මදනා, මේ අනභයතෙම; යදි, ඉදින්; †
ජයෙත්, මා ජෙයන්තේද; ‡ තත් (තසමාත්), දී එහෙයින් හෙවත්
ඉභවිෂ්ඨය ප්‍රාපණය හෙතුකොටගෙන; මදෙනා, මාගේ පාපය;
තත්ප්‍රාජ්‍යයට විෂතවුයේ; ක්ෂිණම්, නභද එහෙයින් පුණිණ
මතොරථවු මම්; අතඩගාය, අතඩගයහට; අජලිං දදෙ, පුණාමය
කෙරෙමි.

එත්තරා කාමුකයෙක් මෙසේ කියැයි ගතයුතු.

80 ශ්ලෝකාභිභුමණම්, ශ්ලෝකයා සම්බන්ධව අභිසක්භුගේ
භුමණය; යදි හවෙත්, ඉදින් වේ නම්; (එබඳුවා); අභිභුමං නාම,
අභිභුම නමැයි; ආහුසා, කියති;-සථිතා, අනුලෝම ප්‍රතිලෝමයෙන්;
යදි භුමණම්, ඉදින් භුමණය වේ නම්; තත්, ඒ; සථිනොහදම් නාම,
සථිනොහද නමැයි; ඉභම්, අභිමතයි.

ප්‍රථමපාදය ලියා අනික් තුන්පාදය ඒ යට ලියා ප්‍රථමපාද
යෙහි පලමු අකුර ගෙන යට ලී තුන්පාදයෙහිද පලමු පලමු
අකුර යට බලා ක්‍රමයෙන් කියවා සතරවන පාදයෙහි කෙළවර
අකුර හිමිකොට ප්‍රථමපාදයෙහි කෙළවර අකුර දක්වා උමුබලා

* ප්‍රාසුරභිභුමං-ක. † යත්, සම්භෙයකින්;- පොත්.

‡ ජයෙත්, ජයවයිකරණය කරන්නේද- පොත්.

දී ඉති, මෙහෙයින්;- පොත්.

81 මනොහව තවානිකං තොදයාය න මානිනී
භයාදමෙයාමාමාචා වයමෙතොමයා නත.

අභිභූමි:

82 සාමා සාමා මායා මාසා මාරානායායානාරාමා
යානාපාරාරාචානායා මායාරාමා මාරායාමා

සථිතොහදුමි.

කියවූ කල්හි පෙළ ගෙලා ලී ප්‍රථමපාදය නැගෙයි; නැවත ප්‍රථම පාදයෙහි දෙවන අකුර හිමිකොට යට බලා කියවා අනතපාදයෙහි අනතඅකුරට දෙවන අකුර දෙණ උඩ බලා ක්‍රමයෙන් කියවූ කල පෙළ ගෙලා ලී දෙවන පාදය නැගෙයි; නැවත ප්‍රථමපාදයෙහි තුන්වන අකුර ගෙන යට බලා කියවා අනතපාදයෙහි අනතපාදය හට තුන්වන අකුර ගෙන ක්‍රමයෙන් උඩ බලා කියවූ කල තුන්වන පාදය මුළු වෙයි. නැවත ප්‍රථමපාදයෙහි සතරවන අකුර ගෙන යට බලා කියවා අනතපාදයෙහි අනතවණිශ්ශයහට සතරවන අකුර ගෙන උඩ බලා ක්‍රමයෙන් කියවූ කල සතරවන පාදය මුළු වෙයි; මෙසේ ශ්ලෝකනිෂ්පතනිය වෙයි—මේ අභිභූමි කමි.

අභිභූමික්‍රමය මැ අනුලෝම ප්‍රතිලෝම හෙයින් සිඛවි නමි ඒ සථිතොහදු නමි.

81 මනොහව, අතහස; නත, (නැමදෙනාගේම විභ්‍රාන්තියාන හෙයින්) උපතනවුව! හෙවත් අපරෙක්ෂය; යා මානිනී, යම් මානිනියක් ගොමො; භයාත්. භය හෙතුකොටගෙන; අමෙය, අපරිමිතවූ; අමා, පීඩා ඇත්තී; මා වා හවති, නතමක් වේද; නො හොත් නොවේද; සා මානිනී, ඒ මනස්විනිගොමො; අනිකමි, ජාන විජය ප්‍රසන්නතිය හෙතුකොටගෙන සෙනා වී; තව, තව; උද යාය, ජගතිජගලක්ෂණවූ උදය පිණිස; න න හවති, නොවත්නි නොවා හෙවත් චේමය; (කෙවලම්, හුදෙක්) වයමි, ඇපිමෙ; එතොමයා, පාපසම්භාව ඇත්තලෝසය.

තාගේ ප්‍රසාදයෙන් ඇත්තමි ඉන් මැ රක්ෂාවම්හ, එහෙයින් තාගේ අභිකවූ මානිනිනොමො ප්‍රසන්නවේවා යනු වාචොක්තියි—අමෙය; අප්‍රමාණ; ආම; පීඩා සෙණං තෙ අමෙයාමා.

මේ අභිභූමියට උදහරණයි.

82 යා, යම් සත්‍යක්තොමො; අමායාමා, පීඩාවගේ දීඝිතාවක් ඇත්තී; මා (හවත), නොවේද? අපගේ දු:ඛයෙන් නොතැවේද?

- 83 සිංහරාජවත්තීනාමං නියමො දුෂ්කරේඵලසෙය
ඉතිඤ්චාදාය උපාධොස දශබ්ගෙ සුතරා පරා,
84 ආම්බාසානාමාහාරාමාළුනිපිටිති පිටිපිටිති
භොගො රොගො මොගො මොගො මොගො මොගො
දෙගො සෙගො.

අනු භාවයි; මාර, අනඛයාගේ; ආනාය, ජාලයෙකි; අයානා, පතනයක් නැත්තීද; (හෝ මා); යානාපාරා, ලොකානතර ගමන වළකත්තාවු; ආරාවා, මධුරවචන ඇත්තීද (එහෙයින්); ආනායා, ප්‍රාණය රක්‍ෂාකරන්නීද; මායා, පරපාංගමානවොපායමැ; ආරාමා, ක්‍රීඩාභූමි කොට ඇත්තීද; සාරාමා, ඒ සත්‍රිකොමෝ; මායා, වද්‍යයා හා; අමා, එක්වැ; මාරාය, අප විනාශය පිණිස පැමිණියා; ‘අසමාය ව්‍රපසිතා’ යනු ශෛෂිලා; අමසා පිඩායා ආයාමො දිපිතා යසා ඉත්‍යමායාමා; පිඩයනිත්‍යපී.

83 සිර, (අකාරාදිව) සිරයන්ගේද; ස්ථාන, (කණ්ඩතාලවාදිව) ස්ථානයන්ගේද; වණිණානාමි, (ස්ථානවිචක්ෂා හැතිවූ පරස්පර විලක්ෂණවූ කකාරාදි) වණිණයන්ගේද; ගෝ නිගමය; අම් ව්‍යවස්ථා යෙක් ඇත්ද; හෙවත් සංඛ්‍යා නියමයෙක් ඇත්ද; අසෝ (නියමය); මේ (නියමගෙමෙ); දුෂ්කරෙණු, දුෂ්කරවැඩයන් අතුරෙහි; ඉභි; අභිමතයි;— එද දුෂ්කරයැයි සේයි; එන්තියමය, මේ සිරස්ථානාදීන්ගේ නියමය; චතු; ප්‍රභාති, වෙන වෙන සිරස්ථානවණිණයන් සතරදෙනකහු පටන්කොට එකසිර එකවණිණයක්හු දක්වා; දර්ශනෙ, දක්වනුලැබේ;—පර; මෙයින් අනාවූ පව්ප්‍රභාතීවූ මේ නියමයනෙමෙ; සුකර; සුවසේ කටහැකිසෙයින් ඒ දුෂ්කර නම් නොවෙයි—එහෙයින් මෙහි නොදක්වනුලැබේ.

84 ආමිතාසානාමි, වේදයන්ගේ; අනුත්තරානුත්තර, උපනිෂද්දකො
මො; ගිතිය, සුඛානිභවනු භානනනව; රතිය, මෑගයනව සෙසින් දුඃඛානු
බන්ධනගෙසින් උපද්වවනුද; ප්‍රිතිය, විතතනනනන; නිතිය, අන
සානුබන්ධන ගෙතුකොටගෙන, තුසනනන; ආන, නිසයි; භාන
(නව), රුපාදි විෂයානුභවයද; රොන, (සංසාරයෙහි වධබන්ධනාදි දු
ඛයට පමුණුවනගෙසින්) පනානනනන; මොද, (රොගසද්ධනු විෂ
යොපභානගෙසින්) නනන; මොන, (දුඃඛයෙහි සුවවිපයනිය ගෙ
තුකොටගෙන) අනුගයනන; ආන, නිසා; (යම්ගෙසින් සංසාර
වක්‍රය මෙසේ සොපද්වව ඵලෙසින් මැ:) යෙමෙ, (සියලු) උපද්ව
නනන; රෙගෙ, සාරානනන ගෙවත් නිත්‍යානනන; බෙවෙ,

85 කිහිප වර්ෂක සිටින පුතෙකු පෙනෙන්නේ
 උරු රුරුබර්ගුරු දඩවර්සකි කරවන සිව්වර්ෂකයා.

86 ශ්‍රී දීප්ති ශ්‍රී කීර්තනී සිංහිති හි: ප්‍රිති
ඵධෙමන වෙවෙනෙ සෙනෙමෙ දෙලෙභෙ.

විත්තාධාරණවලින් දෙනු නැත; බොහෝ විධානවලින්ද හෙවත් මො
හොත්තෙම සිතීන් බැරිය යුත්තේය—එහි මුළු ජනතාව
සුන්බෝය.

මෙහි ආකාර ඊකාර ඔකාර සතරදෙනාගේ ප්‍රයෝගය කෙ
සින් මේ ශ්‍රෝකයකටමෙම ව්‍යාකර නම් වේ.

ධානං ධාති ද්වද් දැනියෙන් අවුද නිමිත්තයාගේ දැනියැයි
සේයි. ධා ද වච්ඡා ඡන්දසා බෙවෙත්.

85 සිහිවිජය, පෘථිවිපය; සිහිවිජය, වණිණාශ්‍රමපරිපාක
ලක්ෂණවු සෞම්‍යයෙන් කිරීමය. යන මොවුන්ගේ; වුතරනය,
නියමයෙහි ඇලුම් ඇත්තාවූ; පර, උත්කෘෂ්ටවූ; ගතය, ප්‍රඥ ඇති;
කුරුව, කුරුරාජයෝ; සුධි, සුධයෙහි; සම් අරිකුලම්, තමන්
ගේ ගනුකුලය; උරු, අභාවයෙන්; රුරුඩු, වැළකුන; අරු, බල
වත්කොට; දුඩුඩු, කම්පා කොළෝ- නැසුනයි සේසිඳුරු යනු
අරිකුලම් යන්නට විශේෂණයෙන් කටයුතු.

මෙහි ඉසාර අසාර උසාර තුන්දෙනාගේ ප්‍රයෝගයෙන් මේ
නිකුර නම් වේ.

88 සෙ වෙවෙ, ධම් පද්ධතියේ දෙදෙනෙක් දෙදෙනෙක්; දෙවෙ, ශ්‍රේ, සුරපනිහු කෙරෙහි; තසතා; නැත්තාහුද; තෙඉමෙ වෙ වෙ, ඒ මේ දෙදෙපද්ධතියේ; තෙ, තව; එබෙතෙ, වඩිත්; (ඔහු කවුරුද යන) ශ්‍රී දීපනි, සම්පතිය හා ශරීරදීපනිය යන දෙත්තය; ශ්‍රී කීර්ති, (අකාශී සංකොචලක්ෂණවූ) ලජ්ජා හා (හැමතැන්හිම ශුභාචාර ලක්ෂණවූ) කීර්තිය යන දෙත්තය; ඩිට්ති, (හෙයොපාදය ලක්ෂණවූ) බුද්ධි හා (ත්‍රිවිභිංගබන්ධු සම්මානප්‍රයෝගාචාරවූ) නීතිය යන දෙත්තය; හි: ප්‍රිති, (මධුරවූ) වාක් හා (තදනුගුණද) ප්‍රිතිය යන දෙත්තයයි මෙසේ දෙදෙපද්ධතියේ; එබෙතෙ, වඩිත්.

මෙහි ඊකාර එකාර දෙන්නාගේ මැ ප්‍රයෝගය හෙයින් මේ විකාර නම්.

87 සාමාසාමා මාසා මාසා මාරානාසා සානාරාමා
සානාපාරා රාපානාසා මාසාරාමා මාරාසාමා.

සිරිතියමි.

88 නසනානඤ්ඤනන නසනුගණ්ණාලිති
අභතෙ ගභතෙ දෘඪිරිභතෙ දිසතාං සකාත්.

89 අලිතිලාලකලතං කං න භනති ඝනසනති
ආනතං නලිනච්ඡායනසතං ශශිකානති තෙ.

90 අනභලච්ඡායනාලන්ත නානාතඤ්ඤා සදභතා
සදුනඝ සදුනඤ්ඤ! නතාභතා සභත සභත !. *

87 මේ එකසිරිතියමි පලමුකොට සඵනොගදුසට කී
උදුගරණමය. එහෙයින් එයට කී පරිද්දෙන් අළු දතයුතු.

මෙසේ වතුර්විධ සිරිතියමි දතයුතු—

88 අභතෙ!, කානතාව; නසනුගණ්ණාලිති, තාරකාසමුහ
යෙන් යුක්තවූ; අභතෙ, මෙඝයක් නැත්තාවූ; (එහෙයින්ම) නයනා,
නඤ්ඤනන, ලොවනයට සනෙතානු උපදවන්නාවූ; ගභතෙ,
ආකාශයෙහි; දෘඪිරි, දෘඪිරිතොමො; සකාත්, එක්වරෙකැ; දිසතාමි,
දෙසුලැබේවා;—

මේ කණ්ඩ තාලවා සිරස් දතයන්ගේම ප්‍රයෝගහෙයින්
මේ වතුසානික නම්.

89 ඝනසනති, ඝනවූ සතන ඇත්තියැ; අලි, භාභයන්ගේ;
නිල, නිල්වූ; අලකලතං, කියමුලතා ඇති; නලිනච්ඡාය නයනමි,
පද්මයට බඳු ගොභා ඇති තෙත් ඇති; ශශිකානති, වන්ද්‍යාවට බඳු
කානති ඇති; තෙ ආනතං, තිගේ මුඛය; කං න භනති, කවරක්හු
තොපහරණේද; ගෙවත් කවරක්හු නම් දසවන අවස්ථාවට තො
පමුණුවත්තේද?.

මෙහි කණ්ඩ තාලවා දතයන්ගේම ප්‍රයෝගහෙයින් මේ
ත්‍රිසාන නම්.

90 ගෙ සදුනඝ, හැමකල්හිම පාපයක් නැත්තව; එහෙයින්ම
සදුනඤ්ඤනතාභත, ශොභනවූ සනෙතාන හා අවනතාභත ඇති තැ
නැත්තව; අසභතසභත, අනාසත්‍රිසමෙහාගයෙහි ඇතිව; සද
භතා, තාගේ සත්‍රිවූ හෙවත් අවනතිවාරිණිවූ අභතාතොමෝ;
අනභලච්ඡායනා, කාමාභිභවයෙන්; අලන්ත, ආසන්නවූවා හෙවත්
උත්පතනවූවා; නානාතඤ්ඤා, අනෙකප්‍රකාරවූ පීඩා ඇත්තියැ—

91 අහ ගාඛගාඛකාකාක ගාඛකාකකකාකාකා
අහගාඛගාඛගාඛකාකාකාකාකාකාකා.

සථානනිශ්චය.

92 රෙ රෙ රොරු රුරු රෙරු ගාගොගො'ගාඛගොගො
ඛං කෙකාකාකාකා කාකො මාමා මාමම මාමම.

මෙසේ කිසි කාන්තාවක් අන්‍යවිෂයානුරක්ත වලලසක්සු
තමාගේ යෙහෙළිය කරා ඵලවනු කැමැතිව කීවා ගතයුතු.

මෙහි කණ්ඩ දන්තයන්ගේම ප්‍රයෝගගෙයින් මේ විස්ථාන නම්.

91 හෙ අහගාඛග, මා මා යන ආවේග සහිතවු ප්‍රතිෂේධවචන
යට නොයන්නව; බග, ආදිතෘයා; අඛක, විශ්නිතකොට ඇති;
අග, පච්ඡිතයෙහි හෙවත් සුමේරුයෙහි; කඛක, කීර්තිවාරයෙන්
ඇවිදින්නව; අග, කුටිලවු; බ, ඉන්ද්‍රියයන් කරා; ගක, යන්නාවු;
(කුත්සිතයන් කෙරෙහි හෙවත් අදුනෙනන්ද්‍රියවු බාලයන්කෙරෙහි)
අකක, අලුබ්ධය (හෙවත් සතනසංසගීයෙහි වෙළිඳියෙත්) නො
ඇළුව; ගාඛගක, ගඛගාප්‍රතිබවු ජලයට; අක, කුටිලගත්ව;
ආක, භාත්පසින් අබ්දකරන්නහු කරා; ගාඛක, අවගාහකරන්
තව; ඵලෙයින්ම අකක, කුත්සිතවු පාප නමැති; කාකගා, කාන්ත
යන් නයන්නාවු නො; ගාං, සවගීයට; අගා, ප්‍රාණයෙහි—

අකති කුටිලං ගච්ඡතිතෘකෘ—අක-කුටිලායං ගතො යන
ධාතුවු නෙරෙත් කතීකාරකයෙහි අවසි. ආ සමන්තා දකායන්
අබ්දයනිතෘකාකාමි;-කං ච තත් ආකාකං වෙති කාකාකාමි;-ගඛගා
යා ඉදම් ගාඛගමි;-ගාඛගඤ්ඤ තත් කාකාකං වෙති ගාඛගකාකාකාමි;-
තතගාසා වා ගාගකා ප්‍රවේෂටා ගාඛගකාකාකාගාගකා;- හෙ
ගාඛගකාකාකාගාගකා! බෙ ආකාගෙ ගච්ඡතිති බගා;- බගා
අකකම් විශ්නමයෙහි බගාඛකා;- සභාසා අගස්වෙති බගාඛකා
ගා;- සුමේරුර්ථියාවත්- තං කඛකති කීර්තිවාරෙන ගච්ඡතිති
බගාඛකාග කඛකා;- හෙ බගාඛකාගකඛකා;- අගනති කුටිලං ගච්ඡ
නතිතෘගාති;- අගනති ච තාති බානින්ද්‍රියාති වෙති අගබානි;- තාති
ගච්ඡනතිති අගබගා;- අදුනෙනන්ද්‍රියා ඉති භාවයි;- තදෙව අගබ
ගතායි;- වෙසු අකකා අලොලා; හෙ අගබගකාකක.

මෙහි කණ්ඩවණ්ඩයන්ගේ ප්‍රයෝගගෙයින් මේ ඵකස්ථාන
නම්. මෙසේ වතුර්විධවු සථානනිශ්චයද දතයුතු.

92 රෙ රෙ, කොල කොල; රෙරුරුරු, අන්‍යවිෂයෙන්ම භවන්නාවු
රුරු මාගයාගේ; උරු, වක්‍රස්ත්‍රයේ; රුග්, පැළිම් නැමති; ආගො

93 දෙව්‍යානා නන්දනා දෙවො නොදනා වෙදනිඤ්ඤා
දිවං දුදුච නාදෙන දුතෙ දුතවනඤ්ඤා,

94 සුරී: සුරා සුරා සාරි සාර: සාරස සාරසා:
සසාර සරස: සිරි සසුර: ස සුරාරසි.

ග: පාපට්ඨයෙහි; අභාසිතග: පථිනෙකදෙශයෙහි වසන්තභි;
අගභ: වාක්‍යමුලයෙහි වාචසිත ගෙරි ඇත්තෙහි; අමම, නිෂ්පරි
ශ්‍රතවු; මාමි, මා කරා; මාමා(නච්ඡ), නො එ—

තරුමුලගත ගොමානිතෘපී:

පථිනෙකදෙශෙහිත්‍රි ගොපාලයක්ත්‍ර මාගවධය කොට සමීප
යට ආවු තපස්විකෙතෙක් මෙසේ වැලකුහසි දතසුතු. * මාග
වධයෙහි පාප නම් ඔව්සි මාගෙදගීතය වලකන්ගේ කුමක් පිණි
සද යත ගෝපාලයාගේ වචනට නැවතද කියත්.

අමම, පරිශ්‍රතකෙලයොපහතය; කෙකාකාකුකා, කෙකාධානි
යෙන් ශබ්දකරන; කාකා, කවුටුයෙක්; (සමුවති) කිමි, සමුව
වත්තේද (නොවත්තේමැයි). එසේම අපබද්ධවත් හා තා සෙ වූ
බාලයන්ගේ සම්පතිය නොවත්තේය කීවා වෙත්.

තාගමනික්‍ෂණං රොනිති රොරු; රුරොරුරු: රුගාගොග:—
අගසා පථිනසාසිතමෙකදෙශ:—තං ගත: අගාගත:—අගෙසු තරුසු
ච්චසිත ගාමොපතාගභ:—කෙකා මසුරධනි:—තසා: කාකු:—
තසා කාකති ශබ්දයත ඉති කෙකාකාකුකා:

93 දෙව්‍යානා නන්දනා, දෙව්‍යාවන් සමිකිව සතුටුකරන්නාවූ;
වෙද නිඤ්ඤා, ධර්මාධිකෂෙපයකරන්නාවූ ලොකයාගේ; නොදනා,
නිෂේධය කරන්නාවූ; දෙව: ව්‍යංග්‍යතම; දුතවනඤ්ඤා, අසුරෙ
ශරවු භිරණාකසිපු කෙට්ඨාදිත්‍රයේ; දුතෙ, බණ්ඩනයෙහි ලා;
නාදෙන, හඬන්; දිවං, ස්වර්ග්ලොකය; දුදුච, සාස-කා කෙළේ.

මෙහි දකාර වකාර නකාරයන්ගේම ප්‍රයෝගයෙහින් ත්‍රිවණි
නම්

94 සසිරි, ඒ බලහදනෙමි; සුරී, සථිකොවිදවුයේ; සුරාසුරා
සාරි, සුරයන් කරා හා අසුරයන් කරා පැමිණෙනසුළුවූ; සාර:,
සමපිඤ්ඤා; හෙවත් නයවික්‍රමසමපතනවුයේ; සසුර:, ගො
භතවු උරු සහිතවුයේ; සුරාරස, මදිරාඤ්ඤා කරන්නේ; සාරස
සාරසා:, මුඛවු පණ්ඩිතයෙකක් ඇති; සරසි:, ගාගදිරිසිකාවන්;
සසාර, වාචිභාගයොගයෙන් අනුභව කෙළේ.

මෙහි සකාර රෙථ දෙන්නාගේ ප්‍රයෝගයෙහින් චිවණි නම්.

* බද්ධපණ්ඩායා: කසාශ්වචාරාභිගණායා: සම්මතිලභානා:
කඤ්චිත් පුලිඤං ප්‍රති වෙමො නිරිසම-ප්‍රො.

- 95 නුතනනුතනානි නානෙන නානෙනානනානි නා
නානෙනානනුනානුනෙන නෙනෙනනානානිනො නිනී,

වණ්ණිතිමය.

- 96 ඉති දුෂ්කරමාගේපි * කිඤ්චිද්දර්ශිතා ක්‍රමා:
ප්‍රහෙලිකාප්‍රකාරාණාං පුනරුද්දිශාතෙ ගතී,
97 ක්‍රිඩාගෝෂ්ඨි විනොදෙෂු තඤ්ඤරුකිණිණිමන්ත්‍රණේ
පරව්‍යාමොහතෙ වාපි සොපයොගා: ප්‍රහෙලිකා:

95. නුතන, ඒකාන්තයෙන්; නා, අපගේ; ආනනානි, මුඛයෝ;
අනෙන, යමක්හු හා සුඛකටයුතුද ඒ මේ පුරුෂයා විසින්; ආන
නෙන, තීරු මලයේ තෙපස්විවු තමාගේ මුඛයෙන්; නනනුතනානි,
අනගිභූතයෝ නොවෙත්, හෙවත් අභිභූතයෝවැයි; එනෙන,
සුභෝක්තවු; අනුනෙ, අධිකවු හෙවත් අතිබලියවු පුරුෂයා හා සුඛ
කරන්නව! අනාන්, ජිව්වු ප්‍රාණින්; නිනී, මේහෙයනු කැමතිවු;
ඉනා, අපට ආවේවු; නා, පුරුෂතෙම; නනු, ඒකාන්තයෙන්;
න අනෙනා, නිෂ්පාප නොවෙ හෙවත්, පාපසංහතවැයි.

එතං පාපං විද්‍යතෙසෞතෘතෙනා: - තෙභිනති යෝ කර්තු
ලිච්ඡතීති සනතනා: - තයනිති කෙරෙත් ක්විප් කල කල්ති රූපයයි.

මෙහි හුදෙක් නකාරම ප්‍රසුකතහෙයින් මේ එකාක්‍ෂර නම්.

96. ඉති, මෙසේ උක්තප්‍රකාරයෙන්; දුෂ්කරමාගේපි, දුෂ්කරවු
කාව්‍යප්‍රයොගයද; කිඤ්චිත්, සංකෂ්පයෙන්; ආදර්ශිතා ක්‍රමා, දක්
වනලද භාවාදාත්මකය; පුනා, නැවත; ප්‍රහෙලිකාප්‍රකාර
ණාං, ප්‍රහෙලිකා විකල්පයන්ගේ; ගතී, සාරූපය; උද්දිශාතෙ,
ප්‍රතිපාදනය කරනුලැබේ.

97 ක්‍රිඩා, රසවත්වු; ගෝෂ්ඨි, කාව්‍යාලාපරූපවු; විනොදෙෂු,
සුවසේ කාලප්‍රෙහාරණලක්ෂණ විනොදයෙහිද; තඤ්ඤා, ඒ ප්‍රහෙ
ලිකා දන්තවුන් විසින් හා; ආකිණිණිමන්ත්‍රණේ, ජනසමබාධසා
නායෙහි ගුප්තභාෂණ ඇතිකල්හිද; පරව්‍යාමොහතෙ වාපි, ප්‍රහෙ
ලිකා ලක්ෂණ නොදන්නාවු අන්‍යයන්ගේ ආකුලිකරණයෙහිද;
ප්‍රහෙලිකා, ප්‍රහෙලිකාවෝ; සොපයොගා, ප්‍රයෝජනසහිත
යෝයි. †

* දුෂ්කරමාගේපි-ක.

† සොප්‍රයොගා, ප්‍රයොගසහිතයෝය-ඇතැම්.

- 98 ආත්‍යුක්තාගතානනාම අභිභිං පදසක්කිතා
වස්සවිතානානු රුචෙන යනු අබ්බෙදන විස්සවතා.
- 99 ව්‍යුත්ක්‍රාන්තානිව්‍යවහිතප්‍රයෝගානෙමාහකාරිණී
සා සත්‍යාත් ප්‍රමුඛිතා සසා* දුර්බොධාචා පද්‍යවලී.
- 100 සමානරූපා ගෝණාචා ගෙපිතෙතෙර්ග්‍රවිතා පද්‍යෝ
පරුෂා ලක්‍ෂණසත්තිමානුව්‍යුත්පාදිතශ්‍රැතී:
- 101 සංඛ්‍යාතා නාම සංඛ්‍යාතං යනු ව්‍යාමෝහකාරණම්
අත්‍යාචා භාසනෙ යනු වාක්‍යාචී සා ප්‍රකල්පිතා.

98 පදසක්කිතා, සුඛතත නිබ්‍රතන පදයන්ගේ සවතාව හෙතු කොටගෙන; අභිභිං, නොදනගැනී අභි ඇති ප්‍රභෙලිකාව; සමාගතානනාම, සමාගතා නමැයි; ආත්‍යු, තනුයෝ කියත්; යනු, යම් ප්‍රභෙලිකාවෙක්හි; අත්‍යු, අභිනතරයෙක්හි; රුචෙන, ප්‍රසිඛවූ; අබ්බෙදන, අබ්බෙදයෙන්; ව්‍යවතා, විවක්‍ෂිතවූ අභියෙන් අතික් අභි යෙක්හි බුඬිය උපදවනගෙසින් වචනසද; (සා, ඒ ප්‍රභෙලිකා නොමෝ;) වචිතා, වචනාපරගෙසින් මුඛිතා නම් වේ.

99 අනිව්‍යවහිතප්‍රයෝගාත්, අත්‍යුතතයෙන් ප්‍රකාශවූ පදයන් තේ කථනයෙන් නොගොත් යෝජනයෙන්; (සා, යම් ප්‍රභෙලිකා වක් කොමෝ;) මොහකාරිණී, විපරිතාච්ඡිකිතය කරනසුදු; සා, ඒ ප්‍රභෙලිකා නොමෝ; ව්‍යුත්ක්‍රාන්තා, ව්‍යවහිතපදප්‍රාධානියෙන් ව්‍යුත්ක්‍රාන්තා නම් වන්නිය; සසා, යම් ප්‍රභෙලිකාවක් සම්බන්ධවූ; පද්‍යවලී, පදසමුදයතෙම; දුර්බොධාචා, දුර්වල දනගැනී අභි ඇත්තිය; සා, ඒ ප්‍රභෙලිකා නොමෝ; ප්‍රමුඛිතාසත්, අපහිතවූ අභි ඇතිව හෙතුකොටගෙන ප්‍රමුඛිතා නම් වන්නිය.

100 ගෝණාච, මුඛ්‍යාචියෙන් අතික් අතික් අභියෙක්හි; ආරෝපිතො, පිහිටුවනලද; පද්‍යෝ, අබ්බෙදන; ග්‍රවිතා, විරචිතවූ; (සා, යම් ප්‍රභෙලිකාවක් ඇද්ද;) සා, ඕනොමෝ; සමානරූපා, සද්‍යු අභිනතරප්‍රතිපාදනපරකිය ගෙසින් සමානරූපා නම් වෙයි; ලක්‍ෂණ, අබ්බෙදනාසත්තේ; අසතිනිමානු, සද්‍යාවමානුයන්නී; ව්‍යුත්පාදිත, සංස්කෘතවූ; ශ්‍රැතී, පදයන් ඇති; යම් ප්‍රභෙලිකාවක් ඇද්ද; සා, ඕනොමෝ; පරුෂා, ප්‍රයෝගප්‍රතිතාරසවරගයෙන් පරුෂා නම් වන්නිය.

101 යනු, යම් ප්‍රභෙලිකාවෙක්හි; සංඛ්‍යාතං, එකතාදි සංඛ්‍යාව; ව්‍යාමෝහකාරණම්, අභිතතාප්‍රතිපත්තිය ගෙසින්

102 සා නාමානන්දිතා යසා * නාමිනි නානාචිකල්පනා,
නිහූනා නිහූතානාචා තුල්යධර්මස්ථායා හිත.

103 සමානශබ්දෙපනසන ශබ්දපයනියසාධිතා,
සම්මුඛා නාම යා සාක්ෂාත්තිර්දිච්චාචාපි මුඛයෙ.

ව්‍යාමෝහයට කාරණය; සා, ඕ තොමෝ; සක්කාතා නාම, විවක්‍ෂිතාචය සංඛ්‍යාවුඛයෙන්ම සමුතොතය හෙයින් සංඛ්‍යානා නම් වන් නිය; යහ, යම් ප්‍රභෙලිකාවෙක්හි; වාක්‍යාචී, පදසමුදයයාගේ අචය අභික්පර්දකින් අවසරිතවූයේ; අනාචා, නද්විපරිතප්‍රකාර සකිත්; භාසනෙ, වැටහේද; සා, ඒ ප්‍රභෙලිකාතොමෝ; ප්‍රකල්පිතා (සාත්), අනාචාචිකල්පනාපරාධය හෙතුකොටගෙන ප්‍රකල්පිතා නම් වන්නියි.

102 යසා, යම් ප්‍රභෙලිකාවක් සම්බන්ධවූ; නාමිනි, සංඥයෙහි; නානාචිකල්පනා, අනෙකාචයන්ගේ උද්භාවනය වේද; සා, ඕ තොමෝ; නාමානන්දිතා, නමින් ව්‍යවසරිතවූ අචි ඇතිහෙයින් නාමානන්දිතා නම් වන්නිය; තුල්යධර්මස්ථායා, විවක්‍ෂිතාචයට සදා ශවු ගුණය සංගීකරන්තාවූ; හිත, වචනය හෙතුකොටගෙන; නිහූතානාචා, ව්‍යවසරිතවූ අනාචා ඇත්ති; නිහූනා, නිහූතා නම් වන්නියි.

103 උපනසන, නද්විතාසාරයෙන් ප්‍රකල්පිතවූ; ශබ්දපයනිය, විවක්‍ෂිතාචාවකතයෙන් ප්‍රසිද්ධ ශබ්දයහට පයනියවූ ශබ්දානතරයෙක්; සාධිතා, රචිත වී; සමානශබ්ද, සමානශබ්ද නම් ප්‍රභෙලිකායි.

“උපනසනපයනිය අචිසාධිතා” යන පාඨයකුළු ඇත. එහි-උපනසන, අචිනුතමයෙන් කල්පිතයහට; පයනියාචා, පයනියවූ ශබ්දානතරයක්හුගේ අචියෙහි; සාධිතා, ප්‍රසන්නවී සමානශබ්ද නමැයි අචි කියනු.

සා, යම් ප්‍රභෙලිකාවක්; සාක්ෂාත්, වාචකව්‍යාපාරයෙන්; නිර්දිච්චාචාපි, දක්වනලද්දවූ අචි ඇත්තිද; මුඛයෙ (සාත්), නනාචි යාගේ අප්‍රතිපත්තිය පිණිස වන්නිය; (සා, ඕතොමෝ;) සම්මුඛා නාම, සම්මුඛා නම් වේ.

- 104 යොගමාලාත්මිකා නාම යා සපාත් සා පාරිභාරිණී *
එකච්ඡන්තාශ්‍රිතං ව්‍යාජ්‍ය † යසසාමාශ්‍රයගොපනම්.
- 105 සා හවෙද්‍රහසච්ඡන්තා යසසාමාශ්‍රයගොපනම්
සඬිකිණිණා නාම සා යසසාං නානාලක්ෂණසංකරා:
- 106 එතා: ෂොඩශනිර්දිශ්වා: පුළුවායෙය්: ප්‍රහෙලිකා:
දුෂ්ටප්‍රහෙලිකාස්වානාසෙහරසිතාශ්වද්‍රදින.
- 107 දෙශානපරිසංකේයයාන් මනාමානා වයං පුතා:
සාධර්මරොච්ඡිධාසාමසතා දුෂ්ටා යාස්සලක්ෂණා:

104 යා, (යසසාං) යම් ප්‍රහෙලිකාවක් සමබන්ධි; නාම, සංශ්‍රව; යොගමාලාත්මිකා, සමබන්ධියාගේ බාහුලයම සාරූපකොට ඇත්තීද; සා, ඒ ප්‍රහෙලිකානොමෝ; පාරිභාරිණී සපාත්, පාරිභාරි යොගයෙන් පාදිහාදිනි නම් වන්නිය; යසසාං, යම් ප්‍රහෙලිකා යෙක්හි ලා; ආශ්‍රිතම්, ආදෙශවූවු; ව්‍යාජ්‍ය, ප්‍රකාශකොට හෙවත් ඉදුරා කියා; ආශ්‍රය, ආලෝප ආධාරයාගේ; ගොපනම්, හඳුන්වාදීමකා හාවයෙන් සැඟවීමද; සා, ඒ ප්‍රහෙලිකා නොමෝ; එකච්ඡන්තා හවෙත්, එකක්පුම සඟවනලදහෙයිත් එකච්ඡන්තා නම් වන්නියි.

105 යසසාං, යම් ප්‍රහෙලිකාවෙක්හි; උහයගොපනම්, ආශ්‍රය, ආශ්‍රිත දෙත්තාගේ සැඟවීමද; සා, ඒ ප්‍රහෙලිකානොමෝ; උහය ච්ඡන්තා හවෙත්, උහයච්ඡන්තා නම් වන්නිය; යසසාං, යම් ප්‍රහෙලිකාවෙක්හි; නානාලක්ෂණසංකරා, සමාගතාවස්ථිතාදීන් සමබන්ධි; නොයෙක් ලක්ෂණයන්ගේ එක්වීමද; සා, ඕනොමෝ; සඬිකිණිණා නාම හවෙත්, සඬිකිණිණා නම් වන්නියි.

106 පුළුවායෙය්, ගම්මානාදීන් විසින්; එතා: මේ; ෂොඩශ: ප්‍රහෙලිකා: ප්‍රහෙලිකාවෝ සොළොස්දෙන; නිර්දිශ්වා, දක්වන ලදහ; තො: ඒ පුළුවායෙය්වරයන් විසින්; අනා: සෙසු; වතුර්දශ: දුෂ්ටප්‍රහෙලිකා: ව, දුෂ්ටප්‍රහෙලිකාවෝ තුදස්දෙනෙක්ද; අධිතා: දක්වනලදහ.

107 වයං පුතා, අපි වතාහි; අපරිසංකේයයාන්, ලක්ෂලක්ෂණ හෙයින් අප්‍රතිපද්‍රව; දෙශාන්, ප්‍රහෙලිකායෙහි වත්නාවූ දෙයෙන්; මනාමානා, සිතන්නාවූ; සාධර්මරොච, යොගනවූම ප්‍රහෙලිකාවක්; අභිධාසාමස, කිසිමහ; යාසතු, යම් ප්‍රහෙලිකා කෙනෙක් වතාහි; අලක්ෂණා, ලක්ෂණරහිතවූවාහු; දුෂ්ටා, දුෂ්ටයෝද; තා: ඒ ප්‍රහෙලිකාවක්; තාභිධාසාමස, නොකියමු.

* පාරිභාරිකා-ක.

† ව්‍යාජ්‍ය-ක.

- 108 න මග්ගොරසාහිකං වෙතා කඤ්ඤාත් ප්‍රකුප්‍යසි
අස්සානරුද්ධිනෙරෙහිරලමාලොහිතෙක්‍ෂණේ.
- 109 කුබ්ජාමාසෙවමානසා යථා තෙ චච්ඡිනෙ රතී
තෙවං නිර්විශතො නාරිරමරසත්‍රිවිධම්බිතී.
- 110 දණ්ණෙ චුම්බති පද්මිනා හංසා කකිශකණ්ටකෙ
මුඛං චල්ලරවං කුඵංසකුණ්ණෙකාඛනාති සට්ඨන්.
- 111 බාහයා කති කාලෙ තෙ ස්ථානයා ස්ථාරධාරවා *
චක්‍රෙ සාක්‍ෂාද්භවනනානු තාසවො† මම ධාරිණි.

108 ආලොහිතෙක්‍ෂණේ, රත්වූ තෙත්තු ඇත්තිය; මෙ. මාගේ; වෙතා, සිත; අගොරසාහිකං න, අපරදරසදත්තේ නොවෙයි; එහෙයින් නිරපරධවූ මව; කඤ්ඤාත්ප්‍රකුප්‍යසි, කුමට කිපෙයි; එහි; අස්සානරුද්ධිතො, මේ අස්සානයෙහි හැඟීමෙන්, අලම්, පමණි.

මෙහි මෙ අගොරසාහිකං යන මේ පද දෙන්නාගේ අසාදෙශ ඤාතූපවූ සක්කියෙන් විවක්‍ෂිතාචීය සභවනලද්ධෙයින් මේ ප්‍රභෙලි කාතොමෝ සමාගතා නම් වන්නී යි.

109 කුබ්ජා, කුඳු; ආසෙවමානසා, සෙවුනාවූ; තෙ, තව; රතී, ප්‍රීතිතොමෝ; යථාචච්ඡිනෙ, යම්පේ වඩනීද; අමරසත්‍රිවිධම්බිතී, දිව්‍යාඛනාවන් හා සමවූ; නාරී, අඛනාවන්; නිර්විතො, අනුභවකරන්නාවූ; තෙ, තාගේ; රතී, ප්‍රීතිතොමෝ; එවතනචච්ඡිනෙ, මෙසේ නොවඩනීයි;—

110 හංසා, හංසනෙම; කකිශකණ්ටකෙ, කුරුවූ කටු ඇති; දණ්ණෙ, පද්මිනිනාලයෙහි; අභාති, අවයවයන්; ඝට්ඨයන්, ඝට්ඨන්; හෙවත් ශරීරකලුතිය දුරුකරන්නේ; චල්ල, මනොහරවූ; රවං, තාදය; කුඵං, කරන්නේ; කුණ්ණෙකා, කුඩින්; පද්මිනා, පද්මිනී ලතාවගේ; මුඛම්, පද්මඤ්ඤාපවූ මුඛය; චුම්බති, සිඹිගේස.

මෙහි දණ්ණෙ චුම්බති යනාදින් ව්‍යවහිතප්‍රයෝගය හෙතු කොටගෙන මොභවනගෙයින් මේ ප්‍රභෙලිකාතොමෝ චක්‍රන්ත්‍රාගතා නම් වන්නී යි.

111 කති, කතිකාව; තෙ, තාගේ; චක්‍රෙ, මනොඥවූ; කාලෙ, වරණයෙහි; බාහයා, නුපුරාදිඤ්ඤාපවූ කිඛක්ඛිකයෝ; ස්ථානයා,

* ස්ථානයා ස්ථාගීවල්ගවූ-ක.

† වාසවූ-ක.

- 112 අත්‍රොද්ධතෙ වයා දභවා වලලරි පචපලලවා,
පලලවෙ පලලවෙ වාදා * යස්‍යා: කුසුමමඤ්ජරී:
113 සුරා: සුරාලයෙ භෙදොර. භ්‍රමනනි දශනාර්චනා
මජ්ඣන ඉව මහතාසෙන සොරෙ සරසි. සම්ප්‍රති:

සිටිනාවූ කොහොත් පසර්ගානාවූ ගොහා ඇත්තාවූ; සාරධාරවෑ,
මධුරධනි ඇත්තානු; සාක්‍ෂාද්භවනනි, ප්‍රත්‍යක්‍ෂබවට පැමිණෙති;
හෙවත් අසනුලැබෙතිසි සේසි; අනු, මෙබඳුවූ මනෝහරවූ වස්තූන්
ප්‍රත්‍යක්‍ෂකිරීමෙහි; මම අසව්‍ය; මාගේ ප්‍රාණයෝ; න ධාරිණි; කො
සිටිනානුසි; යන්තානුසි සේසි.

මෙහි උක්තප්‍රකාරයෙන් නොදැනැති අරි ඇති පදයන්ගේම
ප්‍රයෝගය හෙතුකොටගෙන මෙම ප්‍රභේදිකානොමෝ ප්‍රමුඛිතා
නම් වන්නිසි.

112 යස්‍යා: යම් ලතාවකගේ; පලලවෙ පලලවෙ, පලපත්ති:
පලපත්ති: ආදා, ආර්ද්‍රවූ; කුසුමමඤ්ජරී, මල්කැන් ඇද්ද; පච
පලලවා, පලපත්පසක් ඇති; සා වලලරි, ඒ ලතානොමෝ; අත්‍රො
ද්ධතෙ, මේ උයන්හි; වයා, මා විසින්; දභවා, දක්නාලද්දීය.

මෙහි සත්‍රිනාදිසාධම්‍යය හෙතුකොටගෙන වලලරිශබ්දයෙන්
කිසිකාන්තාවක් විවක්‍ෂිතවූව එසේම පලලවශබ්දයෙහුස සාධම්‍යය
හෙතුකොටගෙන අභුලිත්‍ර: විවක්‍ෂිතයහ. කුසුමමඤ්ජරිශබ්දයෙහුස
නවයෝ විවක්‍ෂිතවූද එහෙයින් මෙසේ ගෞණාර්ථයෙහි ප්‍රසුක්තා
වලලරි ආදිවූ ශබ්දයෙන් විරචිතයෙයින් මේ ප්‍රභේදිකා නොමෝ
සමානරූපා නම් වන්නිය.

113 ගෙ සුරා: ඒ සෞඛිකයෝ හෙවත් රාසොඛනු; මහතා:
මත්වූවානු; සුරාලයෙ, මදිරාමඤ්ජරයෙහි; සම්ප්‍රති, දැන්. සොරෙ
සරසි, සුරා නැමති විල්හි ලා; මජ්ඣන ඉව, ගිලෙත්තවූත් වැත්
තානු; දශනාර්චනා, ගාත්පසින් නෙවුනානු; භ්‍රමනනි, ඇවිදිත්.

මෙහි සෞඛිකවාචකවූ සුරාශබ්දයාගේද සරසට විශේෂණනි
යෙන් සිටි සෞරශබ්දයාගේ ද අප්‍රසිද්ධ හෙතුකොටගෙන එබඳු
ලක්‍ෂණයකුසු, නොවනහෙයින් මේ ප්‍රභේදිකා නොමෝ පරුෂා
නම් වන්නිසි.

- 114 නාසිකාමධා පරිතඬුවුච්ඡිණ්ඨිකා
අසති කාවිත් පුරි යසාමනවච්ඡිණ්ඨිකා නාපා.
- 115 භිරා ස්වලුනතත නමුණු භිරසා දිනසා දූශා
තිඝ්ණනාමපි සොත්තමපං වෘඛේ මාං තානුකම්පසෙ.
- 118 ආදෝ රාජපතාධිරාක්ෂි පාර්වතී කොපි ගීයතෙ
සතාතනඬව තෙව්වාසො රාජා නාපි සතාතනා.

114 නාසිකාමධා, නාසිකාස්ථානවච්ඡිණ්ඨිකා මධ්‍යකොට ඇති; පරිතා, ආදානනයෙන්; වුච්ඡිණ්ඨිකා, සතරවච්ඡිකෙනෙකුත් විසින් හොඬවනලද්දුව; කාවිත් පුරි, කිසිපුරයෙන්; අසති, ඇත; තසාම, ඒ පුරියෙහි; අනවච්ඡිණ්ඨිකාවයා, අනවච්ඡිකෙනෙකුත් සංඝකොට ඇති; නාපා, රජදරුවෝ ඇත්තානුයි.

මෙහි කාශ්ඨි පුරිය එහි රජදරුවෝ පලලවයෝය යනු පරිමාපි; එහෙයින් වතුරාදිසංඛ්‍යාව ආදිකොට ගතපුතුකල්හි විවක්ෂිතාපිච්ඡාමොහයට වනහෙයින් මෝහොමෝ සංඛ්‍යා නම් වන්නියි.

115 වෘඛේ, ලක්ෂ්මිය; නොහොත් වෘඩානණව්; ස්වලුනතත, දොග්ගෙනපහන රාගවෙශය හෙකුකොටගෙන ව්‍යාකූලව; භිරා, තෙජලෙන්ද; නමුණු, රසනියෙන් නොහොත් රාගවෙශයෙන් නැමුණු; භිරසා, හිසින්ද; දිනසා, සතුවු නැති; එහෙයින් නොහොත් අතිමත රාගවිෂයාගේ අසිඛියෙන් බාහ්‍යව; දූශා, ඇසින් උපලක්ෂිතව; තිඝ්ණනාම, සිටිනාව; සොත්තමපි මා, උත්තමපා සහිතවු මට නොහොත් කරුණාස්පදවු මට; කිනනානුකම්පසෙ, කුමක්පිණිස අනුග්‍රහ නොකෙරෙහිද?

මෙහි එක්තරා දරිද්‍රයෙන් ලක්ෂ්මියට ආත්‍රොශ කෙරෙයි යනු කවිහු විසින් විවක්ෂිතාපිය; එක්තරා කාමුකයෙන් වෘඩාඩානණවක බෙහෙණිය යන අනිත් අරියකුදු වැටහෙනහෙයින් මේ ප්‍රහෙලිකා තොමෝ පරිකල්පිතා නම් වන්නියි.

110 අධිරාක්ෂි, වචලවු නෙත්‍ර ඇත්තිය; කොපි පාර්වතී, කවර දෝ රජෙක් නොහොත් කවරදෝ වෘක්ෂයෙක්; ආදෝ, පුරිතාගයෙහි; රාජෙහි, රාජයෙහි; ගීයතෙ, කියනුලැබෙයි; සතාතනඬව ගීයතෙ, ශාඤ්ඤාසිද්ධ නොහොත් විච්ඡිද්ධයෙහි කියනුලැබෙයි; නොහොත් “න විද්ධතෙ තතා ශබ්දසම්පන්නතතා”යි වාක්‍ය ගෙන; ස, ඒ පාර්වතීවනෙම; නානාදා, අතන නොට හෙවත් ගතශබ්ද.

117 හතද්‍රව්‍යං* තරං ත්‍යක්තා ධනවන්තං වුජනති කා:
තානාහඞ්ගිගතාකාමො † ලොකා වෙශා න දුඝීරා.

118 ජිතප්‍රකාශ්ටකෙශාබෙක යසගවාහුමිසාහටය:
ස මාමද්‍ය ප්‍රභූතොත්තං කරොති කලහාමිණී.

සතිතමාසී; අසො, ඒ පුජොක්කතවු පාර්විටතෙම; තෙවරාජා,
නොද මහිපතිය; නාපිසනාතනා, නොද ශාසවනය නොද විමණ්ණි.

රාජාතන නම් (කිරිපඵ නම්) ගස්විශෙසයකට නම එහි මේ
ප්‍රභෙලිකානොමෝ සංඝවිමසෙහි නාසාපිකල්පභාවය හෙතු
කොටගෙන නාමාහතමිකා නම් වන්නීය.

117 හතද්‍රව්‍යං තරම්, නිඞ්ගවු පුරුෂයා; ත්‍යක්තා, හැර; ධන
වන්තං, වැහැරුණ්නහු කරා; කා: න වුජනති, කවුරු නොසෙද්ද;
තානාහඞ්ගිගත, නොසෙක් ප්‍රකාරවු ශාසිතාරවෙජ්ටප්‍රකාශකවු
ලිලා සමූහයෙන්; ආකාශ්ට, අදනාලද; ගෙවත් වසගකරනලද;
ලොකා, ලෝවැස්සන්ඇති; දුඝීරා, අවශ්‍යබව හෙතුකොටගෙන
දුඝීරවු; වෙශා: න, වෙශකඞ්ගතාවෝ නොවෙත්.

මෙහිදු සච්ඡවණයෙන් ගභාවදෝ 'හෝ යන උත්තරය
ආශංකා කොට ප්‍රතිෂෙධය කලහ. මෙබඳුවාහුද වෙශකවෝ නො
වෙති; කවුරුද යත්? ශ්‍රිය: යනු උත්තරයි.

තානාහඞ්ගිගතාකාශ්ටලොකා: යන මේ ආදිය තුලාධර්මස්පති
කරන්නාවු වචනයාගේ ශ්‍රිය: යන මේ අර්ථයෙහි ව්‍යවහාර හෙතු
කොටගෙන නොහොත් ඒ වචනයෙන් ශ්‍රිය: යන අර්ථයාගේ ශ්‍රීතිය
හෙතුකොටගෙන මේ ප්‍රභෙලිකා නොමෝ නිශායා නම් වන්නිය.

118 කලහාමිණී, මධුරවචන ඇත්තිය; තව, තිගේ; ජිත
ප්‍රකාශ්ටකෙශාබය, දිනු ප්‍රකාශ්ට කෙශයන්ගේ නම ඇති; අනුමි
සාත්වය, අහුමිසමාන නම් ඇති; සා, හෙතෙම; අද්‍ය, අද; මාමි,
මා; ප්‍රභූතොත්තං, අතිශය උකට්ඨයක්හු, නොහොත් අනුත්සක
යතු; කරොති, කෙරෙයි.

මෙහි ප්‍රකාශ්ටකෙශාබය නම් ප්‍රචාලයයි; එහෙයින් “ජිත
ප්‍රකාශ්ටකෙශාබය” යන පදයෙන් දිනු ප්‍රචාල ඇති යන අර්ථය
වාව්‍ය වේ. හුමිසට ධරාගයි කියනුලැබේ. “අනුමි සමාන” නම්
ඇති යන මෙයින් අධරය යන අර්ථය වාව්‍ය වේ. එහෙයින් දතනලද
ප්‍රචාල ඇති තිගේ ඔහුය යන අර්ථය.

- 119 ශක්තියෙ පරාවිනතා ශක්තො කාමිනො ස්වා
තථෙව් ශක්තො රතාත් සේවරං මුඛමුමුනිනාමි.
- 120 විජිතානම්භවචෙෂිගුරුපාදහතො ජනා
හිමාපතාමිත්‍රධරේච්ඡාපනං චේතාමාණනඤ්ඤි.
- 121 තස්මාභතාසුධං ජාතු තසත්‍රිණං සතතමණ්ඩලම්
අමනුෂ්‍යසං කසපාපි ගසෙනායං ග තිලාචලා.

119 කාමිනො, කාමීන් දෙදෙන; සාධා, නොපසෙන්; ශක්තියෙ, ශක්තාවෙහි; පරාවිනතා, පෙරළී; ශක්තො, ශක්තියකලාත්‍රය; රතාත්, රතයෙන්; තථෙව්, එසේම; ශක්තො, ශක්තියකලාත්‍රය; සේවරථි, කාමනිපරිද්දෙන්; මුඛි, මුත්‍රණ; අමුමුනාමි, සිපගන් නාහුස.

මෙහි ක්‍රොධයෙන් පරවන්තිතව ශක්තියකලාවෙන් මුඛමුමුන නය ප්‍රතිගෙයින් මුලාව ගතවී. එසේවුවද අවසානයෙහි “තථෙව් ශක්තො” යන පදයන්ගෙන් පරවන්තිතයට ප්‍රතිසෙන් ශක්තියකලා පරිද්දෙන්ම ශක්තිය කලාත්‍ර යන අර්ථයන් ප්‍රතිසමාන ගෙයින් එසේකල මුඛමුමුනනය සුඝටමය. මෙබඳුවට සම්මුඛා නම් ප්‍රභේදයා වන්නයි.

120 විජිතානම්භවචෙෂිගුරුපාදහතා, සුසාරිශ්මිසන්නපත්‍ර; ජනා, ජනතෙම; හිමාපතාමිත්‍රධරො, මෙසයන් විසින්; ව්‍යාප්තම්, ව්‍යාප්තවූ; චේතාම, ආකාශයට; අභිනඤ්ඤි, සතුටු වේ; විජිතාත්ම භවචෙෂිගුරුපාදහතා; විනා පක්ෂණා ගරුබෙන ජනා විජිතා; යනු ශක්තිය යන අර්ථය; විජිතසං ආත්මතව; විජිතාත්මතව, එනම් අර්ජුනසාධි. විජිතාත්මතවසං චෙෂි විජිතාත්මතවචෙෂි; එනම් කණියාසි. විජිතාත්මතවචෙෂිණා ගුරු; විජිතාත්මතව චෙෂිගුරු; එනම් සුසාරිසාධි. තසං පාදෙද්‍ය හතා; හිමං අප හතර්හි හිමාපතා; හිතර්හි. තසං අමිත්‍රා හිමාපතාමිත්‍රා; එනම් ජලයයි. තෙණං ධරා තාකිරනර්හි වා හිමාපතාමිත්‍රධරා; මෙස යෝසි; මෙසේ යෝගිකවලයෙන් අභිපරිහරණය කලහැකිවේයයි පාපිහාපිකා නම් ප්‍රභේදයා වන්නයි.

121 අමනුෂ්‍යසං, අමනුෂ්‍යවූ; කසපා අපි, කවරෙකුගේ නමුත්; හසායා, අතා; ජාතු, කීසිකලෙකන්; ආසුධම්, ආසුධය; භු ස්වාශනි, ස්පෂී නොකෙරේ; සත්‍රිණාමි, සත්‍රිණ්ගේ; සතතමණ්ඩලම්, පයො

- 122 කෙන කෘ සහ සමතුය සමකායෙහි සනතිබිම්
ලබ්ධා භොජනකාලෙ තු යදි දෘෂ්ටා නිරසානෙ.
- 123 සහසා සහජා සෙනා සහවෙසං න වෙජ්ජනා
අමාත්‍රිකොසං මුඛි සා දක්‍ෂරඤ්ඤා න: සුතා:

ධර්මඤ්ඤායද; න සාගතී, සාගීනොකෙරේ; එසේවුද අයම්,
මේ අත; න අඵල: කිල, එල රහිතවූයේ නොවෙයි. වැලි
සඵලමැයි.

මෙහි ආසුධා හා පයොධර ස්පඨිනොතිරිමෙන් මේතෙමේ
විරයෙක් හෝ ශාසිතාරිකයෙක් හෝ නොවේ. කෙසේ සඵලවේ
දහි විරොධයෙන් බාධා ඇතිවන හෙයින් අමනුෂ්‍යශබ්දයෙන්
ගැහිළියා ගත්තාලැබේ. ඔහුගේ අත ගැහිළිගසන නම් වේ. එසේ
ගත්කල පදසමුදයයෙන් එරඹුවාක්‍ෂය යන අවිප්‍රතිපාදනය වෙයි.
“අමණ්ඩපක්ඛාචාලවිචිමානා ගැහිළිගසනසුපුට්ඵලංච” යනු
භාරාවලියි. එරඹුරුකට එල ඇත්තේයයි වෘක්‍ෂාශ්‍රිතඵලම් මෙහිදී
ව්‍යක්ත වේ. ආශ්‍රය වඩානි ඡතනනුයි මේ එකවස්නනා නම්
ප්‍රභෙලිකායි.

122 කෘ, කවරපද්‍යයෙක්; කෙන සහ, කවරපද්‍යයක් හා;
සමතුය, එක්ව; සමකායෙහි, සියලු කායයන්හි; සන්තිබිම්,
සන්තිබිය හෙවත් ලංචිම; ලබ්ධා, ලැබ; භොජනකාලෙ තු, භො
ජනකාලයෙහි; යදි, ඉදින්; දෘෂ්ටා, දක්නාලද්දේ; නිරසානෙ,
දුරුකරනුලැබේද; මේ අනභිමතවූ අවිසි. අභිමතවූ අවිනම්:-
කෘ, කෙහෙ; කෙන, හිස හා; සමතුය, එක්ව; “සමකායෙහි
සන්තිබිම් ලබ්ධා, භොජනකාලෙ තු යදි දෘෂ්ටා නිරසානෙ”
යනුයි.

මෙහි ආශ්‍රය ආශ්‍රිත යන උභයපද්‍යම්ම ඡතනනුයි. උභයවස්
නනා නම් ප්‍රභෙලිකාවන්තිය.

122 සහසා, අසුන් සහිතවූ; සහජා, ඇතුන් සහිතවූ; සහවා,
භවයන් සහිතවූ; ඉසං සෙනා, මේ සෙනානොමෝ; වෙන්, ඉදින්;
න ජනා, නොදිනනලද්දිනමේ; (එකල්හි) න: අපගේ; අසං සුරා:
මේ පුත්‍රතෙම; අක්‍ෂරඤ්ඤා, බ්‍රහ්මඤ්ඤායේද; මුඛි සාත්, මෝඛ
යෙක් වේ; අමාත්‍රිකා, යම්හෙයකින් මේ තෙමේ අමාත්‍රිකවූයේද
එහෙයින්. අමාත්‍රික නම් වෛෂයික බුද්ධිවිරහිත තැනැත්තෙයි.

මේ ප්‍රකාශවියයි. වැලකියසුතු අවිස:- සහසා, හකාර සකාර
සහිතවූ; සහජා, ගකාර ජකාර සහිතවූ; සහවා, හකාර වකාර

124 සා නාමානන්තරිතා මිත්‍රා වක්ඛනා රූපසොහිති
එවමෙවෙනසාම පූනෙනසා සංකරකුමි.

සහිතවු; සෙනා, සාධිතොතාකවු නොහොත් සවුහවකවු; ඉසම්,
මේ වණිමාලානොමෝ; වෙත්, ඉදිත්; න ජිතා, අභ්‍යාස නොකරන
ලද්දිද; අමාත්‍රිකා, වණිසත්ගේ උමාරණකාලසිධිසාන මාත්‍රා
නොදත්තේද; අයා නා සුතා; අසරඤ්ඤා, වෙදඤ්ඤාසේද මුසා,
සාන්.

124 සා, ඛිතොමෝ; නාමානන්තරිතා මිත්‍රා, නාමානන්තරිතා නම්
ප්‍රහෙලිකාවෙන් මිත්‍රවුමාය; හසාදිශබ්දයන්ගේ නානාපිකාප්‍රකා
ශාහිතෙසිති; වක්ඛනා, වක්ඛනාවගේ; රූපසොහිති, රූපසොහ
ඇත්තිය; වමුරූපාවිච්ඡු ප්‍රසිධසෙනා ශබ්දයාගේ වක්ඛනායගෙසිති;
එවමෙව, මෙසේම; ඉතරාසාමි අපි, අනිත් ප්‍රහෙලිකාවන්ගේද;
සංකරකුමි, සංකරකුමිය; උනෙනසා, දතප්පකුමි.

ප්‍රහෙලිකා වක්‍රමි.

ඉති ශබ්දලඞ්කාරා.

- 1 අපාභිං වෑභිමෙකාභිං සසංඝයමපක්‍රමම්
ඔබ්දහිං යතිභ්‍රමං හිනනවෑතනං විසකිකම්.
- 2 දෙශකාලකලාලොකනායාගමවිරොධි ච
ඉධි දෙශා දශෙවෙනෙ විජ්‍යා කාමොප්පසු සුරිහි.
- 3 ප්‍රතිඤ්ඤාදුෂ්ටානනාහාරිද්දෙසො න චෙත්සසෙතා
විචාරා කකිඤ්ඤා ප්‍රායසෙනතාලිඨෙන කිං ඵලම්.
- 4 සමුදයාභි ඥානං යත්තදපාඨිතිත්තනෙ
උත්මත්තමත්තබාලානාං මුකෙතරතනෙ දුෂංහි.

1-2 අපාභිමි, නිරුභිකය; වාභිමි, විරුභාභිම; එකාභිමි; අභිනතාභිම; සසංඝයමි, සඤ්ඤා; අපක්‍රමමි, අපක්‍රමය; ඔබ්ද හිං, ඔබ්දහිතය; යතිභ්‍රමමි, යතිභ්‍රමය; හිනනවෑතනමි, හිනන වෑතනම; විසකිකමි, විසකිකය යන මොහුද; දෙශකාලකලාලොකනායාගමවිරොධි ච- දෙශ, දෙශවිරොධිය; කාල, කාල; විරොධිය; කලා, කලාවිරොධිය; ලොක, ලොකවිරොධිය; නකය, නකයවිරොධිය; ආගමවිරොධි ච, ආගමවිරොධිය යන මෙද; ඉති, වෙසේ උක්තාකරුපවු; එතෙ දශ එව දෙශා, මේ දෙශයෝ දශ දෙනම; සුරිහි, පණ්ඩිතයන් විසින්; කාමොප්පසු, කාමාප්පසෙහි; විජ්‍යා, හලසුත්තාහ - මෙහි එවකාරයෙන් මඳක් විරසබැව් ඇති කරන්නාවූ ශ්‍රැතිකවූනාදීන්ගේ වෑච්ඡේදයද වේ.

3 ප්‍රතිඤ්ඤාදුෂ්ටානනාහාරි- ප්‍රතිඤ, ප්‍රතිඤ්ඤාවගේ හානිය- ප්‍රතිඤ නම් සාධාරණදේශයි; හෙතු, හෙතුවගේ භාග්‍ය- හෙතු නම් තත්සාධනයයි; දුෂ්ටානනාහාරි, ප්‍රසිද්ධාදුහරණවිභාසයාගේ හානිය යන මෙය; දෙශා න වා ඉති, දෙශප්‍රභේදයෝ තොවේද්‍රේශන; අසො විචාරා, මේ විචාරයනෙම; ප්‍රායස, බෙහෙවින්; කකිඤ්ඤා, කකින හෝ නිරස වේ; (එකෙසින්) තෙතාලිඨෙන, ඒ විචාරයෙන්; කිම් ඵලම්, කතම වැඩෙක්ද? - වැඩෙක් නැත්තේමය සිසේයි.

4 සමුදයාභි ඥානං, සමුදයාභියෙන් පිරිහුණු; යත්, යම් කාමා යෙක්වේද; තත්, එය; අපාඨමි ඉති, අපාඨයයි; ඉසොතො, කැමැතිවනු ලැබේ; උත්මත්තමත්තබාලානාමි- උත්මත්ත, උමතුවන්ගේද; මත්ත, සුරාමදයෙන් මත්වුවන්ගේද; බාලානාමි, බාලයන්ගේද; උකෙතා, වචනයෙන්; අතනෙ, සෙසුතන්හි; දුෂංහි, දුෂිත වේ- උත්මත්තාදීන්ගේ වචනයෙහි ලා දෙශනොපෙසි සේයි.

- 5 සමුද්‍රය පියතෙ සොස මහවද්ද*ජරාතුරු;
අමි ගජිනති ජමුතා හරෙරෙරොවනා † ප්‍රියං.
- 6 ඉදමඤ්ඤාසම්මිතානාමභිධානමනිඤ්ඤාමි
ඉතරත්‍ර කම්මි කොවා පුත්‍රස්සජිතෙවමාදිකම්.
- 7 එකවාකොස පුබ්බොවා පුච්චාපරපරාහනමි
විරුඛාපිතයා වාචිමිතිදෙපෙජු පඨානෙ.
- 8 ජගි ශත්‍රුකුලං ‡ කාත්ස්නිකස්ස පිඤ්චමහරාමිමාමි
නව තෙ දි කොපි විවෙභා සච්ඡිකානුකම්මිතියං.

5 සෑ අයම් සමුද්‍රය, ඒ මේ සාගරයනෙම; පියතෙ, බොහු ලැබේ; අහමි, මම; අද, අද; ජරාතුරු, ජරාතුරයෙහි; අමි ජමුතා, මේ මෙහෙයෝ; ගජිනති, ගඩත්තාහ; හරෙ, ශත්‍රුයාහ; චේරා වනා, චේරාවනනෙම; පියං, ප්‍රියයි—මෙහි පදසමුදයයාගේ පරස් පරසබහනවු අවිශේෂ නැත්තැයි මෙතෙම අපාථිතමි.

6 ඉදමි, මේ අනන්තරොක්තවු; අභිධානමි, අපාථිවු අභිධානය නෙම; අඤ්ඤාසම්මිතානාමි, මග්ගොත්මත්තාදි අඤ්ඤාසත් සමබ්බිච්ච; අනිඤ්ඤාමි, දුභවනොවත්තෙයි; ඉතරත්‍ර, ඤ්ඤාසත් විෂයෙහි වනාහි; (හිඤ්ඤාමි, දුභවනත්තෙයි) එවමාදිකමි, මේ අපාථිදිය; කා වා කම්මි, කමර නම් කම්මෙක්; පුත්‍රස්සජිත, ප්‍රසොග කරත්තෙද?

7 එකවාකොස, හුදෙක් පද්මයෙහි හෝ; පුබ්බොවා, සම්බන්ධාදි යෙහි හෝ; පුච්චාපරපරාහනමි, පුච්චාපරදෙකින් පරස්පරවෘත්තවු පුච්චාපරවිරුඬවු වචනයනෙම; විරුඛාපිතයා, විරුඬවු අභිභූතිබා විත්; වාචිමිති, ‘වාචි’නමැයි; දෙපෙජු, දෙපසන් කෙරෙහි ලා; පඨානෙ, කියනුලැබේ.

8 කාත්ස්නිකමි ශත්‍රුකුලමි, සියලු සතුරුකුලය; ජගි, හරා; ඉමාමි විඤ්චිතමි, මේ පෘථිවිය; ජය, ජයගනු; සච්ඡිකානු කම්මිතියං, සියලුසත්තන් කෙරෙහි කරුණාවැත්තාවු; තෙ, තව; කොපි විවෙභා, කිසි සතුරුකුල, නව, නැති—මෙහි පළමුකොට ශත්‍රුන්ගේ විද්‍යානායකයා කියා නැවත ශත්‍රුන්ගේ නිෂේධය කරන ලද්දැයි පුච්චාපරවිරුඬභවත් මෙතෙම “වාචි”නමි වත්තෙයි.

* දෙවෙරහමසම්-ක-ප්‍රො-

‡ ශත්‍රුකුලං-ක-ප්‍රො-

† රෙරොවනා-ක-ප්‍රො-

දි නව-නෙ ක-ප්‍රො-

- 9 අසති කාවිද්වස්ථා යා * සාහිත්‍යඛණ්ඩය වෙනසක්
යසාං හවේදනිමතා විරුද්ධාපි භාරතී.
- 10 පරදුරාහිලාෂොමෙ කථිමායනීසා සුජාතෙ
පිබාමි තරලං තසාං කදා හු දශනච්ඡදම්.
- 11 අවිශෙෂෙණ පුළුචොක්තං යදි භූයෝපි කිංචිත්තෙ
අභිතස්සබ්දතො වාපි තදෙකාථං මතං යථා.
- 12 උත්කාමුත්මනසතොතො බාලාං තදලකන්චිෂ්ඨා
අමොධරාසකච්ඡිකිතොතා ගමනිරා සතනසිතනවෘ.

9 යසාමි, යම් අවස්ථායෙක්හි; විරුද්ධාපි, විරුද්ධ අවස්ථාවන්හිද; භාරතී, සර්වත්‍රිකාමො; අනිමතා හවෙත්, ඉෂ්ටවන්තිද; සාහිත්‍යඛණ්ඩය, කිසි විෂයෙක්හි ආලය සහිතවූ; වෙනස්, විත්තයා සම්බන්ධවූ; යා කාවික් අවස්ථා, යම් කිසි අවස්ථාවක්; අසති, ඇති.

10 ආයනීසා, ආයනීවූ; මෙ, මට; පරදුරාහිලාෂා, පරස්ත්‍රිය කෙරෙහි ඇල්ම; කථං සුජාතෙ, කෙසේ යෙදෙන්නේද?; තසාං, ඇයගේ; තරලම්, උප්පව්වූ; දශනච්ඡදම්, අධරය: කදාහුපිබාමි, කවරදවයෙක ආචාරදකෙරෙමිදෝ— මේ කාව්‍යයෙන් ලිඛිතවූ විවේක ඇතිව පුළුචිත කියා නැවත අභිමතපරවෘත්ති උත්තරාභිස කිහිපි දතසුතු.

11 පුළුචොක්තම්, පළමුකොට කියනලද ශබ්දරූපය; අවිශෙෂෙණ, අහෙද්ධෙන් හෙවත් විශේෂාපේක්ෂාවක් නැතිව; අභිතා, අභිතෙසින් හෝ; ශබ්දතා වාපි, ශබ්දහෙසින් හෝ; භූයා අපි, නැවතද; යදි කිංචිත්තෙ, ඉදින් කිසිනුලැබේද; තත් එකාථිමි මතම්, ඒ එකාථියෙහි දන්තාලදි; යථා, ඒ මෙසේයි.

12 තදලකන්චිෂ්ඨා, ඒ බාලාවගේ කෙසෙයට බිඳු වූ ගොහා ඇති; තච්ඡිතා, විද්‍යද්‍යුක්තවූ; ගමනිරා, ගමනිරනාද ඇති; සතන සිතනවෘ, සතන්තාවූ; එතෙ අමොධරා, මේ මෙකෙසේ; උත්කාමි, උත්කණ්ඩිතවූ; බාලාමි, බාලස්ත්‍රිය; උත්මනසතනී, උත්කණ්ඩිත කෙරෙත්— වෙහි උත්කතාපේක්ෂාවක් ඇතිකල්හි ‘උත්කාමි උත්මනසතනී’ යි යනු එකාථිය. “ගමනිරා සතනසිතනවෘ” යන වෙහිද එකෙකින්ම සතනතා යෝග්‍යත්වයෙන් ප්‍රතිපාදනය හෙතු කොටගෙන විශේෂ විවේක්ෂාපේක්ෂාවෙහි ලා දෙකම එකාථියි.

- 13 අනුකම්පාදාහිශයො යදි කශ්චිවිවක්ෂානෙ
න දෙශා පුතරුකෙනපි* පුත්‍රපුතෙයමලධිකානි†.
- 14 හත්තනෙ සා වරාරොහා සමරෙණාකාණ්ඩලෙවරිණා
හත්තනෙ වාරුසථාඛිති හත්තනෙ මඤ්ජුභාෂිණී.
- 15 නිණිණයාථිං පුසුක්කානි සංගයං ජනයනාති වෙන්
වවාංසි දෙශථවාසෙහ සසංගය ඉති සමානා.
- 16 මනොරථප්‍රියාලොකරසලොලක්ෂණේ සති
ආරාමානතිරසො මාතා න ක්ෂමා දුෂ්ටමිදාගමි.

13 යදි, ඉදින්; කශ්චිදනුකම්පාදාහිශයා, කිසි අනුකම්පාවිෂම යාදින්ගේ උත්කෂිතයක්; විවක්ෂානෙ, ප්‍රකාශකරන්නව කැමැති වනුලැබේද; (එකල්හි) පුතරුකෙනපි, පුතරුකතථාකායෙහිද; දෙශා න, දෙශයක් නැත; පුත්‍රපුතා, එකෙක් මතු; ඉයමි, මෝභොම; අලධිකානි, අලධිකාරමැයි.

14 අකාණ්ඩලෙවරිණා, නිෂ්කාරණලෙවරිවු; සමරෙණ, අනඩහයා විසින්; වරාරොහා, උත්කෂ්ටවු ආරොහ ඇති; සා, ඒ සත්‍රිතොමෝ; හත්තනෙ, පහරනලැබෙයි; වාරුසථාඛිති, මනොහරවු සියලු ශරීර ඇති; සා, හෝතොමෝ; හත්තනෙ, පහරනලැබෙයි; මඤ්ජුභාෂිණී, මනොඤ්ඤාට බණන්නාවු; සා, හෝතොමෝ; හත්තනෙ, පහරනලැබෙයි—මෙහි අනුකම්පානිශය හෙයින් පුතරුකතය අලධිකාරවත් මුත් දෙශ නොවේ. එදින් කිත්තු: “විසමයෙ ව විවාදෙ ව කොපෙ දෙදෙනෙථධාරණ, ප්‍රසාදෙ වෙව හෂ්ඨි ව පදං තතන විරුඛ්‍යතෙ”යි.

15 නිණිණයාථිමි, නිශ්චය පිණිස; පුසුක්කානි, ප්‍රයෝගකරන ලද; වවාංසි, ශබ්දයෝ; සංගයං ජනයනාති වෙන්, ඉදින් ශකිා උපදවත් නම්; අසො, මේ දෙශයනෙමේම; සසංගයා ඉති, සසංගය නම් දෙශයයි; සමානා, දන්තාලදි.

16 මනොරථ, හෘදයාතිලාසව; ප්‍රියා, ප්‍රියදයිතාවගේ; ආලොක, දැකීමෙහි ලා; රස, අනුරාගරසයෙන් ශ්‍රොලලක්ෂණේ, ලොල්වු නෙත්‍ර ඇති; සති, යෙහෙළිය; යනු එක්අවිංයයා; නොහොත්, මනොරථ, මනොරථයව; ප්‍රිය, ඉහවු; ආලොක, බාහ්‍යවු ප්‍රකාශයන්;

* පුතරුකෙනාපි-ක-ප්‍රො.

† අලධිප්‍රියා-ක-ප්‍රො.

- 17 ඊදං සංඝයාසෙව යදි ජාතු* පුත්‍රජාතෙ
සාදලඛිකාරථවාසො න ද්‍යොසනසා† තද්‍යථා.
- 18 පභවංගං භවජාතඛිකාලඛිකාං නාමනිඤ්ඤාමි
කාලෙතොව කථොරෙණ ඉසාං කිත්තස්සද්‍යොසා.

රස, ඇල්මෙන්; ලොලෙක්කෙන්, ලොල්වූ ඇස් ඇත්තියයි හෝ යනු එක් අවස්ථාවක—මෙහි අභිප්‍රාය නම්:— “නි මුඛා කොට ගාමො දරයෙහි වසන්නා නොකැමැත්තෙහි, සිතසේ පිටතම ඇවිදිනා කැමැත්තෙහිය” යනුයි. මෙහි අභිවයෙහි පුළුච්ඡය දෙසින් විනිශ්චය දෙසින් සිතනා වන හෙයින් මේ සංඝයා නම්. ඉදින් හේ එසේවිනමුදු ඉන් කිමිද යන වචනයෙහි උත්තරාභිය කියන ලදී. ඊදංම, මෙබඳුවූ නිසේ ස්වාතන්ත්‍රය; අසො මාතා, නිසේ මේ මවුනොමෝ; ආරාද්වැතනි, ආරාද්වැතනි වී; දුජ්ඣමි, දක්නට; න කාමා, යොග්‍ය නොව බැලියනොහෙයි සේයි—මෙහි “ආරාද් වැතනිරසා ඉතාරාද්වැතනි”යි ගත්කල ආරාත් බඳයා දුරස්ථ දෙඅභියෙහි වැටෙනහෙයින් දුරවැතනිය යනු අභිය දෙසින්; සමීප වැතනිය යනු අභිය දෙසින්; මෙහිද සංඝයා වනහෙයින්ද, “අසො” යනුද පරෙක්ක අපරොක්ක දෙකෙහි වැටෙන හෙයින් එහිද සංඝයා හෙයින් මේ සංඝයා නම්.

17 ඊදංම, මෙබඳුවූ සංඝයා වචනය; යදි, ඉදින්; සංඝයාය එව, කාව්‍යච්ඡංදෙහ පිණිසම; ජාතු, කිසිකලෙක්කි; පුත්‍රජාතෙ, ප්‍රයෝගකර භූමිකාව; (එකල්හි) අසො, මෙතෙම; අලඛිකාරථවාසාත්, අලඛිකාරථ වන්නේය; තසා, ඒ කාව්‍යයට; ද්‍යොසන, ද්‍යොසන වන්නේය; තද්‍යථා, ඒ මෙසේයි.

18 අනිඤ්ඤාමි, අනිඤ්ඤාමි; නාම, ඒ සත්‍යය; අනභිග්‍රහ, කාමයා විසින් ජාතවූ; ආරභික, පිටාවෙන්; ලඛිකාමි, අභිභූතවිය නොහොත්; අනභිග්‍රහ, අපරෙකෙන් ජාතවූ; ආරභික, පිටාවෙන් හෙවත් බාහිරව සන්නාපයෙන්; ලඛිකාමි, අභිභූතවිය; කථොරෙණ, අයථානසාරී හෙයින් කුරවූ; කාලෙන, මරණ විසින් නොගත ශ්‍රීමකාලයා විසින්; ඉසාමි, ඉසාමිකාවක් මෙන් කබල කරනලද්දිය; පභවංගො, දකිමිමය; (එහෙයින්) තද්‍යොසා, නා කෙරෙහි අභිලාෂයෙන්; නි, අපට; කිමි, ප්‍රයෝජන කිමිද?

* වාතු-ක-ප්‍රොං.

† තනු-ක-ප්‍රොං.

- 19 කාමාභිතා සමීචන්ද්‍රා චේතනාභිවේශකරං චචූ:
සුචාතමාකුලිකර්තුමිති දුතෘග නෂ්ටෂා.
- 20 උද්දෙශානුගුණෝච්චානාමනුද්දෙශො න චේත් කෘතෘ:
අපක්‍රමාතිධාතං තං ද්‍රෝෂමාවක්‍ෂතෙන යථා. *
- 21 ස්විතිනිෂිණසංහාරභෞතවො ජගතාමිතා:
ශම්භුතාරායණාමෙහාජයොනස: පාලයනතු චූ.
- 22 යත්තස්සමිඛිනිඤ්ඤ හෙතු:† කොපි කෘතො යදි
ක්‍රමලක්‍ෂනමපහාසුර්නද්‍රෝෂස්සුරයො යථා.

19 කාමාභිතා, අනඛගපිඨිතද්‍රෝශෝ; සමීචන්ද්‍රා වා ඉති, සමී
ශෙන් සහනචන්ද්‍රෝශෝසි; අනිභවේශකරම්, සංශයජනකවූ; චචූ,
චාක්‍රය; දුතී, දුර්ගතොමෝ; සුචාතම්, තරුණයා; තරුණයා; ආකුලිකර්තුම්,
වියවුල් කරනු පිණිස; නෂ්ටෂා, පරිහාසයෙන්; ආහ, කිවූ.

20 උද්දෙශානුගුණ, ප්‍රථමොපනිසංයාගේ ක්‍රමය අනුවත්තාවූ;
අච්චානාමි, අච්චයන්ගේ; අනුද්දෙශො, අනුකථනයගෙම; න චේත්
කෘතෘ, ඉදින් තොකරනලද්දේවිතම්; තං ද්‍රෝෂං, ඒ ද්‍රෝෂය; අප
ක්‍රමාතිධාතං, අපක්‍රම භම් වා; ආවක්‍ෂතෙන, කිසත්; යථා, හෙ
මෙසේයි.

21 ජගතාමි, ලෝවැස්සන්ගේ; ස්විති, ප්‍රබලයෙන් වෘත්තිය;
නිෂිණාණ, උත්පාදනය; සංහාර, විනාශය යන මෙයට; භෞතවූ,
කාරණිකයි; මතා, දත්තාලද්දවූ; ශම්භු, ජ්‍යෙෂ්ඨ; නාරායණ,
විෂ්ණුය; අමිභොජයොනස, බ්‍රහ්මය යන මොහු; වූ, තොප; පාල
යනතු, රක්‍ෂාකෙරෙත්වා— මෙහි “ස්විතියට කාරණවූයේ භාරත
ණය, නිෂිණයට කාරණවූයේ බ්‍රහ්මය, සංහාරයට කාරණවූයේ
ජ්‍යෙෂ්ඨය” යනු ආගමය; එහෙයින් අනුද්දෙශයට උද්දෙශය අනු
ගුණ නොවනහෙයින් මේ අපක්‍රම නම් වන්නේයි.

22 සමිඛිනි, උද්දෙශගුණවූ අනුද්දෙශයාගේ; නිඤ්ඤහෙතු, අප
ගමනයට කාරණවූ; කොපි යතා, කිසි යතනයක්; යදි කෘතෘ,
ඉදින් කරනලද්දේවිතම්; ක්‍රමලක්‍ෂනමපි, උක්තප්‍රකාරවූ ක්‍රමො
ලක්‍ෂනයද; සුරය, ප්‍රාඥයෝ; න ද්‍රෝෂමාත්‍රය, ද්‍රෝෂ නොවත්
නේසයි කිසත්; යථා, හෙ මෙසේයි.

*බ්‍රහ්ම - †විඤ්ඤානෙතා-ක.

- 23 බඬුතෘගසනනුතෘගො දෙශතෘග ඉති ත්‍රිඡු
ආද්‍යතනාවාසතකෙලශො මධ්‍යම: ක්‍ෂණිකථර්:
- 24 ශබ්දහිතමනාලක්‍ෂ්‍ය ලක්‍ෂ්‍යලක්‍ෂණපඬවි:
පදප්‍රයෝගො ශිෂ්ටභෝ න ශිෂ්ටභෝ හි *දුෂ්‍යති.
- 25 අවතෙ හවතෙ බාහුමහිමිණිණවශකරිමි
මහාරජතනප්‍රියා නාසතිතෘසාංගිරාං රස:
- 26 දැක්කොදෙරුපසරත් මාරුතස්වුතපාදපාත්
කුරුතෙ ලලිතා ඩුතප්‍රවාලාචිකුරශෝභිත:

23 බඬුතෘගස, බඬුපරිතෘගස; තනුතෘගස, ශරීරපරිතෘගස; දෙශතෘගස, දෙශපරිතෘගස යන; ත්‍රිඡු, මොවුන් තුන්දෙනා අතුරෙහි; ආද්‍යතනා, බඬුපරිතෘග දෙශපරිතෘග දෙත්ත; ආසනකෙලශො, දීප්ති සනාප ඇත්තා; මධ්‍යම, මධ්‍යමවු තනු පරිතෘගයනෙම; ක්‍ෂණිකථර්, ක්‍ෂණමාත්‍රවු සනාපයෙකි-මෙහි ආසනකෙලශය බඬුතෘග දෙශතෘග දෙත්තාවමය, තනු තෘගයට නැත, ක්‍ෂණිකසනාපයකද තනුතෘගයටමය, බඬු තෘග දෙශතෘග දෙත්තාව නැත. එහෙයින් මෙබඳු වූයේ සම්බන්ධයට හෙතු නම්.

* 24 ලක්‍ෂ්‍යලක්‍ෂණපඬවි, උදාහරණ හා ශබ්දශාසනමානීය: අනා ලක්‍ෂ්‍ය, නොබලා; පදප්‍රයෝග, සුබන්තභිබන්තයත් ප්‍රයෝගයද; අශිෂ්ටභෝ, අනාථතයත් අභිමතවූයේ; න ශිෂ්ටභෝ, ශිෂ්ටයන් වද අභිමතවූයේ; ශබ්දහිතමි, ශබ්දහිත නම් වන්නේයි; (එහෙයින්) දුෂ්‍යති, දුභවන්නේයි.

25 මහාරජත්, මහරජ; අභිණවශකරිමි, සතරසාගරගම මෙබලා කොට ඇති; මහිමි, පෘථිවිය; හවතෙ බාහු, තොපගේ හසනයනෙම; අවතෙ, රක්‍ෂාකරන්නේය යන; ආසාංගිරාම, මෙවචනයන්ගේ; රසො නාසති, රසයෙක් නැත්තැයි; ප්‍රියා න, නට රිප්පෙක් නැති-මෙහි අවතිසි කටයුතු හෙයින් “අවතෙ”යි ප්‍රයෝගය අසාධ්‍යය. බාහුසම්බන්ධයෙහි “හවතෙ”යි ඡේදි කට යුතුහෙයින් “හවතෙ”යි වතුර්ණි අසාධ්‍යය, “අභිණවශකරිමි” කියා කප්‍රත්‍යය කටයුතුහෙයින් “අභිණවශකරිමි” යනු අසාධ්‍යය, “මහාරාජ”යි කියා ප්‍රයෝග කටයුතුහෙයින් “මහාරාජත්” යනුද අසාධ්‍යය, එහෙයින් මෙබඳු වූයේ “ශබ්දහිත”යයි දතයුතු.

26 දැක්කොදො, මලයපච්ඡිතයෙන්; උපසරත්, පෘථිණන්නාවු; මාරුත, වවනයනෙම; වුතපාදපාත්, සහකාරවෘක්‍ෂයන්; ලලිතා,

277 ඉතිරිදීම සහ මානව ශරීරයේ වෙනස් වීම්
අවසාන වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් මෙයට හේතු වේ.

28: ශ්‍රෝතෙෂු නිසඟස්ථානං පදවේදං යනිං විදු:
තදපෙනං යතිග්‍රහං ශ්‍රවණොවේෂනං සථා.

29. සත්‍රිණං. සඬුතිතවිතිමයමාදිතසවංශොසා තරෙත්තු:
පශ්‍යතාසකලිභරසමිහසිලෙභරමෙතාදි පුත්‍රමි,
කායාකායාණංසමවිකල්පාතසාගමෙකෙතව පශ්‍යන්
වශාමච්චිං. වහති නාපද්ධතංසාදි වෙවචං පුශොගා:

ලිලොපෙනව; අයුත, කම්පාකරනලද; ප්‍රවාලාචිකුර, පලවොද්ගම
යෙත්; ශෝකිතය, හොබනවුන්; කුරුතෙ, කෙරේ—මෙහි මලයා
ප්‍රියෙන් උපසරණය: ක්ෂණිකයින් නැතිකෙසින් මලයාදිය. ආධාර
කොට හෝ ව්‍යාප්ත කොට හෝ කිවමැනව යනු අවුත්පන්නයන්
ගේ බුඛිය, හෝ එසේ නොවෙයි, මලයාදියෙන් උපසරණ නම්
ආගමනය හෝ විශ්ලේෂ නම් වේදායී. විශ්ලේෂයෝග්‍යයෙන්ද
නොහොත් දක්ෂිණාදිත්‍රයේ ආමිෂ්ඨ යන අවිශේෂි ලාභ්‍යයේ
ලොපලක්ෂණවු. පවම්ම සුකතයෙසින්ද “මලයාදිය:” කියා පවම්,
සුකතයි, අනන්තරශ්‍රෝකයෙන්ද මෙම අදහ්ටබව දක්වත්.

27 ඉහතාදි, මේබදු වු ලක්ෂ්‍යනෙම; ශාස්ත්‍ර, ශබ්දලක්ෂණශාස්ත්‍ර
යාහේ; මාහාන්මස, මහත්වැඩි; දැනින, දැන්මෙති; හෙවත් අභ්‍යස.
යෙහි; අලස, මදදු; වෙතයාම්, සිත් ඇත්තවුන්ට; අපභාෂණවත්,
අපශබ්දයක් මෙන්; භාති, වැටහෙන්නේය; සෞභාග්‍යම්, සුභග.
කිස; නව උපකෘති, නොමඟරනේයි.

28 ශ්‍රෝතෙහි. ශ්‍රෝතයෙහි ලා; නිපතසානම්, ඡන්දශ්ඤා සත්‍යයෙහි වංචනිතවූ වණිණාදිලක්ෂණවූ සාන ආති; පදවේදම්, සුප්තිබිතතපදයන්ගේ විවේචනය; යනි. චිද්‍යා, යනියෙහි දනිති; තද පෙතම්, ඒ යනියෙන් රහිතවූයේ; යනි. භූමිමි, යනි. භූමිමි නම් වන් දේය; ප්‍රවණොවෙජනම්, කණිණිකාවූකවූ ඒ යනි. භූමිමි යනෙම; යනි. මෙරුස්සි.

29 ආදිත්‍යවංශය, සුයෑවංශයෙහි වූ; අයම් නරේන්ද්‍රය, මේ රජ
නෙම; ශිෂ්‍යයෝ අමා, ශිෂ්‍යයන් හා එක්ව; අකුණ්ඩරසම්, අක්ලිණවූ
ශාඛාශාඛාදී රස ඇති; සත්‍රිණාමි, සත්‍රින් සමන් කවූ; සභිගතවිධිම්,
ප්‍රේක්ෂානීවූ නානාචාර්යය; පශ්‍යති, බලන්නෙයයි; ඉත්‍යාදී, මේ
ආදී දෙය; දුෂ්ටම්, යනිත්‍රුණය හෙතුකොටගෙන දුෂ්ටයි—මේ මතු

- 30 ළමයා පදනෙත ශිෂ්ටයා පදනිං නිශ්චිතං යථා
තථා සකිච්ඡිකාරායං පදමෙවෙති වණිණිතො.
- 31 තථාපි කට්ඨකණිකාං කවයො න පුසුඤ්ඤතෙ
ධම්මි තසා රුඤ්ඤා කෙතුදසාප්පලදෙතාදා.
- 32 වණිකාං නුතනතාධිකො ගුරුලඝවයථාසිති.
තත්ත තද්ධිතතව්‍යාතතං සතදෙසෙය්‍යො සුතිඤ්ඤා.

නුතනතායෙහි සතරවණිණියෙකින්ද තදනනතරව සයකින්ද යනි.
චුළුමනා තෙන “සච්චිත” යන ස්ථානය ඉක්ම ගියහෙයින් යනි
තඬන නම් වෙයි; සෙසු තැනද මෙසේම දිනසුතු, මෙහිදු දෙය.
රහිත පක්‍ෂය දක්වන පිණිස “කායනා”දි: අයං නාප: , මෙරජ
තෙම; අභිකලාති, සියලු; කායනානායනාණි, කටයුතු නොකටයුතු;
ආගමමනෙව, ආගමයෙන්ම; පශ්‍යන්, බලන්නේ; වයාමි, වය
ඬනවු; උච්චිමි, පෘථිවිය; වහති ඉති, උසුලන්නේයයි; එවං,
මෙසේ; පුයොගඛව, පුයොගයකුදු; අසනි, ඇති—මෙහි “කායනා
කායනාණ්‍යම” යන තැන “ය” යනාදෙයෙන් වූ යනිතඬය
ශාසත්‍යාකතහෙයින් දුභිතොවන්නේයි.

30 පදනෙත, විභක්තිරූපවූ පදකෙළවර; ළමයා (සති);
ලුප්තකල්පි; ශිෂ්ටයා, ව්‍යවස්ථිතභාගයායේ; පදනිමි, පදභාවය;
යථා, නිශ්චිතම, යම්යේ නිශ්චිතද: තථා, එපරිද්දෙන්ම; සකි,
විකාරානුමි, ය යනාදෙයාදි සංහිතාකායනියන්ගේ අනාථානික
අවසානකොට ඇත්තේ; පදමෙවෙති, පද නම් වන්නේයයි;
වණිණිතො, කියනුලැබේ.

31 තථාපි, එතකුදුඋච්චි; කණිකානාමි, ඉවණයන්ව; කට්ඨ,
උචෙගවු; “ධම්මි තසා රුඤ්ඤා කෙතුදසාප්පලදෙතාදා” යන;
අදා; මෙබඳුවු; කවයා, කවිහු; න පුසුඤ්ඤතෙ, පුයොග නොකෙ
රෙය්; තසා රුඤ්ඤා, ඒ රජහුගේ; ධම්මි, සෙතාතොමෝ; කෙතු,
ධර්මයෙන්; උදසා, නතනලද; ප්ලද, මෙකයන් ඇත්තියි—මෙහිද
“රුඤ්ඤා කෙතු” නිසා දීඨිකලකල්පි තු යන්න පරාදිවත්වූකල්පි
කෙ යන්නහුගේ පදනික උකතනාය හෙයින් පැමිණිකල්පිද
මෙබඳුවූයේ කණිකාකට්ඨකහෙයින් ග්‍රාහ්‍ය නොවේ.

32 වණිකාමි, ශාසත්‍යහෙයින් ප්‍රතිනිකතලොකභාවිවූ වණි
යන්ගේ; නුතනතාධිකො, හිතනිතනිකතදෙන්තද; ගුරු, සංයොග
පරදීඨිලක්‍ෂණවූ ගුරුහුගේද; ලඝු, ග්‍රහාකාරයාගේද; අයථාසිති,
ශාසත්‍යානිත්‍රමයෙන් ප්‍රමාදනික; (යත්‍ය, යම් පදයෙකින් ඇද්ද) තත්ත

33 ඉන්ද්‍රපාද්‍යශ්‍රීශ්‍රීරූප ස්වරූපයන්හි තුනවනේ නා සහකාරසංකීර්ණයා රූපයේ ත්‍යාගයකි.

34 කාමෙන බාණා නිශිතා විමුක්තා
මාගෙක්ෂණාස්විතා යථා ගුරුකම්,
මදනසා * බාණා නිශිතා පතනති
මාගෙක්ෂණාස්විතා යථා ලක්ෂ්මි.

35 න සංහිතාං විවක්ෂාමිතාසංකාතං පදෙෂු යත්
තච්ඡක්කිති නිර්දේශං න ප්‍රගාභාදිභෙත්‍රකම්.

එහි; තද්විනිතවෘත්තං සංකාත්, ඒ හිනිතවෘත්ත නම් වත්තේයි; එය: දෙය: මේ හිනිතලක්ෂණවූ දෙයක් වෙම; ප්‍රතිඥා, අතර්ථයෙන් ගර්භිතයි.

33 ඉන්ද්‍රපාද්‍යශ්‍රීශ්‍රීරූප ස්වරූපයන්හි, ඉන්ද්‍රපාද්‍යශ්‍රීශ්‍රීරූප ස්වරූපයන් සහ; උත්තවණ්ණයා, උත්තවත් වෘත්තයයි; සහකාරසංකීර්ණයා රූපයේ ත්‍යාගයකි, සහකාරසංකීර්ණයා රූපයේ ත්‍යාගයකි; අධිකාකාරයකි. අධිකාකාරවෘත්තයයි— අනුප්‍රවේශවෘත්තයෙහි පාදය අභිකාරයයි ගාත්‍රාගතය. මෙහි “ඉන්ද්‍රපාද්‍යශ්‍රීශ්‍රීරූප” යනු; ස්වරූපයකින් නික්මවනු ලබයි. මේ පදයෙහි තෘතීයපාදයෙහි අකාරයක් වැඩි වෙයි. අධිකාකාරයකි.

34 මේ ලෝකය උපෙක්ෂවත්. බව: විනිශ්චය වනු නිසාදයෙන් නිශ්චය, “උපෙක්ෂවත් ජනපායනතොගො” යනු: එයට ලක්ෂණ වෙයි. පාද්‍යශ්‍රීශ්‍රීරූප ස්විතා ජනපායනතොගො ප්‍රථමාකාරය ලක්ෂ්මි වෙයි, මෙහි “කාමෙන” යයි ගුරු කලහෙයි. අයථාගුරුකම්, තෘතීය පාදයෙහි විනිශ්චයයා ගුරුකලමනා තැන “මදන”යි කිවෙයි. අයථාලක්ෂ්මියයි— යථා ගාත්‍රාපිටුරුකම් ගුරුකම් ස්විතනිති තත්තාපොකතම්, තදනා ගාථා: අයථාගුරුකම්—අනිස සුගමයි.

35 සංහිතාමි, වෘත්තයන්ගේ මිලනසිරුරු සංකීර්ණය, න විවක්ෂාමිති, නොකියනු කැමැත්තෙමි; (අදහස්කොට) න ප්‍රගාභාදිභෙත්‍රකම්, ප්‍රගාභාදි භෙත්‍රවත් විතා; පදෙෂු, පදයන් විෂයෙහි; යත් අසංකාතම්, යම් සංකීර්ණයකින් අද්ද; තත්, එය; විසංකීර්ණය, විසංකීර්ණයක දෙයකි; නිර්දේශමි, දක්වනලදී—මෙහි “ප්‍රගාභා” නම් සංකීර්ණයෙන් යම් පදවිෂයෙහි සංකීර්ණ ප්‍රතිච්ඡිද එයයි, අම්-ඊශා යනාදිගතනි මෙහි.

- 36: මයුතිලෙන වලතා අඛතාගණ්ඩමණ්ඩලො
දුක්ඛද්වේශදික්ඛමාමො නතසාසවච්ඡුමාපි.
37 මානෙණො ඉහ සියෙයීතෙ සත්ත්තො හිමසාතො ප්‍රියො
ආසුරුත්ථිති ප්‍රායොදරමිතාතං වාසනාදිසංග්‍රහො.
38 දෙශොද්විවරුත්ථාදි: කාලො රුත්ථිද්විවරුත්ථා:
නාතාගිතප්‍රතාතස: කලා කාමානුසංග්‍රහො.
39 වරවරණො භුතාතං ප්‍රවෘත්තිලොකසංග්‍රහො
හෙතුච්ඡිද්ධානිකොතාතස: සසමාති: ශ්‍රුතිරාගම:

36. නතසී, අතසෙහි; වලතා, කම්පිතවූ; මයුතිලෙන, මද: සුලභ කරණකොටගෙන; අඛතාගණ්ඩමණ්ඩලො—අඛතා, කාතනාවගේ; ගණ්ඩමණ්ඩලො, කොපුල්දෙසෙහිද; අසවච්ඡුම අපි, අප සිරුරෙහිද; ද්වේශදි, උද්භේද, උද්භිතවූ; කම්ඛාමො, කේදජලය; දුක්ඛම, අපහිතය—මෙහි “වලතා” යන්නෙහි ආකාරය “අඛතා” යන්නෙහි ආකාරය හා දීඝිකරණවූ සුතුරස් ගබ්දානුශාසනසෙහි තිබියදීත් සක්කොතිරිම දෙශය සිසේයි.

37. ප්‍රියො, සොදුර; ඉහ හිමසාතො, මේ හෙමනනසෙහිවූ; ආසුරුත්ථු, මේ රාත්‍රියෙහි; සත්ත්තමි, සත්‍රිත්තේ; මානෙණො, මාන ප්‍රණයකොපයද නාසිකානනාගසංග්‍රහයෙන් ජනිතවූ. කොප විශෙෂසංඛ්‍යාත ඊෂ්ඨාවද යන දෙදෙන; සියෙයීතෙ, නභවෙත්; (යන) ඊදමම, මෙබඳුවූ; වාසනම, සංඛ්‍යාතාවය; ප්‍රායොදො, සුත්‍රකාර පණ්ඩිතයන් විසින්; ආමිතාතමි, කියනලදී—ඒ එසේමැයි. “මානෙණො ඉහ” යන මෙහි “බවචෙමිකෙව” යන සුත්‍රයෙන් විවචන නිෂ්පාදනඵකාරයාගේ සක්කි ප්‍රතිසිඛයා එසේම “හිමසාතො” යන මෙහි “සාකාත්” යන සුත්‍රයෙන් සාකාරයා පරකල්පි ආකාරයාට විකල්පයෙන් සක්කි නිෂිඛය’යි දතයුතුයි.

38 අද්විවරුත්ථාදි, උච්චාරණාරාජකදිය; දෙශො, දෙශනමි; රුත්ථිද්විවරුත්ථා, උද්භේද සාදා යන මොහු; කාලො, කාල නමි—බහු වචනග්‍රන්ථයෙන් මාස වත්සරදිග ගන්නේයි; කාමානුසංග්‍රහො, කාමානුසංග්‍රහ සාධනවූ; නාතාගිතප්‍රතාතසො, නාතාගිතාදිහු; කලා, කලා නමු—ප්‍රතාතියකදියෙන් වාදනාටකදී දෙසැටකලාවත් ගන්නේයි.

39 වරාවරණමි, ජඛගමස්ථාවරවූ; භුතාතමි, සකියත්තේ; ප්‍රවෘත්ති, පැවැත්ම; ලොකසංග්‍රහො, ලොකසංග්‍රහ නමිවූ; හෙතුච්ඡිද්ධානිකො, සුක්තිමුලකශාසත්‍රය; නතසො, නතසනමි: සසමාති, මනාදි අංකිතාසනිතවූ; ශ්‍රුති, වේදය; ආගමො, ආගම නමි.

40 තෙළු තෙළු වෙය්වා රුදං යදි කිසිවින් ප්‍රවානිතෙ
කවෙ: ප්‍රමාදදොශාදි විරොධිතොන්ද්‍රවෘත්තො.

41 කරපුරපාදපාමයිසුරතිමිලානානිල:
කලිඛවනසමිහුතා මාගප්‍රායා මතඛනජා:

42 වොලා: කාලාගුරුශාමකාවෙරිතිරහුවය:
ඉති දෙශවිරොධිතා වාච: ප්‍රසානමිදශමි.

43 පද්මිනී නකතමුත්තිද්‍රාස්ත්‍රවත්තස්ති කුමුවනී
මධුරත්ත්‍රලනිවුලො නිදශො මෙකදුර්දින:

40 තෙළු තෙළු, ඒ පුමොකතදොශාදිත් අතුරෙහි; අසාරුදං,
අප්‍රසිඛවු; කිසිවින්, කිසිවක්; යදි, ඉදින්; කවෙ:; කවිහුගේ; ප්‍රමා
දත්, අනවධානයෙන්; ප්‍රවනිතො, වර්ණනවේද; (එකල) එතන්,
මේ අදිප්‍රතිපාදකවාක්‍යය; දොශාදිවිරොධි ඉති, දොශාදිවිරොධියි;
ලවාතො, කියනුලැබේ.

41 මලයානිල:; මලයපච්ඡිතස්ථානයනෙම; කරපුරපාදපාමයි
සුරති:—කරපුරපාදපාමයි, කරපුරවෘක්කයන්ගේ සමිප්‍රකීයෙන්;
සුරති:; සුගති ඇත්තේය; (එසේම) කලිඛවනසමිහුතා:; කලිඟ
වෙනෙහි උපන්; මතඛනජා:; ඇත්තු; මාගප්‍රායා:; මාගසදශයහ;
අතිශ්‍යදාහසි සේසි—මෙහි මලයපච්ඡිතයෙහි කරපුරවෘක්කයන්ගේ
ඉපදීමත් නැති, විනාදිදොශයෙහිම ඔවුන්ගේ උත්පත්තියයි,
එසේම කලිඟවෙනෙහි ඇතුන්ගේ සම්භවය අප්‍රසිඛ:; මෙසේ
දෙතත්තිමා අදිරූපදොශවිරොධය හා වතරූපදොශවිරොධය වේ.

42 වොලා:; වොලදොශයෝකුමු; කාලාගුරු, කථිකලිත්; ශාම,
කාන්තවණ්ණවු; කාවෙරිතිරහුවය:; කාවෙරිනදිය පිළිබඳ නිරතුම්
ඇත්තාහුය—මෙහි කාවෙරිනදීතිරයෙහි කාලාගුරු නුපදනා
හෙයින් මේ රාජවරූපදොශවිරොධයයි; දොශවිරොධිතා:; වාච:
දොශවිරොධිවචනයාගේ; ඉති ඊදශමි නියම:; මේ උකාරූපවු
නියමයයි.

43 පද්මිනී, පිසුම්විල; නකතමි, රාත්‍රියෙහි—“නකතමි”යනු
සකමාසිනිපාතයෙකි; උත්තිද්‍රා, විකසිතවුයේ වේ-දිවාකාලයෙහිම
පද්මිනියගේ විකාසය ප්‍රසිඛහෙයින් “රාත්‍රියෙහි” යනු කාල
විරොධයයි; කුමුවනී, කුමුදුවිල; අත්ති, දිවාකාලයෙහි; ස්ත්‍රවනී,
විකසිත වේ—මෙහි රාත්‍රියෙහිම කුමුදිනියගේ විකාසය ප්‍රසිඛහෙ
යින් “අත්ති” යනු කාලවිරොධයයි; මධු:; වසන්තකාලයනෙම;

- 44 ශ්‍රව්‍යහංසතිරො චෂ්‍යා: ශරදො මනනවර්තිණ:
 හෙමනො නිමිත්‍රාදිත්‍ය: ශිශිර: ශ්‍රොතා වන්ත:.
- 45 ඉති කාලවිරෝධසා දර්ශිතා ගතිරිද්ධි
 මාභී: කලාවිරෝධසා මනාඥදිශාතෙ යථා.
- 46 විරූපාකාරයොභාවෝ ස්ථාසිතො ක්‍රොධවිඤ්ඤා
 පුණිණසත්තඤ්ඤා සොඤ්ඤා භික්‍ෂුමාභී: ප්‍රවතිතො.

උත්ප්ලවතිවුල: විකසිතනිෂ්ලව්‍යාඤාත්තේය—මෙහි නිවුල ව්‍යාඤාත්තේය විකාසය වැසිකල්හිම විම ප්‍රසිද්ධතෙයින් “මධු” යනු කාලවිරෝධයයි—නිදසු: ග්‍රීෂ්මකාලයතෙම; මෙඝදුර්දිත්‍ය, මෙඝය කරණකොටගෙන වැලඳිදවස් ඇත්තේය—මෙහි වෂිකාලයෙහිම දුර්දිත ප්‍රසිද්ධතෙයින් “නිදසු” යනු කාලවිරෝධයි.

44 ශ්‍රව්‍යහංසතිර: මධුරවු හංසනාදඇති; චෂ්‍යා, වෂිකාල යෝධ—මෙහි ශරත්කාලයන්හිම හංසයන්ගේ මධුරතාදය ප්‍රසිද්ධතෙයින් “චෂ්‍යා” යනු කාලවිරෝධයි; මනනවර්තිණ: මන්වු මොන රුත් ඇති; ශරද: ශරත්කාලයෝධ—මෙහි වෂිකාදයෙහිම මධුර යන්ගේ මනනභාවය ප්‍රසිද්ධතෙයින් “ශරද:” යනු කාලවිරෝධයි; නිමිත්‍රාදිත්‍ය: නිමිත්‍ර සුයඝ්‍රීයා ඇති; හෙමනත: හෙමනනකාලයය; මෙහි හෙමනනකාලයෙහි සුයඝ්‍රීයා හිමයෙන් වටකරනලදහෙයින් නිමිත්‍රකය අප්‍රසිද්ධතෙයින් කාලවිරෝධයි; ශ්‍රොතාවන්ත: ආදරණීය සදුන් ඇති; ශිශිර: ශිතසාදාවය—මෙහි සදුන් සිහිල්තෙයින් ශිත කාලයෙහි ඔහුගේ ශ්‍රොතාකය අප්‍රසිද්ධතෙයින් කාලවිරෝධයි.

45 ඉති, මෙසේ; රිද්ධි, උක්තප්‍රකාරවු; කාලවිරෝධසා, කාල විරෝධයාගේ; ගති: නිශ්චය; දර්ශිතා, දක්වනලද්දේය; (දත්) කලාවිරෝධසා, කලාවිරෝධයාගේ; මාභී, නිශ්චය; මනාත්, මද කොට; උද්දිශාතෙ, දක්වනුලැබේ; යථා, ගේ මෙසේයි.

46 විරූපාකාරයො, විරූපය රූපාකාරය යන දෙදෙනා අතුරෙහි; ක්‍රොධවිඤ්ඤා, ක්‍රොධය විඤ්ඤා යන දෙදෙනා; ස්ථාසි තො භාවෝ, ස්ථාසිභාවවුවාහු; (විරූඤා, විරූඤාහි) මෙහි විරූපාකාරයන්ට ස්ථාසිභාවවුවෝ උත්සාහ රති දෙදෙනා, ක්‍රොධ විඤ්ඤා දෙදෙනා; රෝදුරස අද්භූත රසයන්ට මුත් විරූපාකාරයන්ට ස්ථාසිභාව නොවන්නෙයින් විරෝධදෙශය වේ යනු භාවයි. පුණිණසත්තඤ්ඤා, (මනාව යොදනලද හෙයින්) සම්පූර්ණවු සත්තඤ්ඤා ඇති; කිංමොදො—

- 47 ඉන්ද්‍රියාං කලාවතූෂ්ඨවිරෝධො සාධු නිසනාමි
තස්‍යාෂ්‍ය කලාපරිච්ඡේදෙ රූපමාවතීවිෂ්‍යති.
- 48 ආයුතකෙශරෙ හස්තී තික්ෂණශාඛාසුරාධිමානී
ගුරුසාරෙ'යමෙරණො නිසාරා ඛදිරදූමා.
- 49 ඉති ලොකිකඵලායං විරෝධො සම්පර්තිතා
විරෝධො ගෙනුවිද්‍යසු තත්ත්වයාමාසු නිදර්ශනෙ.

“නිපාදනිතනාසාර ඡේද්‍ය මධ්‍යම. ධෛවතා:

පමමශෙවතාමිසප්ත තත්ත්වකණ්ණාසිතා: සාරා:”යි .

ස: අයම්, ඒ මේ සම්බන්ධය තෙම; භිතතමානී, තත් තත්කාල
නිමිඬු ප්‍රයෝග ඇත්තේ; ප්‍රවතීතෙ, පවති,

කපිතමායි-

“ප්‍රභාතෙ සුරතො නිශ්‍යා සෘෂ්ඨා පමමාපි ව

පමමසා විශෙෂො'යං කපිතා: ප්‍රච්ඡරිති:”යි.

47 ඉන්ද්‍රියාං, මෙසේ, කලාවතූෂ්ඨවිරෝධො- කලාවතූෂ්ඨවී,
සිවිසැටකලාවත්තේ; විරෝධො, විරෝධය; සාධු, මහාකොට; නිස
නාමි, කල්පනාකරනුලැබේවා- නාට්‍යගීතාභිරූප කලාදෙදෙනා
ගේ විරෝධය යම්සේ දක්වනලද්දේද, එසේම අනිකුසු කලාවත්තේ
විරෝධය දතයුතුය යිසේයි-කලාවෝ සිවිසැටවැදූරැම් නොවෙද්ද?
ඔවුන්ගේ පරිශ්‍රයක් නැතිව කෙසේ තවිරෝධය මැනවින් දත
හැක්කේද?යි ආශංකිතය කොට “තස්‍යාෂ්‍ය” යනු කී; තස්‍යාෂ්‍ය, ඒ
සිවිසැට කලාවතේ; රූපමි, සාරූපය; කලාපරිච්ඡේදෙ, එනම්
ග්‍රන්ථයෙහි; ආවිභිවිෂ්‍යති, පහලකරනුලබන්නේය- අනතුරුව
“කලාපරිච්ඡේද” නම් ග්‍රන්ථයක් කරන්නෙමි, එහිම ඔවුන්ගේ
විශෙෂය දක්කයුත්තේය” යනු භාවයි.

48 හස්තී, ඇත්; ආයුතකෙශරා, කම්පිතකෙසුරුඇත්තේය;
තුරාධිමානී, අසු; තික්ෂණශාඛා, තියුණු අංඤාත්තේය; ඵරණාසි,
ඵරචූෂාස; ගුරුසාරා, මහත් අරවුඇත්තේය; ඛදිරදූමා, කිහිරි
රූක; නිසාරා, අරවුනැත්තේය-ඇතු කෙසුරුඇතිබැව්ද, අසු
තියුණු අංඤාතිබැව්ද; ඵරචූ අරඇතිබැව්ද, එසේම කිහිරිරූක හර
නැතිබැව්ද, ලොකවිරෝධයි- මෙහි සුචාරිතයෙහි පඤ්ඤාමයන්ද පර
ච්ඡේදයේ ස්ථාවරයන්ද කථනය දතයුතුයි.

49 ඉති, උක්තාභිරූපවූ; ලොකිකා: එව, ලොකප්‍රසිද්ධිම; අයං
විරෝධො, මේ විරෝධය; සම්පර්තිතා, සමසාම්ප්‍රදානවිසිත් නිශ්‍ය

- 50 සත්‍යමෙවාහ සුගත: සංසකාරානවිනශ්චරාන්
තථාහි සා චකොරාක්ඛි සම්මතෙවාද්ඤාපි මෙ හාදි
- 51 කාපිලෙරසද්ද්දානි: ස්ථාන ඵචොපවණිණ්ණතෙ
අසතාමෙව දාශතෙන යසමාදායාතිරුද්දභවා:
- 52 ගතිර්ඤායවිරොධසා සෙසො සජීත්‍ර දාශතෙ
අථාගමවිරොධසා ප්‍රස්ථානමුපදිශතෙ.
- 53 අනාතිතාත්තයොපොතෙ ජාතපුත්තා විතතිතෙ
විප්‍රා චෛයොතරිඡිජිමකලිඤාචාරභූෂණා:

කරනලදි—එසේම දෙශාදිවිරොධාපෙක්‍ෂායෙන් ලොකවිරොධො
පනාසය ප්‍රසොක්‍ෂානුග්‍රහේ අත්‍යන්තානතිඤ්ඤාය ප්‍රකාශකෙරෙයි
එහි කවිත්‍ර සජීත්‍රකාරයෙන් සාවධානවිසමුදායයනු භාවයි; න්‍යායා
ඛ්‍යාසු. (දන්) න්‍යායයයි කියනලද; හෙතු විද්‍යාසු, හෙතු විද්‍යාවන්හි;
විරොධා, විරොධයතෙම; නිදශීතෙ, ගෙනහැර දක්වනුලැබේ.

50 සුගත: බ්‍රහ්මතෙමේ; සංස්කාරාන්, සංස්කාරයන්; අවිනශ්ච
රාන්, විරහ්වාසී යයි; සත්‍යම් එව, සැබවක්ම; ආහ, කි; තථාහි, ඒ
එසේමය; සා චකොරාක්ඛි, ඒ ඇවිතුකුලෙකුටබඳු ඇස්ඇති තැනැත්
තිය; අද්දා අපි, අදද; මො, මාගේ; හාදි, ශ්‍රේණි; සම්මතා එව, සිටියා
මය හෙවත් සමරණවිෂයි වේ— සමාතිකත් පාසා සංස්කාරයාගේ
හෙතුහෙයින්ද ඔහුගේ අවිනශ්චරහෙයින්දැයි යනු භාවයි—පද්‍යථී
මාත්‍රයාගේ ක්‍ෂණභවතුර්කය වේයයි කියන්නාවූ ඒ සොගතයත්ව
මෙය මතවිරුඳිනුයි. හෙතු විද්‍යාවිරොධ නම්.

51 කාපිලෙ: සාක්‍ෂිවෙදින් විසින්; අසත්, අනිත්‍යයන්ගේ
තොහොත් ද්‍රව්‍යාත්තයන්ගේ; උද්භුතී, උත්පත්තිය; ස්ථාන: එව,
සුකතනරයයිම; උපවණිණ්ණතෙ, වණිණ්ණතාකරනුලැබේ; යයමාත්,
යම්හෙයකින්; අස්මාහි, අප විසින්; අසතාම් එව, දුෂ්ටයන්ගේම;
උද්භවා, උත්පත්තිනු; දාශකො, දක්නාලැබෙද්ද- බෙහෙවින්
දුෂ්ටයෝම උපදිත් සජ්ජනයෝ වූකලි නුදිත් යනු භාවයි.

52 න්‍යායවිරොධසා, න්‍යායවිරොධයාගේ; සා එසා ගතී, ඒ
මේ ගතිය; සජීත්‍ර, චෛශෙෂිකාදියෙහිද; දාශතෙ, දක්නාලැබේ;
අථ, ඉක්කිති; ආගමවිරොධසා, ආගමවිරොධයාගේ; ප්‍රස්ථානම්
ගතිය; උපදිශතෙ, දක්වනුලැබේ.

53 අකලිඤාචාරභූෂණා; අකලිඤාවූ සමාචාරයෙන් සමන්විතවූ
ජාතපුත්තා, ජාතපුත්තවූ; එගෙවිප්‍රා, මේ බමුණෝ; අනාතිතාත්

54 අසාවනුපතීතොපි වෙදගධිජගෙ ගුරො:
ඤ්චාවශබ්දාස්ථවිකො න සංස්කාරවිපෙක්ෂනෙ.

55 විරෙඛ: සකලොපොප කදුචිත් කපිකොශලාත්
උත්කුමාදෙශගණනාං ගුණවිචිං විගාහනෙ.

56 තස්ස රාඤ්ජ: ප්‍රභාවෙණ් තදුක්කානි ජඤ්ජරෙ
ආර්ද්‍රාංශකප්‍රබාලානාමාසපදං සුරශාඛිනාමි.

තය: අපි, නොකරනලද අග්නිකාධාන ඇත්තාහුද; වෙව්චානරම්,
විශ්වානරසම්බන්ධි; ඉහිම්, යාගය; විතනනෙ, කෙරෙත්- මෙහිද
වෙදයෙහි කරනලද අග්නිකාධානයෙන්ම විශ්වානරසම්බන්ධි යාගා
ධිකාරප්‍රතිපාදනයෙන් අනාගිතාග්නිත්ගේ නවණිණ්තය ශ්‍රැති
විරෝධයි.

54 අසො, මේ ජනතෙම; අනුපතීත: අපි, නොකරනලද උප
තයනයධිකානසංස්කාරඇත්තේද; ගුරො:, ගුරුහුගේ සම්පයෙන්;
වෙදග්, වෙදයන්; අධිජගෙ, හදුලේය; (ඒ එසේමය) ඤ්චාව
ශබ්ද:, පියවිත් පිරිසුදු; ස්ථවික:, ස්ථවිකතෙම; සංස්කාරං, ශබ්දය;
න අපෙක්ෂනෙ, අපෙක්ෂානොකෙරේ-මෙහි අනුපතීතයාගේ
වෙදාසනය සමානිවිරුඬය-කියනලදමැයි මනුහු විසින්:-

“නාභිවෘතරසෙද් බ්‍රහ්ම ඤ්චානිග්මනාදුනෙ
ශුද්‍රෙණ් හි සමසතාවද් යාවචෙදෙ න ජායනෙ”යි.

55 එහි, මේ උකතකරුපවු; සකල: විරෙඛ: අපි, සියලු විරෙ
ඬයද; කපිකොශලාත්, කපිහුගේ වණිනාලාතුයයිගෙන්; කදුචිත්,
කසිකලෙක්හි; දෙශගණනාමි, දෙශසඬහාව; උත්කුමා, උත්කුම
ණය කොට ගෙවත් හැර; ගුණවිචිම්, ගුණවිචියට; විගාහනෙ, බැස
ගනි- ගුණනයෙන් ගිණියසුභුවේය සිසේයි.

56 තස්ස රාඤ්ජ:, ඒ රජහුගේ; ප්‍රභාවෙණ්, මිනීමයෙන්; තදුක්ක
නානි, ඔහුගේ උයන්; ආර්ද්‍රාංශකප්‍රබාලානාමි, නවවස්තු නමැති
පලලවැනි; සුරශාඛිනාමි, දිව්‍යවෘක්කයන්ගේ; ආසපදම්, ස්ථානය
කැස; ජඤ්ජරෙ, දත්තාහුය-මෙහි මනුෂ්‍යාදුකයන්හි සුරශාඛි
සමභවය දෙශවිරෝධගෙයින් වණිණ්තකරනලදවත් වණිණ්
නියවු රජහුගේ ප්‍රභාවානිගය ප්‍රකාශකෙරේනුයි ගුණවත්බවට
පැමිණේ.

- 57 රාජ්‍යං විනාශපිභුතඛවාර බරමාරුතා;
ධ්‍රැවිත්කදමිබරජසා සහ සප්තවෂ්ඨද්දගමාත්.
- 58 දෙලාභිප්‍රෙරණප්‍රසාදා බධ්‍රැව්නමුඛොදගතම්
කාමිනාං ලයවෛෂමාං ගෙයං රාගමචර්ධයත්
- 59 ඵෙඤ්චාදර්චිවිෂ්ඨා: කාමි ශිශිරං හව්‍යවාහනම්
අබලාවිරහක්ලෙශ විභ්වලො ගණයන්තයම්.

57 රාජ්‍ය, ප්‍රතිපක්‍ෂභූතනිත්තේ; විනාශපිභුත, විනාශසුවකවු; බරමාරුතා, ප්‍රවණ්ඩවාතයනෙම; සප්තවෂ්ඨද්දගමාත්, රුක්ඛත් තනවැක්කයත් පිළිබඳ කුඩිමලයත්; ධ්‍රැවිත්, කම්පාකෙරෙමින්; කදමිබරජසා සහ, කදමිප්‍රජපරෙණුත් හා සමග; වාර, හැසුරු. ශේය.

මෙහි සුදුපිණිස නික්මීමද රුක්ඛත්තනමල් හටගැනීමද: ශරත්කාලයෙහි වේ. කොලොම්මල්වනාහි ඒ ශරත්කාලයෙහි, හටනොගනිති. එහෙයින් හේ කාලවිරෝධවූවද දනනුකැමති රජ: හුගෙ අතීතයොත්කෘතියක්හුගේ දැක්වීමෙන් ගුණම වේ. දෙස, යෙක් නොවේ යනු භාවයි.

58 දෙලාභිප්‍රෙරණ, දෙලාවගේ වාලනයෙන් (උත්සිල්ලා පැද්දවීමෙන්); ප්‍රසාද, බියවූ; බධ්‍රැව්නමුඛොදගතම්, වධ්‍රැව්නමාගේ මුඛයෙන් නැගැනූ; ලයවෛෂමාං, ලයවිෂමිකයඇති; ගෙයං, ගානය; කාමිනාං රාගම, කාමිත්තේ රාගය; අවභියත්, වැඩුයේය.

ගානය පිළිබඳව ලයශුභියම රාගවිභීතය කරන්නිය යනු කලා නිසමය වේ. මෙහි වනාහි තද්විචාරිතයෙහිත් විරෝධවූවද සත්‍රිත් කෙරෙහි කාමිත්තේ අන්‍යානුගතිය ප්‍රකාශවනගෙයින් ගුණමැයි,

59 අසම් කාමි, මේ කාමිපුරුෂයෙම; අබලාවිරහක්ලෙශ, අබලා වගේ විරහයෙන් වූ දුකින්; විභ්වලා, ව්‍යාකූලවූයේ; ඵෙඤ්චාදර්චිවිෂ්ඨා, වඤ්ඤාසම්බන්ධ රත්මිට වඩා; හව්‍යවාහනම්, වන්තිය; ශිශිරං ගණයනි, සිසිල්යයි ගනියි.

මෙහි ගිත්තගේ සිහිල්බව ලොකවිරාධය. එතකුදුවත් සඳ රූය තමා විරහිත් පිළිබඳ කාමයන්තාපජ තකයෙහිත් ගුණමැයි.

60. ප්‍රමේයෝපාප්‍රමේයෝසි සඵලොපාසි නිජඵල:
එකස්කිමපාතෙකොසි නමසො විඤ්චිතයෙ.
61. පඤ්චානාං පාණ්ඩුපුත්‍රාණාං පත්ති පාඤ්චාලපුත්‍රිකා
සතිනාමග්‍රණිඤ්චාසිඤ්ඤෙවො හි විඤ්චිතයා.
62. ඔබ්දාලච්ඡිත්‍රියාශ්චිත්‍රමාගීය සුකරදුෂ්කර:
ගුණා දෙශාශ්ච කාව්‍යානාමිහ සංක්‍ෂිප්ත දර්ශිතාය.

60. ප්‍රමේය: අපි, ප්‍රමාණජනාඤ්ඤානිෂ්ඨකවුණේද; අප්‍රමේය: අසි, නොදනනැත්තේ වෙති; සඵල: අපි, ඵලසන්නවුණේ නමුදු; නිජ ඵල: අසි, නිජඵලවුණෙහි; කිමි, නුඹවහන්සේ; එක: අපි, අවිනිශ්චයේද; අනෙක: අසි, බහුඤ්ඤාපදාත්තෙන් වුණෙහිය; (එහෙයින්) විඤ්චිතයෙ, විඤ්චිතියාවු; නෙ, නුඹවහන්සේව; නම, නමස්කාරවේවා.

මෙහි ප්‍රමේයෝපාප්‍රමේයෝසිය පරිසාරවිරුභගුණයන් වුවද පරමාත්මයාගේ අවිනිශ්චය ප්‍රකාශකරන හෙයින් ඔව්හු ගුණ බවටම පැමිණෙත්.

61. පචානාං පාණ්ඩුපුත්‍රාණාං, පචපාණ්ඩුපුත්‍රයන්ගේ; පත්ති, භායනීවු; පාචාලපුත්‍රිකා, ද්‍රෝපදිතොමෝ; සතිනාමි, සාධිවි නැතැත්තියන් අතුරෙන්; අග්‍රණිඤ්ච ආශිත්, ශ්‍රේෂ්ඨද වුවාය; හි, යම්හෙයකින්; ඤ්ඤෙව: විධි, දෙවසම්බන්ධි විධිය; ජදාය, මෙබඳුයි; ආගමාධිත නොවෙයි සේයි.

ඒ දේවයන්ගේ හා දෙවපත්තියගේද; දෙවාංශකය ශාස්ත්‍ර, කතාහෙයිනි. එක්භායනීවකගේ බහුපතිකය හා පතිව්‍රතාකයද ආගමවිරෝධවුවද මෙහි දෙද්වාරිකය වෛවිත්‍ර්‍යාවහ හෙයින් ගුණමැයි.

62. ඉහ, මේ කාව්‍යාදර්ශන: ග්‍රන්ථයෙහි; ඔබ්දාලච්ඡිත්‍රියා, ඔබ්දාලච්ඡිකාර අප්‍රාලච්ඡිකාරයෝද; සුකරදුෂ්කර, සුකර දුෂ්කරයෙක්ද; චිත්‍රමාගීය, චිත්‍රවු අලච්ඡිකාරමාගීයෝද; (එසේම) කාව්‍ය නාං කාව්‍යයන් පිළිබඳවු; ගුණාදෙශාශ්ච, ගුණ හා ද්‍රෝශයෝද; සංක්‍ෂිප්ත, හකුළුවා, දර්ශිතාය, දක්වනලදහ.

- 63 ව්‍යුත්පන්නවූකිරිමුතා විධිදර්ශිතෙන
මාගේණ දෛශගුණයොච්ඡවන්තිති;
වාග්හි: කාතාහිසරණො මදිරෙක්කණංති
භීතොසා සුචෙච්ච රමතෙ ලහතෙ ච කීන්තිමි.

63 ව්‍යුත්පන්නවූකිරි, සංස්කෘතවූකිරි ඇත්තේ; (ව්‍යුත්පන්නකුතයෙන් විශුද්ධකිරිඇත්තේය යුජ්ජෙයි). නොහොත් ව්‍යුත්පන්නවූකිරි, දෛශකාලාදි විෂය පරිශීලනයෙන් නිපුණමකිරි ඇත්තේ; අමුතා විධිදර්ශිතෙන මාගේණ, මේ විධිවූ පරිදි දක්වනලද ගුණදෛශකථනාචාරුපවූ රිතියෙන්; දෛශගුණයො, දෛශගුණයන් පිළිබඳවූ; චශ්චන්තිතිහි, නැවත නැවත අනුශීලනයෙන් නිදෙස්වූ දෝෂෝ නොහොත් නමහට වශගකරනලද; වාග්හි, කාව්‍යාචාරුපවචනයෙන්; කාතාහිසරණ, කරනලද සුමධුර කාව්‍යමාගීඇත්තේ; මදිරෙක්කණංති, (මදයෙන් කම්පිත නෙත්‍ර ඇති) වර්ධගතාවත් කරණකොටගෙන; ධ්‍යො: සුචා ඉච, පිත්තත් තරුණයකු මෙන්; රමතෙ, ඇලෙයි; කීන්තිං ච ලහතෙ, කිනු ද ලබා.

සි ඕ ර සතු

ශ්‍රී සි ප ත්‍ර ය.

පිට.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්‍රී.
1	1	තමෙම	තමෙම
„	21	ගිවයන්	ගිවයන්
2	10	ශාසත්‍රය යන	ශාසත්‍රය යන
„	16	වාක්සවරූපවූ	වාක්සවරූපවූ
4	28	සොළොස්	සොළොස්
5	4	විචිතේන:	විචිතේන:
„	6	විචිතේන:	විචිතේන:
„	10	ශෛලබෝධනිසංකල	ශෛලබෝධනිසංකල
6	15	සංගති	සංගති
„	16	කියා	කියා
7	25	ශෛලබෝධනිසංකල	වංශශෛලබෝධනිසංකල
„	29	අනුචාරිත්	අනුචාරිත් [සත්තේ
8	8	28	29
9	7	තද්වං තත්සම.	තද්වං තත්සම.-ක.
„	33	මහාරජ්‍ය	මහාරජ්‍ය
10	9	රජතුමා.	රජතුමා.
11	2	සුකුම	සුකුම
„	7	විජයාස:	විජයාස:
„	32	ගොඩවනමිනි	ගොඩවනමිනි
12	24	වජ්‍යයාගේ	වජ්‍යයාගේ
13	11	කකාරාදිවූහ	කකාරාදිවූහ
„	12	ඡකාරාදිවූහ	ඡකාරාදිවූහ
„	35	තද්වං-ක.	තද්වං-ක.
15	3	වෛද්‍යවේදිකවේදික	වෛද්‍යවේදිකවේදික
17	2	නිවේදන	නිවේදන [පිත්ති.
18	8	සුකුමාරමිනිසංකල	සුකුමාරමිනිසංකල-සි.
19	20	සුකුමාරයා	සුකුමාරයා
21	20	සුකුමාරයා	සුකුමාරයා
„	35	ආත්ම	ආත්ම
23	12	තොසැනෙත්තාගයි	තොසැනෙත්තාගයි

පිට.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව.
23	38	*වනිතිත:-ක	වනිතිත:-ක
24	19	අනුවර්තිත්‍ර විසින්	අනුවර්තිත්‍ර කවිත්‍ර විසින්
27	5	බ්‍රවං	බ්‍රවං
„	28	(අධ්‍යයන)	(අධ්‍යයනවණාදි)
31	18	වත්තිසි	වත්තිසි-ධම්මොපමාසි
32	30	භිදු	භිදු
34	34	තොහොත්	තොහොත්
35	33	වත්තිසි	වත්තිසි; මතා, දත්තාලදු.
36	7	තොපමෙව	තොපමෙව
37	6	ශිතල:	ශිතල:
„	7	බොධයනති	ප්‍රථයනති† බොධයනති-ක
„	19	නික්මුණාසි	නික්මුණාසි
38	17	(දතසුත්තේසි)	(දතසුත්තේසි) මාලොප
39	10	ප්‍රතිවස්තුමානම්	ප්‍රතිවස්තුමානම් [මාසි
41	13	තත්තය	තත්තය
„	18	කණමැදිඊ	කණමැදිඊ
44	21	මුඛිති	මුඛිති
45	14	නම්වේ	නම්වේ. අවසවරුපකසි.
48	34	මයා, මාවිසින්;	මයා, මාවිසින්; ශශවත්, අතවරතයෙන්; පීත තෙ, බොහුලාබේ.
50	3	තත්තාපහතව	තත්තාපහතව
55	22	මෙසකාලයෙහි	මෙසකාලයෙහි
57	13	වලකනු	වලකනු 4
57	32	මොලකුත් විසින්	මොලකුත් විසින්
58	6	ධම්මාසෙසපො	ධම්මාසෙසපො
„	15	දතසුතු	දතසුතු. ධම්මාසෙසපසි
„	22	වණ්ණසථාතාතමකවු	වණ්ණසථාතාතමකවු
„	27	ධම්මාසෙසපස, ධම්මා සෙසපසයි	ධම්මාසෙසපස, ධම්මා සෙසපසයි;
59	32	වතදු	වතදු
60	2	වනිමනි	වනිමනි
61	9	යසමාත	යසමාත්
62	3	කුච්චොසවාතිරකතයා	කුච්චොසවාතිරකතයා

පිට.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්ව.
62	11	කුළිතොව	කුළිතොව
64	19	බැගෑ ඇස ඇත්තියක	බැගෑ ඇස් ඇත්තියක
66	30	සෞයභියද	සෞයභියද
68	8	ජගද්ග්ලායතොෂ	ජගද්ග්ලායතොෂ
69	6	පුතීතිධිරද්දහා	පුතීතිධිරද්දහා
„	22	සුජාතෙ	සුජාතෙ
70	32	විෂයප්‍රපොත;	විෂයප්‍රපොත;
71	24	සකුස	සකුසත්
72	7	පාසති	පාසති
„	25	ශාදාස;	ශාදාස;
74	16	හුමරස	හුමරස
„	23	චන්ද්‍රාය	චන්ද්‍රායම්
77	8	රාගින;	රාගිණ;
78	27	වැලකි	වැලැකි
„	35	සුවතෙ	සුවතාත්
79	18	බෙලිද්දමල්දම්	බොලිද්දමල්දම්
80	22	සැගෙත්තෙය	සැගෙත්තෙය
81	30	අපාඛගභාගපාතිනා	අපාඛගභාගපාතිනා
82	23	ත්‍රියාලක්ෂණවු	ත්‍රියාලක්ෂණවු හෝ
85	28	252	242
87	10	ගෙතුකොටගෙන	ගෙතුකොටගෙන
„	14	ගිලිහිසේ	ගිලිහිහිසේ
88	3	සලිලාජල;	සලිලාජල;
90	24	කැමැති විදග්ධ	කැමැති කිසිවිදග්ධ
93	32	කල්හි	කල්හි
95	13	ශාඛාරරසයොගය	ශාඛාරරසයොගය
96	20	අරිණාමි	අරිණාමි
101	18	දිධින;	දිධින;
„	25	වන්තියසි	වන්තියසි
102	28	රජහා	රජහා
103	23	උද්බණ්ඩ	උල්බණ්ඩ
„	27	කම්ණලක්ෂණවු	කම්ණලක්ෂණවු එක ත්‍රියායෙන්
104	2	රාගමාදශීයෙනනෂ	රාගමාදශීයෙනනෂ
„	„	වාරුණි	වාරුණි
„	27	රාග	රාගි

පිට.	පෙළ.	අශ්ව	ශ්ව
108	11	පැලදිගට	පැලදිගට
"	24	දතසුතු	දතසුතු. තුලායොගිතායි,
109	16	පලේවු	පලේවු
"	18	තතනාති	තතනාති
"	24	යොඵමුදුලියට	යොඵමුදුලියට.
110	2	චමසක	චමසක
"	27	එතකුදු	එතකුදු
112	25	පොච්ඡා	පොච්ඡා
"	30	දරණයෙහි	දරණයෙහි
113	2	මොපලක්ඛනාමි	මොපලක්ඛනාමි
"	6	සදසදවා	සදසදවා
"	8	විතාවසිතු	විතාවසිතු
"	17	උම්මකංඝියෙක්ඛි	උම්මකංඝියෙක්ඛි
115	33	ආභිස්	ආභිස්
116	8	ආභිපනාපරිඤ්ඤාති	ආභිපනාපරිඤ්ඤාති.
117	12	සෙලසානුච්චවු	සෙලසානුච්චවු
"	32	අවධිකොට	අවධිකොට
119	6	අනාපන	අනාපන
"	27	විලාසනේ	විකලාසනේ
122	11	අභිගනායිති	අභිගනායිති
"	19	ලොචනවයන්	ලොචනවයන්
123	5	මත්ප්‍රියෙ	මත්ප්‍රියෙ
"	27	සුයතීරස්මි	සුයතීරස්මි
124	18	කාතෙන	කාතෙන
125	2	ආරුහනාත්‍රිච	ආරුහනාත්‍රිච
"	8	පරාගතරුරාජ්ච	පරාගතරුරාජ්ච.
"	15	නැඟි	නැඟි
"	18	උබ්බාතා	උබ්බාතා
"	21	"	"
126	5	මදග්‍රමද්දශ:	මදග්‍රමද්දශ:
"	6	භනං *	භනං.
"	20	එකජාතිය	එකජාතිය
127	34	පිලිබ්බදවු	පිලිබ්බදවු

පිට.	පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
128.	8	යම්හ	යම්හ වෙසින්
„	20	බැවින්	බසින්
„	23	යමකකෙනෙක්	යමකප්‍රකාරකෙනෙක්
129	5	ප්‍රජාසු	ප්‍රජාසු
130	6	ශුවිතා	ශුවිතා
131	16	උරුසාරධරා.	සාරභුත; සාරවු; උරු
132	17	අසදසවු	අසදසවු [සාරධරා
133	17	විජණුව	විජණුව
134	4	මදෙන සා	මදෙන සා
„	34	ආවෘතීතිය	ආවෘතතිය
135	10	නිදගීතසි:	නිදගීතෙත:
136	8	උරසුපාසනීණිණ.	උරසුපාසනීණිණ
„	22	තුන්ප්‍රකාරසි	තුන්ප්‍රකාරමැයි
„	24	ආවර්ජිත	ආවර්ජිත
„	25	ජිවිතෙසවර:	ජිවිතෙසවර:
141	17	පෘථිවි	පෘථිවි
143.	6	මදනාධිසා.	මදනාධිසා.
„	30	සෙව	සෙව
144	10	සත්‍රියක්	සත්‍රියක්
„	21	මාරයෙවති	මාරයෙවති.
146	5	භ්‍රමණං	භ්‍රමණං
151	26	අගස්වෙති.	වගස්වෙති
154	4	ප්‍රයොගා	ප්‍රයොගා
„	5	ප්‍රමුෂිතා	ප්‍රමුෂිතා
161	19	හතවෙති	හතවෙති
174.	25	සුග්‍රයෙන්	සුග්‍රයෙන්
176	14	හංසසන්ගේ	හංසසන්ගේ
„	24	ලද්දේය	ලද්දේය

